

رۆمان

کریمستی

كەرىم كاكە

یه کیتیی نوو<mark>سهرانی کورد</mark> مهلبهندی گشتی ۱۹

ناوی کتیب: کریمستی بابهت: روّمان نووسینی: کهریم کاکه ههلهچن: وهلید عهبدولخالیق بهرگ: ستار قهرهداخی چاپی یهکهم،۲۰۱۳ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه چاپخانهی: روژههلات – ههولیّر

لەبەرپىدەبەرلىقى گىئىتى كىتىبخانە گىئىتىيەكان زەارەي سىپارىنى (١٩١) سالى (٢٠١٢)ى پىدراۋە

مافی له چاپدانهوهی بۆ يهكينتيی نووسهرانی كورد پاريزراوه

پیشکەشە

کر یّمستی دیارییه بوّ بابم ، نُهو پیاوه ی له گیّرانهوه ی کریّمستی به رستیّک رسته ی له تهمهن رستراو بهشداره.

کریدمستی له نیوان په نجه کان، په نجه ی وردیله ی خربن ده توییته وه، مژیک له و مــژیک لهم، کریدمستی ده توییته وه و لا لیویان ده نه خشینی، به یه کتر ده لینن:

ئەھا وينەيەكى جوان بە ليوتەوه!

له بن داربیهکه داری کریمستی له کهلینی پهنجهکانهوه چۆراوگهیهکی سووری به سهر گهردندا بهستووه، به یهکتر دهلین:

نابيني! گەردنىشت بووەتە وينه!

کور مژنك له کريمستى دەدا و دەپرسى:

ئەو چۆلەكانە چيان ليمان دەويز؟

كچ كريمستى له سهر ليوه:

حەزيان لە كريمستيه..

خانوویّکی قور روو له روّژههلات، روو له زوورگ و چیا، داربیه کی به ژن بلند له وهرزی که سکایی، دانی سبهینان سیّبهریّکی چرو فیّنك به کوّلان و سهر حهوشه ی مالی کوردا بلاّوده کاته وه، له وده مهی روّژ هیّشتا به قهد به ژنی داربی له زوورگه کان به رز نه بوّته وه، سیّبه ره که که به و سیّبه ره مالی کچ، به لاّم کچ به و سیّبه ره مالی خچیان رانه ده گهیشت، تا له خه و هه لاه ستا، سیّبه ر نه ده ما ، دانی ئیّوارانیش مالی خوّیان رانه ده گهیشت، تا له خه و هه لاده ستا، سیّبه ر نه ده ما، دانی ئیّوارانیش

ماله کهی ئهوبهر، مالی شهلهی شامینو کفروش خهنی دهبی له سیبهری داربی، کور ده لیته کچ:

حەزمدەكرد مالى ئېزە بەرانبەرمان يا.

کچ دہلّیٰ:

منيش حەزمنەدەكرد، ماللمان له پشتەوە با.

خانوو كەوتۆتـە سەر كەنىدىك، زستانان، بەھاران، بە بارىنى زۆر، كەنىد هه لله هستی، جاری وایه ناو ده رگای ماللی کور ده گری و ده گاته بن داربیه که و سه کو خەرىكە بن ئاو دەكەرى، جار ھەيە ئاو بەو دىبودا دەسبوورىتەوە، چ خانوو بـ سـەر خانووی مالی کورهوه نیه، لهو دهمانهدا، له دوورهوه خانوو له شینوهی دوورگهیهك خزی نیشانی چاوی گهرهك دهدات، دایكی كور لهگهل ههستانی كهند، مشهمایهكی شبنی له خوی هه لکنشاوه، نابلوننکی سبی کردوته کلاو، بنلاونکی لاستیکی رهشی له پیپه، ههتا سهر چوّك خوّى هه لكردووه، خاكهناسي به دهستهوه و به دهوري خانووهوه، يتر قور و خوّل دهخاته بن ديوارهوه و ئاو دوورتر دهخاتهوه، دوو سيّ ژن و پیاویش دین به هانایهوه، (گولنی)ش که مالیان لهو سهری گهره که به خوو خاکهناسه قوته كهوه گهیشت، تاكه كهس و تاكه مندالله به خاكهناسهوه به هاناوه بنت، خانزاد کچه تازهینگهیشتووهکهش گهیشت، کور به دیتنی خانزاد دلخوش دهبی، دهزانی به هاتنی خانزاد پیاوی گهرهك ههموو پهیدادهبن و دهگهنه فریای دایكی، مام گهریدهش لهو لاوه، له بن ساقۆیه کی رەشى درێـژ، لـه بـهر بـاران، خـۆى بەسـهر گۆچـانه كهى داداوه و پهکو پهکوپهتی، قایشی رادیزکه به ملیهوه دیاره، مام گهریده له ساتی لافاو ييلاو له بيربكات راديز و تەسجىلە گچكەكە كە لە بەركى جينگەي دەبيتەوە لە بيرناكات، چەند كاسپتيكيش له نايلۇن دەيپچى و دەيخاته گيرفانى ساقۆكەيەوە، مام گەرىدە جار جارە يېيە شەلەكەي لە عەرد دەكاتەوە، قورى زۆر گرتووە، باش بۆي بلند نابیّ، له بن قوّلی ساقوّکهشیهوه له دوو په نجه له جووله کهوتووه کهیهوه ئاو چوّراوگهی بهستووه، مام گهریده له بن چاویلکهوه به تاکه چاوی له خانووی ناو لافاو راماوه، ژنه کهی شهله چهند ههولی له گهلا ده دا بیباته مالی خوّیان، خوّماندووکردنیّکی به لاشه، ناچیّ، بووکه کهی له ناو ئاوی به جیّناهیّلیّ، دایك ناوه ناوه سهیری ئاسمان ده کات، کورهش له گهلا وی سهیر ده کات، تیّده گات که دایکی داوا له ئاسمان ده کات، خوّشی بکاتهوه، ههوره که دوور بخاتهوه و بنی روون بکاتهوه، کو که دایکی له و باره ده بینی ، رکی لهو ههوره ده بیّتهوه که بارانی زوّر پیّیه، شهوان ههورانه ی خوّشده وی که بایی نهوه بارانیان پیّیه ناو نه گاته بن داربیه که، شهوان ههر کاتی گویّی له گرمه ی ههور ده بی ده پاریتهوه:

خودایه، کهم ببارینه، با کهند ههاننهستی، دایکم ماندوومه که.

بان دەلىّ:

خودايه كهندهكه ههنديك له مالني ئيمه دوور بخهوه.

جاري واش ههيه دهلين:

خودايه، مالني ئيمهش وهك مالان وهك مالني شهله بلند بكه تا ئاو نهيگاتي.

هدرچهنده لافاوی گهوره به بهرهکهته، چهم بهرد و ورده چهوی رهنگاو رهنگ دینی، دوای نیشتنهوه کچه و کوره به چهم وهردهبهن و چ بهردی جوانه خردهکهنهوه، مالیّیان پرکردووه له بهرد، دایکی زوّر جار پیّیاندهلیّ:

ئيوه مال به بهرد ده كهن..

بهوهی باشه دیوی پشتهوه تهنکاوه، ئهها کچ به دیوی تهنکاودا، پینی خوّی هها کردووه، غاردهدا، پیلاوه کهی له قور بهجیدهمینی، دهیهوی بهجییبهیلی، پهشیمانده بیتهوه، ده گهریتهوه، تا خاوینی ده کاتهوه و له پینی ده کات و دهگات، کهند له سهر نیشتنهوه به ده نیشیتهوه، به که به که وا پینی خوّیان داده ده نهوه، له و ده مه

کور چاوی ده کهوی سه رپیه هه لاکراوه کان، ده بینی هی دایکی زور سپیه له هه مووان سپیتر، مه گه رهی کچ هیند سپی بی کوره له پیه هه لاکراوه کانه وه، وینه رووته کانی ناو گهرماوی هاتنه وه به رچاو، نه و ده مه ی دایکی سه ری ده شووشت، له بن که فه وه چاوی ده گیرا، ژووریک له شولاری رووتی ده دیت، له شی ژن و مندال الله ی چاوی وی له شی کچه له هی هه موویان سپیتر بوو، له هی خانزادیش..

پهرتهیان لینکرد، کچ نهرو نیشت، چاوه رینده کهن بن بیه که کزربیته وه، تا گهمه ی خویان دهستپیبکه نه وه، تا لافاو بنیشیته وه و به ردی ره نگاوره نگ خربکه نه وه..

بيهيننهوه مزگهفت يان بيبهنهوه كن داربيهكه.

 ئهوانهی مالیّان لیّره دووره و گورانیی داربی نابیستن، چون خهویان لیّده کهویّت؟!
ویّنهی بن داربیه که که دوو مندالّی کریّمستی له دهسته، دواتریش ویّنه که له زوّر
جیّ بلاّوکرایه وه، له پیّش دهرگای سینه ما، له کتیّبی قوتا بخانه، له گوقاری مندالآن،
له فیلمه کارتوّنیه کان، له ههر جیّیه کیش به ناونیشانیّ کی جیا، به لاّم ناونیشانی
بنجی و راستینه ی ویّنه که (کریّمستی له کهلیّنی په نجه کانه وه)یه، شهو ویّنه یه
کوّنترین ویّنه ی مندالیّیه، نهبوونی و هه ژاری شهو ویّنه یه کییشا، شه گهر پاره که دوو
کریّمستی پیّهاتبا، په نجه وردیله کان تیّکه لا نه دهبوون، لیّوه کان تامی جیّی یه کتریان
نه ده کرد، کچ ده لیّ:

جيني ليوى تو زور شيرنه..

کور دهلنی:

هى تۆش..

 کوره گهمهی کورانه ده کات، له بن داربیه که، له کولانی هه هه دوو کولان، هه رچی گهمهی مندالان ههیه له مندالانی داربیه وه ته ماشایان بکه، هاورییه تی شه و دوو منداله له گهره کی ده نگیدابووه، کاتی دوو مندال به شه پ دین، داکیان ده لی:

دافهتین، ده وهك گولنار و هاوار بن، چاو لهوان بكهن.

کهس نهیدیتووه، نهیبستووه ئه و دوو منداله داربیه له یه کتر تورابن، ئا له کولانی به و کور و کچهیان ده گوت: ((منداله کانی داربی)) ههبوو دهیگوت:

ئهو دوو منداله دهليني لهو داربيه له دايكبوون.

جاریّك تهنها جاریّك كچی داربی له كوری داربی دلّی رهنجا، بهلاّم جگه له خوّیان كهس به و دلّی به خوّیان كه من به و دلّی نهزانی، رهنگه دایكی كورهش شتیّكی لیّزانیبیّ، كچی داربی له رسته یه كی كوری داریس سه د جار پیر چووه دهرگایان، كچی داربی یه ههفته نههاته وه بین داربیه كه، كه هاته وه ش پیّیگوت جاریّكیدی نه و قسه یه نه كه یته وه، كوری داربی ده لیّته دایكی:

- + دایه بۆچى گولنار به قسەیەك تووره دەبى كه (كەر)ى تىدا بىز؟
 - تۆچىت گوت؟
- + تۆپانىمان دەكرد، گولنار تۆپىكى ھاوىشت بە سەرى پياوىك كەوت، پياوە تۆپەكەى گرت و بە قەلەمبر تەقاندى، منىش گوتم: ئەگەر لە كەر كەرتر نەبى تۆپ دەدرىنى !
- ئۆى ئەو رۆژەى گولنار ھاتە دنيا كەتۆ تەمەنت سالنىك پتر، كەمتر دەبوو، بابى لە سەر قسەيەكى ئەوھا كوژرا، ديارە دايكى بۆى گيراوەتەوە؟
 - + ئۆي، چانەبوو من نەكوژرام.

- راوهسته، تو ناکوژرنی، ئهو روژهی گولنار هاته دنیا، سالا سالای کهرگیران بوو، پولیس کهریان دهگرت و له زیندانییان دهکرد، بابی گولنار دهچیت به دوای مامان، ریبی به جادهی زیندانی کهران دهکهوی و له بهر خویهوه دهلی: ئهوهی له کهر کهرتر نهیی، چون کهر زیندانی..

قسه کهی ته واو ناکات، گولله یه که سینگیه وه دهنین وئیدی گولنار بی باب له دایك ده سین..

- + كەريان لۆ دەگرت؟
- فیشه و شه کریان بو بابت ده گواسته وه.
 - + لو كنندهريّ؟
 - لۆ ئەو چيايانە
 - + بابم لهوي يه؟

دایکی پهنجه خوّی ده گهزیّ، قسه ده باته لایه کیدی، کوری داربی داده میّنیّ، چاو داده خات و ده یکاته وه، کوری داربی ده بینیّ، له و که نده وه که له روّژهه لاته وه رستانان رووباریّکی ده رژانده شاره وه، که ندی ته نیشت مالّی خوّیان نا، که نده دووره که، ده بینیّ شهش حه فت که ر له تاریکایی ئیّواره دا که ند و که ندهه لاده کشیّن، سه ره و زوورگه کان، سه ره و چیا هه لاه کشین، هه ستده کات باری هه ندیّکیان قورسه، ده بی فیشه ک بی باری هه ندیّکیان سووکتر، دیاره شه کر و چاو ئارد و شه و شتانه یه، له خودا ده پاریّته وه، که ره کان ماندوو نه بن، که ره کان په شیماننه بنه وه، که ره کان نه گیریّن و بگه نه لای بابی، له پی ها وارده کات، ده بینی ره وه که ریّک له ناو ته لبه ندن، دایکی ده گاته سه ری:

چ بوو! كورم بۆ هاوارت كرد، ها، ئاو بخۆوه..

جامه ئاوه که له دایکی وهرده گرێ:

دایه، کهرهکان زیندانی کران.

لهو رۆژەوه كورى داربى كەرى خۆشويست و رقيشى لێبۆوه، سوێنديشيخوارد له كن كچى داربى وشهى (كەر)ى به زاردا نهيه، مندالانى داربى ناوه ناوه به داربيهكه بهژنى خۆيان دەپيۆوا، كچى داربى له تەنىشت بيهكه رێك له بيهكه رێكتر رادەوهستا، كورى داربيش به پارچه گهچى بهرزييهكهى نيشاندەكرد، ئهوجا نـۆرەى كورەيه راوهستى، فێليشيان له يهكتر نهدەكرد، نه پيێلاويان له پىێ بـوو، نه پاژنـهيان بلنـد دەكرد، قهدى بيهكهشيان له ئاستى تەوقى سەر نيشاندەكرد، به مـوو بلنـد و نـەوى تێدا نهبوو،، ئهو هاوينـهى وێنـهى (كرێمستى لـه كـهلێنى پهنجهكانـهوه) گـيرا، بـه پێوانهى داربى كورى داربى سىێ پهنجه له كچى داربى درێژتر بوو، بهلام ئهو هاوينـهى خێيان بۆ چوونه قوتابخانه ئامادەدەكرد، داربيهكه جياوازيى نيوانيانى تەنها پهنجهيهك خێيان بۆ چوونه قوتابخانه ئامادەدەكرد، داربيهكه جياوازيى نيوانيانى تەنها پهنجهيهك نيشاندا، كورى داربى كەمێك نيگهران بـوو بـهو ههلنهدانـهى خـۆى، بـهلام لـه دڵـى نيشاندا، كورى داربى گوتى:

قەيناكە، خۆ ھەڭنەدانم بەرانبەر خەڭكى نيە، بەرانبەر كچى داربيە.

مندالانی داربی پیکهوه دهچنه قوتابخانه، کوری داربی به چوونه قوتابخانه دلنی زور خوشه، دهبوو دوو سالا پیشتر چووبا، ئاوزهکانی شهو ئیستا خویندهوارن گهیشتوونهته پولی سییهم، کوری داربی له بیریهتی، دایکی دهیگوت:

كورم، تەسكەرەت نيە، وەرتناگرن..

ئەو سالىش نەدەچووە قوتابخانە ئەگەر مام گەرپىدە بە كورى خۆى ناونووسى نەكردبا، كورى داربى لە بىريەتى كچى داربىش سالىك و شىتىك درەنگى چووە قوتابخانە، بەلام دواكەوتنى وى پەيوەندى بە تەسكەرەوە نەبوو، لە بىرى نىيە ھۆيەكە چى بوو، ھەر لە خۆوە دەلىن:

رەنگە لە سەر من راوەستابيت!

جانتا له شان، شان به شانی یه ده ده ده و دینه وه، قوتا بخانه یان دیوار به دیواره وه نا، به لام له ریزیکه و لیک نزیک، هه ندی که ده پیان له زهنگی یه کتر ده بی، قوتا بخانه کان له و سهر جاده یه ن که ده چیته وه مزگه فته که ی ده رویش برایم، ده رویش کچی داربی زور خوشده وی، هه ر جاری تووشی ده بی، توند له باوه شی ده گری، ماچی ده کارت و چوکلیته که که رت ده کات:

- + ئەو كەرتە بۆ تۆز.
 - ناخۆم.
- + نەيخۆيت منىش نايخۆم.

دەرویش برادەری بابی کچی داربی بوو، به دەستی خوشی تەرمەكەی شووشتووه، جاریک، کچی داربی دەلیته دەرویش:

مام دەرويش، هاواريش ماچ بكه، برادەرمه.

لسه و روزه وه دهرویسش بسرایم هسه ردووکیان ده گریسه وه بساوه ش و دوو په نجسه تووکنه کانیش دوو چسوکلیت له گیرفانی ده رده هیسنن، جاریک سه ربازیکیش دوو چوکلیتی بو راگرتن، به لام وه ریان نه گرت، دایکی کوری داربی گوتبووی:

له سهربازه کان و له گولینگداره کان نزیك نهبنه وه و شتیان لی و هرنه گرن.

مندالانی داربی له قسه ی دایك دهرنه ده چوون، تا بۆیان كرابا دوور له سه ربازه كان ده روزیشت و ده هاتنه و ساكه گۆره كه ی شه و به ری كه ندی كه تا نزیك قوتا بخانه و نزیك مالی گولینگداران دریژده بووه، هه مووی سه رباز بوو، چادریان هه لذابوو، له مندالانی گه ره كه ته نه اگولی له سه ربازه كان نه ده گه رایه و و به قسم ی كه سمی نه ده كرد چونی ویستبا وای ده كرد، چی ویستبا ده پیرد، كویی ویستبا ده چوو، روزانه ده چووه ناو سه ربازه كان و كه رتكه سه موون و خواردنی ده هیناوه بو بزن و قازه كانیان، گولی زور جار به مندالانی داربی ده گوت:

ودرن بچینه ناو سهربازان، مهترسن، چمان لیّناکهن، ئهگهر قسهش بکهن من چهقوّم پیّیه..

به کوری داربی دهگوت:

تۆ دارلاستىكت ھەيە، لە چى دەترسىت؟!

گولنی ههمیشه چهقویه کی له به پکی کراسه دریژه کهی بوو، تاقه کچی گه په کیش بوو که کراسه کهی گیرفانی ههبوو، ئهگهر دایکی کراسینکی بی به پکی بو کپیبا، له بهری نهده کرد، تا گیرفانیکی بو تینه گرتبا..

سهربازه کان سبه ینان به (حای و حو) گهره و شاریان به ناگاده هیننا، مندالانی داربی شین و واوه یا و له خودانی نه و سهربازانه یان دیوه، ده ترسان، زور ده ترسان، کوری داربی جاریک گویی له مام گهریده بوو ده یگوت:

((بۆ حوسنن دەگرىن و حوسننه كانى ئىنمەش راودەنىن و دەكوژن))

کوری داربی له (حوسینه کانی ئیمه) تینه گهیشت، دهبی یه ک له حوسینه کان بابی وی نهبی! شهرمیکرد لیبی بیرسی ...

سهربازه کان به زنجیر له خوّیان دهدا و هاواری سهرباز ده گهیشته گهرماوی مالنی کوری داربی و گرهی پهلهمیزی دهبری، کوری داربی دهیگوته کچی داربی:

گریانی سهربازه کان له دهنگی پهلهمیز گهورهتره له ناو گهرماو گویم لـه شـین و روّروّیان بوو.

کچی داربی دهلی:

ئەوانە كێيان مردووه، وا شين دەگێرن

کوري داربي دهلي:

حوسين مردووه

کچی داربی دهڵێ:

حوسیّن! ئهها ئهو حوسیّنه نهبیّ، ئهوهی: (حهسهن و حوسیّن کوژرانه له کهنده کی فریّدرانه)

کوری داربی:

وا بزانم

مندالانی داربی ههر له سهرباز نا له مندالی گهره کی گولینگدارانیش دهترسان، شهوانه ی پیاو و کوره کانیان کلاوی گولینگداریان له سهر بوو، گولینگ به سهر گوییاندا شورببوه، مندالانی گولینگدار ناوه ناوه به بهرده قانی پهلاماری گهره کی داربیان ده دا، جاریک به دوای چهند جار به عهرد کهوتن و ههلبه و دابه و بهری کوری داربی کهوت و خوین هات، ههر شهو بهرده به گوزینگی یوسفیش کهوت و زیره ی گهیانده شامیان، یوسف مالیان له خواره وه ی بیره که له کولانی (موسکو) بوو، له گهل کوری داربی هاوپول بوون، کچی داربی به دهسته نهرمه کانی خوی ده دسته نهرمه کانی خوی ده دسته نهره که کوری داربی دانا و ده یگوت:

خەمت نەبىخ، تۆلەى تۆ لەو سەگبابە دەكەمەوە، دەيناسمەوە، بەردەقانى رەشـەكە بوو، زرتە زەلامە چلمنە يېسەكە، ناوى حەسۆيە.

گولنی به سهرداهات، گوتی:

بلنی کی سهری شکاندوویت؟ ئه گهر میری گولینگدارانیش بینت، چهقویه کی لیدهم..

گولنی ئازا بوو، ههرچی ویستبای له دهستی دههات، تاقه چهقوکیشی گهره بوو، له ههندی جی گهره به گولنی دهناسرایه وه، دهیانگوت گهره کی کچه چهقوکیشه که، تاقه گهره بوو له شار که چهقوکیشی کوری تیدا نهبیت، گولنی و بهس.

به لأم پيياننه گوت، سهر شكانه كهيان شارده وه و نهيانهيشت مالي بزاني ...

مندالآنی داربی تا فیره خویندهواریش بوون، روّژی جاریک زوّرانییان ده کرد، سهره تا به زوّری بای کوری داربی بوو، دواتر بای کچی داربی، کهم مندال هه بوو له زوّرانی لیکدی تووره نهبن، مندالی بنکهوتوو، رقیّکی له دل ههر هه لنده گرت، به لاّم مندالآنی داربی لهوه دا مندالا نه بوون، به رله لهوهی واز له زوّرانی بینن، شلوکوت ده بوون، به لاّم کهس پشتی به عهرد نه ده کهوت، بوّوهی گهمه کوّتایی بیّ، ههر جارهی په کیان ده یگوت:

دهی بردتهوه، من وا کهوتمه بنهوه.

نه کهن، نابئ کچ و کور زورانی بکهن..

چ تینه گهیشتن بوّچی نابی کور و کچ زورانی بکهن، له گهل نهوه ش وازیان هیّنا.. سبه ینانیک له ریّی قوتا بخانه، شامینو کفروّش به ته و سهوه ده لیّته مندالانی داربی: ئیّوه چهند له به ک دیّن! به کتان ده لیّی شامینوک و به کتان لوّبا.

سهرهتا له شامینوّک و لوّبیا تیّنهگهیشتن، کچی داربی نازانم، بهلاّم کوری داربی ئهوروّژه چ ئاگای له وانه نهبوو، ههر بیری لهو قسهیه ده کردهوه، له پر کوری داربی ههستیکرد پرسیاری لیّکراوه، بهلاّم تیّنهگهیشت چ پرسیاریّکه و له لایهن کیّ، بیّدهنگ بوو، پرسیاره که دووباره بوّوه، هیّشتا به شویّنی خوّی نه کهوتهوه، نهیزانی له کویّیه و پرسیار چیه، دهبوو شتیّک بلّی، کهوته باریّکهوه ئهگهر شتیّک نهلیّ، تووشی کیشهیه که نه دهبی بو دهرچوون لهو کیشهیه تهنها وهلاّمه، کور چهندی سهری هیّناو برد جگه له دوو وشه، وشهیه کیدی نهدیتهوه، کور وشهی پیّنهما، له دنیا وشه نهما، ههیه و نیه ههر نهو دوو وشهیهیه که له سهر زاریهتی و له سهر فرینن،

ههستیکرد قوتابیه کهی تهنیشتی دهیهوی یارمه تی بدات، به لام پیرانه گهیشت، ئیدی چار نیه وشه کانی فراند:

شامينوك و لوبيا.

پۆلینک پیکهنین و زللهیهک کوری داربی هینایهوه ناو پۆل، زللهکه توند بوو، بن گویی قاوه یی ههانگهراند، به لام سهیربوو، هاوار هاواری لینهه لنهستا، نهشگریا، سهری خوی داخست، به خهیالا سهری خسته ناو مه نجه لای شامینو و لوبیاوه تا زهنگ لیندرا کهسی نه دیت، کوری داربی له گهالا زهنگ، له ناو مه نجه لای خهیالایی شامینو و لوبیاوه له مهبهستی شهله تینگهیشت که کچی داربی شامینو کی سپیه و خویشی لوبیای ره شهه انگهراو، کوری داربی پهست پهست، کو کو، تا گهیشتنه وه مالا کچی داربی وه ک خولحولوکه له دهوری ده سوورا، له پیشی راده وه ستا، ریبی لینده گرت، داربی و داربی نه گیزایه وه...

هاوار هاواری دنیا له ههناوی پهنگیخواردوّتهوه، کچی داربی رهنگه ههر له دهرگاوه جانتاکهی تیّههلدابیّ، پیّناچیّ تیکه نانیّکی خواردبیّ، هاته مالّی کوری داربی، کوری داربی له کن دایکی بهسهر خوّی ناهیّنیّ، باران نم نم دهباری، داربیهکه کهسکده چیّتهوه، به لاّم زوّر پر نیه، مندالانی داربی له بن داربیهکه، دلوّپه باران دهگرنهوه، کچی داربی زوّر لهکوری داربی دهکات، کوری داربی پشت له کچی داربی دهکات و به شهرمهوه سهرهاتی زللهی بوّ ده گیریّتهوه، کچی داربی به بازیّ دیّته پیّش کوری داربی و تهماشای روومهتی دهکات:

سهگباب ماموّستا..

ههزار جوین بو ماموستای زلله دهنیری، له گهمهی بن داربی کوری داربی ههندی هیوربوه، به رویشتنی کچی داربی هیوریش رویی، شهو درهنگه، هاوار لهبهر هاواری ههناوی خهوی لیناکهوی، دایکی دهزانی شتیك بووه، به لام هاوار چ نالی،

کوری داربی بیر له بابی ده کاتهوه، ئه گهر لیرهبا، زلله کهی بو ده گیرِایهوه، تا تولهی بکاتهوه مام گهریده شپیره و توانای توله کردنه وهی نیه، شهو درهنگه له دهرگا دهدری، مام گهریده هاوار ده کات: ((کچم دهرگایه)) پیاویک سهرهتا نامیز به مام گهریده دا ده کات، دیته ژووری کوری داربی ته نها له وینه دیتوویه تی، پیاویکی که له گهتی ره شتاله ی چاو و برو ره ش، به رلهوه ی دایکی پیپیناسینی، ده پناسینه وه:

- + تۆ بابەي؟
 - من بابهم
- + سبهى تا له قوتا بخانه ديمهوه، ناروى؟
- ئىدى بەجىنتانناھىللم و ھەموو شەوى لە مالىم

کوری داربی چهند رسته یه کی له گفتوگزی ئه و شهوهی مام گهریده و بابی تا ئیستاش له گوییه، رسته یه ک نهوده مشتیکی وای تینه گهیشت، مام گهریده:

له راديـ قر بيسـتم تـورك لـهو ريّككهوتنـه نيگهرانـه، مـن بـه نيگـهراني تـورك خوّشحالم..

باب:

ياخوا دوژمنت ههميشه نيگهران بن..

کوری داربی له باوهشی باوکی زللهی لهبیرده چینته وه ده چینته خهوینکی قووله وه مسبه ینی زووتر له روزان ده چینته دووی کچی داربی تا هموالی هاتنه وه بابی پیزابگه یم له روزان ده چینته دووی کچی داربی تا هموالی هاتنه وه شتیکی پیزابگه یم له سهر ده رگا، هینستا ده نگی لیوه نه هیناوه، شتیکی بیرده که وینته وه، په شیمانده بینته وه له گوتنی هموالی بابی، دلخوش دلخوش ده چنه قوتا بخانه، ههر کوری داربی نا، چهند مندالینکیدیش دوینی بابیان ها تبووه، دوینی رزی هاتنه وه بابه کان بوو، ماموستای زلله گوتی:

كورد مافى وەرگرت، پيشمەرگە دينهوه مالنى خۆيان، شەر نەما.

قوتابیهك كه له یشت كوری داربی دادهنیشت، دهستی هه لبری:

ماموّستا ئەتوش بە دار و زللە ليمان نادەي؟

ماموّستای زلله، همتا زلله همبوو له بن گویّی دا، مندال له هارژنی دا، روومهتی سوور سوور وه گولاله سوورههلّگهرا، قوتابیه له له سمره وه له تهنیشت یوسفه وه که له همموویان باخوّشتر بوو، به چرپه، به لاّم ماموّستا گویّی سووکه:

شەر مارە..

ماموستای زلله مندالهی بانگکرده پیش تهخته رهشه که، یازده راستهی له سهر تی له دهستی دا و گوتی:

یازدهی ئازار بو پیشمهرگه، یازده راستهش بو تو، کهرباب.

مندالانی داربی سهیوانیان هه لداوه و به بن باراندا بهره و مال دینه وه، کچی داربی هه ستده کات، دوو سهیوان لیکیان دوورده خاته وه:

+سەيوانەكەي خۆت ھەلگرە وەرە بن ھى من.

- نا، گولنار، تۆ وەرە بن سەيوانى من.

به قسمی ده کات، له بن سمیوانیک ورد ورد بمریوهن و بارانیش له پشتین بو خوارهوه تمریان ده کات، کچی داربی ده لین:

+ئەورۆ ئيمە گۆرانى (ئەي رەقىب)مان گوت.

- ئيمهش گوتمان.

تا ئەو رۆژە مندالانى داربى لە قوتابخانە گوييان لە (ئەي رەقيب) نەببوو، كىچ دەلىن:

- + له يۆلى ئيمه چوار كچ دويننى بابيان هاتبۆوه.
 - له يۆلى ئێمەش.
- + ئەگەر ئىنمەش بابمان بمايە، دوينى دەھاتنەوە.

کوری داربی هاته سهر زاری بلّی بابی من نهمردووه و ئیستا له ماله، گیرایهوه، له پرِمهی گریانی دا، کچی داربی سهیوانهکهی له دهست وهردهگری و دهلّی:

- + نهمزانی، مه گری، ئی خو منیش بایم نیه و ناشگریم.
 - بۆ خۆم نا، بۆ تۆ دەگرىم.
 - + بۆ من مەگرى، من گريانم ناوي.

کوری داربی به کولتر گریا، له کچی داربی دوورکهوتهوه، باران و فرمیسك له سهر رووی کوری داربی تیکه ل بوون، کچی داربی خوّی پیرانه گیرا، فرمیسکی خور خور تیکه لی باران بوو، مندالانی داربی له گه ل بارانی ده گرین، له پیش ده رگا فرمیسك وشکده بیته وه...

کوری داربی له سهر دهرگاوه ژنیک دهبینی، به شیّوهیه رازاوه ته وه، بووکی به و رازاوهییه نهدیتووه، تا ورد لیّی وردنه بوّوه نه ناسیه وه، دایکی ده لیّی له به رگی فریشته یه، دایکی جاحیّلتر بوّته وه، ده لیّی له ته مه نی خانزاده، کوری داربی هه ستده کات، دایکی له هه موو دایکان که مته مه نتره، له جوانیش چ کچ و ژنیک شان له شانی ناده ن، پیّش پهیدابوونه وهی باب، دایک جلکی جوانی له به رنده کرد، کوری داربی له به رخویه و ده ده گوت، خوزگه بایم زووتر ده هاته وه ...

کچی داربی دوا پارووی هینشتا له زاریه، به جلکی قوتابخانهوه، دینهوه بن داربیه که، چوله، سهر به حموشهدا ده گری، کوربپی دار رانه مریشکینکی به دهستهوه، دهیداته کچی داربی، همتا وهریگرت ماندووبوو،کچی داربی له پهنجهرهوه پیاویک دهبینی، دهیرسی:

- + ئەو يياوە كێيە لە ماڵتان؟
- دايكم دەلى دەيكەمە باوكت.

دیاره ئهو رستهیه وا به ئاسانی به مینشکی کوری داربیدا نههات، تا ریکیخست و برپیاری گوتنی دا زوری ویست، باش بوو کچی داربی پینش بیستنی، گوشته کهی خواردبوو، دهنا دوور نهبوو له دهستی بهربینتهوه، داما، زور داما، کوری داربی هینندهی نهمابوو باوهشی پیدا بکات، کچی داربی ههلات، کوری داربی کهوته دوای، پینه گیرا، گهرایهوه، شهرمیده کرد بچیته مالان، رهنگه سی جار نه چووبیته مالای کچی داربی، ههر له سهر دهرگاوه بانگیده کرد، روژی دوایی له سهر سه کوی بن داربیه که:

((+ منیش گوتمه دایکم بایم دهویّ.

- بابی چی؟

+ هاوار بابي يهيداكرد.

- ئەرھا نيە، كچم))

کچی داربی د الیّته کوری داربی:

((ئەوھا نيە كچم)) چيە؟ تێنەگەيشتم.

کوری داربی به دلتهنگیهوه:

نازانم، له دایکت بیرسه..

چهند روّژیک دوای هاتنهوهی باب کهند ههستا، کوری داربی دهستی به پارانهوه کانی کرد، ههرچهند وه پیشان نهترسا، دیتی بابی پیمهرهی هه لاگرت و پهریهوه، لهو بهرهوه روّخاو روّخی کهند کهوته هه لاکهندنی عهرده که، دوو سی پیاویش چوونه یارمهتی، کوری داربی چهندی سهر دیّنی و دهبات له کاری بابی تیناگات، له بابی پرسی، به لام لهبهر دهنگی رووبار و باران دهنگی له رووباره که نه پهریهوه و نه گهیشت، له دایکی پرسی، دایك گوتی:

بابت كەندەكە دووردەخاتەوه..

کور ئاسووده بوو یه کیک له پارانهوه کانی گهیشتووه، باب دوو سی پیاو، دوو سی روژ دریژهیان به پیمه په کاری دا، ئیدی لافاو دوور کهوتهوه، چیدی ئاو نه گهیشته سهر سه کوی بن داربیه که..

دەمەو ئيوارەيە، ئەگەر لە سەر بانەوە تەماشابكەيت، رەنگە تازە رۆژ گەيشتبيتە سەر منارەى چۆلى، ھيشتا بە قەدىدا دانەبەزيوە، لەو بەرى كەندەكە، لە گۆراييەكە، جينى تۆپانىخ، ئاگرىڭ كراوەتەوە، گەرەك ئاگرى واى بە خۆوە نەديوە، سالانى پيشتريش ئاگر دەكرايەوە، بەلام ئاگرى ئەو ئيوارەيە جيايە، لە چاوى مندالانى داربيەوە بليسەى لە دارتيلەكە بلندترە، دووكەليش گەيشتۆتە ئاقارى ئەستيرە، بە دىرا ئاگر و دووكەللەو، چاو لە ئاسمان:

- + ئەوشەو ئەستىرە ھەلنايە
 - لەبەر چى؟
 - + له ترسى دووكهل.
- ئەستىرە بە دووكەل كوير دەبى !

وردو درشتی گهره به دهوری ئاگرهوه، له ههموو لایه کیشهوه (ئهمروّژی سالّی تازهیه)ی حهسه زیره دهبیستری و دهگوتریّتهوه، مندالان به دهوری ئاگردا دهخولیّنهوه، له خولانهوه ی دهوری ئاگریش مندالانی داربی به تهنیشت یه کهوه و له ههر خولانهوه یکش ده ستیّك له پشتیّنی بابی کوری داربی دهده ن، به بیری دیّننهوه:

- + سبهی زوو دهمانبهیته نهوروز!
 - زوو زوو دهچین.

باوکانه دەست به سهرههردووکیاندا دینی، ئهو پیاوه له ناو پیاوان ده نی دارتیله راوهستاوه، له تهنیشت بابیهوه که خوی به سهر گوچاندا داوه و چاوی زیتی له ئاگر بریوه، جگهره به لا لیویهوه، دهمانچه به نیکیهوه، تیلاك خوار، پوشته، ئهو پیاوه

له گهرهك له ميژبوو، هیشتا ههر له چیا بوو به تولهستین ناوی رویشتبوو، كوری داربی داربیش بیستبووی،بهلام تا نههاتهوه نهیزانی تولهستین باوكیهتی، كوری داربی دهیبیستهوه، له مندالانی گهرهك سهرهاتی تولستینی دهبیستهوه، بهلام تا كچی داربی له ریی قوتابخانه تولهستینی نههینایه ناو قسانهوه، كوری داربی لینی نهبووه مهراق، ئهو روژی ئاگركردنهوه كه یه خهی دایكی گرت، بابی بوی نهده گیرایهوه، بو كهسی نهده گیرایهوه،داوایلینكرد كه به وردی بوی بگیریتهوه و لینی پرسی:

- + دایه، ئەوەى خەلك دەپلى راستە؟
- راسته زوری راسته، تو گچکه بووی، جاشیکی گهوره ههبوو، چ جاش، جهرگی چهندان ژنی سوتاندبوو، چهندان ژنی بینوه ژن ئیخستیوو، چهندان مندالی بی باب کردبوو..
 - + ئى، دەزانم جاش چيە.
 - چيه؟
- + جلك و چهكيان وهكو هي بابمه، بهلام دوژمني بابم بوون، پيشان لـه سـهر جـاده دهمدنت، ئيستا بزرن
- ئا، رۆژنىك پىنشمەرگە لە قەراخ شار رىپى لىنىدەگرن چەند جاشىنىكى لىنىدەكوژن، بەلام خۆى بەر ناكەوى و دەردەچىن..
 - + بابم لهگهل پیشمه رگه کان دهبی ؟
 - نا، قسهم پيٽمهبره.

کوری داربی دهستی له سهر زاری خوّی نا، دایکی پیّکهنی و دهستیپیّکردهوه: جاشه که شیّت و هار دهبیّت، سبهینیّ له مال دیّته دهریّ، سویّند دهخوا ههر کهسیّك رانکوچوخهی له بهر بیّ، جگه له جاش، بیکوژیّ، لهبن شهو پردهوه دهستییّده کات که گامیّشه که بوّت هات و زیراندت، تا دهگاته سهر شهو پرده

گچکه که ی شووشه له پینت راچوو و خوین نه ده وهستا، حه شده گهنج له خوین ده گهوزینیت، شهش روز گه و کی نیوان دوو پرد شینیان گیرا، شار رهشی پوشی، روزی حه فته م بابت توله ی گه و که و شاری ستاند، جاشه که ی له خوین گهوزاند))

ئیدی کوری داربی له خوشیدا، له سهر زهوی جیّینهده بوّه، دهیویست بفری و له ئاسانه و هاواربکات:

من كورى تۆلەستىنم..

دەيويست بە مامۆستاى زللەش بلىن:

بابم تۆلەستىنە!

به لام بابی زوو، ئامۆژگاری کردکه له هیچ جییه ک، له کن که س نه لیّی توله ستین بابی منه و خوّت به من هه لمه کیشه، ئه گهر مندالانیش باسیان کرد، تو گوییان لیّرامه گره، کوری داربی نه یزانی مه به ستی بابی له مه چیه، به لاّم به قسه یکرد..

رۆژ لـه سـهر ئاوابوونـه، ئـاوابوو، لـهو لا و لـهو لا بـووه تەقـه، هێشـتا تاريـك دانههاتووه، ئاگر جوانتر بلێسه دهدا تەقە پتر بوو، ئاسمان پربوو له گردار، تۆلٚهسـتێن دهلٚێ:

با بچينهوه ماليّ.

دەستى لە دەستى باب، كچەش دەستى لـه دەستى بـابى وى، پەنجـهكانى كـورى داربى نەرم دەگوشى، رەنگـه پەنجـهكانى كچـى داربىيىش بگوشى، چ ئارامبەخشىيە دەستى باب، لەو ساتە ئارامبەخشىيە، كورى داربى ھەستدەكات، دەستى بابى شل دەبىت، ئاى! بابى دەكەوىت، بە ھىنواشى پشتاو پشت دەكەوىت، خوىن بـه سىنگىهوە، گويى لە بابىهەتى:

ئاى لە تەقەي خۆشى!

کوری داربی خوین دهبینی، هیننده و تهواو..

رۆژ بۆتەوە، كورى داربى چاوھەلدەگلۆفى خوين لـ سـەر سـينگى بـابى دەبـينى، ھاوار دەكات:

- + بابه، بابم، له كوييه؟
- مەترسە، لە خەستەخانەيە، دېتەوە.

دایکی به خزیه وه ده گوشی و سویندی بو ده خوات که باوکی نامری و چاکده بیته وه، به لام کور باوه په دایکی ناکات، له باره ی بابیه وه دروی زوّر له دایکی دیوه، پیش هاتنه وه، بو پرسیاری ((دایه بایم له کوییه؟)) ههر جاره ی جیّیه کی ده گوت، ((کهی دیته وه؟)) نه و جیّونه نا، جیّونه یه کیدی، زوّر جیّونه هاتن و چوون، باب نه هاته وه، کوری داربی دوا دروّی دایکی له بیره:

- + بابت چۆتە حەجى
- لەگەل حاجيەكان ديتەوە؟
- نا، درهنگتر دیتهوه، بابت حهزی لییه زور له حهجی بمینیتهوه.

کوری داربی له بیریهتی، دایکی دروّی بوّ دهکرد و دروّی پیّدهکهرد، دهیگوت:

كورم له كن كهس نهانيي باوكم له حهجيّيه، بلّي لهميّژه مردووه.

کوری داربی جاریّك پرسیاری بابی له مام گهریدهی باپیریشی کرد، شهویش هه ر به مام گهریده بانگیده کرد، له گهره کیّ، له شار ورد و درشت، یار و نهیار، خزم و بیّگانه به باپیری کوری داربیان دهگوت مام گهریده، کهم کهسیش دهیزانی شهو (گهریده)یه کهی و چون به و ییاوه به تهمه نه وه نووساوه:

مام گەرىدە، بابم دىتەوە؟

مام گەرىدە:

بابت رۆژنك دى، پەيدابىتەرە، بەلام نازانم كەي.

مام گەرىدە درۆى لەگەل نەكردبوو، چووە لاى، ليپرسيەوە، گوتى:

دلنيابه، بابت چاكدهبيتهوه.

به لائم کوری داربی دلنیا نهبوو، دوو روّژ دواتر چووه خهستهخانه، بابی له سهر پشت راکشابوو، کهوتنی کن ئاگره کهی بیرکهوتهوه، قسهی له گهلا بابی کرد، به لائم هیشتا له قسمی دایکی دلنیا نهبوو، پییوابوو لهوهش دروّده کات و بابی چاکنابیتهوه، به بابی گوّت:

- +بابه، دایکم دروناکات؟
 - درۆي چي؟
- + دەلىي تۆ چاكدەبىتەوه.
- نا، دایکت له بارهی منهوه زور دروی بوت کردووه، به لام لهوهیان راستده کات، من نامرم.

ئه و نهوروزه گهره که ههمووی له رینی خهسته خانه بدو، که س نه چدوه نه وروز، مالیّنک له و سهر نه بی که پیاوه که ناوی به هرام هه مه دانی بدو، گهره کی تولّه ستیّن ههمووی حه فتا مالیّکه، له گه ل دوو حه ساری گهوره ی به رانبه ریه کتر، مالّه کانیش په رتن که میان بانیان به سه ریه که وه یه، به لام ههموویان سه ردانی یه کتر ده که ن کچی داربی ده لیّته کوری داربی:

- + بابت چاكدەبيتەوە خەم مەخۆ.
 - ئا، چاكدەبىتەرە.
- + که هاتهوه منیش ده به کچی وی، بابیدیم ناوێ.
 - چەند خۆشە.

تا تۆلەستىن لە خەستەخانە نەھاتەوە، كورى داربى باوەرى نەبوو چاكبىتەوە، وا چووبووە مىنشكىدوە كە خەستەخانە جىنى مردنە، زۆرى بىستبوو كە فىلان كەس لە خەستەخانە گيانى سپارد، ئەو رۆژەى تۆلەستىن گەيشتەوە مال، ئىدى كورى داربى نه که ههر له درو کانی دایکی خوش بوو، بگره گهیشته شهو باوه پهی دایکی ههرگیز دروی نه کردووه، بابیشی به راستگویی ناسی، به لام له ههمووی پتر به راستگوییه کهی کچی داربی سهرسام بوو، پییگوت:

- + چۆنت زانى بابم چاكدەبيتەوە؟
- خەونى دىت، لە خەونى ئەتو گۆتت بابى نامرى.

مندالانی داربی له دوای پهیدابوونهوهی توّلهستین، ههستیان به زوّر گوّرانکاری کرد که به سهر قوتابخانه و گهره و دهوروبه رو سروود و گوّرانیدا هات، پیشتر سرووده کان قاچاخ بوون، تهنها له رادیوّکهی مام گهریده وه به خشهخش و هانی هانیه و دهبیستران، به دهنگی نزم و نهدهبوو بگهنه دهریّ، دایك دهیگوته کور:

((له كن كهس نه ليني گوئ له و گورانيانه ده گرين))

ئیستا نهوه (پیشمه رگه)دهستی (شههیدان)ی گرتووه و به (نهی رهقیب)هوه به گوره پستا نهوه (پیشمه رگه)دهستی (شههیدان)ی گرتووه و به و ورد و درشت دهیانلیننه وه دوای پهیدابوونه وهی تولهستین سروودی نوی پهیدا بوو، گورانیی تازه، چهند خانوویکیدی له گهره که قیتبوه و مالئی تازه هاتن، مندالا زیادی کرد، گولینگداره کان کهس نهیزانی ناسمان ههلیکیشان، زهوی قووتیدان، کتوپر نهمان، له رئیی که له مالیوه ده چیه قوتا بخانه، به لای چه پدا یه ک پارچه کهسکاییه، گهنم و جویه و به ژنیان کردووه، کچی داربی که ده لینی برکه جویه راوه ستایه، ده لین:

گولیننگداره کان له پر بزربوون، تۆلەم له چلمنه که نه کردهوه.

کوری داربی به برکه گهنم دهچێ، دهڵێ:

لێيگەرێ، لۆ خۆمى لێگەرێ، ھەر دەيبينمەوه..

کچي داربي دهليّ:

حەزمدەكرد من تۆلە بكەمەوه..

کوري داربي دهلٽي:

بابم به دەمانچه تۆلەي كردەوه، من به دارلاستىك دەپكەمەوه.

کوری داربی به دارلاستیك خوی بادهدات، وا دهبینی که دارلاستیك چهكیکی باشه بو خوپاراستن و توله، ئهو روزهی مام گهریده رییدا دارلاستیکی ههبی خهنی بوو، گوتی:

مەرجەكەت لە سەر چاوم..

مام گهریده به و مهرجه موّلهتی هه لکگرتنی دایه کوری داربی که به گالته ش رووی دارلاستیکی نه کاته داربی و یه ك به رد چیه نه یگریّت ه بالنده، مام گهریده ده لیّت کوری داربی:

ئه و داربیه پیروزه، بابت به دهستی خوّی چاندی، دایکت ئاویدا، من دهیپاریزم له بهردی منداله ورتکه، توّش له سیبه ره کهی گهمه ده کهیت..

مام گهریده ئیشکگری داربیه، بزیه بالنده کان بی ترس له سهری دهنیشنهوه و به ئاسووده یی دهخوینن، بالنده کانی ناو داربی له تهقه ی سهربازه کانیش ناترسن، تا داربی مابی له خویندن ناکهون..

بابیش که بیستی کوری داربی به مۆلهتی مام گهرپیده دارلاستیکی ههلگرتووه و مهرجه کهشی نهشکاندووه، رئی لینه گرت، ته ماشای دهست و دارلاستیکیشی ده کرد که زور جار دارتینله که ی شه و به ری که ندینی ده کرده نیشانه و که م جار هه بووه زرینگه ی لینوه نه هینی بابی تا دارلاستیکی لینوه رنه گرت و سینره ی له دارتین نه گرت، نه یزانی کوره که ی یه کینکه له و نیشانشکینانه ی نه مندال و نه گهوره بای نابه ن، باب ده به ردی ده هاویشته دارتین شهر به ردینکی پینکه و تبا، به لام کوری داربی له ده به رد نویانی مسوّگه ربوو، کور ده لینته باب:

ئەوجا دارتىل چىه! راوەستە لە تىللەكەي بدەم..

دارتیّله که دوا دارتیّل له سهری روّژهه لاته وه، تیّلیّکی باریك له سهری دارتیّله وه به لاری هاتبووه ناو عهرد، کوری داربی دارلاستیکی هاویشتیّ، ده نگی نه هات به لام به رد هه لقوزیه وه، باب کوری گرته باوه ش و ماچبارانی کرد، کور ده لیّته باب:

ئهگهر بهردیّك لهو تهلهی سهر سهرهوه بدهم، له كاتی گهرانهوه نابیّته كارهبا؟ باب دهلیّ:

نا، لێيده..

چوونه بن تیله کان، هاویشتی، بهرد رؤیشت، ریك به تهلی سهرهوه کهوت و له تهنیشت خوّیان کهوتهوه..

مام گەرىدە دەلى:

برنوی بدهیتی، دهرزی ههلدهگری..

رۆژنك لەو بەرى كەندى پىاو نىشانەيان دانايەوە، مندالى گەرەك لە پشتيان راوەستابوون، كچى داربييش لەوى بوو،بە زۆر تۆلەستىنيان برد، ئەو پياوە دەيگوت: من باوەرم نە بە تەقەى خۆشيە، نە بە نشانەدانانەوە.

ئەو رۆژە نىشانە جگەرە بوو، ھەموو ھاوىشىتيانى، جگەرە بەلائى نەگەيشىتى، تۆلەستىن نىشانەى لىكىگرت، ھەلاھەلائى كىرد، بىووە چەپلە و فىكەكىنشان، دەنگى كورى داربى لە ناويان ديارە(بژى بابە، بژى بابە)، كورى داربى دەلىن:

منیش تیده گرم..

پياويك دهلي:

دانیشه بهرخم، تو چوزانی تهقه بکهیت.

باب دەلىّ:

چەكى وى دارلاستىكە

پياوه که ده لي:

ئافەرىن، ئەگەر لىتدا، نىو دىنارت دەدەمى.

باب جگهرهیه کی بوّی دانایه وه، کور به ردیّکی رهشی خری له گیرفانی ده رهینا، سیّره ی لیّگرت، توّزی لیّهه ستان، ته ماشاده که ن جگهره هه لا هه لاّ بووه، مندالان کردیانه چه پله لیّدان و درووشم هه لدان: (بژی هاواری کوری تولّه ستیّن)، مندالان هه موو کرببوونه و هیشتا (بژی)ی کچی داربی ده هات، پیاوه کان ده لیّنه تولّه ستیّن:

وهلا ئەگەر كورەكەت بتگاتى..

کوری داربی زور دلخوش بوو، پیاوه که دهستی له به رکی راکرد، نیبو دیناری ده ده هینا، چهندی کردی کوری داربی وهرینه گرت، بابیشی و کچی داربیش پیّیان خوّش بوو که وهرینه گرت.

سهربازه کان چادریان ده پیپچایه وه و له زیلیان بارده کرد، کوری داربی به بارکردنی سهربازه کان خهنی بوو، ئاخر ریبی تاقه دارخور ماکه یان گرتبوو، کی ده یویرا لیبی نزیك بیته وه، رووی گولله کان له و بوون، ههر کاتی له ناو سهربازه کانه وه ده نگی ته قه یه هاتبا، مام گهریده ده یگوت:

((ئەو ترسنۆكانە دىسان دارخورمايان كردە نىشانه))

دارخورمایه که سهر بانی مالی کوره وه جوان دیار بوو، چهند حهزی ده کرد له نزیکه وه دیتبای، کوری داربی دیتی: دوو سهرباز فهرده ئاردیکیان هه لگرتووه، هاتن، هاتن له پیش ده رگا له نزیك داربیه کهیان دانا و رؤیشتن، مام گهریده چاوی لیبوو، ته ق ته به گوچانه وه هات، گوچانی گهیانده فهرده، پرسی:

- + ئەوە چيە، ئەو سەربازانە چيان ھينا؟
 - ئارد
- +نه کهن، ئه و ئارده نه کهنه نان، سه رباز عه رهب وه ك هى تورکه جينى متمانه نيه، هيچيان ليوه رمه گرن.

له دوای پهیدابوونهوهی تۆلهستین، قوتابخانه کهی کوری داربیش به قوتابخانه یی نهما، بووه مالئی پیشمه رگهیه کی گهوره، وه که ده یانگوت زوّر له جاشی گهوره گهوره تر، له تولهستینیش گهوره تر، قوتابخانه بووه مال و چهند پیشمه رگهیه ک له پیش ده رگاو سهر دیواره کان پاسه وانیان لینی ده کرد، کوری داربی له وه تووره بوو، چوّن ده بی له سهرده می باوک، سهرده می تولهستین، قوتا بخانه کهی ببیته مالئی که سیک، به بابی گوت:

- + بابه، لز قوتا بخانه بووه مالني ينشمه ركه گهوره كه؟
 - چ بلیّم، منیش نازانم..
 - + من دەمەوى له قوتابخانەكەى خۆم بم.
- قەينا، قوتابخانەى ئىستاشتان نزىكە، لە ھى گولانار ھىنىدە دوور نىھ. تىۆ لـەوە گەرى، با بزانم..

کوری داربی ههستده کات باب دهیهوی بابهت بگوری، خوی قسهی به لایه کیدی برد:

بابه، له بهر تۆ كەس لـه گـهردك نهچـوونه سـهيرانى، بـهس مـالى ههمهدانيهكـه چوون...

بابي گوتي:

منيش له جيني وان بام دهچووم.

کوری داربی ده لیّته بابی:

لۆ؟

باب چ وه لام ناداتهوه، به لام دایك ههرچهنده باب به چاو پیده لی که چ نه لی، به لام خوی پیناگیری:

کورِم، کاتی خوّی ئه و پیاوه له ترسی بابت هه لدی و هه تا هه مه دان گیرنابی، هه ر له وه شه وه بوّته هه مه دانی ده نا خه لکی گه ره کی خوّمانه..

کوړي داربي دهلني:

لەبەرچى راوى دەنىٚ؟

دايك دەلى:

ئەو بارام ھەمەدانيە، كاتى خۆى زۆر برادەرى بابت بووە، بەلام كە پر دەبيتە دوژمنى...

کوری داربی دهلی:

له پر….

باب دەلىّ:

چیدی نامهوی گویم لهو سهربردهیه بیت

دایا قروقه پی لیده کات، کوری داربی ههرچی ده لنی و ده پرسی، دایا و هارچی ده لنی و ده پرسی، دایا و ها ها داده و ه

باب دەڭيتە كور:

له باتى نەورۆزەكە بتبەمە كون؟

کوري دارېي کهمينك بيرده کاتهوه، ده لني:

به کن شهمهندهفهر

باب دەلىّ:

تا ئيستا نەتدىتيە؟

کوری داربی:

له دوورهوه دهنگیم بیستیه، له نزیکهوه به راوهستاوی دیتمه، به لام حهزده کهم له رؤیشتنی بیبینم.

چینشتانیکی درهنگه گهیشتنه لای یاریگاکه، له دوورهوه دهنگی شهمهندهفهر دی، کوری داربی دهاینته کچی داربی:

خيرا برو ئيستا دهگات.

دايك دەلى:

غارمەدەن، گەيشتىن..

شهمهنده فهر به دیارکه وت، مندالانی داربی هه لاده په پنه لیده ده ناستین شهمهنده فهر هات و تیپه پی وا به جی پی شهمهنده فه درا، به سهر هیلی ئاستین هه نگاو ده نین رووه و مالی شهمهنده فه ر، کوری داربی ئاورده داته وه ده بینی دایك و باوك، هه ریه که یان به سه رهیلی که وه و جارجاره ش ده ستیان ده گاته ده ستی یه کتر، وه ك بلینی یه کتر ده گرنه وه، ئه و گهمه ی دایك و باوك سه رنجی راده کیشی ، چاویان لیده کات، ده ستی کچی داربی ده گریت و فیری گهمه که ی ده کات، به گهمه ی سه رهیلی ئاسنینه وه له مالی شهمهنده فه ر نزیکده بنه وه، گویی لییه، دایك له دایک بونی خوی بو باب ده گیریته وه:

من هـهر جاري كـه گـويم لـه دەنگى شـهمهندەفهر دەبىي لـه دايكبـوونى خـۆم بيردەكهويتهوه، دايكم دەلىي:

ئەو رۆژەى تۆ ھاتيە دنيا، شار بۆ يەكەم جارى گوێى لـ دەنگى شـ مەندەفەر بوو.

باب دەلىّ:

وایه، تو سالی شهمهنده فه رله دایك بوویت، من نه و ساله م له بیره، وا بزانم، نا، هم له سهروبهنده بوو، بایم به دلشكاوی و برینداری له كوماری مههاباد گهرایهوه..

له گهرانهوه دهنگی (یازدهی ئازار) هات، دایك بانگیکرد، مندالانی داربی که سهریان به سهر تهپهدوره که هاردووکیان یازدهی ئازاری رهنگ سووریان ههلگرت، کوری داربی حهزیده کرد کریمستی با، یه ک کریمستی و داره که ی له کهلینی یه نجه کانهوه..

دایك و باوكیش سهر و یازدهی ئازاریان به دهستهوه، كوری داربی گویّی لیّیه دایك ده ليّ:

يازدەى ئازار بۆتە ناوى ساردەمەنى مندالانيش..

باب دەلى:

ئەگەر تالى تىننەكەويت، يازدەي ئازار وەك ئەو يازدە ئازارەي دەستمان شىرىنە..

کوری داربی له ئهگهر و تالنی تینهگهیشت...

له گهرانهوهش به خهیال ههر لای گهمهی سهر هیّلی شهمهندهفهر بوو، دهستی له دهستی کچی داربی بوو، ئهو دهستگرتنهشی له بیر ناچیّتهوه..

به هاتنه وه ی تۆلهستین بهلووعه ی ئاویش هاته مالنی مندالانی داربی، پیش تۆلهستین دایکه کان دهبوو به ستل و تهنه که بچن له و بهلووعه یه ئاو بینن که له نزیك حهساره که، له بن دارتویکی گهوره زوّر کات یه قامك ئاوی لیده هات، جار جاره ش ده تگوت په لامیزه یه تا تهنه که یه ک پر ده بوو، ده چوویه لای حهسه ناغا و ده هاتیه وه، ئاوی گهره ک له ده ستی ئه و حهسه نه بوو، بیست تهنه که ش ریزیان به ستبوو، بیره که زوّر دوور بوو، که و تبووه پشت ئه و خانووه ی که زاواکه ی نه نه خان باره گای لیّدامه زراند بوو، ژنیک ده یگوت:

تا گونی بۆ نەشىلن ئاوەكە بەرناداتەوە.

به راکیشانی بهلووعه بو حموشه، کوری داربی نهیدهزانی نه دلخوش بی، نه خمفه تنجوات،، دهبوو دلخوش بیت، دایکی له کولنی ئاوکیشان بوه، چوار وهرزهی

سالاً له رنبی ئاوکیشان بوو، جگه لهوهش حهزیده کرد سوّنده ی ئاوی به دهسته وه بگری و پیش ده رگا برشینی و ئاو بوّ داربیه که هه لاا، ده بوو خه فه تبار بیّت، گهمه ی ریّبی ئاوکیشانی له دهستچوو، چه ند خوّش بوو که له گه لا کچی داربی به جووته ستلیّکی گیچکه یان به دهسته وه ده گرت و ...

به هاتنهوهی تۆلهستین، نهنهخانیش هاته گهرهک، له نزیك ئاوه که خانوویکیان قیتکردهوه، نهنهخانیش به مام گهریده ده لی مام گهریده، تهمهنیان رهنگه لیک نزیک بی نهنهخان ژنیکی تا دهست هه لبری که له گهت، که میک کوور بوتهوه، کراسیکی رهشی ئاودامه نی له بهره، ژنیکه رهشتاله یه، رهشتاله یه کی روون، ده یانگوت مام گهریده گوتوویه تی:

((ر دنگی له رهنگی میوژ دهچی))

نه نه خان زوو لهگهل مام گهریده بووه براده ر، زوو زوو ده هاته بن داربیه که، مندالانی داربی له لایه ک و ری داربی گویی داربی گویی داربی گویی لییه باسی کون بویه کتر ده که ن، باسی شار و جییان ده که ن، شهری تورك و ئینگلیز، باسی مه هاباد و ده رسیم و گرانی و ... گویی لییه نه نه خان ده لی:

من ليره لهو بن داربيه، به بيستني دهنگي ئهو بالندانه زور ئاسوودهم.

مام گەرىدە دەلى:

ئەو دارىيە زۆر تايبەتە...

نهنهخان بي چوكليت نايهته بن داربي، چوكليت بو مندالاني داربي...

به هاتنهوهی تۆلهستین مندالانی داربی گزرانی جوانیان به سهرداهات، تۆلهستین تولهی زور شتی بو کردنهوه، پووشکاخهزه که له بیرناچیتهوه، پیش پهیدابوونهوهی باب، کیچ و کور ههرچیان ده کرد، دایکهکان بویان درووستده کردن، خویان درووستیانده کرد، جورهها کاخهزیان بهکارهینا، پووشکهی باریک و ئهستووریان

تاقیکردهوه، دایانه دهست ههموو بایه که هه و جاره ی له جییه کهوه هه لیانده دا، پووشکاخه ز سویندی خوارد له دارتیله که ی نهوبه ری که ند بلندتر نه بیتهوه.. له بن داربیه که توله ستین به ته نیشت مام گه ریده وه به دهم گیرانه وه ی سه رهاتان، له گژ درووستکردنی پووشکاخه زه، مندالانی داربی به دهوریه وه، چاویان له دهست و په نهمه ی تولهستین بریوه، کچی داربی نازانم، به لام کوری داربی له و ساته ته نها ههستی بینینی له کاره، چاو له سهر په نجه و پووشکاخه ز هه لناگری، گویی له سهرهاتان نیه، ئی، به رسته یه که ههستی بیستنیشی بی گه رایهوه: ((تهواو، با هه لیده ین)) په رینه وه نه و به ر، له نزیك دارتیله که توله سه ریک بو لای چه بسه ریک رد، هیننده ی بلیتی یه ک و دوو، پووشکاخه ز گه یشته سه رتیلی دارتیل، توله ستین ده لیت کوری داربی:

برو چهند خريله له مالي ههيه ههموويان بينه.

رۆیشت تا هاتهوه، پووشکاخهز له ئاسمان بوو، داویان له دووی دا، پووشکاخهز سهرهو ئاسمان و به ئاراستهی قهلات ههلکشاو رۆیشت، پووشکاخهز پیش ههلاان که هیشتا خهلکی سهر زهوی بوو، له جانتاکهی کچی داربی گهورهتر بوو، جگه له کلکینکی درین که له چاوی کوپی داربیهوه زوّر له کهزی کچی داربی دهچوو،له ساتی هوّنینهوه، ئیستا که پهیوهندی به زهویهوه نهماوه و خهلکی ئاسمانه، له چاوی کوپی داربیهوه ههر هیّندهی ناو لهپی کچی داربی دیاره، لهو ساته چاوی لیّبوو، کچی داربی همر دوو دهستی رووهو ئاسمان کردبوّوه، وهك بلیّی دهپاریّتهوه پووشکاخهزه که بهلایهکی به سهردا نهیهت و به ساخی بگهریّتهوه، مندالی گهرهك رژاونهته ئهو ساکه گوپه و چاویان به ئاسمانهوه، کوپی داربی ههرگیز هیّنده دلّخوّش نهبووه، هیّنده له خرّبایی نهبوو، دهیهوی هاواربکات، بلّی نهها بابی مین چتو پووشکاخهزی درووستکردووه، بابی ئیّوه نهوه دهزانی به نهوه دهزانی به نهوه کهوه دهزانی بهله ههوریّك له پووشکاخهزی درووستکردووه، بابی ئیّوه نهوه دهزانی نهله ههوریّك له پووشکاخهز

نزیکدهکهویّتهوه، دهیهوی سیّبهری لیّبکات، له سهرئهوهیه له چاو بزر بیّ، باب دهلیّته کور:

خيرا دووربينه که بينه.

یه کپی رؤیشت و هیننای، تا چاو له دووربین به پووشکاخهز ده کهویته وه، کاتی ده ویت، مندالانی داربی به نوره چاو به دووربینه وه دهنین، باب جار جاره ده لی:

دياره؟ چەندى لىي ماوەتەوه؟

کچی داربی دهلیّ:

هێندهي چاوێك..

کوری داربی دهلی:

هێندەي لێوێك..

مندالانی داربی دهلیّی خهمبار دیارن، کچی داربی دهلیّ:

نايەتەرە؟

تۆلەستىن دەلى:

نا، زەحمەتە بىتەوە، بەلام ئەگەر ئەوەش رۆيى، پووشكاخەزىكىتر...

باب دهبي خهمباريي له سيماي منداله كان خويندبيته وه، بزيه گوتي:

برۆ پیننووس و کاخهز بینن، نامه بۆ پووشکاخهزهکه بنووسن..

سهریان لهو قسهیه سوور ما، نامه چون ده گاته ئاسمان، باب بوی روونکردنهوه، هینایان نووسیان:

و هر هوه بيرت ده كهين.

به قسمی باب ئهوهشیان نووسی:

به ههوره که بلی نهرمه بارانیک ببارینه.

کونیّکی خشتیان له ناوهراستی په په په کاخه زه که کرد و به داوه که یانه وه کرد، کاخه زیه داربی ده یانپرسی: گهنشت؟ که نگی داربی ده گات؟ وه لانمان ناداته وه ؟

پاش ماوهیهك داو له دهست سووك بوو، داویکی بی پووشکاخهز و نامه به دهسته وه ما، زوری نهبرد تاوه بارانیك دایکرد، مندالانی داربی له بن باران هاواریان ده کرد:

نامه که گهیشته یووشکاخهز، ههوریش به قسمی کرد.

لهو دەمه كوړى داربى له سيماى بابى سهرسوورمانى خويندهوه، تيينهگهيشت بۆ!

به هاتنهوهی تۆلهستین، مندالائی داربی به سهر قهراتیش کهوتن، به کۆلائه تهسك و تریسکهکاندا گهران، له سی چوار لاوه تهماشای شار و چیا و دهشت و دنیایان کرد، له هاتنه خواریّشدا گرناگهیان گرت، به قسهی تۆلهستینیان نهکرد، به خشخشوّکه هاتنه خواریّ، کوری داربی ئیستاش ریّی خشخشو که دهناسیّتهوه، به هاتنهوهی تولهستین چوونه سینهماش، چهندان شهو خهونیان به فیلمهکهوه دهدیت و بو به کتریان دهگیرایهوه، نهدی بن لهیلووکان!..

کچی داربی روّژ دوای روّژ پتر هوّگری بابی کور دهبیّ، جیّنی بابی بو گرتوّتهوه، ههر ماوه پیّیبلّی بابه، له دوورهوه بیبینی غارده دا و خوّی داویّته باوهشی، کوری داربی که مندالیّک له باوهشی بابی دهبینی، زوّری پیّناخوّشه، به لاّم بو کچی داربی هیچی له دل نیه، پیّکهوه ده چنه باوهشی بابی، ههر یه کهیان له سهر رانیّکی داده نیشن، باب زوّر جار کچی داربی به (دنکه ههناره کهم) بانگ ده کات و کوری داربیش به (هه نجیره کهم)، کوری داربی قهت نهوه ی له بیرناچیّتهوه که جاریّك میوهیان له پیّش بوو، باب قله هه نجیریّکی رهشی بو دایك راده گری و ده لیّن:

تامي بكه بزانه چهند له ماچي هاوار دهچيخ.

دايك گەزەيەكى ليدەدات:

ئۆي چەند شيرينه، دەليني روومەتى ھاواره.

باب هه نجیریّك ده داته دهستى، لهو دهمه كچى داربى به سهردا دى، باب دهلیّت ه كور:

ئەگەر دەتەوى بزانى چەند شىرىنى، ئەو ھەنجىرە رەشە بخۆ.

دە يخوات، شيرينه، باب دەلنىته كچ:

وهره دنکه همنارهکهم، همنار و همنجیر بخوّ.

هه نجیره که ده خوات و ده لنی:

ئۆي، چەند شىرىنە ئەو ھەنجىرە رەشە..

له و دەمه كورى داربى هەست به شيرينيى خۆى دەكات ..

تۆلەستىن يەك مىندالى ھەيە، بەلام لەرەتەى ھاتۆتەرە، جارىك نەبى، ھەر جارەى بە دىيارىي مىندالانە گەرابىتەرە مال، دور دىيارى بە دەستەرە بورە، كورى داربىش ھەر ئەرەى ويستورە، بى كچى داربى ھىچى رەرنەگرتورە، ئەر جارەى بابى بە بۆنەى يەكەم بورنى پايسكلى بۆ كرى، سويندى خوارد پى ناخاتە سەرى، تا بى كچى داربىش نەكرى، كور دەلى:

گولناریش وهك من پهكهم بووه.

باب به سهر خوّیدا شکاوه، به کوری داربیی گوت:

تمواو، دلنيابه لهممودوا همرشتيك بو تو بكرم، بو گولناريش دهكرم.

تا پایسکل بو کچی داربیش نههات، کوری داربی پایسکلی خوی نههیّنایه دهریّ، زوو زوو دیاری بو مندالانی داربی دههات، خو له جهژنان و له کوّتایی سالان

دیاریی گهورهیان بو ده هات، ئاخر مندالانی داربی ههموو سال به یه کهم دهرده چوون..

کوری داربی ههرچی بو خوی ویستبای بو کچی داربیشی دهویست، ئه و روژ و مانگانهی که دهیدیت زگی دایکی بهرهبهره گهوره دهبوو، تینگهیشت که خوشکینک، برایه به ریوه یه، تینگهیشت ئهوهش له سایهی هاتنه وهی تولهستینه، له دلهوه ده یخواست که دایکی کچی داربیش زگی گهوره با، جاریک کچی داربی گوتی:

ئهگهر منیش بایم مابا، دایکم زگی دهبوو.

كوړى دارېي دانهما، يەكسەر:

ئەرە نيە تۆ برايەكت ھەيە.

کچی داربی:

وايه، بهالآم..

ئه و سه ر له ئیراره یه ی دایك ژانی گرت و باب چوو به دووی مامان، دایكی كچی داربی به دهوریه وه بوو، كوری داربی زراوی چوو، قسه ی دایكی له باره ی كوژرانی بابی كچی داربیی بیر كه و ته مرسا بابیشی به ده ردی بابی كچی داربی بچی، پارایه وه، به دزی له پهنای ده رگای حه و شه له خودا ده پارایه وه كه باوكی تووشی به لایه ك نه بی و به زوویی به مامانه وه بیته وه، مام گهریده دیاره هه ستی به نیگه رانیی كوری داربی كرد بوو، بانگی كرده لا خوی، ماچی كرد و پینی گوت:

هيچ نيه، كهميّكيتر خوشكيّك يان برايهكت بوّ پهيدا دهبيّ.

کوری داربی دهیویست بلیّ، من خهمی باعمه، له و دهمه باب به ژنیّکی به تهمهنه وه هاته ژووریّ، کور خهنی بوو، ئوّخهیش باب به ساخی هاته وه، ئیّستا باب و کور له ژووره کهی مام گهریده دانیشتوون و چاوه روانی رزگاربوونی دایك ده کهن، زوری پیچوو، زیرهی مندال نههات، مام گهریده، ناهیّکی قوولی هملکیّشا:

ئاخ! ستى نەما، دەنا لە مېۋبوو، رزگارى كردبوو.

باب که زور شله ژابوو:

وایه، مامان نهبوو بگاته دایکم.

کوری داربی ئیستا له خهمی دایکیدایه، بیستبووی که ژن ههبوو به سهر مندالهوه چووه، ترسا، زوّر ترسا، چوّوه لای دهرگا و دهستی به پارانهوه کرد، پارانهوه بو دایک، هاواری دایکی دهبیستی، ئوقره ناگری، لهودهمه کچی داربی هات، به هاتنی وی کهمیّك ئارامبوّوه، باب بانگی دایکی کچی داربی دهکات، پینیدهالیّت:

نەپبەپنە خەستەخانە؟

وه لا مه که (نا) بوو، ده چنه وه ژووره که ی مام گه ریده، زور نابا، قیژه یه کی ناسک، خوشی به مالله ده پژینی، کوری داربی گویی له ده نگی دایکی کچی داربیه:

كچيكى جوان زؤر جوان..

کوری داربی له خوشیدا جی به خوی ناگری، کچی داربی له و دلخوشتره و دهلی: خوشه، خوشکت ههه..

دایك له هاوار ناكهویّت، ژان بهری نادات، كوری داربی له بیری نهماوه چهندی برد، گویّی لیّیه ژنیّك دهلیّ:

خوشك ينش براكهوت.

کوری داربی ئهگهر مام گهریده نهیگرتبا، له خوّشیدا بالنی دهگرت، ئهو شهوه چ شهوی خی تایبهت و دهولهمهنده له تهمهنی کوری داربی، شهوی که دووباره نابیّتهوه، کوری داربی لهو شهوه دا خوشك و برایه کی له ئاسمانه وه بوّ هات، ئا ههر تهماشای ئاسمان و ئهستیرهی ده کرد، وای ههستده کرد دوو ئهستیره رژاونه ته حهوشه کهیهوه، کوری داربی دهبینی کچی داربیش چه پله لیده داو له خوّ هه لده دا، له پر کوری داربی

گوێی له دهنگێکی سهیر بوو له چ دهنگان نهدهچوو، نه دهنگی مروٚق نه هی ئاژهل و بالندان، نههی گیاندان، نههی گیاندان، دهنگهکه له شێوهی پرسیار به کوری داربیسی گوت:

هەردوو ئەستىرەكە بۆ خۆت؟

کوری داربی ترسا، له دهنگی ئاسمانیی له هیچ دهنگ نهچوو، ترسا، لهرزی، بابی له باوهشی گرت:

چیته کورم! دهبیت دلت خوش بی خوشك و برات بو بوو.

کوړی داربي به دهم لهرزهوه:

ئەستىرەى دووەم با بۆ گولنار بى

باب به شله ژاوی:

چى دەڭيىي تۆ؟! ھا ئاو بخۆوە و بخەوە.

کوری داربی دواتر چهند جاریک به کچی ده گوت که مین خوشکیکم بهسه، حهزده کهم براکهم بو تو بین، به لام کچ به وه رازیکرد که برای وی بی به لام با هه در لای ئیوه بین، کچی داربی برا ساوه کهی کوری داربیی زوّر خوّشده ویست، روّژی چهند جاری ده چووه سهر لانکه کهی تیر تیر ماچی ده کرد و به برا جوانه کهم بانگیده کرد، خو له سهیرانه کانیش ههر له باوه شی وی بیوو، باب نه وروّزان کوّسته ریّکی دینا، ههتا ده یگرت ده رو دراوسینی تیده کرد، مام گهریده له پیشه وه داده نیشت، نه وروّزیک نه نه خونیشت، نه وروّزیک نه نه خونیش هات، گولیش به چهقوره هه ر له گه لا بیوو، هه موو پییانده گوت، نیره هه یته مندالانی داربی به ته نیشت یه که وه داده نیشت، براکه ی کوری داربی له کوشی کچی داربی بیوو، مندالانی داربی له ناو گر و گیای نه وروّزدا به دوای یه کدا رایانده کرد، راکه راک ناقاری تا چاو برده کا که سک، له چاوی کوری داربی هه ر

وهرزهکان گهمه به داربی دهکهن، گزبکه دهکات، پهلك دهکات، پر پر، کهسك کهسك، شنه بایهکی لیّوه دی فیّنك فیّنك، زهرد ههلدهگهریّ، بایهك دی گهلاّی وهریو به کولاّناندا وهردهکات، نهرمه بارانیّك داربی رووتدهکاتهوه، جاروباریش بهفر دهگریّ، مندالاّنی داربی له بن پهلکی وهریوی بی، سهریان به سهر کتیّبهوه، پهنجهی وردیله به سهر ویّنهکانهوه:

- + ئەھا ئەو كچە بە تۆ دەچى
 - ئەو كورەش دەڭيى تۆي!
 - + نا، ئەو كورە سىيە.
 - تۆلەو جوانترى
 - + ئەدى شەلە نەپگوت...
- به لأم لۆبيا خۆشه، من زۆر سبهينان لۆبيا دەخۆم، لۆبياو ههنجير زۆر خۆشن..

خۆت بە من ھەلمەكىشە.

جگه لهوهش بیریده کرده وه لهوه ی ئه گهر شهله بمریّ، ئهدی کی شامینوّك و لوّبیا بفروّشیّ، ئه گهر لوّبیا نه ما، کچی داربی سبهینان چی بخوات! ئهدی خوّی چی بخوات! ده زانی چهندی حه زله شامینوّکه، کوری داربی یه لاّبیافروّش و شامینوّکه کوری داربی یه لاّبیافروّش و شامینوّکه رشه له بکوژریّ، نه لوّبیا شامینوّکه شهر شهله بکوژریّ، نه لوّبیا ده میّنی نه شامینوّک، به لاّم ده بوو توّله له شهله بکاته وه، به رژانی شامینوّکیش بیّ، ده بی توّله بکاته وه، لوّبیایه، ده بی توّله بکاته وه، ئه گهر به سهر شکاندنیّکیش بیّ، ده بی توّله له شهله بکاته وه.

سبهینییه کی باراناوی، کهمیک زووتر له وادهی رویشتن، جانتای ههلاگرت و ریسی قوتابخانه ی گرته بهر، نهدهبوو کچی داربیی لهگهلابی، دهیزانی لهو ساتانه له کوی تووشی شامینوکفروس دهبین، دارلاستیکه کهی له به پرکی گچکهی جانتاکهی نابوو، ریک لهو سهره کولانه ، تووشی به تووشی شهلهوه بوو که له نهخشه کهی خوی بوو، ریک لهو سهره کولانه ، تووشی به تووشی شهله ده بود که له نهخشه کهی خوی بود، شهو سهره کولانه ی به سهر ساکه گوپره که دا ده پروانی، ساکه گوپری شهو دیوهی مزگه فتی دهرویش برایم، کوپی داربی به دیتنی شهله، دهستی به گیرفانیدا کرد، مابوون، ههر سی بهرده دارلاستیه کیه که مابوون، دایناوه له و سی بهرده، نهگهر دهستیشی شکابین، بهردیکیان ههر به سهری ده کهوی و دهشکین، کوپی داربی دایناوه نیشانه له بن کلاوه کهی بگرین، شهله کلاویکی له سهره، ههر شهوه ته تهوقی سهری گرتووه، سیبهری لهلووتی کردووه و رینی له باران گرتووه چاوی ته پر بکات، ده یه وی دانیته وی شهله رهت بی و له دواوه له پهنای دیواره وه، نیشانه له پشتی سهری شهله دانیته وه، شهله ده لینی به وه ی زانیوه! رووده کاته کوری داربی:

⁺ ئای! کوری تۆلەستىن، ئەوە بە تەنيای، ئەدى كچە جوانەكەت بەجىنھىشتووە؟! - نا، ئىستا دى

کوری داربی ساردبوّوه، خاوبوّوه، پهشیمانبوّوه، بهرده کانی به پکی فریّدا، یه کپیّ، غار، غار، دهیویست بگاتهوه کچی داربی، دهیویست دارلاستیکه که ی بباته وه مالّ، دیتی کچی داربیی دیت، له دهو چهمه که، له و شویّنه ی پیّچهده کاتهوه راوه ستایه، چهتره که ی هملّدایه، رهنگه هه رلچکی چهتره که ش کوری داربیی لیّشاردبیّتهوه و زوو نهدیدی، له و دهمه شدیتی دایکی واله سیله ی خانوه راوه ستاوه، له دوورهود:

+كورم، ئەوە لە كوئ بووى؟ چما نەچوويە دواي گولنار؟

- با، نا

كور زماني تيكئالا، بهلام كچ فرياي كهوت و گوتي:

بهو ديوهدا هات، من نهمديتبوو.

له ریّبی، کچ وازی لیّناهیّنی و سه د جار پتر شه و روّیشت و بانگنه کردن و هاتنه و ها لیّپرسی، کوپ هه ((نازانم، چووم، هاتم، لوّ؟))ی ده گوته وه ها شیّوابوو، ده وی تیّکنا لاّبوو، ده هاته سه رزمانی راستیه که ی بلّی، ده یگیّپرایه وه، نهیده گوت، پیّیوابوو شه وه نهیّنیه کی ترسنا که و نابی که س که س بیزانی، به کچی داربیشه وه، زوّر نه مایه بگه نه قوتا بخانه، کوپ دارلاستیکه که ی بیرده که ویّته وه، ناکری بیباته قوتا بخانه، کوپ دارلاستیکه که ی بیرده که ویّته وه، ناکری بیباته قوتا بخانه، چما ماموّستای بیبینی حه سیرمه یدانی ناکات، هه لوه سته یه ک ده کات، کچ ده یرسی :

- + چ بوو، چیت لهبیر کردووه؟
 - دارلاستيك
- + دەتەوى دارلاستىك بهينىيە قوتابخانە؟
 - نا، له ناو جانتاكهمه
- + ئۆى! بىنە لىرە لە بن خۆل بىشارىنەوە،

ئهها مندالانی داربی، له دهو ری دانیشتوون و به دارووچکه زهوی هه لله کهنن و چاوی کیشیان له دهوروبهره، نهك کهسینك چاوی لیسی، شاردیانهوه...

ئهو رۆژه كورى داربى ههر له بيرى كچى داربى بـوو، ههسـتيدهكرد درۆى لهگـهلا كردووه، شتيٚكى لىن شاردۆتهوه كه پينويست به شاردنهوه ناكات، بهلام له ناو پۆلينش ئاگاى له خۆى بوو، دەترسا به دەردى گۆرين بچىن..

له هاتنهوه، به جینی دارلاستیك نه كهوتنهوه، زور چاویان گیرا، بلنداییهك ببیننهوه، نهیادیتهوه، ئهو ناوه یهك پارچه قور و ئاوه، باران باریبوو، كچ ده لی:

+ دەبوو جێيەكەي نىشان بكەين

- وازى ليبينه، نايبينينهوه.

لهو دەمه گولنى پەيدابوو، بە يىكەنىنىكى شىرىنەوە گوتى:

چەند جوان ليكدى دين

كور بهوه دلني زؤر خوش بوو، لهو رؤژهوه گولنيي پتر خوشويست..

دوو به هار به سهر شاردنه وهی دارلاستیك تیپه رپیوه، كچ له بیریچو وه ته وه، به لام كور له گهلا ئه وهی دارلاستیكی باشتی ههیه، كه چی هه به جاری له و جیه نزیكده بنه وه چاو له دارلاستیك ده گیری، كور ده لینه كچ:

حەيف، دارلاستىكەكەم نەدىتەوە

کچی داربی دهلی:

ئەرى دارلاستىك بچىنى ناروى؟

کوري داربي دهلي:

ئەگەر بروى، بەردەدا؟

کچي دارېي دهلي:

لەوانەيە ئەگەر بەر بدا، بەرد بگرى

له گهرانهوه له دهو کهنده که، نزیك مالنی شتیکیان له ناسمانی دیت ، پیشتر نهیاندیتبوو، رهنگه دیتبیتیان، به لام وهك نهو جاره نهبووبی و چاویانی له ناسمان گیرنه کردبی، مندالانی داربی چاویان به ناسمانه وه بهسترا و لینه دهبووه، له سهر کهنده که که میک ناوی پیدا دهروات، به تهنیشت یه کهوه، جانتا له شان، چهتر له دست، روو له چیا، برژانگیان به ناسمانه وه داکوتراوه، کچی داربی ده لی:

دەبىنى، چەند جوانە!

کوړي داربي دهلني:

پێشتريش ئاسمان شتى واي همبووه؟

کچی داربی دهست دهبات بو سهری و قردیله کهی لیده کاته وه، دهست به قبری تهری دادیّنی:

نازانم، لهوانهيه

کوری داربی تهماشایه کی کچه ده کات و ده لفی:

زۆر جوانە، زۆر..

له و ساته دایکی کور دیّته دهری و لهو بهرهوه تهماشایه کی ئاسمان ده کات و دوایی له مندالانی داربی دهروانی و ده لی :

ئەوە بۆ راوەستان و ناپەرنەوە، تەماشاي پرچى ئايشە و فاتمە دەكەن!

کوره پیشتر (پرچی ئایشه و فاته) ی له زاری دایکیهوه بیستبووکه جوانترین پرچن و ههر رهنگیکت حهز لییه لهو پرچه دهیانبینیهوه،، به لام نهیدیتبوو، یان به و جوّرهی نهیدیتبوو، یتر له ئایشه و فاته وردبوّوه، کچی داربی هه لیدایی:

جما يرچى ئايشه و فاتمه له ئاسمانييه؟

دایکی کوره دهلی:

پرچی ئایشه و فاتمه له عهرد بوو، دوایی چووه ئاسمانی

کوپی داربی لهو ده مه تی چاویکی ده کهویته سهر پرچی کچی داربی، ده بینی نه و ردنگانه ی له ناسمانی هه ن، هه مان نه و ره نگانه ن که له پرچی کچه ش هه ن، جوانتر وردده بینته وه، وایه پرچی نایشه و فاتمه هه ر له ناسمانی نا، له سهر زه ویشن، له ده و کهنده که، به ته نیشت خویه و ههیه، وردتر ده بینته وه، لیبتیکده چی، نایا شهوه ی له ناسمانه پرچی نایشه و فاتمه یه یان هی نه وه ی له ته نیشتیه وه، پرچی کچی داربیه، کوپر ده بینی که زیه که له ده یان هی نه وه ی لی لیبه دی دی دی، سهری ده گاته سهر کچ، له که زیه که ده ناسمان شورده بینته وه، چاوی لیبه دی دی، سهری ده گاته خوی همالده دات، ده ستی بگاته جینیه کی کچ و نه هیلیت بفریت، ده ست نه گهیشتی، خوی همالده دات، ده ستی بگاته جینیه کی کچ و نه هیلیت بفریت، ده ست نه گهیشتی، کوپر ده می داپچری هاوار بکات، ده نگ نه هاته ده ری، شه وه کی گرتووه، که زی بوته به شیک له نایشه و فاتمه ی ناسمانی، کوپر واقور ماوه، له جینی خوی که زی به چه قیوه، نه جووله ی هه یه نه ده نگ، هیچ نابیستی، ته نها کچی بوو به که زی له چه قیوه، نه جووله ی هه یه نه ده نگ، هیچ نابیستی، ته نها کچی بوو به که زی له ناسمانی ده بیدینی، به ناسته م ده بیستی:

ها، چیت به سهرهات!

کوړ دهنگی کچی ناسیهوه، به همناسهبرکێوه:

كەي ھاتيەرە؟

کچي دارېي:

من؟

کوری داربی به شهرمدا کهوت، سهری هه لبری دایکی به رانبه ریان وهستاوه، تفی قووتدا، ده لبیته دایکی:

دایه، ئهوه پرچی ئایشه و فاتمه نیه..

دايك دەلى:

با، پەلكەزىرىنەشى پىدەلىنن...

دایك له مهبهستی كور تینه گهیشت، كورپش وهك بلیّی شهرمیكرد، نهیگوت، پرچی كچی داربیه، كور ده لیّی گویّی له ده نگی دایكیه تی بانگیانده كاته وه، به لام تیكه لی پهلكه زیرینه بوونه و دابراون، كچ پیده چی هه ردوو چاوی به ئاسمانه وه و له ره نگ، له پرچی ئایشه و فاتمه بزربووه، به لام كور كه سهره تا هه ردوو چاوی به ئاسمانه وه بوو، دابوویه ره نگه كانی پرچی ئایشه و فاتمه، دواتر چاوی كه ناسمان به جیهیشت و چاوه كه یدی خسته سهر پرچی كچی داربی، ئیستا هه ردوو چاوی به تیكه لی پرچی كچی داربی، ئیستا هه ردوو چاوی تیكه لی پرچی كچی داربی، ئیستا ها دوور چاوی تیكه لی پرچی كچی داربی، ئیستا ها دوور پاوی

نهما، ئاسمان يرچى ئايشه و فاتمهى ييوهنهما، با برؤين

کورِ راده چله کی، به لام چاوی ههر له سهر پرچی کچی داربیه، به شله ژاوی ده لی: نا، هیشتا ماوه، من دهبینم.

کچ حریت حریت پیده کهنی:

تۆ شىنت بووى! كوا يرچى ئايشه و فاتمه؟

کور چ نالیّ، دووریش نیه لهو ساته پهلکهزیٚرینهییه، لهو ساتهی لهگهل پرچی کچی داربی و ئایشه وفاتمه تیّکهل ببوو، تیّکهل شیّتایه تیش بووبیّ، کور دهبینیّ دایك لهو بهرهوه چاوی له سهریانه، ورد لیّیاندهروانیّ، دایك دهلیّ:

چەند جوانن، خۆزگە كاميراكەي بابت ليرە دەبوو، وينەيەكم دەگرتن..

کچ پرچی رادهوهشیننی و دهلی:

ئەگەر لە ويننەكە پرچى ئايشە و فاتمە دەربچووايە زۆر جوان دەبوو.

دايك دەلى:

ئای گولاناری گول چهند جوانی لیدهزانی!

کوڕ ههر بیدهنگه هیشتا ههر له ناو رهنگهکانه، بهلام وینهکه شهوهی دایکی وکچی داربی حهزیانکرد بیگرن، به قسمی هینا، بهلام ههر خوی گویی له قسمی خوی بوو:

ئهگهر بابم له دواوه ویّنهی گرتباین ئیّمه و ئاسمان جوان دهردهچووین.

لهو روژهوه کو پله هزری خوی وینهیه کی وای کینشا، زوو زووش پیشانی خوی ده دارد و ده روزه کو په خوی ده داریش له چاوی کو په وینه که جوانتر و په رهنگتره، شهوه تا دوومندال به تهنیشت یه کهوه، به دیار خور و له ناو نه ی باران به شیوه یه تیکه لای رهنگه کانی پرچ بوونه، ناناسرینه وه، هیچ شتیک ناناسریته وه، وه که بلینی زهوی و باسمان تیکه لاوبین، له چاوی کو په وینه یه بی هاوتایه، وینه یه له و بچی که دواتریش وینه کهی له زور جی به هه لواسراوی دیوه، ده بینی به پانی وگهوره به به قه راته وه سه ر باریکی به مناره ی چولیه و هه لواسراوه، به مناره ی مزگه فته کهی ده رویش براییشه وه بینویه تی، جاریکیش به یه خهی ماموستای فیزیاوه دیتی، کو په له و روژه وه، له روژی پهلکه زیرینه وه، هوگری پرچی کچی داربی بوو، له یاری، له ریی قوتا بخانه، له نزیك له دووره وه تی چاویکی له سه ر پرچی کچی داربیه، یاری، له ریی قوتا بخانه، له نزیك له دووره وه تی چاویکی له سه ر پرچی کچی داربیه،

له رۆژى پرچى ئايشه و فاتمەوه، كىوپى داربىي رۆژ رۆژ پىتر ھـۆگرى پرچى كچى داربى بوو، بەو با ھەمىيشە لە پێش چاوى با و دەستى لێدابا، زۆر كەرەت لە دەمىي گەمە دەيويست دەست بگەيەنێته پرچى دەيكێشايەوه، سبەينانێك له درزى دەرگاى حەوشەوه دىـتى پرچى كچى داربى لـە نـاو دەستى دايكى كچـه و و نـەرم نـەرم دايىدەھێنێ، لـەو سـبيەنێيەوەحەزى پـرچ داھێنـانى چـووه دڵـى، لـه دڵـى خۆيـەوه دىگ.

یه کجار یرچی کچی داربی دابهینم بهسمه

کوپی داربی برپاری دا شانه یه ک به پرچی داربیدا بیننی، زوّر که پهت که کچ ده هاته مالیّان ده چوو شانه یه کی ده هیناو به دیار کچه وه پرچی خوّی داده هینا، له کچه نزیکده که و ته وه نیستا نا ئیستا شانه که ده گهیه نیته پرچی خاوی کچ، ده چووه پیش، به لاّم زاخی نه ده کرد، دهستی ده له رزژانهی به ناسانی ده یتوانی ده ست به داخی له روژانی پیش شهرم ده خوارد، ئه و روژانهی به ناسانی ده یتوانی ده ست به قری کچی داربیدا بینی، بو وای نه ده کرد، ئه دی ئه و جارانه ی له گهرماوی (خانزاد) ئه وهی بن قه رات، خو به ته نیشت یه که وه ناویان به خویاندا ده کرد، بوچی ده ستی به ناو پرچی کچدا نه ده گیرا؟ حه یف!

ئەورۆ رۆژى چوونە گەرماوه، دنيا گەرمه، لە ھاوينان ژنان حەفتەى جارێك دەچنە گەرماوى دەرێ، بەلام بە كورى داربى چى! ئەوەتا ژن و مندال بەرێكەوتن، كچى داربى دەستى بە دەستى خانزادەوه، ماوەيەكە دايىك كور لەگەل خۆى ناباتە گەرماوێ، كورى داربى لەوە تێنەگەيشت، دەيويست لە دايكى بپرسێ، شەرمىدەكرد، چووە بن داربيەكە، دەيەوێ لە مام گەرىدە بپرسێ، گوێ بە راديۆوە ناوە:

مام گەرىدە، دايكم من ناباته گەرماوى خانزاد، لۆ؟

مام گەرىدە دەنگى رادىۆكە پتردەكات:

چی چی!

کوري دارېي دهلي:

دەليّىم..

مام گەرىدە دەستى لە رادىۆكە شل دەبى:

يەكو، ئاي، نابى

کوری داربی دهبینی مام گهریده زور تیکچووه، له پرسیارهکهی پهشیماندهبیتهوه؟ قهیناکه، ناچم ناچم..

له و ساته له رادیو که وه گورانی: هه لمبگرن به سی و چوار هبه ن بو گه په کی لای خوار شینم بو بکه ن ناسك و نازدار هه ی به ناز به ناز به ناز ..

مام گەرىدە دەلىنتە كورى داربى:

كورِم بيستت! ئەو گۆرانبيرۋە مرد، حەسەن زيرەك، حەسەن زيرەك..

کوری داربی گهرما و پرسیاری له بیرچوّه، بووه هاوبهشی خهمی مام گهرپیده و تا کچی داربی له گهرماو هاتهوه به تهنیشت مام گهرپیدهوه دانیشت و گویّیان به رادیوّوه نا، کوری داربی له بیریهتی ههر مام گهرپیده نا، ههموو گهرهك خهفهتبار بوون، زوّر کهس ههنسکیان دهدا، فرمیّسکی به چاوی خانزادهوه دیت، کوری داربی له بیریهتی بابی و چوار پیّنج پیاو دهوریان له مام گهرپیده دابوو، نهنه خانیش دانیشتبوو، له بیریهتی مام گهرپیده قسمی هیّنابووه سهر کوّماری مههاباد، ههر یهکهو ههانهیهك له ههانهکانی کوّماری دهژمارد، جوانی لهبیره که مام گهرپیده گوتی: +ههانههکی گهورهتان له بیرکرد.

- چىد ئەر ھەللەند؟

+ کۆمار حهسهن زیره کی نهناسی، بستیک لینی دووربوو نهیدیت و نهیناسی، دهبوایه له چوار چراوه سروودی(ئهی رهقیبی) چرپیا، ئهگهر ثهی رهقیب به دهنگی وی با، کورد هیننده له رهقیب نهده ترسا و پتر بهرگری له کومار ده کرد، ئهوده مانی منیش له مههاباد بووم، به لام منیش به شیک بووم له کومار بویه نه مناسی..

کوری داربی له بیریهتی پیاویک فشهی به و قسهی مام گه رپیده هات و گوتی: ته ح! کوّمار به گوّرانی حهسه ن زیره که ده یاریزرا!!

مام گەرىدە بزەيەكى ژەقن ئاساى بۆ كرد:

تۆچ له كارىگەرى گۆرانى دەزانى! جارى وا ھەيـه گۆرانيـەك كارى سـەد برنـۆ دەكات...

مام گەرىدە گوتى:

من حەفتەپەك يرسە بۆ حەسەن زيرەك دادەنيم.

کوری داربی چاوه ری بوو بچنه مزگه وتی نزیك گۆرستانه که، به لام وا نه که وته وه، ئه و حهفته یه شه و و رۆژ له ته زجیله کهی مام گه ریده و ده نگی حهسه ن زیره ک هات و گوتی:

حهسهن زيرهك پرسهى ئهوهاى دهوێ..

له و حهفته یه کچی داربی زوو زوو ده هاته بن داربیه که له گه ل کوری داربی گوییان ده دایه حه سه ن زیره ک نه نه خانیش هه ر له وی بوو، گولیّش به چه قرّوه ده هات، براکه ی کچی داربی هه ر دیتبای له ده رییه بانگی ده کرده وه، ده بوو بچییته وه مالیّ، به قسه ی نه کردبا لیّپی ده دا، وای لیّهات کوری داربی حه زیده کرد قوتا بخانه زوو بیته وه هه رنا له ریّبی له هه ردوو سه ر پیّکه وه بوون و تیر قسانیان ده کرد، جاریّك به به رچاوی کوری داربیه وه تیتکی راکیشا، کچی داربی گریا، کوری داربی به وه تیکچوو، بریاری دا تولّه ی بکاته وه، له چاوی کوری داربیه وه گریانه که ی کچی داربی له هی نه نه خان ده چوو، روّژی پیشتر، دیتی وا نه نه خان له بن داربیه که به ته نیشت مام گه ریده وه ده کول ده گری، سه ر مه چه کی نیشان ده دا و ده لیّ:

ئەھا ئەوە سولتانە شيتى كچم لييدام

مام گهریده تهماشای دهستی دهکات:

يه كوو! لهسه رچى لييداى؟

نەنەخان بە دەم ھەنسكەوە:

دەلىن، نابىت بچىتە دەرەوه...

کوری داربی له بن داربیه که ههر هینندهی بیست، به لام دوایی له دایکی بیست که سولتان پیّی وایه نهنه خانی دایکی حهز له مام گهریده ده کات..

کوری داربی تۆلفی کچی داربیی کردهوه، ئیوارهیه هیشتا تاریك دانههاتبوو، له سیلهی خانووی خویانهوه بوسهی بو برا دانایهوه، دیتی جلهوی چیلیکی به دهستهوهیه، سیرهی له سهری گرت، دارلاستیکی تیگرت و ریک له گویی برای دا، بهلام له ترسی ئاشکرابوون نهیویرا وهلامی وجوینه کهی برای کچی داربی بداتهوه:

ئەوە كى بوو؟ ھەى لە قوزى دايك و خوشكى بەم.

کوری داربی به و تۆلفیه زور دلی خوش بوو، به وهش که نیشانهی راسته، ئه وه یه کهم به ردی کوری داربی بوو که له پیناوی کچی داربیدا هاویشتبیتی..

سبهینیّکهی کچی داربی به ههلهداوان هات و گوتیه کوری داربی:

ئيمه چينلمان كړيوه، ماستمان دهبي، ههموو رۆژيك جاميكى گچكهش بـ قتـ قـ دينم..

کوری داربی ویستی بلّی، له پیّش تو دیتم، گیّرایهوه، ویستی بلّی، براکهت سهری نهشکا، گیّرایهوه، ترسا لهوهی بهرده که ئاشکرابیّ، ههر هیّندهی گوت:

منیش ده لیّمه بایم چیّل بکری..

کوری داربی بریاری دا تۆلهی نهنهخانیش بکاتهوه، دهبینی سولتان له پیش دهرگای مالی کچی داربیه له سهر رۆیشتنه، خوّی دهگهیهنیّته پشت مالی کچی داربی له سیلهی خانووهوه نیشانهی لیّدهگریّ، تفهنگی توّلهستیّن ههلّه بکات دارلاستیّکی کوری داربی ههلّه ناکات، ریّك له سهر چوّکی چهپی دهدا، سولتان دهست به چوّکیهوه دهگری و به ئای و وایهوه:

ئەوە چ توخمه سەگێك بوو، بە دەستى خۆم ئاوى بۆ گەرم بكەم..

کوری داربی له توخمه که تینگهیشت، به لام له ئاوگهرمکردنه که نا، دواتر دایکی بوی روونکرده وه...

منارهی چۆلی چیّلی له بیری کوری داربی بردهوه، باب گوتیه کور:

تۆ چوويتە ناو منارەي چۆلى؟

كور به سهرساميهوه:

چما، مناره ناوی ههیه؟ من ههر له دهریوه دیتمه.

دايك دەلى:

وهلا منیش ههر جاری گۆرین....

کوری داربی ویستی بلی، با کچی داربیش بی، ده تگوت شهرمی کرد گیرایهوه، باب به هانایهوه هات:

ههر ئيستا ههر چوارمان دهچين..

دایك دەستى به زگى خۆیدا هینا، باب بزەیهكى شیرنى هاتى..

ههر سیکیان به ریکهوتن، دایك نهچوو، لهو جادهیهی که پیش هاتنهوهی تولاهستین سنووری نیوان سهربازخانه و گولاینگداره کان بوو، سواری پاس بوون، ههرسیکیان به تهنیشت یه کهوه سوار بوون، کوپ و کچ و خویان کورژده کردهوه، نهیانده هیشت لهشیان بهر یه کتر بکهویّت، دابهزین، کوپ و کچ به ده نگی نزم تابلوی سهر فروشگاو باله خانه کانیان ده خویّنده وه، له دو کانیک شهربه تی مییوژ ده خونه وه، له سهری به خهتیکی درشت نووسراوه (مام قادر)، کوپی داربی دیستی سهری که پووی کچی داربی به ناوی مییوژه، جوانیه کی وای دابووه که پوو، کوپی داربی له بیری نه چیته وه، به ده مربی مناره وه له نیوان مندالانی داربی باس هه ر باسی شهربه تی مام قادره، باب گوتی:

من زور جار له چياش بيرم لهو شهربهته ده کردهوه.

گهیشتنه مناره، پیش چوونه ژوورهوه، به دهوری دا سوورانهوه، دوو دهرگای بی دهرگای ههیه، دهرگایهك روو له روژههلات، دهرگایهك رووهو روژاوا، ناو مناره پیس دیاره، پر ریخ و قشپله، له روّههلاتهوه چوونه ژووری، پیبلکه دهلیّی ماری پیچاو پیچه، به ناسماندا چووه، کوری داربی به حهیهساویهوه دهلیّته باب:

ئەرە چيە! كى ئەرھاى كرديه؟!

باب به يێکهنينهوه دهڵێ:

ئەوە يێبلكەي شەپتانە، دەوێرن پێيدا سەربكەون؟

مندالأنى داربى دادەمينن، وەلام نادەنەوه..

باب دەلىّ:

من يارمهتيتان دهدهم، دهچينه سهري، پيبلکه تا سهر سهري دهچي..

مندالاني داربي دياره دهترسن، بهلام چ قسه ناكهن...

باب دەلىّ:

دوو رێگا ههيه بۆ چوونه سهر مناره، ئێوه يهك رێگا دهبينن..

مندالانی داربی ههر یه کری دهبینن و چ له قسهی باب تیناگهن، چاویان موّلهقه و دهمیان داربی د اربی ده لیّ:

تۆ لىرە بە ئىستا دىمە خوارەوه...

کوری داربی پیش خوّی دهدات و سهر دهکهون، تهواویّك سهردهکهون، دهلیّته کوری داربی:

ليره نهجووليني ههتا دهچم گولناريش دينم...

کوری داربی خزی به دیوارهوه گرتووه و جوولهی له خزی بریوه، چاوه روانه بابی به کچی داربیه وه سهرکهویّتهوه، باب به تهنی هاتهوه، کوری داربی به شله ژاویهوه ده لیّ:

ئەدى گولنار!

باب به یێکهنینهوه:

خەمت نەبئ يېش تۆ دەگاتە سەرى..

کوری داربی سهری سورمایه و نازانی چ بلی .. دهستیان به هه لگه ران به پیبلکه ی شهیتان کرده وه، ری ناخوشه، پیبلکه کان له زور جی شکاون و رووخاون، دهبیت زور ئاگات له خوّت بیت، کوری داربی ده ترسی زوّر ده ترسی، به لام زور به سهر خوّی ناهینی ... سه رکه وه سه رکه وه .. باب گوتی:

ليره دانيشه و مهجوولي، دهچم گولنار سهردهخهم

کوړي داربي دهلني:

بابه ئهو جاره بهجيّيمههيّله بيهيّنه.

باب به پێکهنينهوه:

كورم به خوا تو به جيبهيلم ئهو بهجيناهيلم.

کوری داربی به و سویّنده باوه ری به بابی کرد، چاوه ریّیه، ئه و جاره له جاریدی دره نگتری پیٚچوو، هاته وه، دیسانه وه به ته نی هاته وه، کور تووره بوو، دهیویست به بابی بلیّت تو دروّزنی، گیّرایه وه، به لام هیچ گومانی له وه نه ما که باوکیشی دروّزنه، ئیّ، سهرکه وه سهرکه وه، ریّگا سه خته، ده ترسیّ، بیری لای کچه، چی لیّهات! دهیینمه وه؟ کوری داربی نازانی بابی بوّچی به و ده رده ی ده بات! بوّچی به پیّبلکه ی شهیتاندا سه ری ده خات و کچی داربیشی به جیّهیّشت، هیّند تووره یه ده یه وی یه به ده نازه یه به به به وه کن کچی داربی، گیرایه وه، گومانی بو نه وه ووو، که نه وه ی ده دیبینی خهونه، به به به وه وی ده یه دوری داربی، گیرایه وه، گومانی بو نه وه وو وه که نه وه ی ده دیبینی خهونه، نهیده ویرا ده ستیشی له دیوار به ردا، چاوی هه نگلونی، تا نه گه در خه ون بی، به نهیده وی داربی به ده ست نه چی، نای نهیده و داره و کچی داربی به ده ست نه چی، نای

ده نیک به ناگاهاته وه ، دهبینی وا کچی داربی له سهر سهری مناره یه له ته نیشت یه ک دانیشت توون ، کوری داربی ترسا ئه وه یان خهون بی پارایه وه نه گهر خهون به ناگانه هی ته وه تا باب سهرهاته کهی بن نه گیرایه وه باوه ری نه ده کرد ، که مناره دوو ریکای هه یه ، نه و دوو ریکه له هیچ جیکه ک ناگه نه وه وه و ری یه کتر نابینن .. به دیار ناکه ون ، تا نه گه یته سه رسه ری مناره ریبوارانی دوو ری یه کتر نابینن ..

کوری داربی گۆتیه کچی داربی:

تۆش نەتزانى دوو رى ھەيە؟

کچی داربی:

با، بابت به منی گوت..

كورى داربى دواتر ناوى لهو دانيشتنهى سهرى مناره نا، ژوانيك له ئاسمان..

له مناره دابهزین، ترومبیّلیّك هه لیگرتن، له چایخانهیه دابهزین، له سهرلا دیواریّکی به خهتیّکی درشتی ناریّك نووسرابوو (چایخانهی بایز)، باب دهلیّ:

له سهری سهفینی له دوای نان خواردن حهزم دهچووه چایهی ئه و چایخانهیه، بخونه و چاید چایخانهیه، بخونه و چاید و ای چل سالیدیش تامی ههر دهمینی..

كورى داربى تامى چايەي چايخانەي بايزى ھەر لە زاريه..

گارانیّك به پیّش چایخانه که دا تیّپه ری، باب خوّی گهیاندیّ، کور چاوی لیّیه باب کوّمه لیّنك پاره ی له گیرفانی ده رهیّنا، دیتی چیّلیّکیان گرت، گوّلکیّك لیّی نه ده بوّوه به تا نزیك ناوی که سکوسوّر له گه ل گاران هاتن، له وی به خوّ و چیّل و گولکه وه له گاران دابران، له ویّ ده نگی (کریّمستی یالا کریّمستی، شه کر و شیره کریّمستی)، باب سه رو کریّمستی بویان کری، کریّمستی سپی ده رچوو، کوری داربی حه زیده کرد رهنگی سووربا، حه زیده کرد له جیاتی دوو کریّمستی یه ک کریّمستی با، ته ماشای ده سبت و کریّمستی کیه داربیه که ی داربیه که ی داربیه که ی داربیه که کان

تیکه لبوونه وه ، به پییان له و سه ری شاره وه هاتنه وه مال ، نازانم کچی داربی به لام کوری داربی هه ستی به ماندووبوون نه کرد ، له خوشیی چیل بوو! خه یال کریمستی بوو!

ئه و شهوه له مالّی کوری داربی باس ههر باسی مناره و پیبلکهکانی شهیتان بوو، کوری داربی پرسیار له دوای پرسیاری له باب و دایك و مام گهریده دهكرد له ههمووانی پرسی:

تۆ يەكەم جار كە پيبلكەي شەپتاندا سەركەوتى گەورە بووپت؟

مام گەرىدە چاويلكەكەي دادەگرى، چاوە لە دەستچووەكەي دەسرى:

زهلام بووم، ژنی یه که مم هیننابوو، له گرانیی گهوره که و تمه دوای که رویشکینك، چووه ناو مناره، له دووی چووم، به پیبلکه کاندا هه لگه پا، له دووی نه بوومهوه، له دوا ییبلکه گرتم..

باب له بن جهمه دانیه که په وه سهری ده خور پنني:

من ههر له تهمهنی تو دهبووم، ده سالیّك، بابم وا بزانم لهلای مههاباد بوو، لهگهل خالم به پیبلکهی شهیتاندا سهرکهوتم.

دایك په نجه ده خاته سهر لیوی خواره وهی:

ئه و سالهی بابت به چیا که وت، هی شتا توم نه که و تبوویه زگ، له گه ل بابت هه ر یه که به لایه کدا سه رکه و تین، له سه ره وه یه کتر مان دیته و ه

کوری داربی به شهرمهوه:

وهك من و گولنار..

دایك به دوو پهنجه گۆنای كور دهگوشى:

ئا، ئا..

کوری داربی دهستی دهخاته سهر رانی دایك:

دایه تۆ چەند مانگ له بابم گچكەترى؟

باب نهیهیشت دایك وهلامبداتهوه، به ییکهنینهوه:

كورم، دايكت ههشت نؤ ده سالينك له من گچكهتره

کوری داربی:

ئۆي!

مام گەرىدە كۆخەيەكى كرد:

من بيست سالێك له دايكي بابت گهورهتر بووم.

کوری داربی به چهپۆك له سهری خوّی دا:

وهى! وهى!

دایك قسمی بهلای چیزله که دا راکینشا، ده نا کور پرسیاری له بارهی مناره و تهمه نه وه نه ده بریه وه ...

چیّله کان بر کوری داربی خیریان داوه، له گهره کی سی چوار مالا چینل و مالاتیان همبوو، مندالان دهیانبردنه لهوهراندن، گولیّش جار جار سی چوار بزنه کهی دههیّنایه لهوه راندن، ههمیشه چهقر کهشی به دهسته وه یه، کور و کچی داربی جار جاره سه ر له سبهینان زوو، یان عهسرانی کی دره نگ چیّلیان ده بسرده ده ورو به ری تاقه دارخورما، شه و ناوه هاوینان سه را پا قهسه ر و پووش و په لاش بوو، به هارانیش که سك که سك، ته پر ته ده تگوت میرگیکه له به هه شت، ئه گهر کوری داربی به هه له دا نه چوو بی ره نگه پتر له هاوین و به هاریّک و شتیکیش له پایز ناوه ناوه به چیّله وه هاتبنه شه و ناوه، هه موو جاریّکیش، له بن دارخورماکه به ته نی یان له گه لا ناوزه ی خوّیان ناوه، هه موو جاریّکیش، له بن دارخورماکه به ته نی یان له گه لا ناوزه ی خوّیان گهمه ی قاقایانیّیان ده کرد، به لام چه ندی بوّیان کرابا، تیّکه لی مندالان نه ده بوون، دوو به دوو به سه ر دیواری که لاوه که دا که شه قاوی که به رین ده بوو، غارغارانیّیان ده کرد، شه و که لاوه یه به قسه ی مام گه ربیده سه درده مانیک کوشک و غارغارانیّیان ده کرد، شه و که لاوه یه به قسه ی مام گه ربیده سه درده مانیک کوشک و

تهلاری پر له باخ و باخچه بووه، له بن زوورگه کانه وه جوّگه ی ناوی بو هاتووه، جینی جوّگه ناوه که نیستاش دیاره، له و بهری مالی کوری داربیشه وه شه و شوینه ی سه ربازه کان لیّیان هه للّدابوو، جوّگه که شوینه واری ماوه. مام گهریده زوّر جار ده لیّن نه و تهلاره زوّری ویست تا بووه تهلار و یادشای به غدا سه ردانی ده کرد..

تۆلەستىن دەلى:

ئەو رۆژەى ئاگرى گرت و تالان كرا، با پەرى نىوە سووتاوى كتيبەكانى لـ شار دەگيرا..

ئیستاش تهنها چهند لا دیواریکی ماوه و مندالانی داربی به سهریدا غارغارینی دهکهن،

دارخورما تا سەرھەلدەبرى بلندە، كورى داربى ھەر كەرەتى لىيدەروانى قسەكەي مام گەرىدەي بىردەكەرىتەرە:

ئه و دارخورمایه پیره تهمه نی منی ههیه، ئه وهیه من کوور بوومه ته وه، به لام ئه و وه سه رده می لاوی به قیتی ماوه ته وه..

قهدی دار خورما ئهستووره، زوّر ئهستوور، کچ لهو دیو، کوپ لهو دیوه باوهشی پیدا ده کهن، کوپ چهند حهزده کات، دار خورما هینده ئهستوور نه با و بوّوهی سهر په نجه که ده گهیشته په نجه که نه گهیشتی، ویستی فیّلیّك بكات، به لای راستا ههندیّك بخزی، نه خزی، شهرمی کرد، ئاشکراده بوو، ئهوه یه کهم گهمه ی مندالانی دار خورما..

قهدی خورما کون کونه، پیده چی هه مووی جینی گولله بی، مندالآنی داربی له یه که مدیداری دارخور ماییان کونی گولله یان ده ژمارد، (یه ك، دوو، ده..) لییان تیکده چوو، نه ده ژمیر درا، پیاویک که مالیان هینده له دارخور ماکه دوور نه بوو، جاریک به سه ردا هات، لینی پرسین:

ئەوە چى دەۋميرن؟

كچى دارېي وهلاميدايهوه:

جيني گولله دەژميرين..

يياوه که به يێکهنينهوه:

خێ ماندوو مهکهن، ناژمێردرێ، ئهوه لای خوارهوهتان ژمارد، ئهدی لای سهرهوه خێ نایگهنێ..

کوري دارېي خوږي کرکردووه، کچې دارېي پرسي:

تۆش نەتژماردووه، نازانى جينى چەند گوللەي پيوەيه؟

يياوه كه:

کچم کی دهزانی ! هیننده گوللهی بو ئهو داره هاتووه، مهگهر مام گهریده هینندهی بو هاتی !

کوری دارېی به سهر سورمانهوه:

تۆ مام گەرىدە دەناسى؟

يياوهكه:

كەس ھەيە مام گەرىدە نەناسى..

کوری داربی لیّی بووه مهراق، دهبیّت بزانیّت جیّی چهند گولله به دارخورماوهیه، کچی داربی ریّی بو دانا، به پیّی قسهی پیاوه که ئهگهر بزانیّت مام گهرپیده چهند گوللهی بو هاتووه، ئهوا جی گوللهی دارخورماکه دهزانری، کوری داربی ریّیه کهی کچی داربیی به باش زانی، له مام گهرپیدهی پرسی، مام گهرپیده شتیّکی وای گوت: نازانم، رهنگه هیّندهی پهلکی داربیه که گوللهم بو هاتیی، به لام تهنها حهفتیانم

نازائم، رەنكە ھێندەى پەلكى دارېيەكە كوللەم بۆ ھـاتبىّ، بـەلام تـەنھا حـەڧتيائم بەركەوتووە.. وهلاّمی مام گهریده مهراقه کهی پتر کرد، کچی داربی له کوری داربی پتر مهراقی ژماردنی کهوته سهر، پهلکی داربی ناژمیردری، کچ و کوری داربی بریاریان دا کونه کانی دارخورما بیژمیرن، سهریان هیناو سهریان برد شهو ههموو کونه چون بژمیرن، له بههاریخکدا رئیه کی باشیان دیته وه، ههرجارهی ههندینکیان دهژمارد، به قهلهمیر خهتینکیان له نیوان ژمیردرا و نهژمیردراو دهکیشا، ژماره کهیان ههر له قهدی دار خورماکه له بن خهته کیشراوه که ده نووسی، روزی یه کهم نزیکه ی گهزین له قهدی دارخورمایان خسته ناو خهتی ژمیردراوه وه، پیده چی شهو گهزه ی بهژنی دارخورمایا که خواره وه به به رهویه، له ههموو جییه کهمتر گولله ی بهرکه وتبین له و گهزه بو سهره وه پتر جینی نیشانه ی سهربازه کان بووه، بن دار خورما بو کوری داربی داربی پرپره له سهرهاتی ناسك ناسك، وه که ده نگی کچی داربی ناسك، کوری داربی له بیریرد داربی داربی داربی داربی داربی داربی داربی به برد داربی داربی به برد داربی داربی به برد داربی داربی بی داربی داربی داربی داربی به به داربی داربی داربی به به داربی داربی به به داربی داربی داربی داربی به داربی داربی داربی به داربی داربی داربی به داربی داربی به داربی داربی به داربی داربی داربی به داربی داربی داربی به داربی داربی داربی مه مه کی کرد، به داربی داربی داربی داربی داربی مه مه کی کرد، به داربی داربی داربی داربی داربی داربی داربی مه مه کی کرد، به داربی دارب

رۆژێکی پایزی بۆنی باران کۆلاێی پپکردبوو، کوپی داربی پشتی به داربی داوه، دیاره له چاوه پوانی کی راوهستاوه! به بن تاوه بارانیّك که چ له بارانی پایز نه ده چوو، کچی داربی ته پ ته په په پایزی ماکسیه کهی به له شیهوه نووسابوو، چاوی کوپی داربی کهوته سهر سینگی کچی داربی، دیتی دوو شتی خپ به دوورایی سی چوار په نجهیه که له یه کتر دوور، به بن ماکسی نارنجیه وه قیت بوونه ته وه، شیّوهیان له همناری گچکهی ده کرد، سهری داخست، شهرمی له همنار کرد، ئیدی له وه دوا به تی چاو نه با چاوی نه ده دایه سینه ی کچی داربی..

رهنگه بههاری دوای پایزی مهمککردن بووبی، له بن دارخورما، دوو به دوو به بهردی بهستی قاقایانیّیان دهکرد، کور و کچی داربی ههمیشه به بهرده جوانهکانی بهستی ئهوانهی رووبار دهیهیّنان، قاقایانیّیان دهکرد که تهواویش دهبوون، دهیانخستنه پهروِّکیّکهوهو له بن خوّلیان دهشاردهوه، تا کهس نهیاندزی، بهردهکان زوّر جوانن،

کهس بهردی وا جوانی نیه، له هه نبر اردن و دیتنه وهی به ردی جوان، کی ده گهیشته مندالانی داربی، له ساتی قاقایانی، به ردیک له به رده جوانه کان له دهستی کوپ ده رچوو، نه گیراوه، به توندی سینگی کچ گرتیه وه:

وهي سينگم!!

كورى داربى شلەژا:

ئەي، نەمزانى..

کچی داربی لهبهر ئیّشی سینگی نهیزانی چی بکات، کوری داربی چاوی لیّیه، کچ دوو دوگمه له سیّ دوگمهی یهخهی کردهوه، ماکسیه کی سووری لهبهر بوو، پهنجهی به جیّی بهرددا دیّنا، که نیّوان ههردوو مهمکی گرتبوو، ههستیکرد ههناره کان تهواویّك گهوره بوونه، نیّوان ههناره کان سپی بوو زوّر سپی، کور له هیچ شتیّك سپیّتی وای نهدیتووه، له بهفری سهر لق و پوی داربیه کهش سپیّتی وای نهدیتووه، سهری داخست، حهزیده کرد وه ک سهرده می زوّر مندالی جیّی بهرده که ماچ بکات، تا نازاره که کهم بکاتهوه، هاتهوه بیری جاریّك به ههله بهردیّکی هاویشت و به راستی به قولّی کچی داربی کهوت، گریا، به لاّم به ماچیّکی کوری داربی که له جیّی بهرده کهی کرد، گریان نهما، خوّزگهی خواست ئیستاش وه که ههینیّ با، تا به ماچیّک ئازاری سینگی شکاندبا و چی له دل نه هی شتبا، کچ دوای نهمانی ئازار به پیّکهنینهوه:

تۆلەي كورە گولىنگدارەكەت لە من كردەوه..

کوری داربی هینندهی نهمابوو، بگریی:

ها، سي بهردم ليدهوه

کچی داربی:

دلم نایه، دهی با گهمه بکهین.

لهو رۆژەوه كور به تى چاويش شەرمىدەكرد له سىنەى كچ بروانى ...

ده ژمیرن، نه و رو ژانه ی به ته نین، مندالانی داربی کونه کانی قه دی دارخور ما ده ژمیرن، ده ستیان ناگاتی، ده بی پیداهه لگه رین، هه لگه ران به دارخور ما ناسان نیه، په تکی ده وی، چه ند بزماریکی گه وره ش پیویسته، له و جییه ی ده ست ده یگاتی، په تک به توندی له به ژنی دارخور ما ده نالینن، دو و سی بزماریشی لیده کوتن، په تک نابزوی، به سه ری شوربو وه ی په تکدا هه لگه ری، ئیستا تا ناستی په تک و بزماره کان کونه کان ژمیر در اون، نه و ناسته بووه جیگه ی پی، له گر ژماردنی سه ره وه ترن، په تیکیدی له سه ره وه ده نالینن، مندالانی داربی به نوره به دارخور مادا سه رده که ون، نیستا نوره ی کچه، کور له خواره وه له سه رپشت راکشاوه، ماندو و دیاره، ته ماشای کیچ ده کات ده نی سه یر ده بینی ته وه، چاویش له سوره ده چی ترسناکدا هه لاده گری، چاوی کور نیستا له نیوان رانه کانی کیچه، زوو دایخست، نه به پیشت چ ببینی.

کوری داربی ترسا، لهرزی، تۆبهی کرد که جاریکیدی له ساتی هه لگه رانی کچی داربی به دارخورمادا، له سهر پشت رانه کشی ن

کوری داربی وینهیه که وینه کانی بن دارخورمای به شیّوهیه که دیده و خهیالی پاراستووه، مه گهر وینه ک کی کریمستیه کهی وا پاراستبیّ، عهسرانیّکی دره نگه، کچ چووه چیّله کان بگیّریّتهوه، کوپ له بن دار خورما له سهر پشت راکشاوه، سهری به بهردیّکی دریّژکوله کردووه، نه گهر بهرگی تیّهه لکیّشی، شیّوه ی بالیفیّکی باریکه له ده دات، دنیا که میّک گهرمه، دو و قوّپچه ی له کراسه شینه کهی کردوّتهوه، گویّی له ده نگی پیّی کچه، وه ک بلیّی پیّی شهرمه سینگی رووت بیّ، قوّپچه کانی داده خاتهوه، چاوی لیّیه کچ دیّ دیّ، له ته ته نیشتی راده کشی و سهر ده خاته سهر سهرینه بهردینیه که، سهرین جیّی دوو سهری لیّده بیّتهوه، کچ دهست به قسه ده کات، به لاّم کور چ له قسه کانی تیناگات، له شهرمان ده له رزیّت، کور که ته نها شانی به ر شانی کور چ له قسه کانی تیناگات، له شهرمان ده له رزیّت، کور که ته نها شانی به ر شانی

کچ کهوتووه، چهند تاله قژێکیش پهڕیونهته سهر شانی، له شانهوه گهرمایی لهشی کچ دهڕژێته لهشیهوه، ئهو گهرمیه زوّر تایبهته، کوڕ جاری یهکهمه گهرمیی لهو شیّوهیه ههست پیّبکات، بهرگه ناگرێ، دهیهویٚت رابکات، ناتوانیّت، وهك بلیّنی به تالّه قژهکان بهسترابیّتهوه، کچ قسان دهکات کوڕ ههر دهنگ دهبیستی و وشهیهك چیه تینهگهیشت، کوڕ بهستراوهتهوه و خوّی رادهپسکینی هیّز دهداته خوّی ههلاهستی و کهمیّك دوور دهکهویّتهوه، کچ ههر راکشاوه، کوڕ ناویری تهماشای بکات، دهچیته لای چیّلهکان، تا کچ قیت نهبووه، کور نههاتهوه بن دارخورماکه..

ئەو رۆژەى چوونە (شیرین بەھارە)ش بە تەنىشت يەكەوە دانىشتبوون، كوپى داربى خۆى كورژكردبۆوە دەترسا جێيەكى بەر جێيەكى كچى داربى بكەوێت، بەلام لەساتى چەپلەلىندان قۆل و باسكىان لە يەكتر دەخشا، كوپى داربى دەيويست چەپلەلىنددا، بەلام شىرىن بەھارە بەردى دەھێنايە جۆش و خرۆش، مام گەپىدە بەوتەمەنەوە ھەللەستاوە سەر پى و چەپلەى لىندەدا كوپى داربى گوێى لىنيە دەلىن:

ئاى! حەسەن زىرەكىش لىرە با، ئەوجا خۆش دەبوو..

دایك و باوك هه ر رانه ده وستان، كوری داربی ده بینی له و لاوه خانزاد ده سالا راده وه شینی، ده بینی، گولی ته بینیکی قه زوانی دریی به به سه ری په نجه هه للده سوورینی، دیدار هه ستاوه ته وه و فیکه لینده دات، سه لاح که له پول له ته نیشتی داده نیشت، چوته سه ر شانی پیاویك و ده ست هه للده شه قینین، کوری داربی یه که م جاری بوو شیرین به هاره ببینی، هه ر له وه روزه وه مندالان ناویان له و پیاوه نا شیرین به هاره، به و پیاوه ی گه و ره کان پییان ده گوت (خاره تایه ر) شه و پیاوه ی شاری هیناوه ته خروش، شه و پیاوه ی جه مه دانیه که ی له شیوه ی توله ستین به ستووه، به دنگین ده لینی له ناسمانه و ها تووه، ده چریکینی:

شیرین بههاره، بههاره، بههاری شادان...

کوری داربی له نیوان شیرین به هاره و کچی داربی، دینت و ده چینت، ده مینك له گه لا شهودا ده روات و ده مینك دینته وه لای کچی داربی، جار جاره تبی چاوینکی ده داتی، ناویری له سهری رابگرینت، وه ك بلینی به رگه ی سهیر کردنی ده م و لینو و روومه تبی ناگرینت که له پینکه نین و شادی شینوه ی دنکه هه ناریان گرتبوو، پتر ته ماشای ده ست و په نجه ی ده کرد، چه ند ناسك بوون، چه پله ناسکتری کردبوون، به ناسته م گوینی له بابه:

من لهو شيرين بههاره تير نابم..

دەبىنى، دايك بزەيەك دەكات:

چونكئ ناوى منى تيدايه!

باب به پیکهنینهوه:

هەر وايە

له ههستاندا وینهیه که له گهل شیرین به هاره ده گرن، له وینه که مندالانی داربی له ییشه وه له تهنیشت یه کتر راوه ستاون، گولیش له وینه که دا ده رده چینت..

گهره ک روّژ دوای روّژ ئاوه دانتر ده بین، مالی گولی دوورتر ده کهویته وه، که متر ده بینری، به لام هه والی ده گات، حه فته یه که وازی له قوتا بخانه هیناوه، ده لین، ماموّستایه ک لینی تووره ده بینت و ده لیّت:

قاحیه هینده دهمدریژی مهکه..

گولنی بی و وهلام نهداتهوه! دهلی:

به داکت بلی دهمدریژی نه کات و خوشت قاحیهی..

ماموّستا به دارهوه بوّی ده چیّت، قوتابیه که ی تهنیشتی ناگای لیّیه، گولیّ خیّرا تهنووره که ی که میّك هه لده داته وه، ده ست به ناو رانی خوّیدا ده کات و چهقوّیه ك دهرده هیّنی و بو ماموّستا ده چیّت، ماموّستا ده قیرتیّنی و هه لدی، ده رده پهری،

دهرگای حهوشه داخراوه، گولنی به سهر دیواردا ئاودیو دهبی، ههر ئهو ئاودیوبوونهیه و ناگهریّتهوه..

له پشت مالّی کچی داربی، له و به ری که ندی به لای خواره وه دا حه فته نیه چه ند خانوو یّك قیتنه بیّته وه، نه و خانو وانه ی خواره وه، نه وانی نزیك جاده قیره که، که ده لیّن زیاده روّنه ، تیّکده دریّن و خاوه نه کانیان دیّن له و ده وروبه ره خانوو درووستده که نه وها بروا، سالیّك نابا، له گه ره ك پارچه زهویه ک به به تالّی نامیّنی ته نیست مالی نه وانیش بکریّته خانوو، جیّگه ی توپانیّیان لی خه می نه وه یه تی ته نیست مالی کچی داربی بناخه ی خانووی جیّگه ی توپانیّیان لی بگیری، نیّستا له له پشت مالی کچی داربی بناخه ی خانووی لیّده دریّت، هی شتا ته واو نه هاتوتیّ کوری داربی له گه ل کوره که یان بو وه براده ر، ته وایی دیدار ته وی دیدار و کوری داربی نه یاده و بو و نه و بو و نه براده ر، ره نگه له ریّی دیدار و کوری داربیشه و بو و بین بایی دیداریش پی شمه رگه بو و به لاّم کوری داربی کچی بو و بینی به که س نادا ، ساته کانی بی کچی داربیی له گه ل دیدار ده برده سه ر..

داربی ئاوهدانه، جگه له مام گهریده و نهنه خان، مندالآنی داربی، جارجارهش دیدار، خوشك و براکهی کوری داربیش که سهرپیّکهوتوون، خوویان به بن داربیه که گرتووه، تا ده گهنی خوّیان له قور و چلپاو وهرده دهن، دیّن وه ك دوو کوّتر له سهر سه کوّیه که هه لله نیشن، ده مه و به هاره زوّری نه ماوه نه وروّز بیّتهوه، دهنگی کوّسته ره که بی و سوار بن و بچنه نه وروّزی، کوری داربی هه ستده کات له سیمای مام گهریده خه فه تیّك دیاره، نازانی چیه و ناشپرسی، به سیمای نه نه خانیشه وه خه فه ته که ده بینی، دواتر خه فه ته که پهریه وه سیمای دایك و باوکیشی، کوری داربی که و توته گومان له چاوی خوّی، ییّیوابوو چاوی که و توته هه له یه که وی ده ده بیرسی،

دهیگیٚڕاوه، به خوّی نهوهستا له کچی داربیی پرسی، وهلاّمی ویش زوّر روون نهبوو، کوری داربی چیدی بهرگهی نهگرت، له مام گهریدهی پرسی:

- + ههموو خهفه تبار دیارن...
- هیچ نیه، رادیو قسهی ناخوش ده کات.
 - + راديۆ!

ئیواره یه ک له چاوی کوری داربی مال و گهره ک به شیوه یه ک شله ژا ده تگوت له گهرده لوولدا گیژده دا، هه موو تیکده سووران بی نهوه ی شتیک لیره هالبگرن لهویی دانین، بی نهوه ی قسه یه کی روون بکه ن، مالی کچی داربیش هاتبوونه مالیان، توله ستین، تفه نگه که ی خاوی نه توله ستین بیبوو، ده یگوت:

دەمزانى واى ليدى، خۆزگە منيش له سەر شنگ و تين دەبووم..

دایك ئهو دایكه سوور وسپیهی له ههنار ههنارتربوو، ئهو شهو رهنگی خۆلهمیشی گرتووه، چاو له سهر تۆلستین ههلناگری، له دهوری دهسووری، كهنتوّرهكه دهكاتهوه، سی چوار كراسی بوّ دینیّ، نازانی كامیانی بوّ دانیّ، گوریهی بوّ دیّنیّ، پیلاّوی بوّ خاویّندهكاتهوه...

باب دەبینت بروات، خوا دەزانی ئەو جارە چەندی پیدەچینت، جاریدی ھەشت سائینك بوو، باب سەرەتا ئامیزی به مام گەرپىدەدا كرد، مندالانی داربیی پیکهوه له ئامیز گرت، مندالله گچكهكانی گوشیه خۆیهوه، دایك له پیشی راوهستاو گوتی:

خەمى منداللەكانت نەبىخ، ئاگات لە خۆت بىت.

یه کتریان ماچ کرد، دایك گریا، به کول گریا..

باب دەلىّ:

مهگری، زوو په کتر دهبینینهوه..

باب رۆپى، ھەر باپ نا، براكەي كچى دارىيش رۆپشت، بىلوە ھەمەدانيەكەش هات و لهگهل تۆلەستىندا رۆىشت، گولىش كورتەك و شەروالىكى لەبەركردبوو، برچى له ناو جهمه دانیه کهی خرکردبؤوه، ده تگوت کوره، چهندی خه لک هه ولیان دا نه روات، رۆپشت، گولنی خوی كرده پياو و لهگهل پياوان روپشت، پياو له گهرهك نهما، كوري سهرهوهی شازده وحهقده له گهرهك نهما، ههموو هاتن و بهگهل تۆلهستين كهوتن و بهو رئيهدا رؤيشتن که به تهنيشت جي جوّگهي ئاوهکهوه بوو، ئهو جوّگهيهي زوو له بن زوورگهکانهوه ئاوي دههێنايه شارهوه، ههموو رۆيشتن، ئهوهي لـه گـهرهك مايـهوه تەنها مام گەرىدە و شەلەي شامىنۆكفرۆش بوو، ئەو شەوە كورى دارېي نەنووست، لە ييّش دەرگا تەماشاي ريّي ئەو بەرى كەندىّى دەكرد، دەيدىت شار ھەر ھەموو شار بهو رئیهدا شار بهجیدیلن و رووهو زوورگهکان رووهو چیا رئیانگرتووه، کوری داربی که رۆژىزوە، تېگەىشت شار بىاوى تىدا نەماوە، بە چەكدار و بى چەكەرە، بە پیشمه رگه و پیزلیس و کریکار و بی کار و فهرمانیه ر و زور ماموستاوه، هه ر ههموویان ریّی چیایان گرتووه و له شار نهماون، مندالانی داربی لهریّی ئه و بهری كەندى شتى سەبريان دەدىتەوە، كلاۋى بۆلىس، كاسكنت، كاسنت، ياكەتى جگەرە، پاکمهتی پمنیر، پاکمهتی فیشمك، جلكی بنموه، پینووس، زور شت، دهفتمریكی کچگهی بهرگ قاوهپیش، کوری داربی له شته کهوتووهکانی سهر ری و دهو ری تهنها دەفتەرەكەي بە لاوە گرنگ بوو، برديەوە، ھەندىكى بى مام گەرىدە خويندەوه..

کوری داربی دهبینی شار خامو شه، ده آنی خول و دو ی به سه ردا کراوه، شار چوله، تو لا مستین روست و شاری له گه ل خوی برد، به لام روزی دواتر ده یدیت خه لك قل قله دینه وه، مندالانی داربی له بن گه لای ته ری داربیه که وه، ده یانژماردن، یه ك دوو سی، ورده ورده شار پیاوی تیکه و ته وه، پیاو په یدابوونه وه، ژیان جوریك جووله ی

تیٚکهوتهوه، کوری داربی گولیّنی دیت، به توورهیی هاتهوهو له کوٚلاّنی به دهنگی بلند دهیگوت:

پێکيان نهکردم، چهکيان نهدامێ..

مام گەرىدە كە گولنى زۆر خۆشدەويست، بانگىكرد و دلنى دايەوە:

گوڵێ، كچه ئازاكهم، قهيناكه، گهرهك پياوى تێدا نهماوه، تێ ئاگات لێمان بێت..

چاوهریّی باب و برا بوون به دیارکهون، به لاّم مام گهریده زوو کوری داربیی له باری چاوهروانی دهرهیّنا:

كورم، بابت زۆرى پيدهچيت لهگەل ئەو خەلكە نايەتەوه.

کوری داربی باوه ری به قسمی مام گهریده هینا، به رویشتنی تولهستین و زوریدی، زور شت گورا، همهر زوو شمی ره قیب و پیشمه رگه و شمهیدان و زور سروودیدی له قوتابخانه و و کولان و بازار کوکرانه و و به پچرپچری و پر له غژه غیث چوونه و رادیوکهی مام گهریده، شهوان به دزیه وه گوییان لیده گرتن، کوری داربی یه کهم روژی چوونه قوتابخانه ی دوای بزربوونه وهی تولهستینی له بیرناچیته وه، له گهلا کچی داربی به ترس و لهرزه وه، به خه فه تباریه وه، ریی قوتابخانه یان گرت، له و جییه ی لیک کجودابوونه وه، پتر ترسان، وه که جاری جاران له گوره پانه که ریزبوون، حه سه نه فهندیی به ریوه به رقسه یک کرد:

لهمهودوا ئهو سروودانه نالنينهوه كه پيشتر دهمانگوتهوه.

له لایه کهوه (ئهی رهقیب) بهرزبوّه، به لاّم حهسهنه فهندی وجیّگره کهی به دار بیّدهنگیانکرد، لهو دهمه کوری داربی گویّی له ماموّستایه کوو:

ئەي رەقىب بى دەنگ ناكرى.

کوری داربی چاوی له براده ره کانی گیرا، هه ندیکیان نه مابوون، ماموّستای زلله ش دیار نه ما، له هاتنه وه دیتی کچی داربی به کول ده گری:

- + چ بووه؟
- دوو برادهرم چیدی نایهنه قوتابخانه..

مندالانی داربی له ری له نیوان خویان گفتوگیان له نهگهری هاتنه وه سهرباز و گولینگداره کان ده کرد..

به چوونی تۆلهستین زوّر شت چوو، ئهوه نهوروز هات و کهس له مالا دەرنهچوو، کهس دیاریه کی نههیننا کوری داربی ههستده کات دهشت و دهریش، ئاقاری ئهو بهری کهند تا دارخورماکهش کهسکایی بههاره کانی پیشووی نیه، دایکیش خوّی نارازینییته وه جلکه جوانه کانی هه لگرته وه، نه نه خانیش ترس دایگرتووه و بهرده وام له چوّکی خوّی ده دا و وهیش وهیشیه تی، مام گهریده دلّی ده داته وه، به لام به لاشه، ، زوّری نه برد چیّله کانیش نهمان، دارخورماکه وه که سهرده می سه ربازه کان به دووری مایه وه، کوری داربی ده یگوته کچی داربی:

- + ئەرى كونەكاغان تا چەند ژمارد؟
- له بيرم نيه، به لأم هيشتا زوري مابوو..

دوای بزربوونهوه ی تۆلهستین چی وه ک خوی مایهوه ؟ له چاوی کوری داربیهوه ته ته داربیه ده وه ک خویه توله سه دا نایه ، بالنده کان له خویندن ناکهون به له ناو پهلکه کان که سک که سک که سک که ناو پهلکانهوه بارانیک دیته خواری ، ده لینی له پرچی کچی داربیه وه دی کوری داربی هه ستده کات ، پرچی کچی داربی پرچینکه چ پرچ نایگاتی نه پرچی دایکی ، نه پرچی خانزاد ، نه پرچی ئایشه و فاته . . بن داربی هه در نایگاتی نه پرچی دایکی ، نه پرچی خانزاد ، نه پرچی ئایشه و فاته . . بن داربی که به ناوه دانه ، چول چول بی شه ش که سی لینه ، خوشک و براکه ی کوری داربی که به ده وری داربیه که ده خولین و ده گرون و هه لاه سینه وه ، پیده که نن و ده گرون و هه از به سه ر مال و کولاندا ها تووه ، نه وه نیه هه در (بابه بابه)یانه و که س وه لامیان ناداته وه ، له دوای نه شقیا بوونه وه ی

تولاهستین خالای کوری داربی که به موسکویی ناوی دهرکردبوو، زوو زوو سهردهدات، هیچ جاریکیش دهستبهتال نایه، دهست به سهر مندالهکاندا دینی، له باوهشیان دهگری، چوکلیتیان دهداتی، به لام کی جینی باب ده گریته وه، کوری داربی هینده حهز له چارهی خالای ناکات، دیته بیری جاریک باب و خالا بووه قره قریان و هینده نهمابوو دهمانچه لیکدی راکیشن، باب ده یگوت:

تۆ بەكرىكىراوى رووسىا و سەدامى ...

خال دەپگوت:

تۆ بەكرىڭىراوى ئەمرىكا و شاى..

مۆسكۆيى بە توورەيى ھەستا و نەھاتەوە، تا تۆلەستىن نەرۆيشت، پىيى نەنايە ئەو مالەوە،كورى داربى ئەودەمانى لەو ھەموو بەكرىكىراوانە تىنىەدەگەيشت، بەلام بى چەند و چوون لايەنگىرى بابى گرت و لەودەمەوە حەز بە چارەى خالى ناكات..

له چاویان دیاره دایك و مام گهریده له سهر ناو و ناگرن، كوری داربیش ههمیشه چاوی له و رنیه یه كه تۆلهستین پینیدا رزیشت، له و شهوهی ده رچوو ههوالنی نیه، به لام تا نزیك دلنیایی دلنیایه كه باوكی زیندووه، نهوهی شهوان گوی بداته رادیو كهی مام گهریده ده زانی چ پیشمه رگهیه ك شههید بووه، ناوی شه هید ده خویندریته وه، ژماره و زور جار ناوی سه رباز و جاشی كوژراو ده خویندریته وه، كوری داربی دلنی زور خوشه به ژماره كان، به رانبه ریه ك پیشمه رگهی شه هید بیست و پتریش سه رباز و جاشی كوژراو ههیه، له و ساتانهی رادیو ده بینته وه تا ناوه كان ده خویندرینه وه، ده ستی له سهر دلیه تی و ده پاریته وه كه ناوی باوكی تیدا نه بین، كچی داربی له نیگه رانیی كوری داربی تیده گات، پیپیده لینت تا داربی تیده گهرانیی

خەمى بابت نەبىت، ناوى ناخويندرىتەوە.

به و قسه یه ناهیّکی دیّته و به ر، قسه ی کچی داربی بوّ کوری داربی وه ك ده رمانه ، شیّستا وا له که نده که به دوای به رددا ده گه ریّن، پیّش که میّك، که میّك پرووشاندی، هه و ره وانده وه ، روّژ به ده ره و ویه ، له ناو که ندی که ندی و شك، له به رانبه ریم کتر له سه ر دوو به ردی ته واویّك گه و رهی دوو شه قاوی مندالانه لیّکدی دوور دانیشتوونه ، نازانم کچی داربی ، به لام کوری داربی گه راوه ته وه سه رده می توّله ستیّن، سه رکه و تنی سه ر مناره و پیاسه ی نیّوان هیّلی ناسنین و غارغارانیّی سه برانه کان، خشخشی که ی سه ر قه رات ، کچی داربی به رسته ی (که ند بی ناو جوان نیه) ده یهینی ته وه ماو که ندی ، له هه ستاندا چ ببینن! به پانایی که ند و به بلندایی نه و به بدردانه ی له سه ری دانیشت بوون، ناوی شیّلوو له سه ر چنگ به نه رمه غار دیّت، پی نه به ریخ و شکایی داده پوشی ، مندالانی داربی یه که م جاره شتی وا ببینن، رووبار به بی باران هه ستی و سه ره تاکه ی له دووره و و له به ریخاوانه و ده ست پیّبکات، ترسان و هه لاتن تا گه یشتنه و بن داربیه که رووبار تیّه ری ، رووبار له هه لاتنی نه وان تی شور، مام گه ریده گوتی:

مهترسن چ نیه دیاره له زوورگهکان بارانه..

زۆرى نەبرد ئاو گەيشتە بن ديوار، كورى داربى ترسا، لە بەر خۆيـەوە دەيگـوت(
خۆزيا بابم لێرە با)، زوو بە بيرى ھاتەوە كەند دوور خراوەتەوە، ترسەكەى رەويەوە، ژن
و مندال رژانه دەو كەندى، چاوى گێڕا خانزاد نەبوو، سەرى سورما، چۆن دەبى رووبار
ھەستى و خانزاد بە دياريـەوە رانەوەستى، پێشــتر شــتى وا نـەبووە، دەبى لەبـەر
ئەوەبووبى كە لافاوەكە لـە خۆوە ھەستا! دواتىر كـورى داربىي نـاوى لـەوە نــا(ئـەو
لافاوەى لە خۆوە ھەستا)، بەرە بەرە كەنىد نىشــتەوە، منـدالانى داربىي پەلەيانـه لـە
نىشتنەوە، چەندى زووتر بنيشێتەوە زووتر دەگەنە بەردە جوانەكان، گەيشتنى، كورى
داربىي دەپگوت:

با زور خربکهینهوه لهوانهیه ئهوه دوا رووبار بی، تا سالیّکیتر نهیبینینهوه... کچی داربی به ییّکهنینهوه:

خوا ئهو رووبارهي له بهر خاتري من نارد، چونکه حهزم لێيبوو..

له و قسانه بوون له لای حهساره که وه دهنگی دوو سی گولله هات، زوری نهبرد گه وه ک رژانه حهساره گهوره که وه، ئه و حهساره ی مالای خانزادی تیدابوو، مندالانی داربی ناویان له و حهساره نابوو حهساری خانزاد، چ بوو، چ بوو؟ ((خانزاد خوّی کوشت))، ئه و رسته یه بووه رسته ی گهره ک ههموو گهره ک دهیگوته وه، ته نها گولی رسته یه کی جیا له و رسته یه یه بوو:

((خانزاد خۆ ناكوژێت))

دهیانگوت خانزاد دوو گوللهی به نینوان ههردوو صهمکی خویهوه ناوه و گوللهیهکیش به ناو دهمیهوه، حهسار سوور بوو له خوینی خانزاد، خانزاد، خانزاد گهره ههموو خانزاد خانزادی بوو، کوری داربی له بین فرمیسکهوه تهماشای ههر کینی دهکرد،دهگریا، کچی داربی گریا، دایك گریا، مام گهریده گریا، نهنه خان گریا، کین نهگریا! گهره ههمووی بو خانزاد گریا، تهرمی خانزادیان لهو گورستانه ناشت که دهکهوییته سهر رینی دارخورماکه و له سهر کیلهکهشی هیچیان نهنووسی، پرسهشیان بو دانهنا، حهمه و جهباری قورثانخوین له سهر خانزدا بووه شهریان، به ئایهت و فهرمووده بهربوونه گیانی یهکتر، جهباری قورثانخوین دهیگوت خانزاد دوور دوزهخیه، چونکه خوی کوشتووه، حهمه دی قورثانخوین دهیگوت وا نیه، خانزدا دوور نیه بهههشتی بین، چونکه کوشتنه که دیار نیه، کهسیان نهبهزی، دهرویش برایم لیکی کردنهوه و به رستهی (ئینوه چین تا خهلک بو بهههشت یان دوزه خهباری قورثانخوین..

مندالآنی داربی چهندی سهر دینن و سهر دهبهن، سهرهدهری له خوکوشتنی خانزاد دهرناکهن، بوچی خیزی کوشت؟ چیون ویدرای ته قله خیری بکات؟ چی وای کرد..پرسیاریان له یه کتر ده کرد، وه لامی چی! له دایکیان پرسی، خانزد بوچی خوی کوشت؟ له مام گهریده و نه نه خانیان پرسی، له کییان نه پرسی، کچی داربی له قوتا بخانه له ماموستایه کیشی پرسی بوو، خانزدا بوچی خوی کوشت؟ وه لامیکیان دهستنه کهوت..

دوای چهند روّژیّ، له ریّی نانهواخانه کهتازه له پشت مالی نهنهخان کرابـوّوه، کوری داربی لهژنانی پیّش دهرگا رستهیه کی ترسناکی بیست: ((خانزاد به دهستی براکهی کوژرا))، ئهو رستهیه کوری داربیی ههژاند، له بیریهتی نانه کهی که خستبووه سهرنانهوه له دهست کهوت و کهوته ناو چلکاوه که و ههلینه گرتنهوه، گهرایهوه مال، به برسیاریّك ریّی له دایکی گرت له نان و سهرنان بیرسیّ:

دایه، براکهی بوچی خانزادی کوشت؟

دایك گرتیه باوهشی و:

ئەوەت لە كى بىست!

مندالانی داربی تا پیکهوتن خانزاد بۆچی بهدهستی براکهی کوژرا، ماوهیه کی ویست، کچی داربی له پیش کوری داربی پیکهوت، له رینی قوتا بخانه مهیله و به شهرمه وه بو کوری داربیی گیرایه وه:

دەلنىن خانزاد زگى پرپووە، لە كورەكى حەسارى، لۆيـە براكـە كوشـتى، كورەكـە ھەلاتيـە، بوويتە يېشمەرگە، دەلنىن براكەي خانزادىش رۆپشتيە بېيتە يېشمەرگە..

کوری داربی کهمیّك بیری کردهوه تا له واتای زگپربـوون تیّگهیشت، تـووره بـوو، هه لاچوو، جویّنی دا به کورهکهی حهساری، به براکهی خانزاد، کوری داربی جاریّکیدی شهری دوو قورئانخویّنهکهی دیت، له پیش دهرگای مزگهفتی، ئهو مزگهفتهی له تـازه

له تهنیشت گۆرستانه که درووستکرابوو، جهباری قورئانخوین دوو سی ئایهت و فهرمووده ی دهخوینده وه و نهوجا ده یگوت:

خانزاد دۆزەخیه، ئیستا به پرچی خویهوه له ناو ئاگر ههلواسراوه، زیناکهر جینی دوزهخه، من ئامادهنیم له سهر گوره کهی ئایه تیکیش مجوینم

حهمه دی قورئانخوینیش دوای خویندنه وهی ئایه و فهرمووده:

هیچ وا نیه، تو چووزانی ئهو زینای کردووه، دهزانی زینا چیه!! من ده لنیم خانزاد ئیستا له بهههشتی پیاسه ده کات، من ئامادهم ههموو قورئان له سهر گورهکهی بخوینمهوه...

کوری داربی پتر رقی له جهبار بۆوه، به دهستی با، رهوانهی دۆزهخی دهکرد، ئهو جاره دهرویش برایمیش لهوی نهبوو داریک به بهینیاندا بیننی، باش بوو دوو سی ژن گهیشتنه گۆرستانهکه، دیاربوو قورئانخوینیان دهویست، قورئانخوینهکان خانزاد و دۆزهخ و بهههشتیان له بیرچوو، به دوای ژنهکان کهوتن.

له و رۆژانه قسەيەكى گولى كە ھەرەشە بور لە جەبارى قورئانخوين بە گەرەكدا بلاۆبۆرە:

ئەگەر جارىخىدى بلىت خانزاد دۆزەخىد، بە قوربانى چەقۆيەكى دەكەم..

کوری داربی هیچی له دهستنایه، هیّنده نهبیّ، ههمیشه له خودا دهپاریّتهوه که خانزاد بباته بهههشت و نهیخاته دوّزهخهوه، بریاریشی دا، پاره بداته حهمهدی قورئانخویّن تا له سهر گورهکهی خانزاد قورئان بخویّنیّ، کوری داربی دهپارایهوه که هیچ کچیّك تووشی زگیری نه کات، خانزادی لهبیرنه ده چوّوه ، ههمیشه له پیّش چاوی بوو، قسهی له گهل ده کرد،، خویّنه کهی دهبریسکایهوه، له خهویّش لیّی دانه دهبرا، زور خهونی پیّوه ده ددیت، دایکی زوّر ههولی له گهلی دا، لهبیربکات، لهبیرنه چوو، نامه کهی بابی هیّوری کرده وه..

سهر له ئیرارهیه ژنیک هاته مالیان، کوری داربی پیشتر چهند جاری دیتبووی ناوی خاتوون بوو، نامه بابی پیبوو، له نیوان مام گهریده و دایك دانیشتووه، چ ههوالیّکی خوشه، نامه که به دهستی دایکهوهیه ، کوری داربی له پشتیهوه تهماشای دیره کان ده کات، دهستخهتی باب چهند خوشه، باب له چیای سهفینه، له ناوه راستی لاپهره که خهتیک له ههموو خهتان درشتتره: ((ههر دیتتان به سهر کهوتوویی هاتینهوه و تا حهمرینمان له بیگانه پاککردهوه))، خاتوون نامهیه کی له پیاوه همه دانیه کشهوه هینابوو که نهویش له قولی تولستینه، دایك بوی بردن، ده بوو نامه بو توله توری داربی کرد:

تۆ دەتەوى چى بۆ بنووسى؟

کوری داربی گوتی:

ئەدى بە گولنار نالنن

دایك به زەردەخەنەپەكى شيرينەوە:

با، بەويش دەلنىم، بەلام تۆ ھى خۆت بلىن.

کوری داربی کهمیک داما:

بابه، ئهو دوو پیشمهرگهیه بکوژه، که له حهساری خانزادهوه هاتوونهته لات.

به و قسهیه، کوری داربی دیتی دایك فرمیسکی هاته خواری، مام گهریده داما، خاتوون حهیهسا..

کوری داربی خاتوونی لهبیرناچینتهوه، که هات زگی لووس، له هی ئیستای دایکی لووستر،کاتیک بو ماوهیه که لهگهل دایک له ژوورهکهی مام گهریده دوو به دوو مانهوه، له هاتنه دهری، زگی گهوره زور گهوره، له زگی شهو کاتهی دایکیشی گهورهتر که دوو مندالی تیدابوو، سهیره، به و کتوپره، زگ چون و له چی پر بوو!

ئیدی خاتوون به زگپری رۆیشت، کوری داربی به چاو له دایکی پرسی، دایك ههر به چاو تێیگهیاند که واز له پرسیارکردن بیێنی، وازی هیٚنا و نهیپرسیهوه، حهفته وهرنهسوورایهوه خاتوون پهیدابوّوه، زگهکهی دانابوو، کوری داربی چاوهری بوو نامهیهك بداته دهست دایکی، نهبوو، شهو مایهوه، ههردووکیان چوونه ژوورهکهی مام گهریدهوه و دهرگایان له سهر خویان داخست، دیسان به زگپری هاته دهری وبه زگیری له جاری پیشی گهورهترهوه روّیشت.. تینهدهگهیشت، کوری داربی له نهینی زگیرپوونی خاتوون تینهدهگهیشت، کوری داربی له نهینی جووله بی و به سانایی و له چهند چرکه ساتیکدا زگی خاتوون پربکات! دایکی و مام گهریده ثهو نهینیهیان لیّی شاردهوه، شهویش شاردنهوهکهی شهوانی له کچی مام گهریده ثه و نهینیهیان لیّی شاردهوه، شهویش شاردنهوهکهی شهوانی له کچی داربی شاردهوه، خوی گرت و هیچی به کچی داربی نهگوت، له هاتنهوهی جاری سیّیهمی خاتوون که دوا جار بوو، کوری داربی خوّی پیّنهگیرا، ویستی به زوّر لهگهان دایکی و خاتوون بچییته ژوورهکه، بهالام مام گهریده دهستی گرت و بردیه بن دایکی و خاتوون بچیته ژوورهکه، بهالام مام گهریده دهستی گرت و بردیه بن دایکی و خاتوون به بیّته ژوورهکه، بهالام مام گهریده دهستی گرت و بردیه بن دایکی و خاتوون به بیّته ژووره که، بهالام مام گهریده دهستی گرت و بردیه بن داربیکه و بینگوت:

+ يەلە مەكە دوايى، ئىستا نا، من ھەموو شتت يىدەلىم.

- باشه

بی نارامه، خوی پیپراناگیری بو دوایی، خاتوون به زگی پرهوه رویشت، کوری داربی لای خوی برپیاری دا کون و قوژبنی ژووره کهی مام گهریده بیشکنی، له دوای ههلیّک ده گهرا، ههر نهو روژه باش ریککهوت، دایک له مال ده رچوو، مام گهریده و نه نه خانیش سهرگهرمی قسان بوون، و ه دزیک خوی کرد به ژووره کهی مام گهریده، خو به لای کهمی روژی جاریک هاتوته نهم ژووره، به لام نه مجاره جیایه، ههست به ترس و لهرز ده کات، ده لهرزی، و ه بلیّی نیستا ده یگرن و تیر ده یکوتن، یان رادهستی پولیسی ده کهن، زور ده ترسی، ژووره که شتیکی وای تیدا نیه، کانتوریکی

گچکهی سیّ دهرگا که هیچیان کلیل نهدراون، ههندی بزگور، لهو لایهوه ههندی قاپ و قاچاخ و دوّلکهیهك و چهند پهرداخیّك، لبادیّك به دریّژایی ژووره که، جیّی خهوتنی مام گهریده ش که دوّشه کیّکی تهنکه کهوتوّته بهرانبه ر دهرگاکهوه، لای دهرگاش بهلای چهپ و له بن پهنجهره که بهرماله ههمیشه راخراوه کهی مام گهریده، کهم بهرماله که ههلای که ههلاه گریّتهوه، به دیواره کانیشهوه سی چوار ویّنه و ههندی گولیّنگ و به تهزییخ و دوو سی خهنجهری گچکوّکه ههلواسراون و تهواو، ئیدی کوی بگهری و به دوای چیدا بگهری هیچی نهدیتهوه، له ژووره که خول خول دهخولیّتهوه، نازانی به دوای چیدا ده گهری هینده گهرا و سوورا، سهری گیژی خوارد، چهند جار به سهر بهرماله کهش کهوتبوو، پیسی کردبوو، باش بوو ههستیپیّکرد، دایکی دهیگوت:

((گوناهي گهورهت ده گاتي ئه گهر به ييلاوهوه به سهر بهرمال بکهويت))

هه لیگرته وه، خاوین نیکرده وه، ماچی کرد و سی خار له سه ریه که، (توبه)ی کرد، ده بویست به رماله که له جینی خوی دابنیته وه، له نیگایه کدا جینی به رماله که ی جیا هاته پیش چاو، جینی بنه مه نجه لیک له عه ردی بن به رمالا و عه ردی ژووره که نه ده چوو، وه که بلینی تازه هه لیکه ندرابی و پر کرابیته وه وابوو، سه ریکی به ده ریدا گرت، مام گه ریده و نه نه خان وه ها چوونه ته ناو قسانه وه، تا نیواریش لیناب هوه، به شیشه یه که که و ته هه لیکه نه خیرا خیرا هه لیکه نه، ده نگی ده رگای حه و شه هات، تیکه وه، پر که وه، پیرانه گه پیشت، کچی داربی له سه رسه ری راوه ستا:

⁺ ئەوە چى دەكەيت؟

⁻ هیچ، ئهوه، ه.. تۆ له دەرگا راوەسته، ئەگەر كەسێك هات پێمبلێ، دوايى تێتدەگەيەنم.

⁺ باشه

قۆرت گەيشتە ساخە و هيچى نەدىتەوە، بە خيرايى پريكردەوە، بەرماللەكـەى لـە سەرى راخستەوە، وەك بەلينى بە كچى داربى دابوو، سەرھاتى زگپربـوونى خاتوونى بۆ گيرايەوە، بەلام پييگوت كە بۆ كەسى نەگيريتەوە، كچى داربيش سەرى سوورما و هىچى تىنەگەست.

کوری داربی چاوی لیّیه، مام گهریده هه رلهگهلا پی خستنه سهر دهرگا، ههستده کات ژووره که ی پشکنراوه، چووه ژووری، زوّری نهبرد هاته دهری و رووی کرده کوری داربی:

يەلەت كرد!

كورى داربى:

پەلەم كرد، بەلام چ تىنەگەيشتم.

مام گەرىدە:

خاتوون به بن بهرماله که زگی پر دهبوو، ئیدی زگی پر نابی..

کوری داربی:

به چي؟

مام گەرىدە:

به فیشهك، ئهو فیشه كانه ي بابت له شهوى رؤیشتن بۆي دەرنه چوون..

دایك سهركۆنهی كوری كرد، كور شكایهوه و ههستیپینكرد ههلهی كردووه و نهدهبوو له ژوورهكهی مام گهریده به دوای شتدا بگهریت، دایك كوری تینگهیاند كه خاتوون و فیشهك نهینیه نابی كهس بزانی، گولناریش نابی بزانی، ئاشكرابوون ویرانكردنی مال و گرتن و كوشتنی به دواوهیه، دایك به كوری گوت:

له سهرمانه دوعا بکهین که له بازگه گومان له خاتوون نه کری و دهست له زگی نهدهن، ئاشکرابی ئیمه ش تیده چین، نازانم بن ئهوجاره دلم ده ترسی ...

کوری داربی له ترسی دایکی ترسا، همبی نمبی ترسی له رئیه دهنا دایك له خووه ناترسی، ئمو روّژه کچی داربی پییه کی همر له مالی کوری داربی بوو، کوری داربی به چرپه دهیگوته کچی داربی:

پێويسته بپارێينهوه که شتى خراپ روونهدا..

کچی دارېی پرچی له سهر چاوی لادهدات:

پارانهوهي چي، به من ناليني چ له رييه رووبدات؟

كورى داربى هدناسه هدلده كيشي:

نازانم، هیچ نازانم، به لام با ههر بپاریینه وه که هیچ به لایه ک روونه دات ..

تاریك داهات، به فهرمانی مام گهریده دایك و ههر سی منداله کهی له مال دهرچوون، گویی لیبه مام گهریده دهلیته دایكی:

كچم، كێشهكه خاتوون نيه، بيستمه ههڵدهكوتنه سهر ماڵه پێشمهرگان، كچهكهى نهنهخانيش خزى شاردزتهوه...

چوونه مالّی دەرویْش برایم که مالّی به مزگهفته کهوه بوو، مالیّکه کوری داربی ههستده کات بوّنی قورشانی لیّدیّ، دیواره کان به ئاییه ترازاونه تهوه، جوّریّك له شارامی خسته دهروونییه هه، شهوه ههموو بیری به دهوری زگپرپووندا ده خولیّتهوه، دایکی کچی داربی شه گهر لهو ساله زگی پر نهبا، باوکی کچی داربی نهده کوژرا، خانزاد شه گهر زگی پر نهبا، نهده کوژرا، خاتوون شه گهر زگی خوّی به فیشه ک پرنه کردبا، بازگه چیان لیّدهویست، چهند شهویّك له مالّی دهرویّش مانهوه، ئوّرهی نهده گرت، دهیویست سهر له مال ، له مام گهریده بداتهوه، سهر له داربی بداتهوه، دایک نهیهیّشت، بهوهی باش بوو له پیّش قوتانجانه کچی داربی دهدیت، له هاتن و روّیشتنهوه یه کتریان ده دیت و له یه کتریان ده پرسی، کچی داربی پرسیاری برانیّت بوّچی نایه نهوه مالّ، بوّیه لهو باره وه پرسیاری نه ده کرد، کوری داربی پرسیاری

داربیه کهی ده کرد، کچی داربی پییده گوت که مام گه پیده و نه نه خان به خه مباری له بنی دانیشتوون..

کوتایی سالنی خویندن هات و وه سالان مندالانی داربی به یه کهم ده رچوون، به لام کوا تولهستین جوانترین دیاریان بو بینی، ئه و هاوینه نه چیل مابوو، نه ریسی ئهوی وه جاران بی کیشه بوو تا بچنه بن دار خورماکه، گهمه ی دارخورمایی دهستپیبکه نهوه، ژماردنه که ته واوبکه ن که ئیستا ره نگه کونی نویشی تیکه و تبین، زور جار ده بیستن رووی گولله له دارخورماکه یه، به لام تا داربی مابی مندالانی داربی خمیان نیه، گهمه کانی سیبه ری داربی له گهمه جوانه کانن..

ژیر به ژیری همهوالی مردنی خاتوون هات، کوری داربی سهرهاتی مردنی خاتوونی له مام گهریدهوه بیست:

له بازگه کان ده رچوو، فیشه که کانی گهیانده پیشمه رگه، فیشه که کانی ئیمه نا، هی مالیّکیتر له گهرانه وه، له هیّلی سنووری شوّرش و حکومه ت ده بیّته ته قه، گولله یه ک به سینگی خاتوون ده که ویّت، هه رله وی ده نیّژری ...

ههر له و سهروبهنده له رادیووه ههوائی له سیدارهدانی (لهیله)یه بلاوبوه، خهان هه مروبهنده له رادیووه ههوائی له سیدارهدانی (لهیله)یه به بلاوبی خهان ههموو فرمیسکیان بوی رشت، سهرت به هه کولائیکدا به هه مرایی مالیک ده کدر (لهیله، لهیله) بوو، به لام کوری داربی لهیلهی نه ده ناسی بو خاتوون ده گریا، ده یویست هاوار بکات، خهانکینه بو خاتوونیش بگرین، حهیفی هات که که س نازانی خاتوونیش شههیده، حهیفی هات که له رادیووه ناوی خاتوون نه خویندراوه تهوه، ده بینیی، دایك هیندگریاوه هیند گریاوه، چاوه کانی بوونه ته دوو گومیلکه ی خوین، سهره تا وای زانی نهویش بو لهیله ده گری، به لام گویی له دایکی بوو، له نینوان هه نسکه کانی خاتوون خاتوون کریا، دوا وینه ی خاتوونی به کوری داربی به کول بو خاتوون گریا، دوا وینه خاتوونی له چاوه، ژنیکه له ته مه ن له دایکی گهوره تره به لام به به ثن هه ندیک

کورتتر، کراسینکی مدیله و شینی دریدژی به باخه لایی له به ره، که وییه کی رهش، چه فیه کی سپی و ره ش، زگی گه وره یه وه که بلینی له سه ر مانگ و روزژی خویه تی، هیواش شه قاوان داوی، گران زور گران ده روات، کوری داربی فرمیسک به چاوی کچی داربیه وه ده بینی و پینی ده لین:

تۆ بۆ لەيلە دەگرى يان بۆ خاتوون؟

کچی داربی به شهرمهوه:

که دهبینم تو دهگری، فرمیسکم راناوهستی ..

چاوی خوی دهسرێ:

من بۆ خاتوون دەگرىم..

کچی داربی خاتوونی نهدهناسی، به لام وه ککوری داربی بوی گریا، گریان وه ک چون بو خانزاد گریان، ئاواش بو خاتوون گریان، مام گهریده له چوکی خوی دهدا:

حەيف، حەيف بۆ ئەر ژنە قارەمانانە، بە راستى قارەمان بوون، ئىدى شۆرشە، خاتورنىش شەھىد دەبى لەيلەش شەھىد دەبى..

كورى داربى دەلايتە مام گەرىدە:

ئەدى خانزادىش شەھىدە؟

مام گەرىدە كەمنىك داما:

ئەويش..

له و ساته ترومبیّلیّك له و بهری كهندی ئیستوپیّکی گرت، دهنگی تایه كانی دهنگی مام گه پیده و چوّله كه كانی ناو داربی خنكاند، هیّنده ی گهرده لوولیّك توّز و خوّلی بو كوّلان هیّنا، كوّمه لیّك چه كدار دابه زین، به بی سلاو كردن هاتنه بن داربیه كه، كوری داربی زوو به كچی داربیی گوت بچیّته وه مالی خویان، به لام به قسمی نه كرد،

چه کداره کان که هه ندیکیان جلکی سه ربازییان له به ربوه، به عه ره بی چه ند قسه یه کیان له گه ل مام گهریده کرد و رؤیشتن...

چه کداره کان له بیریان برده وه ، نه یانه یشت پیبکه و یت شه هیده یان نا ، به لام نه وه ی له بیرنه برده وه که له گه ل کچی داربی هه رییان دابوو سه ردانی گوره که ی بکه ن نه و دووه حه فته ی جاری ک ده چوونه سه رگوره که ی نه وروزی چوونه سه رگورستانه ، روزانه ی خویان بو نه و روزه کوده کرده وه و له مستی حه مه دی قور ناخوینیان ده کرد ، تا له سه رگوره که ی خانزاد قور نان بخوینی و خودا له به هه شت بیه یا یت و دی دی یان له پیش ده رگای مزگه فتی لای گورستان ، له نیوان حه مه د و جه بار مشتوم په گویان لیپه ، حه مه د به هیواشی ده لین:

دووبارهي دهکهمهوه ههر کهسێك له رێي نيشتمان بمرێ، شههيده، بێيه پێشمهرگه چ ژن چ پياو که دهکوژرێ شههيده..

جهبار به تووړهيي:

وا مەلىّ، گوناھبار دەبىت، پىشمەرگە خۆ لە رىپى خودا شەپ ناكات شەھىد بىيت، شەھىدى چى؟

له و ساته پتر له جهبار به رقدا ده چی و بریار ده دا توّله ی لیّبکاته وه، توّله ی پیٚشتریشی لیّبکاته وه، حهمه د به دیتنی مندالله کان جهبار به جیّدیّلی و به ره و گوره که ی خانزاد ههنگاوی گورج داوی ... حهمه د چهندی ده نگی بلندتر ده کرد، کوری داربی دلخو شترده بوو، وایده بینی خانزاد به هه شتیتره ...

کچی داربی تیدهگات کوری داربی نیازی خراپه، دهیهوی لهگهانی میننیتهوه، رینادا، تیدهگهیهنی ئهگهر لهگهانی بیت، ئاشکرادهبن، تا دهرهوهی گورستان پیکهوه دین، کچی داربی دهانی:

به لأم نه كهى له ساتى قورئانخو يندندا لييدهى، گوناهت ده گاتى..

تی دهبینته وه و به پشت مزگه فته که وه خوی ده گهیه نینته وه گورستان، به پیندزه و کوور ه کوور به نیزوان کیله کاندا دی و به دهنگ جهبار دهبینیته وه، له سهر گوریک قورئان ده خوینی، کوری داربی خوی له پهنای کیلیک ناوه، چاو ده گیری، که س لینی نریک نیه و نابینری، باش ریککه و تووه، له نیزوان کیلانه وه لایه کی ده موچاوی جهبار جوان دیاره، هیننده دووریش نیه، به ردیکی ره شی له لایه که وه قرنجاو ده خاته دارلاستیکه کهیه وه و سیره ی لینده گری، سیره له بن که پوو له لا لیوی ده گری، کوری داربی ئاره زوویه تی ددانی جهبار بشکینی، قسه ی کچی داربیی بیرده که و یته وه، نابی له ساتی خویندندا لینی دا، جهبار ده لینی زانیویه تی سیره ی لینگیراوه و چاوه رینی لینبوونه و ده کری، لینباگیری و گیبوونه و ده کری، لینابیته وه، دریش ده داریی خوی پینباگیری و ده شترسی له و چاوه روانیه دا که سیک به سه ریدا بی و ناشکرا بیت، ناوی خودای لینده هینی، دوعا ده کات که لای تیژی به رده که ی پیبکه وی، که میک ده ستی ده له دری و ده یهاوی، به رد سه رده کاو به لیو نا به لا بروی ده که ویت، جهبار هینده له خوی و ده یهاوی، به رد سه رده کاو به لیو نا به لا بروی ده که ویت، جهبار هینده له خوی هه لاده داری خودی نا به لا بروی ده که ویت، جهبار هینده له دین:

ئەوە چ دىلە سەگىك بوو؟

له بهر خوّیهوه دهلی:

ئەوە تۆللەي خانزاد، راوەستە ھىنشتا ماوە.

بهردیّکیدی تیّدهگری و ریّك له سهری نهو پهنجانهی دهدا که که خستبوونیه سهر جیّی بهردی خانزاد، دواتر کوری داربی ناوی لهو جی بهرده نا، بهردی خانزاد، جهبار به دهنگی بلند:

ههى قاحيه دايك، نابي بسميلات لي كرابيت..

کوری داربی به هیواشی گوتی:

ئەوەش تۆلەي شەھىد، راوەستە تۆلەي دايكىشم ماوە، دايكى من قاحپەيە!!

بهردی سێیه می له چه نه گه کیرکرد، ئه گه ر چاوی رێشکه وپێشکهی نه کردبێ، خوێنی به ده موچاوی جهباره وه دیت، به پشته وه دا کووره کوور هه لات و گوێی له قورئانخوێن بوو، جوێنی پیس پیسی ده دا، له پر پیلی کوری داربی که و ته ناو دهستێك، چاو هه لاده برێ کورێکی جاحێله پێشتر چه ند جاری له نزیك حهساره که دیتبووی:

ئهو دارلاستيكانهت بو له قورئانخوين دا؟

خـوّى راپسـكاند، بـهلام لـه نـاو دەسـتيّكى وادا نـهبوو، هـهلى دەربـازبوون لـه ئارادابنت، كهمنك بندەنگ بوو، گوتى:

ئەو قورئانخوينە، دەلىي خانزاد ناچىتە بەھەشت..

پیلی بهردا و پییگوت:

زوو برۆ با نەتبىنى ...

هاوینه کهی له سالان گهرمتر دیاره، بهلام ههر کاتینك با له لای سهفینهوه هه لاده کات، فننکده سنتهوه، به خوی ده لنت:

بايهك له لاى باممهوه بيّ، فيّنكه زور فيّنكه.

به و با، با ههمیشه له سهفینه وه هه لایکردبا و به پیش ده رگای مالای کچی داربیه وه به به به و داربیه که هاتبا، به کوری داربی با ههمو و بایه کان سه ر به سهفین بان، شهوان ئه گه ر ته قوتوق نه با له سه ر بان ده نووستن، تا خه وی لیده که وت، چه ند جار هه لاه ستایه وه سه رپی و ته ماشای حه و شه و سه ربانی مالی کچی داربیی ده کرد و به تاریکاییشدا رووه و سهفین سه ری هه لاه بری. شهویک له و شه وانه که ههیوه شهویک بوو ده رزیت له سه ر عه رد هه لاه گرته و هاوی که و ته سه رزگی دایکی که له سه رپشت راکشابو و ، نای، زگی گهوره یه ، ده لینی زگی ههیه! با وه ری به چاوی خوی نه کرد، چه ند جار چاوی داخست و کردیه و ه ، زگ گهوره یه ، له جینی خوی خوی نه کرد، چه ند جار چاوی داخست و کردیه و ، زگ گهوره یه ، له جینی خوی

ههستا، سوورایهوه ئهو دیو، زگ گهورهیه، بیری بۆ خواردنی ئیواره چوو، خواردن چی بوو؟ رەنگە دايكى نانى زۆر خواردېي،خواردنى زۆر زگ گەورە دەكات، دەستى بــه زگی خوشیدا هننا بزانی گهوره نهبووه، نا، رهنگه دایك تووشی نهخوشی بوویی، نه خزشی همیم زگ همالده یه نمیننی، کوری داربی ئه و شهوه چهندی هیناو بردی نهگهیشته هیچ، رۆژېۆوه، تى چاوێکى له سهر زگى داپکیهتى، دواى حهفتهیهك يـتر زگ گەورەتر بوو، رۆژ به رۆژ گەورەتر دەبوو، گومانى نـەما كـه دايكى زگيرە، لـه خزى دەپرسى چۆن دەبىخ؟ خۆ باب لېرە نيه، ترسا زۆر ترسا، ئەو زگيربوونه لە كوپوه هات؟ خوّ وهك و هي خاتوون نه، باشولتك فيشهكي تنبيجانت، نا، تتناگات، دهلني تو بليني وهك زگهكهي خانزدا بين، كي زگي دايكي پركرد! نا، شتى وا نابي، دادهما، كهمتر گهمهی لهگهل خوشك و براكهی دهكرد، كهمتر دهچووه بن دارىيهكه، کچی داریی زور همولندا شتنکی لندهریننی بهلاش بوو، دهیی دایك همستی به نیگهرانیی کور کردبی، بزیه، ئیوارهیهك له سهر بان، قسهی بو کرد، تا تیپگهیاند زگهکهی له باوکیهتی زوری ویست، ئیدی کور به ئاسوودهیی نووست، سبهی لهگهان دارىيەكــه ئاســاىي بــووەوه، بووشــكاخەزىكى گــەورەي درووســتكرد، جــوان درووستده کات، له تۆلەستىنەوە فىربووه، بانگى كىچى دارىيىي كىرد، ھەلىاندا بلند بوو، حەزىدەكرد رووەو سەفىن ھەستى، بەلام كىمى بىووە بايلەك ھەبىي لىپرەوە رووەو سهفين هه لبكات، يووشكاخهز بهرزبووه، دوو سيّ دارتيّل بهرزبوّوه، چووه خهيالهوه، ئەھا تۆڭەستىن لـە سـەرى سـەفىنەوە بـە دوورىينەكـەي يووشـكاخەزەكە دەبـينى و دەيناسىتتەوە، دەزانى هى كورى دارېيە، ھەر كورى دارېيى پووشكاخەز لە شىزوەي يووشكاخەزى تۆلەستىن درووستدەكات، يىويستە نامەيەك بۆ بنىرى، دەلىتە كىچى دارىي:

داوه که بگره، پینووس وکاخهز دینم..

هیّنای و نووسی: بابه، دایکم زگی ههیه..

به داوه کهیهوه کرد و رویشت، کچی داربی شتینکی گوت، نهیبیست، لهبهر دهنگی بابی نهیبیست، گویی لیه له سهری سهفینهوه نامه که دهخوینیتهوه..

سالّی خویّندن داهاته وه، توّله ستیّن دیار نیه تا مندالانّی داربی بباته بازا و به دلّی خوّیان جانتا هه لبّریّین، کوری داربی پار نه و ده مانه ی خوّی هاته وه به رچاو و چاوی پر بوو له فرمیّسك، باب هه ردووکیانی برد، له سه ری نه و کوّلانه ی قهیسه ری که رووی له مزگه فتی حاجی له قله قه که بوو، له جانتا فروّشیّك، کچی داربی جانتایه کی رهنگ رهشی هه لگرت، خویشی جانتایه کی سپی، باب دیاربو و سه ری سورما له و هه لبّر اردنه و به ینکه نینه وه گوتی:

من چ له ئيوه ناگهم

کچی داربی گوتی:

من زور حهزم له رهنگی رهشه

كورى داربي بەشەرمەوە:

منیش رهنگی سیی..

قوتابخانه بی سرووده، بی سروودی گهرم و گوره، ههندیک سروود به خاوی و پچرپچپ دهگوتریتهوه، به لام کوری داربی ههستده کات کهس شهو سروودانهی نهزبهر نیه و حهزی نهزبهر کردنیش له کهسدا نیه، خواخوایه تی زوو بچیتهوه و زوو ثینواره دابی، تا له رادیوکه ی مام گهریده گوی له سروودی سروودان (شهی رهقیب) و نهوانیدی بگریت..

روّژ دوای روّژیش چهکدار پتر دهبن و ناوه ناوه به ترومبیّل به کوّلانهکاندا جرت و فرت دهکهن، سهرباز لیّرهو لهوی به دیاردهکهون، بهلام چادریان ههلنهداوه و جینگیر نین، کوری داربی بیستی له دوور زوّر دوور له پشت دار خورماکه و چهند جیّگهیهك

هه لیانداوه، شهوانیش ته ق و توق ههیه، نازانری کی له کینی ده کات، دایکیش زوو ده لین:

مهترسه ئهو تهقانه روو له ئيمه نين.

کوری داربی دهبینی مام گهریده روّژ دوای روّژ دلخو شتر دیاره، پیویست ناکات بپرسی، دهزانیّت دلخوشیه کهی رادیوّیه، رادیوّ قسهی خوّش بکات، مام گهریده دلخوّشه، ناوه ناوه دهلیّته کوری داربی:

کورِم زور نهماوه بابت بیتهوه، به سهرکهوتوویی دیتهوه، ههر دیتت شار له جاش و سهرباز و ئهمن پاکبوّوه و پیشمهرگه هاتنهوه و بووینه حکومهت..

كور له خوشيدا له خوى ههالدهدا و كچى داربيى به سهما دهخست...

زستان داهات، کوری داربی له سهر بانهوه چاو دهداتیّ، سهفین سپی سپیه، بابی له ناو بهفریّیه، بهفر هات، گهیشته لق و پوی داربیه که ش، ساقر قاوهییه دریّره توکنه که ده کاته بهر کهمیّك بوّی ته سکبوّته وه، ساقوّ په مبه ییه کهی کچی داربیش توکنه و پر به بهریهتی کوری داربی دیّته بیری زستانه کهی پیشوو بابی شهو دوو ساقوّیه یه به به به به به هینان و گوتی له شیّوه ی رووسین، زستانی پار هه ردووکیان پر به به ریان بوو، به خوّی ده گوت، ده بی کچی داربی ههلینه دابیّ، یان من زوّر هه هلامداییّ، گوتیه کچی داربی:

له ميره خومان نهييواوه..

کچی داربی پیکهنینیکی کرد، کی دهزانی تا کهی له گویی کوپی داربی به تازهیی مایهوه! پیکهنینیکی کچانه و شیرن بوو، کوپی داربی پیکهنینی وای نه له کهس و نه له کچی داربی نهبیستبوو، چهند لهمییژه شهو پیکهنینهی له کوی شاردبوو، پیکهنینیکی دریژ، زور دریژ له قژی کچی داربی درییژتر، زوری برد تا پیکهنینهکهی وهستا، نهوهستا، له کهلینی پیکهنینی پساوهوه گوتی:

ئەوە دەنگت بۆ وا گر بووە؟

کوری داربی سهری سورما! باشه دهنگی چی لیهاتووه، بو گر بووه، کچی داربی به پیکهنینیکیدی دهنگگری له بیری کوری داربی بردهوه و گوتی:

دەى با بچين خۆمان بيٽوين.

چوونه بن داربیه ته په که، ئه و جاره بزماریان له بری گه چ به کارهینا، له و پیوانه کوری داربی له ئاست کچی داربی دوو په نجه کورتی هینا، که مین دلاته نگ بوو، کچی داربی له چاویدا دلته نگیه که ی خوینده وه، پیکه نینیکیدی بو کرد و گوتی:

تۆ دايته قەللەوى من بەژن، خەمت نەبى دەگەيتە من..

بهفر عهردی سپی کرد، پتر کهوت، ورد و درشت هاتنه دهری، له گشت لاوه شهره بهفره، خوشك و براکهی کوری داربیش به دهسته وردیلانه کانیان بهفر هه لده گرن و دههاویّن، نه نه خانیش هات، له گه لا مام گهریده دوو سیّ توّیه لیان بوّ یه کدی هاویشت، مندالانی داربی شهره بهفریّکی جوانیان کرد، لهو ده مه کوری داربی خانزادی بیر کهوته وه که پار زستانی شهره بهفری له گه لا ده کردن، کچی داربی له خهیالی ده رهینا و گوتی:

وهره با بووكه بهفر...

قسه کهی ته واو نه کرد دایکرده بارانیک هیننده ی تا بیست بژمیری، عه رد سپیتی پیّوه نه ما، بووه یه ک لیتاو مه پرسه، له و ده مه براکهی کچی داربی هات و خوّی لی تووره کرد و بردیه وه، کوری داربی پیّی سهیر بوو، ناخر ده میّك بوو، وازی له کچی داربی هینابوو..

((ئەورۆ ۱۲-۱۲-۱۹۷٤، دايكم ژانى گرت، بابم ليره نەبوو مامان بيننى،كات مير ۱۲ مينى دەستى مىن بىي، دەستى مىن بىي، گيڤارا، ئەگەر بە دەستى مىن بىي، گيڤارا دەدەمە مالنى كچى داربى))

ئه و چهند رسته یه دهستپیکی نووسینه وهی یاده وه ربی کوری داربیه، که دواتر له ژیر ناوی کریمستی نووسی و به دنیادا بلاویکرده وه...

زوری نهماوه سال وهرسووریتهوه، له روّژهیزی کوری داربی سالّی نوی له ۱۸ و ناروه دهستپیده کات، چونکی له و روژه بابی بو پهیدا بوو، لهو روژه بابی هاتهوه، شازارهوه دهستپیده کات، چونکی لهو روژه بابی بو پهیدا بوو، له و روژه بابی هاتهوه، به قسه ی رادیوکهی مام گهریده بی ناگاته سالّی نوی تولّهستین دیتهوه و له هاتنهوه دا تولّهی سالّیک دووری و بی ناگاته سالّی نوی تولّهستین دیتهوه و له هاتنهوه دا تولّهی سالّیک دووری و ناگرشیه کان ده کاتهوه و ثیدی لیکدابران کوتایی دی، چهند روّژیکی ماوه بو سالّی نوی، کوری داربی دهبینی مام گهریده بروّکانی لیکناوه و ثاگر له چاوی دهباری، تا هیزی تیدابوو رادیوکهی به دیوار دادا، کوری داربی لهرزی، گریا، ههبی نهبی کوتایی دنیایه، مام گهریده رادیو بشکینی، نیشانهی کوتایی دنیایه، کوری داربی همر کوتایی دنیایه، کوری داربی داربی داربی به باب تووشی بهلایه کی گهوره بووه، مردووه، به هاواره و ده دهرسیّ، کهس وهلاّمیّکی روونی ناداتهوه، له ناو فرمیّسک و هاواره کانی خوّی تهنها کچی داربی دهبینی، نهویش دهگری و دهیهوی باوهشی پیّدابکات، شهرم دیگری دهیگری، لهوده مه خال دهگاتی، دهست له ملی دهکات، ماچی دهکات، دهیگری دهیگری، دهست له ملی دهکات، ماچی دهکات، دهیگری دهیگری، لهوده مه خال دهگاتی، دهست له ملی دهکات، ماچی دهکات، و پییده لیّ:

تهواو، شتیک نهما به ناوی شورش و پیشمهرگه، چاوهری بکه بابت دیتهوه...

قل قل ده هاتنه وه، پیاوه به چیاکه و تووه کان ده هاتنه وه، پیاوه روّیشتوه کانی حه سار هاتنه وه، براکه ی خانزادیش هاته وه، هاتنه وه پیاوه کانی نه و به ری که ندی هی پشت مالی کچی داربی هی سه ره وه ی مالی شه له ی شامینو کفروش، هه موو هاتنه وه، بابی دیداریش هاته وه، نه وه ی دیار نیه توّله ستینه، نه و کوره ی زگی خانزادیشی پرکرد سوّراخی نیه، دایك منداله کانی برده مالی کچی داربی، له گه لا مام گه ریده و

کوری داربی بهره و مزگه فته که ی دهرویش برایم رویشتن، بیستیان مزگه فته که پ پ پیشمه رگهیه، ده یانهیننه نهوی و لهویوه ده یاننیز نه وه مالی گهیشتن، کوری داربی کومه لایک پیاوی سهر و ریش هاتووی چلکنی دیت، له حهوشه ی مزگه فته که له سهر چیچکان دانیشتبوون، سیمایان ره نگی مردووی گرتبوو، ده تگوت که پولالن، قسه یه کیان نه ده کرد، کوری داربی کومه لایک پولیسیشی له پیش ده رگا دیت، به لام نایه ته وه بیری چیان ده کرد، له پ دایکی به ده نگیک چ له و ده نگه ی نه ده چوو که له دایکیه وه بیستبووی:

كوره حوسين ئەوە تۆي!!

سهر و ریش هاتوو، پر له داوی سپی، جهمهدانیه کهی له میل ئالاندبوو، له بین دیبوار له نیران دوو پیاوی وه خوی له سهر پارچه گوشیک دانیشتبوو، پینی لیراکیشابوو، دایک و میام گهریده غاریان دایی، ری نیبه کوری داربی بیگاتی، کهلینیکی کرده وه و خوی به باوه شی دادا، هه و بوو، باب بوو، سهیره باب بو ههلناستیته سهر پین، دایک ده گری، میام گهریده ده گری، باب ده گری، قیتیان کرده وه، نای دوو دارشه قی له بن پیله، کوری داربی به دیبتنی دارشه قی له بن پیله، کوری داربی به دیبتنی دارشه قی له بوشی ههنگاوی یه که مدا، کوری داربی چاوی که و ته سهر ده لینگی چهپی بابی که به بوشی ده جوولایه وه، کوری داربی له هارژنی دا، باب راوه ستا، به گریانه وه بانگیکرد، له سهر دارشه قه وه له باوه شی گرت، گوتی:

مه گری، هاوار، کورم مه گری، شۆرشنك چوو، پنی من ههر هیچ نیه ..

هاوار پتر هاواری کرد، باب، همناسهیه کی قووانی همانکیشا:

مه گری، کوره کهم، به یه ک لاقیش ده توانم بابایه تیت بن بکهم و به سهر منارهی چولیش بکه وم..

کهمیّك ئارام بوّوه و هیّواش هیّواش به پیّی توّلهستیّن، بهرهو مالا بوونهوه کوری داربی له دواوه دهروّیشت و چاوی له سهر دهلینگه بهتاله کهی توّلهستیّن ههنده دهگرت، نهو شهوهی دههاتهوه بیر که بابی خوّی بهست و دهمانچه له نیّك، تفهنگ له شان، ریشی تراشی و قیت و قوّز به دوو پیّی ساخهوه، گورج وه شیّر له مالا دهرچوو، ئیستاش به یه پی و به دوو دارشهقهوه و به بی چه که رهخت، به شهله شهل به بن نههی باراندا بهرهو مالا دهبیتهوه، نهگهیشتبوونه دارتیّله کهی شهو بهری کهند باران توندی کرد، ریژنهیه که دایکرد نهبیّتهوه، لهو ساته پی و پیههرهی بابی کهند باران توندی کرد، ریژنهیه دایکرد نهبیّتهوه، نه گاری پیهموه کاری بو ناکریّت، هاتهوه به بدی چاو، ئاهیّکی قوولی ههانگیشا، ئیدی بابی کاری پیهموه کاری بو ناکریّت، به لای بهردهبازه کهوه به پرینهوه، تا گهیشتنه ژووریّ، ئاویان لیّده چوّراوه، دهیویست له ساتی جلگوّرین پیّی بابی ببینیّ، بزانی پیّی براو چوّنه، به لام بابی له کاتی شهروالا گوّرین پیّیهکانی خسته بن لیّفهوه و نهیهیّشت که س بیبینیّ، مندالهکان له گهرا کچی داربی و دایکی هاتنهوه، باب سهره تا کچی داربیی له باوهش گرت و ماچی کرد و به سینگی خوّیهوه نووساند، خوشك و برای له نامیّز گرت، دایك

ئەرەش ھى تۆپە، گىقاراي ناوە.

باب تهماشای دایك دهكات، چاوی زهق دهبیّتهوه، دهم دادهپچری، باوهش دهكاتهوه وقسهی بوّناكری، مام گهریده به پیّكهنینهوه:

كورِم ئەو كورەمان لە تۆ شاردبۆوه..

باب ماچیکی نهرم له ساوه که ده کات، له سهر کوشی خوّی داده نی و چهند دلوّپ ه فرمیدکی هه لله وه درینیته سهر به روانکه کهی...

ئەو شەوە لە بىرى پىيە رۆيشتووەكەى بابى بوو، بۆ نەما! دەبى لە كوى كەوتبى! كى ھەلىگرتبىتەوە! بىرى دەكردەوە، پەنجەكانى چيان لىپھاتووە، ئەدى نىنىۆكەكانى، باشه، بۆچى بابم لهگهل خۆى نهيهێناوه، بهڵكو تێبخرێتهوه، پێى بڕاو تێناخرێتهوه! باشه فرێيداوه، يان له گۆڕى ناوه، ئاى پێيهكه، پێيه گهوره به هێزهكهى بابم، پێيه پڕ مووهكهى بابم، چيت بهسهرهات! ئهدى پێلاٚوهكهى! بابم له مهودوا يهك لنگه پێلاۆ دهكڕێ، لنگى راسته، باشه پێلاٚوفروٚشهكه يهك لنگ دهفروٚشێ! يان ههردوو تاك دهكرێ، لنگى راسته، باشه پێلاٚوفروٚشهكه يهك لنگ دهفروٚشێ! يان ههردوو تاك دهكرێ و هيى چهه فڕێدهدا، بريا پێيه بڕاوهكهى دههێنايهوه، به شتێك تێماندهخستهوه، يان له مالێ ههڵماندهگرت، نهماندههێشت سهرماى بێت گهرماى بێت، نهماندههێشت سهرماى بێت گهرماى

دەھاتە سەرى پرسيارى پييه بزربووەكە لە بابى بكات، پەشىماندەبۆوه...

زۆر هەولى لەگەل دەدەن بىتە دەرى و بايەك لىيبىدا، نايە تۆلەستىن خوى لە ژوورى يەستايە و نابزوى، ھەموو دەلىن تۆلەستىن تۆلەستىنى يىشان نىيە، كوا نە قسهیه که ده کات، نه بابه تیک ده کاته وه نه وه لاّمی پرسیاران ده داته وه، شهوه که ی وه لاّمدانه وه یه! (ئا، نا، وایه، نازانم) تولّه ستینی پیشان ده زانی چه ند خزمد و میواند و ست بوو، ئیستا، هه ر شهوه تا به خیرها تنت ده کات..

کوری داربی ههستده کات، تو لهستین ته ماشای که س ناکات، وه که بلیدی چاوبه ره ژیری هه مووانه، ده لیدی هه مریخی زوری به خه لک داوه و هیچی نه گهیاندو ته جی، یان به رانبه ر نه یار و ناحه زه کانی ده مکورت ده رهاتووه و قسمی نه ماوه، له بیریه تی که خالی هاته کنی و به ریزه وه سلاوی لیکرد و بوی نووشتایه وه و روومه ته کانی ماچکرد، به لام باب سارد و سی، به ناچاری ده ستی ته وقه ی درید و به خیرها تنه که شی له منگه یه که زیاتر نه بوو، خال به سه رخوی نه هیننا، خال گوتی:

حوسينني تۆلەستين، خەم مەخق، مىللەت لە سەركردەيەك و حزبيك و بزووتنەوەيەك گەورەترە، ئەوان دين و دەرقن، بەلام مىللەت دەميننى..

باب تهماشای بنمیچه کهی کرد و هیچی نه گوت، خال دهستیپ کردهوه:

خهم له قاچیشت مهخون، چونکی له رینی میللهت بهختت کرد، ههموو خزمهتنکش له منهوه..

باب متهقى له خوى بريبوو، وهك بلنى كهس لهوى نيه و هيچى نهبيستووه ...

مندالآنی داربی کارتیان به دهستهوهیه و دینهوه، هی کچی داربی هه وه وه سالآنه (دهرچوو به یه کهم)، قورگی پر سالآنه (دهرچوو به یه کهم) به لام هی کوری داربی (دهرچوو به سییهم)، قورگی پر گریانه، کچی داربی قسهی بو ده کات، دلی ده داتهوه، به لام کوری داربی له ناوهوه برینداره، وا دیاره به قسه کانی کچی داربی ساریژ نابی، کچی داربی له دهوری دهسووری، چ نه ما نه یلی، یینده چی هه وه دوا رسته ی بوویی:

به خودای بزانیایه تو سییهم دهبوویت، منیش خوم سییهم ده کرد..

لهو ساته ئهگهر شهرم نهدهبوو، له باوهشی دهکرد دهمی ماچدهکرد، پیکهنی، له دلهوه پیکهنی، وهك ئهوهی بهو قسهیه یهکهم بووبی، گوتی:

كچى، به قەستى خۆم خەفەتبار نىشان دا..

به پیکهنینهوه هاتنهوه مالا، باب به دایکی گوت، ئیستا بچینته بازا و سهرو دیاریان بو بکریت، له بیریهتی دایك به دیاریهوه گه رایهوه، بووکه له یکی جوان بو کچی داربی و توپیکیش بو کوری داربی، قهمه رو کهش بو خوشك و برا، له گه لا میسوه و حه لواو ده رمان مشك. له و ساته له ده ری ده نگی (یازده ی ئازار) هات، باب پاره ی دا کوری داربی که سهرو یازده ی ئازاریان بو بینی به ده م خواردنی یازده ی ئازاره که وه یا ده رمان مشکه که بریبوو که له سهر تاقه که ی سهره وه دانرابوو، به یه به ناماژه ی بو کرد، گوتی:

شيرين ئەوە چيە؟

دايك سەرى بۆ تاقەكە ھەلبرى:

مشكمان زۆربووه، ئەوە دەرمان مشكه.

باب هەناسەيەكى ھەلكىشا:

نا، دەرمان مشك نيه، پينى بلنى شەشى ئازار، دەزانى يازدەى ئازار وەك ئەو يازدەى ئازاردى دەستمان شيرن بوو، بەلام شەشى ئازار وەك ئەو دەرمان مشكەيە..

کوڕ له شهشی ئازاره که تینه گهیشت، به لام زور د لخوش بوو به و قسه یه بابی، ئاخر لهوه ته هاتوته وه، ئه وه یه کهم جاره خوی سهری قسه بکاته وه، دواتر پیکه وت شهشی ئازار ئه و روژه یه که شورشی توله ستین تیکچوو...

مانگی رهمهزان داهات، مام گهریده ههر یهکهم روّژ رایگهیاند که (شهو سال کورد روّژی له سهر نیه)، ههموو سهریان سورما، مام گهریده چیه له خوّوه فهتوا دهدات! چیما فهتوادان فشهیه، گهمهی مندالانه! ههبی نهبی شهو پیره

شیّواوه،خهرهفاوه، دهنا قسمی نهوها ده کات، مام گهریده گوی له کهس ناگری، له بن داربیه که وه قوم له جگهره دهدات و به دهنگی بلنند فهتوای خوی ده لیّتهوه، تولّهستیّن زوو گوتی((وازی لیّبیّنن هیّننده لهگهلّی پیّدامهچن))، به لاّم زوّر که س گویّیان نه دایه تولّه ستیّن، نه و رهمه زانه که که و تبووه گهرمایی هاوینه وه، سیّبه ری داربیه که هه میشه جمهی ده هات، ده هاتن گویّیان ده دایه قسه کانی مام گهریده، مندالانی داربی جیّی گهمه میان ته سکببوّه و نه یانده توانی به دلّی خوّیان گهمه بکهن..

فهتوای مام گهریده گهیشتهوه قورئانخوینهکان، جهبار دهیگوت:

ئەو پياوە كافر بووە، ئەوى بيكوژى دەستى كەسك دەبىن.

هەرچى حەمەدە دەپگوت:

ئەو پىرە رەنگە ھۆشى لە دەست دابى، نەك ھەر بۆ كەس نيە بىكوژى، دوور نىـە قسەكانى بە گوناھىش بۆ نەنووسرى..

كورى داربى كه بيستى جهبار واى گوتووه، له دلى خۆيهوه گوتى:

تۆلەي مام گەرىدەشت لىدەكەمەوه . .

رهمهزان رویشت و جهژن هات، مام گهریده نه روزیکی گرت و نه شیوی جهژنانهی خوارد، سبهینیکهی وه و روزانی ناسایی چایه و ماستی خوارد و جهژنانهی لهگهال کهس نه کرد...

کوری داربی دهبینی، مام گهریده روّژ روّژ له کورتی دهداو کهمتر دهچینته بن داربیه که و پتر له ژووری دهمینینتهوه، وازی له رادیو و گورانی و ههوال هیناوه، به لام پتر له جاران حهزی له قسهیه و سهرهاتی کوّنی خوّی دهگیرینتهوه، خوا خوایهتی کهسینکی دهستبکهوی تا سهرهاتی کوّن بگیرینتهوه، تولهستین ناوه ناوه به شهلهشهل

دەچیته ژوورەکەی گویی بو شل دەکات، مندالانی داربیش دەچن، کوری داربی چەند رستەیهکی سەرھاتەکانی مام گەریدەی لەبیرماوه، مام گەریدە دەلی:

هیّی دنیا، چاویّکم له پیّناوی بزووتنهوهی شیخ سهعیدی پیران دانا، تیری تورك بردی، دهستیّکم له ریّی کوماره کهی پیّشهوا دانا، تیری فارسی پیّکهوت و سیّ پهنجه می له کار خست، پیّی چهپیشم عهره ب نیبوه پیّی کرد، کوره که شم پیّیه کی ته واوی له و جوولانه وه یه داناو عهره ب له بن چوّکه وه فراندی.. داخوا کوری کورم، چ ئهندامیّکی له شی ده کاته قوربانیی کی و کی ده یبات! بوومه گهریده ی شاخ و شاران، له ههر حه فت سال ته گهر سالیّک به مال که و تبمه وه، تهمه نیّکم دوور له ژن و مندال به سه ربرد، هیچیشم به هیچ نه کرد..

کوری داربی چهند رستهیه کی مام گهرپیدهی وهك خوّی له گوێ دهزرینگیّتهوه، که پیده چیّت هی سهرهمه رگ بووبن، کچی داربیشی له تهك بوو، مام گهرپیده زوّر به خاوی ده گوتنه وه:

کوره کهم، تاقه کوره پی براوه کهم، ئاگات له خوّت بیّت، ئاگات له بووکه کهم بیّت، منداله کان به جیّمه هیّله،، من له و دنیایه بارده کهم، ستیه جوانه کهم، هاتم..

کوری داربی دیته بیری دایکی دهستی گرت و له ژوورهکهی دوورخستهوه و نهیهیشت چاوی له سهر مام گهریده بین، زوری نهبرد، بووه گریان و زانی مام گهریده گیانی سپارد.

تۆلەستىن لە پرسەكەى مام گەرپىدە ھاتەرە ئارەدانى، كورى داربى لە سەر دەرگاى مزگەنتەرە كە لە گژ پىلاۆ رىزكردنە، دەبىنى بابى لە بنەبانى لە تەنىشت حەمـەدى قورئانخوين كە نارە نارە چەند ئايەتىك دەخوينى ئىلە تەنىشتورە، دەلىنەگە بەتالەكەى لە پىيش خۆى خركردۆتـەرە، دارشەقەكانىشى لە تەنىشىتى، خالىشى لەر سەرە رارەستارە، كورى داربى لەرىش دارلاستىكەكەى لە بەركى شەروالەكەيەتى و نارە

ناوه ئاور له لای گۆرستانه که دهداته وه، ئی ئه وه خوایه، جهباری قورئانخوین ببینی، تولهی مام گهریده ی لیبکاته وه، چون ده بی پیبلی کافره!

به بارکردنی مام گهریده بر گورستان، بر لای خانزاد، کوری داربی ههستده کات مالا مهیله و چوله، داربیه که، ئهندامیّکی ههمیشه یی خوّی له دهست دا، نهنه خانیش نایه، دوو سیّ جاریّك هات له سهر سه کوّیه که کهمیّك دانیشت و ههندیّك ورده فرمیّسکی ههلوه راند و روّیشت، به لاّم تولّه ستیّن ناوه ناوه دیّت ماوه یه که سهر کورسی داده نیشیّ، شیرینیش زوو زوو سهری ده دات، به دیاریه وه راده وهستیّ، خوشك و بسراش له دهوری خولده خوّنه وه، دارشه قه کانی ده بهنای ده به به تاله که به تاله که راده کیّشن، ههرچی مندالائی داربیه بی داربی ههاناکه ن و ههایی هاتن له دهستناده ن و حه فتانه شهر له گورستان نابرن و نه و پاره ی ده یاندایه حهمه دی قور شانخویّن دوو ههندیان کردووه، له ریّی چوون بو گورستان، کوری داربی داربی داربی ده لیّ:

دهزانی ئهگهر به پینی تهسکهره بینت، من نهبایم ههیه، نه دایك، نه خوشك و برا، نه خال.. زور بی کهسم

کچی داربی به ینکهنینهوه:

ئەدى برادەر!

تهماشای دهکات و بزهیه کی بوّده کات..

کچی داربی دهلی:

من له هي مام گهريدهش بهشداري دهكهم...

کوری داربی رازی نهبوو، به لام کچی داربی سوینندی لیخوارد ئه گهر وا نه کات، له بنی قسمی له گه لا ناکات، ناچار ملی دا، له هاتنه وه دا، ده لی:

ئەدەتا جەبارى قورئانخوين، ليمگەرى، تا زودە با تۆللەى مام گەرپىدەى لىنىكەمەدە.. کچی داربی رازی دهبی، وه بلینی ده یهوی دهست ونیشانهی ببینی، لهمینژه نهیدیتووه، خویان خسته پهنای دیواری مزگهفته که، کوری داربی ده پرسی:

ئەتو بلىخ، حەزدەكەي لە كويپى بدەم؟

کچی داربی دوودلنی پیوهدیاره، دهلنی:

له سهر چۆكى.

سیرهی لیده گری ، باش هه لکه و تووه ، قور نا نخوین به پیدوه راوه ستاوه و رووی له وانه ، ده یهاوی ، به و جییه ده که وی که چاوی کچی داربیی له سهره ، قور نا نخوین جوین یکی گهوره ده دات. کچی داربی ده لی:

به راستی نیشانشکیّنی..

کوری داربی کهیفی به خوّی دیّت، به و دیودا غارده دهن، ده گهنه وه بن داربیه که، دایك بانگیان ده کاته ژووری و میوهیان له پیش داده نی، له ده رگا ده دری، دایك ده کاته وه:

فهرموو، فهرموو ماموستا

ئای ئەوە جەباری قورئانخویننه، دادەنیشی، مندالانی داربی ژوورەکـ بەجیدییلن، به ئاستەم گوییان لەقورئانخوینه به تۆلەستین دەلی:

كوړه كهت دارلاستيكيّكى له سهر چۆكم دا، ئيستاش ژان دەكات..

باب بانگی کوری داربی دهکات، کچی داربیش لهگهڵی دهچێت، باب دهڵێ:

كورم تۆ دارلاستىكت لە جەبار داوه؟

كوړ به شهرمهوه:

من بووم.

باب به سهرسامیهوه:

لەبەرچى؟

كور بي ترس:

چونكى گوتى مام گەرىدە كافرە و ھەركەسىك بىكوژى دەستى كەسك دەبى..

باب دەلاتتە جەبار:

قسهی وات کردووه؟

قورئانخوين هيچ نالينت، باب به توورهييهوه تهماشاي دهكات و دهلي:

له سهر ئهو قسهيه ههقت گوللهيه نهك بهرد...

کور له و روزهوه ههستده کات هه موو شهو بهردانه ی له دار لاستیکه کهیهوه ده رچوون، بهردی هه ق بوون، رهوا بوون، بهردی نارهوای نه هاویشتووه..

جهبار باشی بۆ نهدههات، ههر لهو سهروبهندهش گولنی چهقوی له سهر راگرت، چهقوکهی گولنی له چاویدا بریسکه دهداتهوه که له پهنای چیورمهیهك له سهر شانی جهباری راگرتبوو، گویی لییه، چاوی لییه، گولنی دهلیته جهبار:

قورئانخوين بيرهوهشتيت له من ديتيه؟

قورئانخوين به حديدساويدوه:

بێڕ٥وهشتي چي کچم، چ بووه.

گولنی به تووړهیهوه:

ئەدى لۆ من بە بېرەوەشت باس دەكەيت؟

جەبار دەلىي:

کچم قسمی وام نهکردووه، ئهوهی وای بو گیراویه تیهوه، مختانی کردووه، خودا له دور دهوی بدا

گولنی دەست بۆ گیرفانی دەبات، رەنگە بیەویت چەقۆكەی دەربیننی:

خۆم بىستم، تەماشامبكە، سەرم كۆتە:

جەبار:

بەلى گولىن:

لنگم رووته؟

جەبار:

ئەستەغفىرولا، بەلى

گولاغ چەقۆكەي لە دەستە:

ئەدى تىۆ ناڭيى ھەر ژنيك ھەر كچىك سەرى كۆت بىي، لنگى رووت بىي، بيرەوەشتە، من بيرەوشتم؟!

جەبار دوو سى ئايەت دەخوينىنىتەوە، گولى چەقىزكە لـە سـەر شـانى دادەنـى و بـه دەنگىنك كە چ لە دەنگى گولى ناچىت:

به کوردی قسه بکه، به کوردی بیره وشتیم بسهلینه ..

له و ساته حهمه د ده گات و جهبار له بن دهستی گولنی ده ردینی ، گولنی ده لی: جاریکیدی به من بلینی بیره وهشت به قوربانی دوو چهقوت ده کهم..

ههر نهو روزهش بوو گولنی سه ک گرتی، کهلپه ی له بهله کی بردبووه خواری، سه گه کهش دوو چه قوی خواردبوو، هه ندیک که س پییانوابوو، نه وه خوای قور نانخوین بوو وای به سهرهات، چون ده بیت چه قوی لیه ها کیشی، ده یانگوت، به لام شهو نیره هه یته یه له چ ده ترسینت، نه ها جینی کهلپه ی سه گ به به له کیه وه دیاره، هه د ده بوو له به ده وه دو دیاره، که چی گولی ده یگوت:

دەبوو دوو چەقۆش لە جەبار بدەم، ھەر كى پەلامارم بدات بەر چەقۆي دەدەم..

کوری داربی له بیریهتی ههر لهو رۆژانه دایك مهکینهیه کی دروومان ده کوی، جلك بخ ملا دهدووری، تولهستین که دهبینی شیرین کار ده کات، دهنیری ههندی شووشهی ئهستوور و کهرهستهی بو دینن، دهستده کات به تهزییج درووستکردن، ئیدی

له مالیّان دهنگی مهکینهی دروومان و تهزییّج درووستکردن نابریّتهوه، کوری داربی دلی به و تهقه ته و جینگه جینگه ده کرایهوه، چونکی جوولهی خستبووه مالّهوه و باب که وتبووه ئیش، وه ک پیشوو نه ما که هه میشه چاوی له پنتیّکی نادیار ده بیی، له مال داده بی او قسمی نه ده کرد، ثیّستا به ده م ئیشکردنه وه قسه ده کات، قسمی خوّش، به لاّم ئه وه ی تا ئیّستا جیّی نیگه رانیی کوری داربیه، تاکه پیلاّوه رهنگ قاوهییه که بابی له پشت سهری خوّی دایناوه و له پیّی نه کردووه، تاکه کهیدی له وه یه کوّن بیّت به لاّم ئه وه یان هه مر نرت و نوییه، پی و پیلاّوی باب له بیرناکات، چه ند جار خهونی پیّیانه وه دیتووه، ده بینی باب به دوو پیّوه، به دوو تاکه پیلاّوی چه ند جار خهونی پیّیانه وه دیتووه، ده بینی باب به دوو پیّوه، به دو تاکه پیلاّوی ده بینی ته دا بین سه ده رگا قیت راوه ستاوه، ده میّکه به و قیتیه نه یدیتووه، یه کسه و ده مینی بابی له پیّیه کانی ده کرات، ئای! خوّ هه ردوو تاکه پیّلاّوی له پیّیه کانی ده کات، ئای! خوّ هه ردوو تاکه پیّلاّوی له پیّیه، شه وه چیه! ته ماشا ده کات، دارشه قی له بن هه نگل نیه، کوری داربی چاوی هه لّده گلافیّت، خه ونه، راستیه! جوانتر ته ماشاده کات، باب گوچانیّکی جوانی به ده سته وه یه، له گوچانه کهی مام گه ریده ناچیّ، ئای، به خوّی ناوه ستیّ، ها وارده کات:

بابه، ينت هاتهوه؟

باب بزهیهك دهكات:

بوومه خاوهن پێيهکی وا، ئهگهر گوللهشی بهرکهوێت، نه ئێشی دهبێت نه خوێنی لێدێت..

روّژ و حمونته تیده په په په ناودیو ده بی و سال ده سوو پیته وه، گه په که تا دی پرتر و پرتر ده بی کولانی مالی کوری داربی پربوّوه، پارچه زهویه که به تال نه مایه وه، ته نیشتیشیان بووه خانوو، مالیّك له و په په سنووره وه، له نزیك قه ندیله وه هات و له ته نیشتیان خانووی کی خوشی قیتکرده وه، قه مه ره یه کی جوانیشیان له پیش ده رگا

راده گرت، کوره کهیان که ناوی سیامهند بوو، ههر ئاوزهی کوری داربی دهبوو، بـۆی ده گیرایهوه:

ئیمه رهز و باخیکی گهلهك گهورهمان ههبوو، ههرچی میوهت دهویست له رهزی ئیمهدا دهتدیت، حهفتا بنهگویز بهس دارگویزمان ههبوو، حکومهت پارهی داینی و دهریکردین..

ماله کهی تهنیشته وان له پشت قهره چووخ، له دوواریی قهراجهوه، هاتبوون، ژنه که گوتبووی:

دیشداشه لهبهری پیخواس، ره شمالیان له پیش ده رگامان هه لدا، سهربازه کانی له گهلیان تفه نگیان راکیشا به عهره بی گوتیان: سی روزتان له پیشه، بارنه کهن قرتان ده کهین، به پره پر بزگورمان پیچایه وه و شهو چه ند سهربزنه ی هه مان بوو، هینامان و فرزشتمان..

ماله کهی سهرهوهی مالی کچی داربی، پیدهچوو خزمی مالی نهنهخان بین که له نیوان خویان قسهیان ده کرد، کهس تیاننه ده گهیشت، کچه کهیان بو کچی داربیی گیرابوه:

ئهمن دهوری گهرهکیان دا، گوتیان: ئینوه هی ئهو ولاته نین، سنوور بهدهرتان دهکهین، بایم ئهمنیکی دهناسی، شتیکی دایی و خودمان دزیهوه و هاتینه ئیره...

گهره که پر گهورهبوو، دلّی بهوه خوّشه، لای کهندی تا دهگاتهوه شهو بهری دارتیّله که چوّله، گهره تیکهانهیه که کهس کهس ناناسی، مالّه کوّنه کان بزربوون، کوری داربی تا مندالیّکیان دهبینیّتهوه زوّری دهویّت، ههر لهو سهروبهنده شناوه ناوه کوی داربی تا مندالیّکیان دهبینیّتهوه زوّری دهویّت، ههر له بیریه تی پیاوی گه نجیّک دیار نه دهما، که سنه نهیده زانی چی به سهرهات، له بیریه تی پیاوی همهدانیش شیّوارهیه که هاته لای بابی، سهریان له بین گویّی یه کتر نابوو، شیدی بزربوو، کولان جهدی دیّت و داربی هیّمنیه کهی جارانی نهماوه، چوّله که کان ده خویّنن،

به لام ناوه ناوه له لایه که وه به ردیک دیّت و له خویّندنیان ده کات، به ردیش له ناو په لکانه وه به رده بیته وه و چهند به ردی که سه ری تولّه ستیّن که وتووه، به لام ئازاریّکی وای نه بووه، گه په په پووه له دار لاستیّک، هه مووشیان روویان له بالنّده کانه، بالنّده ی سه ر دار و دارتیّله کان، ته نها دار لاستیکه که ی کوری داربیه وه ک خوّی ماوه ته و تا ئیستا به ردیّکی رووه و بالنّده لیّ ده رنه چووه، کوری داربی ناوه ناوه له سه ربانه وه، به دزیه وه تولّه له و دار لاستیکه که ی دریه و هاد ده کاته وه، سه ری چهند مندالی شکاندووه..

ماوهیهکه کچی داربی کهم زور کهم دیته بن داربی و مالیّ، دهلیّنی گهورهبوونـه و شەرم لیکدی دەکەن، رەنگە یتر لـه ترسـی براکەشـی بـی، براکـهی ئیسـتا چـهکداره، خەڭك دەڭين بووەتە جاش، ئيستا رينى قوتامخانەشىيان يىەك نىيە و ئەگەر چىۋن لا بهلایی له رێ تووشی په کتر بن، بهلام کوري داربی ههموو بیر و خهیالنی ههر لاي کچی دارېپه، له ههموو جێپهك چاو له کچی دارېی دهگێرێ، له رێ، له سهر بان، له بن داربي، له سهر جيّ، له ناو كتيّب، له تهلهفزيوّن، تازه تهلهفزيوّنيان كريوه، ييّي سەيربوو، بابى تەلەفزىزنى بۆ خۆيان كرى بۆ مالى كچى داربىي نەكرى، شەرمىشى دەكرد ينيبلنى، له تەلەفزيزنيش له دواي كچى داربى دەگەرى، تەلەفزيزن ير له كچى جوانه، بهلام له چاوی کوری داربیهوه هیچیان ناگهنه کچی داربی، دهزانی کچی دارېي چەند جوانه، بەژنى دەلايى شەنگەبيە، يرچى درىن درىن خاو خاو، لىروكانىيى سوور سوور، چاوی گهش گهش، روومهت ناسك ناسك، كچي دارېي ئێواران جار جار له گهل دایکی دی و سهیری تهلهفزیون ده کهن، کوری داربیش به شهرمهوه ناوه ناوه تى چاوڭكى دەداتى، ئاگرى گرتووە، بە تايبەتى بۆ لىرەكانى، سووراييەكيان تىدايە له سووري چ ليويك ناچي، ديته بيري روزيك كچي دارېي له ماليان بوو، كوري دارېي له حهوشه له خهيالني كچي دارېي بوو، گونيي ليبوو دايكي دهيگوت:

كچم ئەوە ليوت سووردەكەيت؟

کوری داربی به پیدزه خوّی گهیانده پهنجهره گچکهکه، کچی داربی به شهرمهوه ده لین:

نا، هەر بە خۆي ئەوھايە..

چاوی لیّیه، دایك وهك بلیّی باوه پناكات، لیّی نزیكدهبیّتهوه و په نجه به لیّویدا دیّنیّ، تهماشای یه نجه ی خوّی ده کات:

كچى خۆ راستدەكەيت سووراوت لينهدايه..

له و ساته ههزار خوزگهی به دایکی خواست، خوا خوای بوو، کچی داربی زوو بروات، تا بگاته دایکی و ئه و په پههیهی ماچ بکات که به لیّوی کچی داربیدا هیّنا، له بهدبه ختی ئه و کچ دانیشتوه و ههانناستی، گویّی لیّیه دایك ده لیّ:

كچه جوانه كهم، منيش كاتى خزى وهك تز جوان بووم..

کچی دارېي به شهرمهوه دهلني:

داده شیرن، ئیستاش زور جوانی...

داده شیرین له ئامیزی دهگری، کوری داربی هیننده نهمایه ئاگر بگری، خوی ییناگیری، کشاوه دواوه، گونی له دایکیهتی:

من كه شووم كرد ههر له تهمهنى تو بووم، به لأم تو تا خويندن تهواو نهكهيت بير له شووكردن مهكهوه، ههيني من كوريكي به دلي خوّت بوّ دهبينمهوه...

خۆشى لە بەشى يەكەمى قسەكەى دايكى نەھات، تا خوينىن تەواو دەكات، تازە پۆلى يەكەمى ناوەندىن، بەشى دووەمى قسەكەى بەدلا بوو، ھەر دەبىي ئەوى بەدلا بىت..

له قوتابخانه دیتهوه، کارتی پیش کوتایی سالی له دهسته، دلنی خوش نیه، له ههموو وانهکان بهخشراوه، بهلام له وانهی عهرهبی دهبیت بچیته تاقیکردنهوه، چهند حهزدهکات تووشی کچی داربی بیت، خوی گهیانده سهری نهوکولانه ی که ریخی وی

بوو، دیتی سوورایهوه، نهیگرت، دوعای کرد ئه و له ههموو وانه کان به خشرابینت، دوعاکهی گیربوو، زوری نهبرد کچی داربی هاته مالیّان و ههوالهٔ کهی هیّنا، که زانی کوری داربی وانهیه کی ماوه، دیاربوو خهفه تی خوارد، به لام هیچی نه گوت، توّله ستیّن ده لیّن:

شيرين ديارييان بۆ بكره...

دایك رۆژی دوایی به کاتژمیریکی کچانهوه، یه کی کورانه له بازار هاتهوه، کچی داربی دیار نهبوو، دایك دیاریه کهی هه لگرت و چوو، زوّری پیچوو، نه هاتهوه، خوشك و برا به جووته به دوایدا چوون و هاتنهوه، دهمه و ئیّواره بوو، چ هاتنه وهیه ك كور له سیمای دایکی خویّندیه وه که شتیّکی ناخوّش له گوریّیه، چووه پیّشی و چاوی له چاوی بری، به لام دایك خوّی لی لاداو هیچی نه گوت، کور به بیّده نگی کشایه وه، کور ته نهگه تاو بوو، یه کسه ر چووه سه ربان ته ماشای حهوشه ی مالی کچی کرد، چ له گوری نیه، کور ناهیّکی وه به ر هاته وه، دیاره نیگه رانیی دایك پهیوه ندی به مالی کچی داربیه وه نیه، کور گویّی له دایکه قسه بو باب ده کات:

ئاخر ئەو مندالله هى ميرده!

باب دەلىّ:

گولنار! مارهشیان کرد،دایانه کی ؟

دايك دەلى:

ئا، لهو دوو سی روزهش دهیبهن، شهوی مارهیان کردووه، براکهی به میردی داوه، دایکیشی هینده ئاگای لی نیه..

وهی! هاوار، وهك بلیّی پشكوّی ئاگر بخهنه سهر دلیّ، له قورگیهوه بو كرووز هات، به ئاگر ئاگری گرت، ههناسهی سواربوو، چاوی رهش بوو، هیچ نابینیّ، به دوای سهتلیّك ئاوی سارددا دهگهری به خوّیدا بكات، خوّی بكوژینیّتهوه، ئاو نابینیّتهوه،

روّژ بوّوه، کوڕ رهنگه سهد جار به کوّلانی مالی کچدا هاتوچوو بیّت، کچ سهریّکی به دهریّدا دانهگرت، له سهر بانهوه تهماشای حهوشهی مالیّانی ده کرد، کچ جاریّك ریّی به حهوشه نه کهوت، چهندی حهزیده کرد مندال باو بی ّله دهرگادان خوّی به مالیّاندا کردبا، بیزانیایه گولّنار له کوی دانیشتووه، چی ده کات، دلّی خوّشه، یان نیگهرانه، هاوار له سهر ئاو و ئاگره و له هیچ جیّیه ک ئوقره ناگریّ، بایی هیّنده ئاگای له دهور و بهره که دایك و باوک ههست به شتیّک نه کهن، هاوار پهنا بو گورستان ده بات، ده چیّته سهر گوری خانزاد و مام گهریده که به تهنیشت یه کهوهن،

له نیوان ههردووکیان دانیشتووه و هاوار ههندی لهقسهکانی خوّی له بیره که بوّی دهکردن:

خانزداد، کچه جوانه کهی گهره ك تۆ ئاگات لینیه! گولنار دهبهن، ده توخوا پینی بلنی بلی بلی به گولنار بلی، با له گهلیان نهچینت..

مام گەرپىدە، گولنار دەلنى لىم توورەيە، نايەت بىن دارىيەكە، دەلىن گوايە بە يەكجارى دەرواو نايەتەوە، پىيبلى نەروات...

هاوار دهچیّته مالی نهنهخان، له دهرگا دهدات و قسه ریّکدهخات، ئهگهر نهنهخان دهرگای بکاتهوه، یییدهلیّ:

نەنەخان بىكە خاترى گۆرەكەى مام گەرىدە، برۆ مالنى گولنار، پيبلى نەروات، تەنيام نەكات..

نەنەخان دەرگا دەكاتەوە:

ها، هاوار، كورم چيت دهويٚ؟

هاوار زماني تيكده ئالني، قسمي بو نايه، نهيزاني چي بليت:

هیچ، تینوومه..

نەنەخان جامە ئاوڭكى بۆ ھێنا، نيو ديناريشى لە گيرفان نا:

بیده قورئانخوین با چهند ئایهتیک له سهر گوری مام گهریده بخوینی، هاوار دهیویست نیودیناره کهی بداته وه، نهنه خان خوّی لی تووره کرد...

له هاتنهوه تووشي گولني بوو، به گالتهوه به هاوار دهلني:

ئەوە گولناريان بە ميرد دا! من بۆ تۆم دانابوو..

هاوار قورگی پر گریان دهبی، هیچ نالی، گولی تهماشایه کی ده کات، وه بلینی له قسه کهی خوی یه شیمانبیته وه، لیینزیك ده که ویته وه، ده لین:

گوێ مەدێ، ئازابه، كه ئەو تۆي نەويست، تۆش ئەوت نەوێ..

هاوار خوى ييناگيري و فرميسك دەباريني، گولني بهجيديلي..

له دەو كەندەوە پووشكاخەز ھەلدەدات، دەيەويّت بفريّت سەر حەوشەى مالى گولانار، چەندى ئەوسەر و ئەوسەر دەكات، ناچيّت، بايەك نيه بيباته ئەوى، ديّت لە سەر بانەوە دەيفريّنى، پووشكاخەز لە ئاسمانى حەوشە لەنگەر دەگرى، بە پرتاو بە خەتى درشت دەنووسيّت: (بۆ وات كرد بۆ؟) پيۆەى كرد زوو گەيشت، بەلام گولانار ديار نيه، بيبينى، پووشكاخەز و نامە ببينى، ھەوللدەدات پووشكاخەزەكە لە حەوشەيان بەربيّتەوە، داو توند دەكات، شلى دەكات، دەيداتى، رايدەكيشيتەوە، پووشكاخەز ھەر جارەى دەيدويّت لە سەر بانيك لە حەوشەيەك بنيشيّتەوە، بەلام وەك بليّى هيزيّك ھەيە لە حەوشەى مالى گولانار دوورى دەخاتەوە، ويستى بە دارلاسـتىك گولانار ئاگادار بكاتـەوە، تا بـەرديّكى لـە گيرفانى دەرھيّنا، پووشكاخەز لـە دارتيلەكەي دوو مال سەرەوەتر گير بوو..

هاوار له سهر بانهوه تهماشای حهوشهی مالّی گولّنار دهکات، جمهی دیّت له ژن و مندالا، خوزگهی خواست دووربینه کهی باب مابا تا له دووربینه وه تهماشا بکات و گولّنار له نزیک هوه ببینی به لام کوا دووربین، ههر شیبّن پهیوه ندی به پیشمه رگایه تیهوه بووبی له مالا نهماوه، تولّه سیّن مهتاره کشی نه هیّناوه، زوّری پیشمه رگایه تیه و به بیش مالی گولّنار وهستان، نهبرد چوار پینیج قهمه ره له لای کهنده که وه هاتن و له پیش مالی گولّنار وهستان، هاوار جگه له فرمیسک ههلوه راندن چی له دهستدی! بهلام شیبک نه کات دلّی ده ته ته که ده ته گولّنار ده بهن، به پرتاو هاته خواری و لیّیان نزیک بوّوه، که سی نه دیت جگه له گولّنار، به لام چ گولّنار، ده ست و په نجه کانی سوور کردبوو، لیّوه کانی سوور رو کردبوو، لیّوه کانی سوور رو پیش چاو، نه و سووراوه چه ند له کریّمستیه سووره که ده چوو، هاوار سه ری گیّن ده خوات، له سهر سه وی به به به له که که هه به که کاتی همیه، کاتی

نه ما تا چاو بداته زاوا، خزی گهیانده پهنای ئه و عارهبانه ی تراکتزره که ماوهیه ک بوو له خوار دارتیّله که ی نه فربه رله نزیك ریّ، له تهنیشت خانوویّکی ته واو نه کراو راگیرا بوو، قهمه ره ی بووکی له و لاوه هات، بووك و زاوا له پشته وه سواربوونه، باش ریّککه و تووه، زاوا که و توته لای هاواره وه، جامیش کراوه ته وه هاوار به رد نا پارچه شووشهیه کی مهیله و خر پینیده لیّن جامی فروّکه ئه وه ی بابی ته زبیت ی لی درووستده کات، ده خاته دار لاستیکه کهیه وه، ئای ئه وه چ ده بینی زاوا گولینگداره، هاوار هه له ی نه کردبی نه وه حه سوّیه حه فت سالیّک ده بیّت نه یدیتووه به لام ناسیه وه به لووتی ناسیه وه، هاوار لاستیکی دار لاستیکه کهی چهند راکی شابوو، له به رخاتری حهسوّی تری راکی شاه هاویشتی ریّک له سه ری که پووی دا، ویستی شووشه یه کیدی تیگریّ، ویستی ببینیّ، خویّن ببینیّ که لکی نه بوو، قهمه ره راوه ستا، ده بوو به و دیودا هه لیّ و خوّ بزرکات، دواتر بیستیه وه، مسته خویّنیک له لووتی زاوا ها تووه، کراسی بووکیّش یه له خویّنی به رکه و تووه.

حهفتهیه که هاوار له سهر سهر دهسووری ، بق وهی دایك و باوك ههستیینه کهن و نیگهران نهبن ، کهم به مال ده کهویتهوه ، نهو کاتانهی باب له بن داربیه که نیه ، لهوی کات به سهر دهبات ، ناوه ناوه ده چیته گورستانه که ، ده چیته مزگهفته کهی دهرویش برایم ، زور کاتیش دیدار له گهلیه تی ، دیدار زوو به دهرده کهی زانی ، دلنی ده داتهوه ، به لاشه ، دیدار تووره ده بیت و ینیده لی:

بۆچى خۆت دەكوژيت، ئەو ئەگەر تىزى ويستبا، واى نەدەكرد، بەلاى كەمى پرسىكى پىدەكردى..

هاوار هيچي به گويدا ناچي..

همینی بوو گولاناریان برد، له همینیش هاتموه، گولانار به دیارکموت موه، هات موه مالای هاوار، له حموشه سلاویکی له هاوار کرد و غاری دایه باوه شی دایک، هاوار

دهبینی گولنار به حهفتهیه کزور گوراوه، له کچیکی مندالکاره وه بوته ژن، قسهی، رویشتنی ژنانهیه، سوراو و سپیاوی له خوی داوه، دهست و په نجه می سوور سوور، دیسان کریمستیه کهی مندالیی دیته وه بهر چاو، له چاوی نابیته وه، هاوار زور له خوی ده کات و ورد ته ماشای ده کات، به لام گولنار هیننده چاوی هه لناهینی، وه کبلینی نهیه وی بیبینی، له رویشتنی له سهر ده رگا، گولنار به هیواشی کهس گویی لنه بود:

تۆلەي خۆت لە حەسۆ كردەوه، قەيناكە، پيمناخۆش نەبوو..

هاوار ویستی بلیّ، کچیّ تولّهی توم لیکردهوه، زمانی بهسترا، بیستبووی له شهوی بووك و زاوا، له ناو رانی بووكیّ خویّن ده پیّش خوّیهوه دهیگوت: ئای حهسوّ، سهری منت به خویّن هیّنا، ناو رانی گولنارت به خویّن هیّنا، به دارلاستیکیّك وازت لیّناهیّنم، تو زور قهرداری منی..

هاوینیکی سهخت بوو، نهو پشووه بر هاوار ماندووترین ماندویتی بوو، له مالا و هاوینیکی سهخت بوو، نهو پشووه بر هاوار ماندووترین ماندویتی بوو، له مالا و و ده گرت، له گهرانیکی ههمیشهییدا شهو و روژی ده کرده وه، شهوانیش له گهران بوو، چاوی ده چووه خهو پییه کانی هه لیّان ده گرت و دهیانبرده و ههموو نه و جیّیانه ی به روّژ سهریلیّدابوون، هاوار به تهنیّ، زوّر جاریش دیدار به گهلّی ده که وت، هاوار ده چووه سهر گوری مام گهریده و خانزاد ، ده چووه بن دارخورماکه، ناو قه سهری ده کرد، به قهرات دا هه لده گهرا، له شهربه ته کهی مام قادری ده خوارده وه، به لاّم تامی لیّنه ده کرد، سهردانی مناره ی ده کرده وه، پیّدا هه لاده گهرا، نی نهوه خوایه له سهره وه گولّنار ببینیّ، سهری ده سوورا، به پره پر ههانده گهرا، نی نهوه هاوینه پشوویکی پر ماندویّتی بوو، هاوار چی نهده بیست، چی ده هاته خواریّ، نهو هاوینه پشوویکی پر ماندویّتی بوو، هاوار چی نهده بیست، چی نهده دورت، پیّده چوو بالنده کانی داربی له و پشووه دا گهشتیان کردبیّ، چ گویّی له خویّندنیان نهبوو، روّژ نهبو و سهریک نهچیّته پیش ده رگای قوتا بخانه ی گولنار، ناوه خویّندنیان نهبوو، روّژ نهبو و سهریک نهچیّته پیش ده رگای قوتا بخانه ی گولنار، ناوه

ناوه له سهربانهوه تهماشایه کی مالّی گولّناری ده کرد، گریانی دههات، چ مالّیکی چۆله، بی گولّنار، هاوار چۆله، بی گولّنار چ شاریّکی چۆله، بی گولّنار، هاوار بیستی گولّنار له دهرهوهی شاره، بهلاّم پیّنه کهوت له کویّیه، شهرمیشی کرد بپرسیّ، روّژی بیست جار به کوّلانی مالّی گولّناردا تا پشت مالّی نهنه خان ده چی و دیّتهوه، ئی نهوه خوایه، گولّنار هاتبیّتهوه و له سهر دهرگا بیبینیّ، نایه تهوه، لهو پشووه یه جار له دوورهوه گولّناری دیت، جاریّکیش هاتبووه مالیّان، بهلاّم نهو وه خته چووبووه دیداری دارخورماکه، دهستی خوّی ده شکانده وه چون له مال نه بووه..

قوتابخانه هاتموه، هاوار به کزی، به مهلوولی رنبی گرتوه، کتیبیان وهرگرت، شهو ساتانه ی بیرکهوتموه که پیکهوه لهگهل گولانار کتیب و دهفته ریان بهرگ ده کرد، کتیبه کان هه ندیکیان عهره بی بوون، گوتیان خویندن بوته عهره بی، هاوار تهماشاده کات له کتیبه کان بینجگه له عهره بی و نایین، پهروه رده ی کومه لایه تی وجوگرافیا و میژوو بوونه ته عهره بی، هه ندیکیان لیده خوینیته وه، فریان تیناگات، له سهری خوی ده دات، له به رخیه وه ده لی:

چ ساڵێکی سهخته ئهوساڵ، گوڵنار رۆيشتبێ، کتێب بووبێته عهرهبی، باشتره واز له خوێندن بێنم، یازدهی ئازار یان شهشی ئازار بفرۆشم..

به ناوهیّنانی یازده ی ئازار کریّمستیه که ی بیر کهوتهوه، له کریّمستیشه وه، لیّو و دهست و پهنجه ی خهناویی گولّناری هاتهوه به ر چاو که بو حهسوّی جوانکردبوون، چهند دلوّپه فرمیّسکیّکی ههلّوه رانده سه ر کتیّبه کان، له و دهمه دیاره ماموّستایه ک فرمیّسکه کان ده بینیّ، به نه رمی دهست ده خاته سه ر شانی و به ئهسیایی دهلیّ:

کورِم، بۆ دەگرى، چ بووە؟

پرسیارهکه زور له پر بوو، هاوار نهیزانی چی بلی، بوی هات:

من عهرهبي نازانم..

ماموّستا دەست بە سەرىدا دىننى و دەلىن:

هەر تۆ نا، كەس عەرەبى نازانى، ھەوللىدەن، بەرە بەرە فىر دەبن، چ دەكەي لەگەل ئەو حكومەتە!

قوتابيهك يرسى:

مامۆستا كۆچەر، حكومەت لۆ كتنب دەكاتە عەرەسى؟

مامۆستا:

لۆي دەچىتە سەر، لۆيە..

لهو دەست به سەرداھيننان و قسانهوه چووه دلني هاوارهوه...

ئێوارەيە، لە سەر خوان، كوڕ بـێ دايـك و بـاب باسـى بـه عـهرەبيكردنى كتێب دەكات، باب ھەناسەيەكى قوول ھەلدەكێشىن:

سهدام ههموو شت دهکات، خاك و زمان و جلكوبهرگ دهکاته عهرهبي..

دايك دەلى:

تا سەر بۆي ناچىتە سەر، ئاي بىبىنى يەتكى بە ملەوەيە..

هاوار زور له سهدام به رکدا ده چیّ، مهگهر هیّنده له حهسوّ به رکدا چووبیّ، بیری بو دارلاستیکه کهی چوو، چووه خهیالهوه، دهبینیّ سهدام له سهر ترومبیّلیّك به پیّوه راوهستاوه و سلاو له خهلک ده کات، هاوار له سهر بانیّکهوه، سیّرهی لی دهگریّ، پارچه ئاسنیّکی تیژی خستوّته دارلاستیکه کهیهوه، تیّیده گریّ، ریّك له ناو له پی دهدا و خویّن به قولیّدا دیّته خواریّ، چه کداریّك دهیبینیّ، خهریکه ده کهونه دوای.. به لاّم دایک به رسته یه که نهیهیّشت چه کداره کان به دوای بکهون:

گولنار هاتهوه، تهلاقدرا..

تەلاق!! هاوار ئەوە گوێى لە چى دەبىن، خەونە، خەياللە! چيە؟ خۆ راستى نيه! ئەوە چ وشەيەك بوو لە زارى دايكەوە دەرچوو، ھاوار بە زۆر خۆى گرت، دەيويست دايكى

له باوهش بگری و لیوه کانی ماچ بکات، ئه و لیوانهی (ته لاق)یان گوکرد، له و ساته وه و شه ی ته لاق لای هاوار شیرینترین وشه یه که له زاری شیرینی دایکه وه به رگویی که وت، ئوخهیش، گولنار هاته وه، ده ستبه رداری حه سو بوو، هاوار به جی نه ده که وت، نه یزانی چون نانه که ی خوارد، بالی گرت، چووه سه ربان، ها ته خواری، سه رکه و ته و حه و شه ی مالی گولنار رووناکه زور له شه وانی پیشتر رووناکتره، له چاوی هاواره وه گلوپ نا، مانگ له حه و شه هه لکراوه، به لام گولنار دیار نیه، چه ند جاری به کولانه که یاندا ها تو چوو، گولنار سه ریکی به ده ریدا نه گرت.

سی شهو و دوو روّژ رابرد گولنار دهرنه کهوت، نهو سی شهوه هاوار هینده ی نیسو شهو نه خهوت، که له کهی به عهرد نه ده کهوت، روّژی سیّیه م، سبه بینیّکه ی زوو، هاوار ده چووه قوتا بخانه ، چ ده بینی الله نهوه گولناره ، جلکی قوتا بخانه ی له بهره ، نای ، مندال بوته وه ، له سهری کولان سوو پایه وه ، هاوار چاوی که سی نه دیت ، یه ک پی غاریدا ، گه سشته ته نه شتی :

دهچیه قوتابخانه؟

گولنار سهري خوي نهوي کرد، به شهرمهوه:

ئا، دەچم.

ههر هیننده ی گوت، هاواریش قسه یدی بر نه هات، به لام دوور به دووری تا پیش دهرگای قوتا بخانه له دوای روّیشت، لهو ریّیه، گولنار یه ک جار ئاوری دایه وه، ئه و ئاوردانه وه بر هاوار هه موو شت بوو، ئیدی ناوه ناوه یه کتریان ده دیت و دوو سی قسمی ئاساییان ده کرد، چه ند حه زده کات هرّی ته لاقدانه که ی لیّبپرسیّ، یان بیزانیّ، جاریّک ویستی له دایکی بپرسیّ، نه یپرسی، به لام له زاری دایکی گولناره وه شتیّکی بیست، ئه وه له مالیّ دایکی گولنار به ده نگی نزم بر دایکی قسمی ده کرد، له و دیو ده رگاوه چه ند رسته به کی بست:

حەسۆ پێش گولٽار سێ ژنيدى تەلاقداوه، هيچ ژنێك له سێ مانگ پتر لاى نەبووه، ئەو كورە ھەر شێته شێت، خوا كورەكەى من بگرێت، نازانم ئەو كەربابەى لەكوێ ديتەوه، فرۆشتى، به پارە فرۆشتى، منيش چ دەسەلاتم نەبوو..

ئه و روزه له قوتا بخانه له پیش هوده ی به ریوه به رهاوار له راره وه که ده بینی له نیوان دوو ماموستا ده بیته قره قر، ماموستا چوارشانه که ده لی:

خویّندن به عهرهبی زور باشه، منداله کانمان فیّری عهرهبی دهبن، ههر کهسی دژی بوهستی، نهزانه..

مامۆستا بارىكەلەكە:

ئەوە فێربوونى عەرەبى نيە، بە عەرەبكردنە، ھەر كەسى پشتيوانى لێبكات، ناياكە..

مامۆستاكان لىك بلند دەبن، هاوار لەو دەمـه ئاخىدك هەلدەكىشىن: ئاى ئىسـتا دارلاسـتىكەكەم لـه كـن بـا، چـۆن نىشـانەيەكم لـه نىنوچـەوانى ئـەو چوارشـانەيە دەنەخشاند..

چەند مامۆستايەك كەوتنە ناوبژى، حەفتەيەكى نەبرد، مامۆستا بارىكەلەكە ديار نەما، گوتيان گواستوويانەتەوە بۆ دەرەودى شار..

هاوار جوان دیته وه بیری، به عهرهبیکردنی خویندن گهیشته وه جهبار و حمه دیش، هاوار له سهر گوری مام گهریده و خانزاد ده هاته وه، به گولناریشی گوت که پیکه وه بچنه گورستان، له گهلی نه چوو، به لام پاره ی قورئانخوینی ههر ده دا، هی ئه و سی چوار مانگه ی که له کن حه سو بوو نه ویشی به زور دایه هاوار، هاوار گویی له جهباره ده لی:

حکومهت کاریکی پیروزی کرد که خویندنی کرده عهرهبی، ناخر عهرهبی زمانی قورئانه، زمانی نهو دنیایه، زمانی بهههشته..

هەرچى حەمەدە دەلى:

وایه، به لام که س مه رج نیه له سه ری له سه ر دنیا عه ره بی بزانیّت، له سه ر دنیا خود ا ریّی به وه داوه هه ر که سه به زمانی خود ا ریّی به وه داوه هه ر که سه به زمانی خود ا بخوینیّت..

هاوار پێيوايه له سهر ئهو قسهيه جهبار دارلاستيكێكى توند قهرداره، بهلام قسهى بابى بيردهكهوێتهوه:

کورِم خزت له جهباری قورئانخوین و شهلهی شامینزکفروش و براکهی گولنار مهگهیهنه، ئهوانه له حکومهت نزیکن..

هاوار چ بکات باشه، جهبار بهردی هاوار دهناسیتهوه، له بینی دنیاوهش دارلاستیکی بو بینت، ههر هی هاواره، دارلاستیکیکیشی لینهدهدات، دهتهقی، لهوهتهی گولنار تهلاقدراوه و حهسوی بهجیهیشتووه، خولیای تولکردنهوه له سهری هاوار گر گر دهگهری و توله نه کاتهوه خهوی لیناکهویت، دهنا نهو ماوهیهی گولنار له کن حهسو بوو جگه له حهسو بهلایهوه هینده گرنگ نهبوو توله له خهلك دهكاتهوه یان نا، هاوار پیده کهویت گولنار له وانه عهرهبیه کان باش نیه، بهوه پتر له ماموستا چوارشانه که و جهباری قورنانخوین به رکدا دهچی، ماموستا که ناسانه، چونکی بهردی هاوار ناناسیتهوه، گرفته که جهباره، هاوار دوای زوّر لیکدانهوه و تاوتویکردن گهیشته نهوه یه گولله لییبدات..

هاوار گولنار دهبینی، جار جاره دیته مالیان و له ریی قوتابخانه شجاروبار توشی یه کتر دهبن و چاکوچونیه ک له گهل یه کتر ده کهن، داوای لیده کات که فیشه کیک دوو له براکهی بدزی و بوّی بینی، گولنار ده لیّ:

بۆ چىتە؟

هاوار دەلىي:

تۆ له وانه عهرهبيهكان خراپ نيت؟! كهچى جهبار دهلني عهرهبى له كوردى باشتره، نابي له سهرى بچي..

هاوار پیکهنینی دی، پیکهنین بهری نادا، له ترسی ئاشکرابوون لچکی کراسه کهی دهخاته دهمیهوه...

هاوار دەزانىت كە گولانار ھەر لە وانە عەرەبىيەكان نا، لە ماتماتىكىش غىرەى خراپە، چى بكات باشە! پىياوى ماتماتىك لە كوى ببينىتەوە، كى ماتماتىكى داھىناوە! ھەرچەندە خۆى زۆر زىرەكە لە ماتماتىك و ھەمىشە سەدى مسىزگەرە، بەلام لە بەر خاترى گولانار دەبىت تۆلەى لىنبكاتەوە، رۆژنىك لە مامۆستاى بىركارى دەپىرسى:

ماموستا، کی بیرکاری درووستکرد؟

مامۆستا دەلى:

ئەوە چ پرسپاريْكە؟!

هاوار:

دەمەوى بزانم كى بيركارى داھيناو كرديه وانه؟

ماموّستا كهميّك دادهميّنيّ، له هاوار نزيكدهبيّتهوه و دهلّيّ:

ههرچهنده تۆ له ماتماتىك نمرەت زۆر باشه بەلام زۆر كەرى..

تا هیزی تیدایه زللهیهك له بن گویی دهدات، هاوار دنیا له پیش چاوی ژیراوژوور دهبیت، ده كهویت، به خو دیتهوه له ژووری بهریوهبهر، راكشاوه و سهر و سینگی تهره..

هاوار بریار دهدات تۆلهی ماقاتیك له ماموستای ماقاتیك بكاتهوه، بهلام حهفتهیهك رانابری، دهبینی پارچه پهرویه کی رهش به دهرگای قوتابخانهوه ههلواسراوه وماموستای بیرکاری چووه ته بهر دولوقانیی خودا، هاوار به دیتنی ناوی ماموستاکه له سهر پهرو رهشه که، راچله کی و پهشیمانبو وه لهوهی ویستبووی تولهی لیبکاتهوه، له بهر خاتری مهرگی ماموستای بیرکاری لهو ماموستایه خوش بوو که عهره بی له کوردی پیباشتر بوو..

هاوار ئەوسال هیندەو نیوی سالانی پیشوو سەری به سەر كتیبهوەیه، كتیبه عەرەبیهكان، چ عەرەبی نازانی، بزیه دیر به دیر ئەزبەر دەكات و غرەی تەواویش دینی، ماموستای جوگرافیا جاریك لیپرسی:

تۆپىشىر خويندنت بە عەرەبى بووە؟

هاوار به سهرسامیهوه:

نەخير

مامۆستا دەيرسى:

ئەدى چۆن، لە جوگرافيا نەوەت و ھەشت دەھيننى؟

دەنگىك لە رىزەكەي لاي يەنجەرەوە بە منگەوە گوتى:

قۆييە دەكات..

هاوار دهنگه کهی ناسیه وه، لینی به رکدا چوو، بیری چووه لای دارلاستیکه کهی، ویستی بلین ماموستا خو مین له روزانه ش باش وه لام ده ده مه وه، ویستی بلین ماموستا غره به رزیی من به هوی هاتنه وه ی گولاناره نه که قوییه، نهیگوت، چون دهیلایت! به پیویستی نه زانی، روزی دواتر تاقیکردنه وه ی جوگرافیایه، ماموستا هاوار به کورسی و میزه وه ده باته به رده م ته خته ره شه که و جوان جوان به پکه کانیشی ده پشکنی، به وردیش له دیواری بن ته خته ره ش و سه ر ته خته ره ش و ته نیشته کانی ورد ده بینته وه، چاره گیک ده با و نابا، هاوار لیده بینته وه، ماموستا لینیوه رده گریت و ده ینیزیته وه میناکه ی خوی، ماموستا پینووسه که ی ده ره شده که ده خوینی ته وه ماموستا بانگی هاوار ده کات و له پیش ته خته ره شه که له ته نیشت خویه و ماموستا بانگی هاوار ده کات و له پیش ته خته ره شه که له ته نیشت خویه و رایده گری و به قوتابیه کان ده لین

يننووسه کانتان دانين و تهماشاي من بکهن...

ماموّستا دهست ده خاته سهر شانی هاوار و ماچیّکی ده کات و پهره که نیشان دهدات و ده لغ ز:

ببینن سهدی هیّناوه، هاوار زیره کترین قوتابی قوتابخانهیه، چهپلهیه کی توندی بـۆ لیّدهن..

ماموّستا رووی له هاوار کرد و گوتی:

لهو قوتابيهش ببووره كه پييوابوو قوٚپيه دهكهيت..

هاوار دەيويست ئەو رووداوە بۆ گولنار بگيريتهوه كە لە تەنىشتىهوە دانىشتبوو، گولنار ناوە ناوە دەھاتە ماليان و هاوار ماتماتىكى بۆ راقە دەكرد، هاوار لە ماتماتىك توانایه کی سهیری ههبوو، قورسترین هاوکیشه لای وی ئیشی یه خوله ک بوو، ئاو خواردنه وه بوو، ماموّستای بیرکاری سهری لی سوورمابوو، ههر پرسیاریّکی لیده کرد، هی پوّله کانی سهرووتریش، له چاو ترووکانیک وهلاّمی دهدایه وه، له ههندی هاوکیشه ریّگه ی وای ده دیته وه، ماموّستا واقعی ورده ما، سابیر خانه قینی که دوای مردنی ماموّستای ماتماتیک، جیّی وی گرته وه، له یوّل به هاواری گوت:

تۆلە ئەوروپا بايت، دەبوويتە زانايەكى گەورە لە بوارى ماتماتيك، بەلام ئەو حكومەتە باوك كەران گاوەى ئىمە، گەجەر و گوجەر لە سەر دەست رادەگرى و بەھرەمەند دەخاتە بن يىردە..

ماموستا سابیر زور جار هاواری دههینایه سهر تهختهرهشه که و خوی له جینی وی دادهنیشت و دهیگوت:

هاوار مامۆستايه..

هاوار بووه ته ماموّستای ماتماتیکی گولّنار، جیّی دانیشتنیش بهر چاوانه، هاوار حهزیده کرد له پهنایه ک دوور له چاوان دوو به دوو دانیشتبان، به لاّم وه ک بلیّنی بوّی دیاریکرابیّت به حهزی وی نهده هاته وه، به شیّوه یه ک بوّی راقه ده کات، گولّنار به ئاسانی تیّده گات و ده لیّت:

ماتماتیکی تو زور ئاسانه، هی ماموستا قورسه..

له ساتی راقه کردنی ما تاتیك، په نجه ره شتاله کانی هاوار بزوزن، ناوه ست و ده بزوون، نزیکده بنه وه له په نجه سپیوسوله کانی گولنار، نزیکده بنه وه و ده کشینه وه، چه ند حه زده کات، بیانگاتی و توند بیانگوشین، به لام کوا زاخی نه وهی هه یه، جاریک له و جارانه په نجه ی هاوار بزووت، رویشت و نه کشاوه، گهیشت و به رپه نجه ی نه رمی گولنار که وت، به لام شه و ده ستی خوی کیشایه وه، هاوار به شه رما داکه وت، په شیمانبو و له و هدله یه ی له رنی په نجه ی بزوزه و روویدا، دو و باره ی نه کرده وه، به په شیمانبو وه له و هدله یه ی له رنی په نجه ی بزوزه و روویدا، دو و باره ی نه کرده وه، به

خزی ده آیت بر وا بکهم، ئیدی گولنار گولناری خزمه، کاتی خویندهان ته واوکرد لیکدی ماره ده کرین، نایه لام که سیدی بیبات، نا، خویشی شوو به که س ناکات، دلم ده لیخ که گولنار جگه له من که سی ناوی، له چاوی دیاره، نه ها جار جاره چون ته ما شام ده کات، نه و ته ما شاکردنه هی حه زلینکردن بین، کوا هیچ کچیکیدی به و شیوه ته ما شام ده کات! نا ده ستی لیناده م، ما چی ناکه م، هه ممووی هه لاده گرم بو شهوی گواستنه وه، نه و شهوه توله ی سهرده ری و به رده ری ده که مه وه ، نابی ده ستی لینبده م، زور ته ما شاشی ناکه م، خوم تووشی گوناه ناکه م.

هاوار زوّر له (نهزهر و زینا) دهترسا، ئهو دوو شتهی ههردوو قورئانخویّن له سهری کوّك بوون، حهمهد و جهبار له بارهی ههموو شته کانی ههردوو دنیا کیّشهیان ههبوو، نهده گهیشتنه یهك، به لاّم له بارهی (نهزهر و زینا) ههندی جار هیّند کوّك و تهبا بوون، له باتی یه کتر قسهیان ده کرد، چهند جار گویّی له حهمهد بووه:

گوناهـه تهماشـای ژن و کچـان بکهن،گوناهـه دهسـتتان بـه لهشـیان بکـهوێ و دهستگهمهیان لهگهل بکهن، ئهگهر دلتان به کچـێکدا چـوو، تـا مـارهی نهکـهن لێـی نزیك نهبنهوه...

جهباریش ههر وای ده گوت، به لأم (گوناه) ه کهی توندتر گۆده کرد..

ئیدی هاوار ههولیّنهدهدا جیّیه کی بهر جیّیه کی گولتار بکهویّت، به لاّم به خهیال ههمیشه له باوه شی بوو، بیستی به خهیالیش بیر له له شولاری کچی خهلّکی بکهیتهوه ههندیّك گوناهت دهگاتیّ، به لاّم هاوار گویّی به و گوناهه نهدا..

هاوار دیتهوه بیری، دیداری هاوریّی، ئهو دیدارهی که هاوار پیّیوابوو تاکه کهسه که شتیّك له کهینوبهینی ئهو و گولنار بزانیّ، چهند جاریّ به گویّی ههلدا که پیّیبلیّ، به گولنار بلیّ و خوّی لیّ ئاشکرا بکات که حهزی لیّده کات، هاوار قسمی دیداری به دلّ نهبوو، چونکیّ ییّیوابوو گولنار له خوّی جوانتر ههستییی کردووه، ئهوهی رووشیدا،

شووکردنه که به حهسن له ناچاریه وه بووه، ئیدی ته واو هیچ به ربه ستیک له نیواندا نیه و خویندن ته واوبکه ن به یه کتر ده بن، ئه وهشی به دیدار گوت:

واز لهو قسانه بینه، دووبارهی مهکهوه..

سالنی خویندنی عدره بی گهیشته روزه کانی دوایی، کارتی پیش کوتایی وهرگیرایه وه، هاوار له سهرجهم وانه کان به خشراوه، له هاتنه وه بیر له گولنار ده کاته وه، داخوا نمره کانی چون بی، دایك و باب کارته کهیان له دهسته و دهستخوشی لیده کهن، باب ههندیک یاره ی بو راده گری و ینیده لی:

دلت چى دەخوازى، بىكرە، ئەگەر بەشى نەكرد داوابكە.

کور به نابهدلی دهستی برد و پاره کهی وهرگرت، هاته سهر زاری بلیّ، بابه پهلهت کرد، هیِشتا گولنار نههاتوّتهوه، لهگهل قوتدانهوهی تفیّك قسه کهشی قوتدایهوه و نهیکرد، کور خهمی خوارد، نیگهران بوو، چوّن دهبیّ، باب گولنار له بیربکات، ئایا بههوّی میرد کردنه کهوهی دیاری بو ناکریّ، تینه گهیشت، چاوه رییه گولنار به خوّو کارتهوه بیّ، کات به سهر چوو، نههات، چووه سهر بان، تهواویّك تهماشای مالیّانی کرد، نه له پیش دهرگا نه له حهوشه نهیدیت، به پیش مالیّان تا شهو سهری کوّلان رویشت، گهرایهوه، نهبوو، شوّقره ناگریّ، عهسر داهات، گولنار ههر نههات، دهیویست به دایکی بلیّ، بچیّ، شهرمیکرد، دایك دهلیّی دلّی کوری خویّندوّتهوه، دهیوی، نهرگی دلیّی کوری خویّندوّتهوه،

گولنار دیاره نههات، با بچم، بزانم..

باب دەلىّ:

له بیرنه کهیت دیاریه کی جوانی بۆ بکره...

دایك دەروات، كور پهكسهر دەچیته سهر بان، بهلکو له ساتى دەرگا كردنهوه گولنار ببینی، له دوورەوەش ههر باشه، دیتی گولناری دیت، بهلام لهو دوورەوه سیمای دیار نیه، تا بزانیت خهفهتی ههلگرتووه، یان پره له شادی، هاوار دهپاریتهوه، له خودا دهپاریتهوه که نمرهکانی بهرز بن، له ریبی نمرهکانی پیشوویهوه دهزانی زه همهته له هیچ وانهیه ببه خشری، ههر نه کهوتبی. تا دایك هاته وه بیست جار پتر چووه سهربان، دایك ده انی ده انین داد انین ده انین داد انین ده انین داد انین داد

حهیف ئه و کچه زیره که وای به سهر هات، له پینج وانه که وتووه، هه ده ده گریتی، به لام باشه هه موویان له سهره وهی چله، بخوینیت یریانده کاته وه...

هاوار به خوّی نهوهستا:

له ماتماتيكيش!

دایك بزهیه کی شیرینی کرد:

نا، چۆن له ماتماتىك دەكەرىت، دەزانى چتۆ مامۆستايەكى ھەبوو!

چۆن بگاته گولانار و دلای بداته وه، به په نجه کانی فرمید که کانی بسپی ن، نا، قسه ی مه لاکانی بیر که و ته وه، نابیت ده ستی به هیچ جید کی کچی خه لل بکه وی، چ بکات باشه، نه ببینی دلی ده ته قیت، سه ربان ده کات، ده چیته کولان، نه بدیت، روژی دواتر گولانار خوی هات، داوای له هاوار کرد که کیماو.. پیبلی هاوار هینده ی نه مابوو پپ به ده م پیبلی وه یه سه رهه ردوو چاوم هه رتو و وانه، گیزایه وه به لام به چاو هه مان رسته ی گوت و گولاناریش پیده چوو رسته که ی بیستبی شه و چه ند روژه گولانار وو زوو ده هاته مالیان، هاوار هه مو توانای خوی وه که ماموستایه که له وانه گوتنه وه به کارهینا، گولاناریش قوتابیه کی گویرایه له، گهیشته روژی کارت وه رگرتنه وه، هاوار چوو، له سیله ی جاده راوه ستا، نه ده بوو کو پله پیش ده رگای قوتا بخانه ی کچان راوه ستی هاوار ده پاریته وه که گولانار سه رکه ویت و نه که ویک ی که جوزه ناگره، ثوقره ناگری، ده ست و پینی نه جووله یه، بو ژوان نه خوی گرت، نه سه رئاو و ثاگره، ثوقره ناگری، ده ست و پینی نه جووله یه، بو ژوان و رامووسانیش با، هه روای لیده هات! شه ها کچان وا دینه ده ری هان دوری هاندی کویت

حریت پیده کهنن، ههندیک کز دیارن و ده لینی ده گرین، ئا، ئه و دوو کچه نزیکبوونه وه، خور خور فرمیسک داده بارینن، هاوار ده لین، خودایه، فرمیسک به چاوی گولناره وه نهبینم، خودایه به پیکهنینه وه، بیته ده رین، هات، به تهنییه، نزیک بوّوه، سهیره نه پیده کهنیت، نه ده گری، هاوار ده چیته پیشی:

چ بوو، بلّٰیٰ

گولنار بزهیه کی شیرینی کرد:

سوپاس بۆ تۆ سەركەوتم...

هاوار همناسمی ئۆخمی هماتكیشا و به دهنگی بانند (ئۆخه)یه كی كرد، گولنار بزهیه كی شیرینتری بۆ كرد و به چاو پینیگوت، وا باشتره پینكهوه نهچینهوه، خو چاو قسمشی نه كردبا، هاوار ئهوهی دهزانی، ئهو پینی همانیناو رؤیشت و هاوار دوور به دوور به دوایهوه، تهماشای بهژن و بالای زراقی ده كرد، خوی به پرچیهوه همانواسی كه له دواوه كردبوویه دوو كهزی، دریژ گهیشتبوونه سهر سمتی، چ سمت! هاواری راچله كانت، ئهوه یه كهم جاره له سمتی وردبیتهوه و حهزی بچیتین، قسمی ممالای بیركهوتهوه و همولیدا حهزی سمت له دانی دهربكات، دووراییه كی دیاریكراوی له نیوان خوی گولنار دانا، به پینی ئهو دهرویشت، وای دانایه پیش ئهوهی گولنار بگاته پیش دهرگا، بگاته سیلمی كولانی، دانانه كهی تهواو هاتهوه، گولنار له سهر دهرگا ئاوریکی دایهوه، هاوار فینکبووه، به داخوشیهوه گهیشتهوه مال، چهند حهزیده كرد

هاوینیکه ریّك پیچهوانهی هاوینی پیشوو، هاویّنیکه فیّنك، پشوویّکه پر له ئاسوودهیی، هاوار دهیهویّت نهو هاوینه کریّکاری بكات، باب ریّی نادا و پیّیده لیّ: له هیچمان کهم نیه، تو بو خوّت پشووبده..

کور حهزی له کاره، دایکی رازی دهکات که سبهینی زوو لهگهل بانگی دهرویش برایم بانگیبکات، به و تاریکیه دوو سی نان و سی چوار هیلکهی کولاوی خسته كىسەپەكەۋە و لەگەل دىدار و سيامەند، دەردەچن و دەچنە مەيدانى كرٽكارانى بېش چاپخانهی مهچکو، حهزیان لیّیه ههرسیکیان ییکهوه بن، ریّکناکهویّت، ههر وهستایهك دی یهك یان دوانیانی دهوی، له كوتایی رازی دهبن كه تهنیا تهنیاش بچن، هاوار به تهنی به گهل وهستایه ك ده كهویت، سواری شره ترومبیلیك دهبن، ته ق ته ق، برۆ برۆ، ھێشتا رۆژ ھەڵنەھاتووە، ئەوە دەچێتە كوێ! ھاوار سەر ھەڵدەبرێ، ئێـرە مالّى نەنەخانە، سوورايەوە، رێك له سەر ئەو يارچە زەويە راوەستا كە تاكە زەويە لەو ریزه به بهتالی مابیتهوه، له تهنیشت مالی گولنار و یشت به یشتی مالی دیدارهوه، دوو رۆژ پیشتریش هاوار دیتی که سی چوار کریکار جیی دیوار ههلاه کهنن و هاوار خۆزگەي خواست كە ئەو چوار كرېكارە بۆ ئەوان كار بكەن و مالبان بە مالى گولنارهوه بینت و گۆرانی (مالمان مالیّکه دیوارمان بهینه) بلیّتهوه، هاوار ویستی به وهستاکه بلی که توانای ئیشکردنی نیه، شهرمیکرد، هاته سهری به بی پرس خوی بدزيتهوه، به شتيكي جواني نهزاني، ئي چ بكات! ئاساييه دايكي بي و له بن ئيشي بيبينيّ! ئەدى گولنار چى دەلنيّ! بەلام خۆشە گولنار دەبىنى، ھەر بىتە دەرى دەيبينى، ملى دا كە بىننىتەرە و كار بكات، بەلام بە جەمەدانيەكە جوان خۆى دەمامك دا، هەر كونى چاوى دياربوو، داينابوو ئەگەر وەستا يان كرێكارێك بيرسىێ، بۆ وات له خۆت كردووه، بلنى دەموچاوم دوژمنايەتى لەگەل تىشكى رۆژ ھەيە. ئیشی هاوار دوو پهقرهجی له دهسته و چهمهنتو دهکیشی، ئهوه گولناره به تەنىشتىموە تىيەرى، بە لاى كەندىدا سوورايموه، ھاوار ھىنىدەى نىمابوو يىمقرەج توورهه لاا و تا مالي گير نهبي، خوى گرت، ئاى ئيستا گولنار وا له ماليانه، چهند رۆژە نەچووە، ھەر دەبئ بۆ دىتنى ھاوار چووبېت، ھاوار نازانېت چۆن چەمەنتۆ

تبده کات و دهسات و دیشه وه، زوری نه برد گولنار به له نجه ولار هاته وه، هاوار جهمه دانیه کهی له سهر لووتی که منکیتر هه لکنشایه وه، ته ماشای ناو چاوی گولنار دەكات، دەبىنى سەرى دادەخات، بنناچى بەر تەماشاكردنەي زانبىي، ھاوار چاوى لە سهر هه لناگري، تبر دي و خوى به ژوورندا ده کات، دواي که منك گولنار به سوندهي ئاوێوه دێته دەرێ، هاوار بريار دەدات له تێرى تهماشاى بكات، چ دەبينێت خودايـه! دەبينت جوانى وا ھەبينت لـەو دنيايـە، ھاوار تا ئيسـتا گولنـارى جوان نـەديتبوو، شەرمىكردبوو، ترسابوو، به وردى لێيبروانێ، بەلام ئێستا له بن دەمامكەوە له تێرى ليني دەروانى، گولنار يىناچى ھىندە ئاگاى لەوە بىت كە كەوتۇنە بۆسەي نىگاى كوريكى دەمامكدراوهوه، جارو بار سەر ھەلدەبرى، بەلام رەنگە جگە لە سەرىكى بە جەمەدانى دايۆشراو چ چاو نەبينى، ھاوار لـە ساتى چەمانەوە بەشىڭك لـە سىنگى گولناریشی دیت، چاوی له سهر کهلننه که راگرت، گونی لنیه وهستا (چهمهنتق چەمەنتۆ) يەتى، ئەوە يەكەم جارە وەستا چەمەنتۆي لێبېرێ، ھاوار ھەرچەندە رۆژى یه که می کریکاریی بوو، به لام باش ئیشی ده کرد، خوی کوشتبوو، چونکی دیدار زوو بنبگوتسوو: ئهگهر ده تهونت وهستا بتباتهوه ئیش دهین ئیش بکهبت و خوت نه گنخننت، هاوار خوی نه ده گنخاند، ده بویست سیه بنتش بنته وه ئنره، جگه له وهش ههستی به ماندویتی نهده کرد، چاوی گولناری لیّوه دیار بیّت، چهمهنتوکیشان چیه! وهستا ههر چهمهنتز چهمهنتزیهتی، بهلام هاوار تا سهیری کهلینی دوو مهمکان ههبين، دەست بۆ دوو پەقرەجە چەمەنتۆ دەبات، ھاوار ئىرەپى بە حەسۆ برد كە سىن چوار مانگ چون کموتبووه ناو رهز و میوهی بهههشتی، ئمه روزه هاوار جوانیی گولناري ديت، ئهو رۆژه هاوار به شيوهيهك تهماشاي كرد، كه له كوي بيبيني به سيما بيناسيتهوه، ييشتر يتر به دهنگ دهيناسيهوه، نيوهرو كهشي له گهل كريكاره كان ههر لهوي مايهوه، به لأم لهو ماوهيه گولنار نه هاته دهري، له ساتي دهستهه لاگرتني هاوار چاوه ری بوو وهستا بلی: سبه ی وه ره وه ، به لام ههیهوو ، دیوار ته واو ببوو ، به لام هیوابر نه بوو ، گوتی کاری دیوار ته واو بووه ، هیشتا ئیشی زوّر ماوه ، به لکو له گه لا وهستایه کیدی بینته وه ئیره ، به نابه دلی روّژانه که ی وه رگرت ، کریکاره کان روّیشتن ، شه و خوی به میزکردن و ده ستشووشتنه وه خه ریکرد ، هه ستیکرد گولنار هاته ده ری ، خیرا خوی به میزکردن و ده ستشووشتنه وه خه نایکبوه ، هه وبوو ، چووه دوکانه که ی خه وبه و سه جینی خه فته که نایکبوه ، هه وبوو ، چووه دوکانه که ی شه وبه و و شتیکی کری له گه پانه وه ساته ی له شتیک کرد و ده ماوده م که وت ، هاوار ده یویست غاری داتی ، به بیری هاته وه که ده مامکدراوه ، هه ستایه وه و له هه ستانه وه دیسان چاوی که وته و هم سیری هاته وه که ده مامکدراوه ، هه ستایه وه و در مووی خوی وه رسوو پاند ، له گه لا چوونه ژووره وه ی گولنار شه ویش به ره و مال بوره و له ده و که ندی ده مامکی کرده وه ، روژیکی خوش بوو ، روّژیک بوو پ له ده ستکه وتی چاو ، بریاریشی دا به و پاره یه و مورد دیاریه کی جوان بو گولنار بکریت . .

هاوار ئهو شهوه جوانیی گولنار وهها دایگرتبوو ئاگای له هیچ نهبوو، له سهر جی راکشابوو، دایك و باوك رهنگه وا تیگهیشتین زور ماندووه بویه وا کفت بووه، دایك ناوه داید دایك ناوه دایگوت:

كورم مەچۆ ئىش، تۆ ھى ئىش نىت..

کورِ نهیدهویست کچ له خهیالی بچیّته دهری، بوّیه وهلاّمی دایکی نهدهدایهوه، دوا جار گوتی:

دایه، سبهی زوو هه لمستینه، دهچمه مهیدان.

خزی وهرگیّرایه سهر زگ و چاوی بریه سینه ی گولّنار و له خودا پارایهوه که سبه ی وهستایه که بیه ین بیهیّنیّتهوه جیّی نهوروّ، به لاّم پارانهوه که ی نه گهیشت، زوّربه ی روّژه کانی نه هاوینه گهرمه چووه کار نیّ روّژیّك نیش بکهویّته کوّلانی مالی گولّنار نه کهوت، له و هاوینه شله له و کوّلانه سیّ چوار خانو تیّکدرا و چاککرایه وه..

هاوار ئه و هاوینه زوری ئیش کرد، پارهیه کی باشی خپ کرده وه، هه ر روزیک ده چووه ئیش، دیاریه نادیاره کهی بو گولنار دانابوو گهوره تر و گرانبه هاتر ده بوو، نهیده زانی چی بو بکپی و چون بیداتی، ده میک بیری بو بازنی زیپ ده چوو، ده میک بو کاتژمیری زیر، ده میک بو خه ناو که یه هیچ ژنیک له گه په کله ملی نه کردبی، باشه، ئه وه کپی به ناوی چی و چون بیداتی، شهرمده کات، ده ترسی، ئه گهر وه رینه گرت، یان ئه گهر که سیک زانی، نالی ئه و زیپه ته کوی بوو، ئی هه ر ده شزانن، دایی و براکه ی ده زانن، ئه دی چ بکات، هه ر ده بی دیاریه کی جوانی بداتی، دیاریه ک له جوانیه که ی خوی بیت..

هاوین روّیشت، پشوو تهواو بوو، سبهی دووهی قوتابخانهیه، دیاری نهکپا، پارهیه کی زوّری گلداوه ته وه و دهستی لیّنادا، بوّ دیاریه، به لاّم کهی؟ دیار نیه، روّژیّك ئازایه تی گرتی و چووه ناو زیّرنگران، همرچی پارهی همبوو به خهناو کهیه کی دا، به دزی هیّنایه وه مالا، دهیویست له همالیّکدا بیداته گولّنار ریّکنه ده کهوت، ئه و ساته ی هاوار بویّری دهیگرت، گولّنار دیار نه ده کهوت، ئه و ساتانه ی گولّناریش ده هات، هاوار چوّره بویّریه کی تیّدا نه ده ما، چ بکات باشه؟ ده ترسیّت دایکی خهناو که که ببینی، همینی چ بلیّ، بلیّ هی کیّیه بو کیّیه، باشتره چهندی زووه بیداته گولّنار، به لاّم کوا زاخ! بیریکرده وه تا ده یداتی له جیّیه ک باش باش ته قه تی بکات، کوی باشه! کوی باشه! کوی باش باش ته قه تی بکات، کوی باشه! کوی باشه! بن به رمالیّش کانتوریّکی گچکه ی لی دانراوه، دوور له چاوان په ستراوه ته وه دی به دیاتی به رمالیّش کانتوریّکی گچکه ی لی دانراوه، دوور له چاوان بستیک یتر عه دی همالکه ند، زیّره که ی له ده سته سریک پیّچاو خستیه بن خوّله وه...

هاوار له سهر سهکوی بن داربیه که دانیشتووه، گویی بو خویندنی داربی هه لخستووه، چاوی له سهر خوشك و برایه که به دهوری داربیه که دا غارغارانی ده کهن، بیریشی لای گولناره، له یارپی خوشك و براوه خوی و گولناری دیتهوه

بهرچاو، نهها خوشك و برا زورانى دەكهن، پرچى يهكتر رادەكىنشن، هاوار له بهر خويهود دەلىن: خوزگە ههر مندالا دەبووين و لهو بن داربيه دەماينهود، چەند خوشبوو مندالى، پې بوو له زورانى، له توپانى و قاقايانى، كريمستى، چەند خوشه مندالى نه مىردكردنى تىدا بوو، نه دووركهوتنهود، بهلام به سهريكيش گهورهبوونى پيخوشه، مىردكردنى تىدا بوو، نه دووركهوتنهود، بهلام به سهريكيش گهورهبوونى پيخوشه، ئاخر ههر خويندن تهواوبكات، دەنيريته داخوازيى گولانار.. خوشك و برا گهمه دەكهن و هاوار ئيرەييان پيدەبات.. هاوار روژانى مام گهرپيده و نهنهخان و خوى و گولانارى به خيرايى به بهرچاودا ودك كاسيتيك كه بيدهيته سهر خيرايى، ئاوا تيژ به بهر چاويدا تيدەپهرن و گرتهكانى بو ناگيرى، چەند گرتهيهكى ئايندەيى، هى گهورەيى دەبىينى، ئەوەتا به جلكى زاوايهتيهود ليو و پهنجهكانى له رەنگى كريمستيهكه دەبىينى، ئەھا گهيشتنهود مال، شهو داهات، له تهنيشت يهك راكشاون، ودك شهوجاردى له بن دارخورماكه راكشابوون، بهلام ئهو جارد شهرمناكات، دەست دەخاته سهر سينهى گولانار، رايدەمووسىخ.. دەخەون له باودشى يهكتر دەخهون...باب نهبا سهر سينهى گولانار، رايدەمووسىخ.. دەخەون له باودشى يهكتر دەخهون...باب نهبا سهر سينهى گولانار، رايدەمووسىخ.. دەخەون له باودشى يەكتر دەخهون...باب نهبا

کورپم، وهرهوه شهو داهات..

دوو روّژه قوتابخانه بوّتهوه، سی روّژه گولاناری نه دیتووه، نه له مال و کولان نه له ریّی قوتابخانه، یالا خیّر! دهبیّت چی روویدابیّت، سهر بان ده کات، کولان ده کات، گولانار دیار نیه، له سووچیّك، له سیلهیه ده رناکهویّت، هه ر دهبیّت له دایکیهوه شتیك ببیستیّ، شهرمیش ده کات بپرسیّ، ناچار دهبیّت به دوای دایکیهوه بیّت، خوّی لیّ بگریّت، ئیّ، ئهوه خوایه، قسهیه که له زاری ده رده چی که پهیوه ندی به گولانارهوه ههین، ده رچوو، هاوار گویّی لیّیه دایك بو باب قسه ده کات:

رەنگە ئەو جارە بەخت يارى بيت، چونكى دايكى بۆي دۆزيوەتەوه..

باب دەلى:

ئه و گولناره منداله چی به سهر هات، له و تهمهنه و دوو جار میردکردن!!

هاوار چاو ههلدهبری، ئیره کوییه، نه ماله، نه قوتابخانهیه ، نه بن داربیه، نه بن دارخورما، نه سهر مناره و بازار، ئیره کوییه، به ههردوو دیودا ئاوردهداتهوه، شهو ژووره گهوره پرگلوپه کوییه، ثهو ههموو پهروکه سپیه چیه، دایکی دهبینی له سهر سهریهتی، سهری سووردهمیننی، باب دهگاته سهری و دهلی:

چ نیه، کورم، ئیستا دهچینهوه مال..

هاوار شتیکی ئهوتنی له و روز و حهفته و مانگانهی دوای خهستهخانهی بیرناکهویتهوه، جگهرهی به دهستهوهیه، دایك دهلی:

ئەيرۆ، كورم جگەرە دەكىشى؟!

گوێؠ له دەنگى بابيەتى:

لێيگەرێ، وازى لێدێنێ..

له ریّی کارته که یه که م کارتیه تی مابیته وه ده زانی نمره کانی زوّر خراپن و به جره چر سهر که و تووه و پوّلی سیّیه می ناوه ندی بریوه، وه ک خه ون نه وه شی دیّته وه بیر، له بن داربیه که دانیشتووه، دلّی پیره، گریانی دیّت، دایکی دیّت له نامیّزی ده گریّت، ماچی ده کات و فرمی سکه کانی ده سریّت، له بیریه تی هاوینی پاشتر گولنار به میردی تازه وه دینه نه و خانووه ی که به ده مامکدراوی روّژیک کریکاریی تیدا کردووه، نه و خانووه ی پشتی مالی دیداره وه یه، دیته وه بیری له سهر بانه وه روژانه پووشکاخه زی بو سهر بان و حه و شه یان هه لده دا و نامه ی بو گولنار ده نارد، به لام هه رگیز له نامه کانی نه ناوی خوّی نه هی گولناری نه نووسیوه، دیّته وه بیری به قه درا له دیدار ده کات که له شه و یکی که شه وی سه ربانه که ی خویانی به قه در داوا له دیدار هه ریّی پیده دات هم رکاتیک که واده ی سه ربانه که ی خویانی به قه در داوی، دیدار هم ریّی پیده دات هم رکاتیک که واده ی سه ردان هات، نه وان ناوه ناوه

ده چـوونه سـهردانی خزمانی دهرهوه ی شار و شـهو نهده هاتنـهوه، کلیلـی دهرگای حهوشه ی بداتی، دیدار بینهوه ی بپرسی چیت له بن سـهره؟ ههریکهی دهباتـه سـهر و کلیلی له مست دهنی، هاوار شهویک نازانیت چ کاتی شهوه له بیریه تی مانگه شهوی کی ناوینه ییه، هه لهی نه کردبی ههر نهو شهوه بوو که براده ره کـهی بابی بـه (شـهوترین تهمووز) ناوی هینا، نهو شهوه ی سهدام له تهله فزیینه وه، لـه جینگریـهوه خوی کـرده سهروک کومار، تولهستین که نهوه ی دیت و بیست گوتی:

ئەو يياوە قەت جيڭر نەبووە ھەمىشە سەرۆك بووە

برادەرەكەي گوتى:

وایه، به لام له مهودوا له تاوان گهرمتر دهبیّت، به راستی نهوشه و شهوترین تهمووزه.

هاوار له شهوترین تهمووز خوّی له مالا دهدزیّتهوه، بن دیوار و بین دیبوار ده گاته بن دارتووه کهی پیش دهرگای مالایی دیدار و چاو به کوّلان و دهرگاکاندا ده گیّریّ، باشه دهرگا کهوتوّته سیّبهری دره خته که، دهرگا ده کاتهوه و به هیّواشی به قادرمه که ههلاه گهریّ، خوّی ده داته په نای دیواری خانووه کهی قاتی سهریّ، باشه په نایه و تریفه لیّی نادا، که س نایبینیّ، دیواری ستاره که بلنده، چاو ده گیّریّ، سیّ چوار بلوّك له سووچه که ده بینیّ، ده چیّت بلوّك بیّنیّ، لهو ساته له سهر بانی شهو لا که ستاره کهی نهویه، زاوا گچکه له ده بینیّ ده لیّی منداله خوّی له باوه شی بووکی ناوه، شهو زاوایه ناوی سابیره به لاّم چونکیّ زوّر منداله گهره ک ناویان نا زاوا گچکه له، هاوار زوو رووی خوّی وهرده گیریّ، دوو بلوّك دیّنی و ده یا نخاته سهر یه ک، شیّ، له ته نیشت یه کتر له سهر پشت راکشاون، سهر له لای وی، پی له و لا، راکشانی بین دار خورماکه ی بیرکهوته وه، سهربانی به جیّه پیّشت و گهرایه وه بین داخورما، ده سته که نه با وا زوو بیرکهوته وه، پیاوه کهی خوّی وهرگیرایه سهر ته نیشت و ده ستی خسته سه رسین و نده ها ده ها در سین و ده ستی خسته سه رسین و نده ده ده به و ده سیو و ده سین و ده سیر و ده سیو و ده سین و ده سین و ده سیر و ده سین و در گیرایه داد خور بین سین و در گیرایه دین داخور سین دار خور بین دار

مهمکان، هاوار گهیشتهوه دار خورماکه و دهستبهجی هاتهوه سهربانهکه ئاخیکی قوولی ههانکنشا:

له دەستمچوو دەستم نەخستە سەر سينەت، ھەر بۆيە لە دەستمچووى..

هاوار چاو له سهریان ههلناگری، دهبینی، دهستی سهر سینه بو خواری شوربووه له گهلا سهرکهوتنه وه، لچکی کراسه کهی له گهلا خوی هینا، جووتی ران که ده تگوت له به فره وه هاتوون که وتنه به ریفه ی مانگه شه وه هاوار به رگه ی نه گرت و سه ری داخست، ویستی بروات، بیریکه و ته وه بودی هاتووه، ده ستی به گیرفانی شه رواله که یدا کرد، دار لاستیکی ده رهینا و به ردیکی جوان له و به ردانه ی گولنار حه زی لیبون، خسته ناویه وه، رایکیشا سیره ی له سهری گولنار گرت، ده ستی له رزی، هه ناسه ی سوار بوو، ده ست و پی شل بوون، هینده ی نه مابوو به ربیته وه، سیره ی گرته وه شه وجاره له سهری میرده که ی، له و ده مه له سهره خو سوو پا، سه رکه و ت، هاویشتی، به قه د گولله یه که ده نگی هات، هه لین خویشی له بیری نیه چون ده رگاکه ی کلیل دایه وه و چون گه یشته وه مال و چوه سه ر جینگاکه، له سه ر بانه وه گویی له غه لبه خه له هادی مه داید و هون گه یشته وه مال و چوه سه ر جینگاکه، له سه ر بانه وه گویی له غه لبه خه له دایه و هون گه نه خه و تین در دای گولناره، دلی کوته کوته کوته ته ی، ره نگه نه خه و تین.

به بیری دیّته وه، گولنار دیّته مالیّان، له ههالیّکدا بهرده کهی بو ههالدات و دهالیّ: هاوار، چیدی مندال مهبه! واز له هاوار بیّنه.

ئا، لهو رستهیهوه هاوار بیریکهوتهوه که میرده کهی گولناریش ناوی هاواره، ئیدی هاواری عاشق وازی له هاواری میرد هینا، ههر هینده نا، له ریّی هاواری میرده وه که زوّر خوّی ده هینایه پیش و له دوورهوه سلاوی له هاواری عاشق ده کرد، ئه و دوو هاواره بوونه ناسیار، دوو سی جاری چووه مالیشیان، جاری دواییان له مانگیکی باراناوی بوو، ههر نهو مانگه بوو که ئیران له شاهانشاییهوه بووه ئیسلامی بهوه به بیری دیتهوه روژی دواتر به شهله شهل ده چووه گورستان و لهوی کیشه کهوتبوو نیوان

دوو قورئانخوينه كه ئهو دووه نه بئ يه كتر هه ليان ده كرد نه پيكهوه ش، جهبار دهيگوت:

شیعه کهی موسلمانن، کۆماری ئیسلامی چی! ههر شاهانشاهیه.

حەمەد دەپگوت:

وا مەلىن، كى باش بىت ئەرە باشە ..

شهوی پیشتر هاوار و دوو سی دراوسیدی له مالی گولنار دومینهان ده کرد، همردوو هاوار بهرانبهر یه کتر دانیشتبوون، گولناریش ده هات و ده چوو، هاوار جار جاره تی چاویکی ده دایه گولنار، له بیریه تی له سهر ده رگا سینی له ده ستی گولنار ده که ویت، هه رچی یه رداخ و بیاله یه ده شکین، هاواری میرد ده لی:

چ نیه ههمووی به قوربانی خوّت بیّت..

شهو درهنگه به لام دوصینه دریژه ده کیشی، هاواری عاشق ده چیت دهست به شاو بگهیهنیت، له هاتنه وه له سهر ده رگا، پینی به شووشه دا راده چیت، خوین فیچقه ده کات: هاواری میرد خوی له گولنار تووره ده کات:

شووشه دەشكىن، بۆچى خرىناكەيتەوە، ھەر زوو بۆي ببەستەوه..

هاواری عاشق له توورهبوونه کهی هاواری میرد تووره دهبی، چون دهبیت خو له گولنار تووره بکات، زور خهفهت دهخوات، به لام ده سه لات چیه، گولنار هه ر په کوو په کوویه تی و ده لی:

دەستم بشكي، نەمزانى.

هاواري عاشق دهڵێ:

چ نیه، نه..

گولانار پهرو کیک دینی، دهرمانیک دینی ،دهست دهخاته سهر برینه که،ده گهری نهوه که شووشهی تیدامابیت، هاوار حهزده کات ئهو گهرانه بهرده وام بیت و په نجه کانی

له برینه که نهبنه وه، گه پا و نه یدیته وه، پییداده کات و ده یپیپچی، گولنار ده ستی به خوین ده بین، هاوار کریمستی بن داربیه کهی بیرده که ویته وه، رهنگی خوین چه ند له کریمستی ده چی، هه ر سووریک به لیو و په نجه ی گولناره وه بی، شه وه کریمستی بن داربیه که یه، کریمستی مندالی، له ساتی تیمار کردن چاوی ده که ویته سه ر سینه ی گولنار، پیده چوو کونی دوگمه یه که وره بووبیت، له خووه ترازا، هاوار را چله کی، باش بووگرانار زوو هه ستی یی کرد، ده ستی خسته سه ری و دایخسته وه..

هاوار وهك خهون دينتهوه بيرى، گولنار چاو به گريانه، ده لين هاوارى ميددى له ترومبيل وهرگه پايه، پتر به لاى مردنه كهمتر به لاى مان، نازانى چون بچيته لاى و چ بلى، ده چيت له سهر بانهوه پووشكاخه زهه لندهدات و نامه په كى بو ده نيرى، نامه كه له گورانيه كه وه و درده گرى:

سا بهس بو رهقیب شین و فریاد که

جاریٚکیش دوٚستی کوٚنه یاد که

پووشکاخهزهکه به سهری مالّی گولّنارهوهیه، هاوار له بیری نیه له کوێ نیشتهوه، گولّنار دیتی، نهیدیت، بهلاّم له بیریهتی میّرده کهی گولّنار به شهله شهل گهرایهوه... هاوار ئهوهشی له بیره مالّی گولّنار به میّرد و دایك و براوه له پر بزر دهبن، دهبیستی براکهی کهسیّکی کوشتووه، ئیدی به هزی دوژمنایهتیهوه، ههر گهرهك نا شاریشیان بهجیّهیّشتووه...

هاوار لهو سالانه لیرهو لهوی رستهیهك، گرتهیهكی بیرده كهویتهوه، ئهها پیاوی ههمهدانی لهمیر نیه له چیا هاتوتهوه، تازهش لهگهل تولهستین پیکهاتوونه تهوه، له تهنیشت یه کتر له بن داربیه که دانیشتوون و گویی لییه ده لی:

ئاى! تۆ يێيەكت لە سەفين بەجێهێشت و منيش چاوێكم لە ھەكارى دانا...

له بیریه تی، شهویک خاله موسکوییه کهی دیّت، دایک نامیّزی پیّدا ده کات و باب ماچی ده کات، خال ده لاّت: چار نهما ده بیّت بچمه چیا..

باب گريان قورگي ده گرينت:

منیش پیم مابا، به چیا ده کهوتمهوه

له بیریه تی تۆلهستین جینی مام گهریده ی گرتوته وه، رادیوی به گویوهیه، ئیوارانیش به دزیه وه گوی له سروود و ههواله قاچاخه کان ده گریت..

دینته وه بیری له ماوهی چهند مانگیک زوربهی گهنج و جوامیری گهره بوونه سهرباز، ناوه ناوه دارهبازهیه دههاته وه لینی نووسرابوو (شههیدی قادسیه)..

له بيريهتي له گهرهك يهك خانووي قور مابوو، ئهويش مالي تۆلەستين..

گولاّی و چهقوّکه ههر زیندوون، رهنگه ههر له سهروبهندی بزربوونی گولانار بووبیّت، عهسرانیّك ههوال هات گولاّی میّردی کردو بردیان، کهس باوه ری به و ههواله نه کرد، ههموو دهیانگوت، نیّره ههیته و میّرد! سبهی زوو ههوالا هات، شهو گولاّی هاتوّته وه مالا، گویّی له ژنه دهلیّن: ههر دهبوو وابیّت، ههمیشه له ناو کوران بوو، کهسی به پیاو نهده زانی، داخوا کی بی بنی کردووه! روّژی دواتر به ههموو گهره کدا بلاّوبوّوه، زاوا برینداره و گولیّش براوه بو پولیسخانه، دوای حهفتهیه کولیّ هاته وه، له جاران سهربلندتر بوو به زاری خوّی سهرهاته کهی بو پولیس و بو خهلک شهوها گیرابوّوه:

((به نابهدلی رازی بووم، بایم زوّر تکای کرد میّردبکهم، ئیّ، شهو زاوا هات، ویستی دهست که کهوت چهقوّکه بوو، سهری سورما:

- + ئەرە چيە! چەقۆ! بۆ!
- هيچ نيه، من ههميشه چهقوّم، لايه..

تا هیزی تیدا بوو، زللهیه کی له بین گویم دا، سهرم سوورا، چاوم تاریك بوو، منیش نه مكرده نامه ردی، من له ته مه نم ملكه چیم نه نواندووه ناشینوینم، چه قوم لیراكیشا، دوو چه قوی مهردانه م خه واندی و بوخچه که م که جلکی ناسایی تیدا بوو، هه لیراکیشا، دو هه لائم، له کولانی، له په نایه که هه ر له بای غاری، کراسه دریژه که م به سه ر جلکی بووکینیدا هه لکیشا و ها ته وه مالین...))

دەيانگوت، بابى زاوا كابرايەكى تۆگەيشتووە، زوو گولێى لە زىنىدانى دەرھێنا و ھىچ..

سهدامیش هی لهبیرچوونهوه نیه، لهگهل سهلاحی هاوریّی له یاریگای گهوره دهاتنهوه، دهبینن ههردوو بهری جاده، سهربانهکان ههر ههمووی چهکداره و چهك سواره، سهلاح دهلّیّ:

من بزانم سهدام ديّت..

هاوار دەلىي:

چۆن بگەمە جييەكى بلند؟

سهلاح:

خۆت كەر مەكە، ئەرە گورى گەمە نيە..

وا دیاره خوی کهر ده کات و گهمه که ده کات، له و بهری یاریگا، چهند مالیّن دوور له جاده، له دهرگایه ک دهدات، ژنیّک دهرگا ده کاته وه:

چيتان دهوي کوړم؟

هاوار زور به ریز و سهنگینیهوه:

پله، کۆترێکم له سهر بانتانه، ئهگهر رێ بدهی بیهێنمهوه دهستهکانت ماچ دهکهم. ژنه رێیان دهدات، هاوار نایهڵێت سهلاح لهگهڵی بچێت، سهربانهکه گونجاو نیه، دهچێته سهربانهکهی تهنیشت که درهختێکی بلندی پر چهند لقێکی به سهردا

ئەورۇ سەرۇك لە ھەولىنكى كوشتن رزگارى بوو.

هاوار له بیریهتی خوشك و برا که جانتایان به شانهوه بوو، له رنبی قوتابخانه زوّر له مندالانی داربی دهچوون.. له بیریهتی دیداری برادهری باسی پهیوهندی خوّی و کچنک ده کات، که چوّن ناوه ناوه ژوان دهبهستن، ده چنه باوهشی یه کتر و رامووسان ده کهن، ثهوه هاوار هانده دات که پهیوهندی له گهل کچنک ببهستی، رهنگه پتر له رقی گولناریش بووبی، کچینک مالیان لهوسهری کولانه له میژ نیه هاتوون، له تهمهنی خوّی شتیک گچکهتره، زوّر شیرین و نازداره، روو روون روون دهلینی له بهیانه وه هاتووه، ناویشی بهیانه، که ده چیّت بو قوتابخانه له دواوه کهمیک له گولنار ده کات، هاوار دوور نیه بوی لیدرابیت، زوّر جار له کاتی هاتنه وه له قوتابخانه هاوار له دهو کهندی له بن دیواری مالی شهله، راده وهستی و لییده پوانی، به لام بهیان جاریک چیه سهر بلند ناکات، له ژیره وهش تی چاویکی ناداتی، هاوار، بریار ده دات به تهماشاکردن رانه وهستی، جاریک که نزیکده بیته وه، ئازایه تی ده یگری و ماچیکی توندی به دهنگی بو دههاویت، که چی بهیان بی شهوه ی خوی تیکبدات، تفیکی

گهورهی بو دههاویّت، هاوار تفیّك له خوّی ده كات و ههرگیز له سهر ری راناوهستی، له دوورهوه بیبینی خوّی ده شاریّتهوه، به خوّی ده لیّت:

زه حمه ته کچیک هه بیت منی بویت...

له بیری ناچیّتهوه، شهلهی شامینوٚکفروٚش دهمانچهی له نیٚکیّیه و ههرهشه له بابی دهکات:

دياره تۆ له (ئەمن) ناترسىت!

باب گۆچانەكەي ھەلدەشەقيىنى دەلىن:

له خويري وهك تو دهترسم!

ئيدى له گەرەك باردەكەن، بەلام نايەتەرە بىرى بۆچى خەناوكەكەى لـ بـ بـ عـ مرد دەرنەھينا، دلى نەھات، يان لە بىرىچور!

ئهوهی مهگهر مهرگ له چاوی بسرپتهوه، شهوی دیار پهنجهرهکهیه، هاوار له سهلاحی بیست، ئهو پیاوهی که جهمهدانیهکهی دهخاته بن ههنگلیهوه و دهلیّی له ئاسمانهوه هاتووهو به جادهدا پیاسهدهکات، ئهو پیاوهی که مندالان پیّیدهلیّن، شیرین بههاره، ئهو پیاوه جاروبار دهچیّته مالهکهی پشت مالی سهلاح و گورانی دهلیّت، هاوار لیّی دهبیّته مهراق، درهنگانی ئیوارهیهك لهو دوورهوه سهلاح به ههلهداوان دیّت، پیکهوه دهچنه مالی سهلاح که تهنها دایکی له ماله، له حهوشهی پشتهوه گویّیان له دهنگی خاره تایهره، سهلاح دهلیّ:

له شيرين بههاره بۆتەرە..

هاوار دەلىي:

ئەوھا نابىت، جىڭگەيەك بېينىنەوە لىنمان دىاربىت..

دارتوویک له حهوشهی گزرانیه کانه، لق و پوی دریژبوتهوه بو مالی پشت و تهنیشتیش، سه لاح تیده گات هاوار ده یه ویت بگاته ناو دارتووه که ده لیّت:

له ناو ئهو درهختهوه يهنجهرهكه دياره...

دهتگوت پشیلهن سهر دیوار و دیوار روّشتن، سموّره ئاسا سهر لق و سهر لق روّیشتن، گهیشتن، له ناو دارتوو که ،وهرزی توو بوو، دهتگوت دوو کوّترن ههانیشتوون، لهویّوه له کهلیّنی گهلاگانهوه پهنجهره به دهرکهوت، له پهنجهرهوه، شیرین بههاره بهرانبهریان دانیشتووه، جهمهدانیه کهی له سهر چوّکیهتی، کلاّوه کهی له سهره، بالیفیّکی گهوره له پشتیهوه نیوهی دیاره، له بن چاویلکهوه چاوه گهشه کانی دهبینریّ، چوار پیّنج پیاو به دهوری خوانیّکهوه بازنهیان بهستووه، پر سهری شووشه، پهرداخه، میوهیه، ماسته، تهپلهی جگهرهیه، سهلاح به گویّیدا دهچرییّنیّ:

ئەوانە عارەق دەخۆنەوە..

عارهقخور له گویی هاوار خوش نههات، که س به باشه باسی عهرهقخوری نهده کرد، خو ههردوو قورئانخویننکه ش عهرهقخوریان به دوزه خی ناو دهبرد، هاوار گویی لییه شیرین به هاره گورانی ده چریت، چرینیک که س وای نه چریوه، ده بینی ناوه ناوه ش فریک له پهرداخه که ی پیشی ده دات که له و دیوی په نجه ده وه رهنگی ده لی شیره، ده بینی، پهرداخه که ی هه لله گری و به جاریک نیوه ی پتر فرده کات، به توندی دایده نیته وه، کووزه لیمویه هه لله گری و ناسک ناسک ده یموی، له و ساته کوره کانی دارتووه که تووده خه نه زاریانه وه، ده چریکینی:

ساقیا وا بادهوه وا بادهوه

روو له لای من که به جامی بادهوه

له و ساته، پیاوه کان چهپلهیان لیدا و یه کیان هه ستایه وه و ماچیکی کلاوه که ی خاره تایه ری کرد، هاوار و سه لاح له بیریان چوو، بن دزی هاتوون، ئه وانیش چهپلهیان لیداو فیکهیان کیشا، باش بوو له ژووری گزرانیه وه که س گویی لییان نه بوو، هاوار

حهزیده کرد نهویش له سهر خوانه که بیّت و بچیّت ماچیّکی شیرین بههاره بکات، نهوه کی بیّ ههمیشه سهر دارتووه کهی گورانی _دواتر ناوی له و داره نا، دارتووی گورانی _ و ژووری گورانی له یاده و هریی هاوار به زیندووی هیّشتوّته و ه، نهو دیّره یه که نهو شهرین بههاره به شیّوه یه کی گوت، ناگوتریّته و ه، که س نایلیّته و ه، پهرداخه که له دهستی چه پی بلند راگرتبوو، و ه که بلیّی نیشانی کوره کانی سهر دارتووه که ی ده دا، دهستی راستی به ناسمانی سهر خوانه که دا ده له راند و ه:

ترازا بهندی سوخمهی ئالنی گولداری به ئاهی من

کهچی دهستی له سهر دانا، له سهیری باخی بهی کردین

هاوار لهگهل ئهوه هینندهی نهمابوو، له سهر دارتووهکه خو فریداته خواری، رهنگه سهلاح ههستی بهوه کردبیت، چونکی توند دهستی گرت و گوتی:

با برۆين درەنگه..

 ههلواسراوه، وینهیه کی گهوره یه که دیواره که، سهیره بو ناجوولیت! شهوه چی رووده دات، گولنار بووه وینه به دیواره وه، رهنگه ههر له سهره تاوه وینهیه که بووبیت به دیواره وه، به لام له چاوی هاواره وه گیانی تیکه پاییت، شاخوی نیه، وینه کهیه تی، باشه وینه ی گولنار چی ده کات له و ژووره، وینه یه کی وا گهوره ش، شه و وینه یه له ساته گیراوه که برینه کهی هاواری تیمارده کرد، شهها ده ستیکی له سهر دوگمه ی ترازاوه، ده سته که یدی تا سهر مه چه کی دیاره، ده بیت په نجه کانی له سهر برینه که بیت، شه و که سهی وینه که ی گرتووه، له دواوه راوه ستاوه و حه زینه کردووه هاوار ده بیت، هاوار ده بیت به ده نگ (گولنار، گولنار) ی کردبی، چونکی سه لاح به هیواشی گوتی:

گولنار كێيه؟ تۆ چىته!

بهرگهی دهنگ و رهنگی ژووری گۆرانیی نهگرت، رهنگه بوورابیتهوه، له زرمه ی خوّی به ئاگاهاتهوه، له بن پهنجهره که دهستی له ناو دهستی پیاویکه، پیاویکیش بهرانبهری راوهستاوه، سهلاحیش له تهنیشتی، له پهنجهرهوه تهماشای ژووریخی کرد، له و ساته دیتی گولاناری وینه، له شیّوهی پهله تهمیّك خزی وله پهنجهره کهوه هاته دهری و به ناو گهلای دارتوه کهدا ههانگشا، هاوار واقعی ورسا، درهنگ هاتهوه سهره خوّ و تیّگهیشت کهوتوونه ته دهستی سهرخوشه عهره قخوره کان، ترسا، ئاخر زوری بیستبوو عهره قخور که سهرخوش ده بیت، دهست ده وهشینی و چ ئیش خراپه ده یکات و له هیچ ناپرینگیتهوه، پیاوه که ده لیّ:

چیتان ده کرد له و سهر داره؟ بو توو دزین هاتبوون؟

هاوار قسمى بۆ نەهات، سەلاح دەلىن:

نا، بۆ گۆرانى

پياوه که پيده کهني:

گۆرانى خارە تاپەر دەدزن! مەيدزن، خۆى دەتانداتى، دە وەرن بچىن دانىشىن..

هاوار له پهنجهرهوه چاوێك به ژوورهكهدا دهخشێنێ، گوڵنار لهوێ نهمابوو، دهبينێ شيرين بههاره له گۆراني گوتن نهيساوهتهوه:

ساقی دهرویشه جامی شهراو با بی پرگه پیاله ماچ له گوشهی چاو بی

ئه و كچه جوانه بۆ ليمان تۆراو بين..

هاوار گومانی ههیه، رهنگه پیاوه عهره قخوّره که نیازی خراپ بیّت، به لام حهزیکرد به قسهی بکات، لهو ساته سه لاح ده لیّ:

نا، دەرۆپنەوە..

پياوه سهر خۆشه که ده لي:

ده راوهستن سهر و بیرهتان بو بیننم..

پیاوه کـه چـووه ژوورێ، ئهویـدی هـهر لـهوێ راوهستاوه و خهریکـه جوٚریّـك سهماده کات، هاوار و سهلاح له سهر ئـهوهن خو ههلدهنه سـهر دیواره کـه و راکـهن، پیاوه که هاتهوه، دوو بیره و دوو کیسه فستقی لـه دهسته، دهیانداتێ، لـه دهرگاوه بهریّیانده کات و دهلێ:

ئەو جارە ئەگەر بۆ گۆرانى ھاتن لە دەرگاوە وەرن، خۆ كۆتر نىن لـ سـ مر دارەكـ بنيشنەوه..

درهنگه، بیرهیان خسته گیرفانی شهروالهوه و چوونهوه مالنی سهلاح، له ژووره که می سهلاح دانیشتن، دایک ههندی مینوهی بی هینان و چوو خهوت، هاوار هیشتا گورانیه که بهرینه داوه، چاوی ههر له سهر سوخمهی ئاله، لینوی کردوتهوه بی ماچیک له گوشه ی چاو، بیرهیه ههلاه پچپن، ناویرن تامی بکهن، بی لای لیویان ده به دایدهنینه وه، هاوار که به گورانیه کان مهستبووه، بویری ده یگری، بیره که ده خاته سهر

لیّویهوه و دوو سی قسومی لیّدهدات، تاله، ویستی بیهیّنیتهوه، خوی گسرت و نهیهیّناوه، دوو سیّ دنکه فستقی خسته دهمیهوه و ئاسایی بوّوه، سهلاحیش چاوی لیّدهکات، به ههردووکیان بیرهیه تهواوده کهن، سهلاح دهلیّته هاوار:

ئەرى گولنار كىيە؟

هاوار ئاهيك ههلده كيشي:

تەمىنكە، تەم..

رەنگە سەلاح پرسيارى لە تەمەكە كردېيت، بەلام ھاوار ھەستا و نەيبيست، لـه رييي ھەستىدەكرد سەرخىد، بە بى دەنگى چووە سەر جىگاكەي خۆي..

هاوار دواتر له ناو برادهران دهیگوت:

شهویک خاره تایهر بو من گورانیی گوت..

هاوار لهو شهوه شهوه بریاری دا عهره ق بخواتهوه، ئه گهر ژههری ماریش بینت ده بخواتهوه، به کووزه لیموّه ده بخواتهوه..

هاوار ئەو كۆتايى سالەشى لەبىرە كە كارتى كەوتوويى وەرگرتەوە، بەلام هىنىدە پىنىتىنىدەچوو، چونكى گولانار پىشەوەى دنيا قووتىبىدات، سالىنكى لەدەستچووبوو، لەبىرىدىتى بە كەوتووىش بابى ديارىي بۆكرى..

هاوار ئهو چهند ساله له قوتابخانه تهنها ماموّستا حهیده رکه ماموّستای ئینگلیزی برو له یاده وه ریدا زیندووه و ههمیشه قسه ده کات، شه و ماموّستایه چیروّك و سهرهاتی هیّند جوان ده گیّرایه وه، بوّیه به ماموّستای گیّرانه وه ناوی روّیشت، رهنگه له ریّی دیداره وه ماموّستای گیّرانه وه شتیّکی له سهرهاتی هاوار بیستبیّ، بوّیه زوّر گرنگی پیده دات، له پشووه کان بانگیده کات و له گوّره پانه که قسمی بو ده کات، ماموّستای گیّرانه وه هانی ده دات بو خویّندنه وه ی چیروّك، هاوار ده خویّنیّته وه، ماموّستا هانی ده دات بو نووسین، نووسینه وی روّژانه ی خوی، هاوار چهند لاپهره یه کاموّستا هانی ده دات بو نووسین، نووسینه وی روّژانه ی خوی، هاوار چهند لاپهره یه کاموّستا هانی ده دات بو نووسینه وی روّژانه ی خوی، هاوار چهند لاپهره یه کاموّستا هانی ده دات بو نووسینه وی روّژانه ی خوی، هاوار چهند لاپهره یه کاموّستا هانی ده دات بو نووسینه وی روّژانه ی خوی، هاوار چهند لاپهره یه کاموّستا هانی ده دات بو نووسینه وی روّرانه کاموّستا هانی ده دات بو نووسینه وی در بورند کاموّستا هانی ده دات بو نووسینه وی در بورند کاموّستا هانی ده دات بو نورسینه وی در بورند کاموّستا هانی ده دات بو نورسینه وی در بورند کاموّستا هانی ده دات بو نورسینه وی در بورند کاموّستا هانی ده دات بور نورسینه وی در بورند کاموّستا هانی ده دات بور نورسینه وی در بورند کاموّستا هانی ده دات بور نورسینه وی در بورند کاموّستا هانی ده دات بور نورسینه به در بورند کاموّستا هانی ده دات بور نورسینه کاموّس کام

دەنووسىتەوە، پىشانى مامۆستاى گىپرانەوەى دەدات، مامۆستا بە دلى دەبىت و لە دىلىدە دەستخۆشى لىلىدەكات، تىلىنىيەكى دەداتىن: ((تىۆ زۆر وشەمى (مىن)ت بەكارھىناوە، دەكرىت كەمى بكەيتەوە، دەكرىت ھەر نەپھىلى و لە جىاتى مىن، (ئەو) دابنى، يان ناوىك باناوەكەش ناوى خۆت بىت دابنى، رەنگە سەرھاتەكە خۆشتر بىت، ئاگاداربە، ھەر شتىك زۆر بىلىلىتەوە لىلى بىزار دەبىت))

هاوار دواتر به قسمی ماموستای گیرانموه ده کات، له نووسینموه ی به شیک له سمرهاتی خوی همموو (من)ه کان فریده دات و له شوینی (هاوار) و (کوری داربی) داده نیست، به لام له دریدوه ی سمرهات له و جیسه وه که هموالی شمهیدبوونی ماموستاکه ی ده بیستیت به خوی ناوهستی، همناسمی سوار ده بیت و ده بنه وه مین، ئیدی لیره وه هاوار منم، کوری داربی منم همر لیره وه شهوال هات مالی شمله ی شامینو کفروش باریان کردووه، گهراینه وه مالی خومان و به داربیه که شادبوومه وه، سمره تا چ خوش بوو، ده تگوت به گولنار گهیشتووم، به لام به ره دووری گولنار، یادی گولنار ده بوونه یولووی ئاگر و چزهیان له دلمه وه دینا..

- ۲ -

لـهو سـهری کۆلانـهی دهگهیشـتهوه سـهر دهرگـای سـهرهوهی مزگـهفتی حـاجی لهقلهقه که ده راوهستاوم سهرم هه لبرپیوه و چاوم له سهر هینلانهی حاجی لهقلهقه که یه ئاسمانهوه راوهستاوه، باش نایهتهوه بیرم حاجی لهقلهقه که له سهر هینلانه کهی بوو یان نا، خهیال بردمیـهوه بـق ئـهو رقرژهی کـه لهگـهل گولنـار تهماشـامانده کرد، مـام گهریده ش جاریک له وه لامی پرسیاری من:

حاجى لەقلەق بۆچى حاجيە؟

مام گەرىدە بە پىكەنىنەرە:

سالني جاريك دهچيته حهجين..

مام گەرىدە لە بارەي حاجى لەقلەقەوە قسەي بۆ خاللە مۆسكۆيى دەكرد:

ئهو حاجى لهقلهقه ئهو سهر و ئهوسهرى دنيا دهكات، لهو لايهوه دهگاته ولاتى حهجين، لهو لايهشهوه دهگاته رووسيا..

خاله مۆسكۆيى به يېكەنىنەوە گوتى:

چەند خۆش بوو منيش وەك حاجى لەقلەقەكە بام، چەندان جار مۆسكۆم دەدىت.

له و قسه یه ی خاله و ه من و گولنار پیکه وه دهمانگوت:

خودا بمانكه حاجى لهقلهق، با بفرين ومؤسكو ببينين..

ئاخر خالله مۆسكۆيىم، بـه شيوەيەك باسـى مۆسكۆى دەكـرد قورئانخوينـهكان وا باسى بەھەشتيان نەدەكرد..

ئهگهر دهنگه تیژهکه نهبا، لهبیرم نهمابوو بۆچی چووبوومه ئهو سهره کۆلانه، نیران من و دهنگهگه ههر شهش حهفت شهقاوی ئهمنه لوقنهکه دهبوو، پشتی له منه وینهیه کی گهوهری سهدامی دراند و به دهنگی بلند دووبارهی کردهوه:

(برووخي سهدام)

له سهری کولانهوه سهد دهنگ (بروخی سهدام)ه کهی کوره کهیان گوتهوه، شهو کورهی ده دواوه له کورهی دهنگی به من نائاشنا نهبوو، بهلام نه شمناسیهوه، شهو کورهی له دواوه له کهسیک ده چوو، نه هاته وه بیرم کییه، راکه راك و ته قوتوقه، کوره که کهوت، ده ماوده م کهوت، خوینم دیت، شهو خوینه م پیشتر دیتووه، هه ستیکی وام بود درووست بوو که شهو خوینه شاشنایه، قسه یه کی مام گهریده م بیردی ته وه:

ئەگەر كەسىنك خوينناس بىت، خوين دەناسىتەوە، خوينىدكان ھەمموو وەك يەك نين..

هی ئهوه نهبوو بچمه سهری، تفهنگه کان روویان لهوی بوو، خوین منی کهمینك له خهیالی گولنار دوورخستهوه، تا ئهو ساته له ناو خزپیشاندانه که سهره داوی خهیالینك ده گهیشتهوه گولنار..

رۆژى دواتر خۆيىشاندان لە دەرگاى قوتابخانەوە سەرى كرد، سەرى گەيشتە سەرى ئەر جادەيەي كە يىخبكەيتەرە قوتابخانەكەي گولنار ديارە، لەوى لە ھەمور لايەكەرە چهکدار پهلاماریان دا، بووه تهق و تۆق و زرموهۆر، بهرد هاویشتن، من سني چوار دارلاستیکم هاویشت، هیچیان بهلاش نهجوون، پهرتهمان لیکرد و ههریه که به لايه كدا هه لات، ئه و له ده رگايه ك چووه ژووره وه، ئه ويدى به سهر ديواريكدا ئاو ديو بوو، يوسفم ديت لهو سهرهوه سوورايهوه، من خوّم به حهوشهيه كدا كرد، ژنيك كه ئەگەر لەيەر جلكەكەي نەيا دەمگوت دايكمە، چەند لە دايكم دەچوو، تاكە ژننكە لە تەمەنم دىتبيتىم كتومت لە دايكم بچيت، بابم بيبيني جياوازيان ييناكات، جلكيكى هینند رهشی پوشیبوو ترساندمی، ژنه به چاو و دهست سهر دار تووه پرهکهی نیشاندام، کهوتبووه قوژبنی حهوشه کهوه، کهمینك دوودل بووم، کاتی دوودلنی نیه، به قسمه مکرد، له هه لاگهراندا پارمه تی دام، پنی بلند کردم، باوه شم به لقیکی ئەستووردا كرد و خوم كرده به شيك لهو، دوو سي چەكدار به ژوور كهوتن، دلم تونىد لیّده دات، دهترسم تریهی دل جووله بخاته لقه کهوه و ناشکرایم، گویّم لیّیه به عهره بی جوين دەدەن، سەر بان و بن بانيان كرد، لـ كەلينى يەلكانـەوە ديـتم چـەكداريّكيان يالْێکی توندی به ژنهکهوه ناو کهوت، دهمویست دهست بـێ دارلاسـتیکهکهم ببـهم، باش بوو پهشیمان بوومهوه، رؤیشتن، دوای کهمیک ژنهکه به راستی ههر دهلیّی دایکمه، سهرنکی به دهرندا گرت، هاته بن دارتووهکه و به دهنگنکی دایکانه: كورِم، تا من نهليم ههر لهوى بمينهوه، ههر له كۆلانن..

له و دارتووه وه ، گهیشتمه وه شه و دارتووه ی که ده پیروانیه سه رگورانی ، شه و گورانیه ی بردمیه وه دیار سینه ی ترازاوی گولنار ، سه لاحم بیر که و ته وه ، ده مین ک بوو نه مدیتبوو ، شه و دارتووه پره ی له خهیالیّکی پر به ریداینه وه ناو دهستی سه رخوشان ، به لام ئیستا له و دارتووه وه نابیت خوم بده مه ده ست خهیالی به رهه وه ده که و مه والی ده وی پیاوکوژان ، چاوه ری ده که م ژنه ره شپوشه که هه والی خوش بینیت ، هه والی چولبوونی کولان له چه کداران ، ده بیت شه و ژنه کینی مرد بیت و اره شپوشه!!

له دەرگا درا، لێمهوه ديار نيه كێيه، گهورهيه، منداڵه، چهكداره، بي چهكه، ئۆخهيش:

پله پهرژين، داکم گۆتى دوو نانمان بداتى..

ژنه رەشپۆشەكە كە ديارە ناوى پەرژينە:

باشه، وهره، چه كداره كان له كۆلان ماون؟

مندالهكه:

رۆيشتن..

ئۆخەيش، رۆيشتن و ئەوجارەش دەرباز بووم، داواى لێبووردنم له ژنهكه كرد كه به هۆى منهوه يالێكى خوارد، بهلام ژنه گوتى:

نا، به هۆي جلكەكەمەوە بوو، ئەمنەكە پرسى بىۆ رەشپۆشىي، منىش گـوتم كـيّ ھەيە رەشپۆش نەبيّ.

لييم پرسى:

دەتوانم بزانم بۆ رەشپۆشى؟

گرياو گوتي:

له کۆستنك پتره، دواييان ئەو كورەى دوننى له بازار خوننى رژا، كورم نەبوو، بەلام وەك كورەكەم خۆشمدەويست..

پرسیم:

ناوي چي بوو؟

ئاھێکی ھەڵکێشا:

سەلاح..

سهلاح، ئۆی، گوتم ئەو دەنگە ئاشنايە، ئەو سيمايە ئاشنايه، گريام، بە كولا گريام، ژنەكە نەبا ھەر دەگريام، لە رێيئ (گوڵێ)م ديت، زانيم لە خۆپيشاندان دێتەوە، دونِدنێش لە لاى مزگەفتى حاجى لەقلەقەكە دوور بە دوورى ديتم، ئەو كچە لە ھيچ ناگەرێتەوە، خۆپيشاندان نيە بەشدارى تێدا نەكات، نازانم چۆن ناگىرێت، لـێم نزيككەوتەوە:

دەستخۆش، نیشانەت راستە، بەلام ئاگات لە خۆت بین، نەگیریی..

به شهرمهوه گوتم:

تۆش لەوى بوويت؟

بزهیه کی کرد و گوتی:

شتیکت بو بگیرمهوه بهس به کهس نهایی، لهو روزانه چووم، بیمه پیشمهرگه، وهریاننهگرتم، گوتیان: باش نیم کچیک، بی میرد یان برایهك، کهسیک ببیته پیشمهرگه، تیر قسهم کردن و هاتمهوه..

پتر گولیّم خوّشویست، ده مگوت چ ده بوو ئه گهر گولاناریش وه ک گولیّ بویّر با، چ ده بوو ئه گهر من کچیّکی بویّرم خوّشویستبا، ئای گولانار چیت به سهر من هیّنا، به چاو سوور کردنه وه یه که دوو میّبردت کرد، نرخی پووشکه یه کت بو من دانها، پووشکه یه که به ورشکانه ی له پووشکاخه زه کهم ده خست و پیّکه وه ده ماننارده

ئاسمان، ئای گولنار خۆزگه به گولنی دهچوویت، نا، ههله له خۆمه له گولنار نیه، قسمی دیدار بوو، دهبوو من خوم بوی ئاشکرا کردبا، دهبوو پییبلیم توم خوش دهوی پر به دنیا، ههلهی من بوو، رسته یه کی ناسکم بوی نه گوت، گلهیم لیبی نیه، خوم به خومم کرد.. خوینه کمی سه لاح له گولناری پساندمه وه، ئای هاورینی پول، هاورینی ناو دارتووی گورانی، له پیش چاوی خوم که وتی، فواره ی خوینی سه ر شانتم دیت و نه مناسیته وه، چ خوینی که و نه و خوینه، ده بوو بیناسه وه، خوینی براده ری مندالیم بناسه وه، ئه و جاره ی ماموستا مستیکی له ناو زاری دا و خوین فیچقه ی کرد، هه و خوینه بوو که به دیار مزگه فتی حاجی له قله قه که وه رژا، من له خوینه که یه هه ستمکرد ئاشنایه، بایم و دایکم زانیان چوومه ته ناو خویشاندانه وه، دایکم گریا، خوشك و برا و گی قارا ده وریان دام، بایم ده لیبت:

ئاگادارى خۆت به، له بهلاش دەرۆيت...

پیاوی ههمهدانیه هه کاریه که ش له مالمانه، گویمان داوه ته رادیق، ناوی سه لاحی خویننده وه، گریان قورگمی گرت، به گریانه وه گوتم:

ئەو كورە زۆر برادەرم بوو، لە سەرەتايى لە تەنىشت يەكتر دادەنىشتىن..

دایکم له نامیزی گرتم، گریان ههموو گریان به توّلهستین و ههمهدانی و دایك و خوشك و براو گیقاراوه، ههموو گریان، له ناو فرمیسکهوه تهماشای دایکم ده کهم، چهند لهو ژنه ده چیّت که منی له ناو دارتووه که شاردهوه و ههوالی مهرگی سهلاحی دامی، خودایه نهو دوو ژنه له سیما، له گریان، له گیّرانهوه بوّچی هیّنده به یهك ده چن، بوّچی هیّنده لیّك نزیکن، تهنها له جلك لیّکدی دوورن، خودایه با ههر لیّکدی دوور بن و دایکم به رهشپوّشی نهبینم، به دیتنی ژنی رهشپوّش دنیا له پیّش چاوم تاریك دهبیّت و هیچ نابینم، به دایکم نهلیّم ژنیّك ههیه له تو ده چیّت، دلّم ده تهدی، گوتم، به لام نهو له سهره تا به ههندی وهنه گرت و گوتی:

له دنیایی زور کهس ههیه به یه کتر دهچن..

گوتم:

بهلام له دنيايي دوو كهسم نهديتووه هينده به يهكتر بچن..

دایکم تهواویّك داما، پرسیاری ژنهکهی كرد، له كویّت دیت؟ تهمهنی چهنده؟ ناوی چیه؟

سهرهاتی دارتووه که و ژنه رهشیزشه کهم بنری گیرایه وه، له و ساتهی گوتم ناوی پهرژینه و رونگه شتیک له تو به تهمهنتر بی، راچله کی و ه ک نهوهی کاروبا گرتبی، به لأم دهيويست خوّى ئاسايي نيشانبدات، ههستمكرد شتيك له گوريه، زور ههوللم له گه لای دا، خوی کرده بهرد و هیچم لیی هه لنه کراند، دوای چهند روژیك برسیاری مالنی پهرژینی کرد، ناونیشانه کهم بری هه لندا، ئیدی بابه ته که ی داخست و چهندی سهري قسهم دهبردهوه سهري، ئهو نهدههاتهوه سهري، قسهي به لايهكيدي دهبرد، وازم لییهیننا، به لام زور جاریش دوور به دووری به دوویدا ده چووم و خوم لیده گرت، بزانم رني ناچيتهوه كۆلانى مالني پهرژين، جارنك لهو جارانه رني بهوي كهوت، لـ ه سـهري كۆلان خۆم خستبووه يەناى درەختىك، دىتم دايكم دەرگاكمى لادا و چووه ژوورى، وهك چۆن دەچيە مالى خۆت ئەرھا، ئەو چوونە ژوورەوە يېناچىت ھى جارى يەكەم بیّت، رەنگە لە دەرگاى دابیّت، بەلام دوور بوو، گویّم لە دەنگى دەرگا نەبوو، ھەر راوەستام نەھاتە دەرى، زۆرى برد، ھەر ژننىك مندالنىك بەونىدا تىدەپەرىن، يان لە دەرگايەكەوە سەريان دەردېنا، ھەستمدەكرد بە چاو يېمىدەڭى: (ئەگەر خويرياتى نهبينت بۆ ليره وهستاوي!) رەنگە واش نەبووبينت، من بە ھەللە چاوەكانم خويندبيتهوه، رۆپشتم به پیش دەرگای مالنی پەرژین، به بن سیبهری دارتووهکەدا رۆپشتم، دەرگای حهوشه نيوه كراوه بوو، له حهوشه كهسم نهديت، ئيدي رؤيشتم نهگهرامهوه، خوم بننهگیرا، روزی دواتر به شهرمهوه بنیمگوت:

دایه، مالی یهرژینت دیتهوه؟

دايكم به پێكهنينهوه ماڵێك تو ناونيشاني ههڵبدهيهت، ئاسان دهبيندرێتهوه...

گوتم:

زور له تو دهچوو، وایه؟

دایکم:

وایه، به لام من لهو دهچم، چونکی سی سال له من گهوره تره، به لام چ پرسیاریدیم لیمه که، دوایی سهرهاتیکی تالت بی ده گیرمهوه..

به قسم کرد، دهرگای پرسیارم داخست، به لاّم روّژ دوای روّژ تامهزروّییم بوّ سهرهاتی تالا پتر دهبوو، نهوهی دایکم ناوی نا سهرهاتی تالا، لای من سات دوای سات شیرینتر دهبوو، خوا خوام بوو خوله کیّك زووتر بیبستم و تامی بکهم، دهبی شهو پهرژینه کیّ بیّ، شیرین و پهرژین چی یه کترن، ده زانم خوشك نین، دایکم خوشکیّکی همبووه و هك بیستوومه هیّشتا دایکم شووی نه کردووه شهو مردووه، شهدی؟ ده ها ته سهرم بچمه لای پله پهرژین و لیّبپرسم: نهری تو چی شیرینی دایکمی! نه ده چووم، به قسمی دایکمم کرد و له و باره یه وه پرسیارم نه کرد..

به هار زوری رویشتبوو، که می مابوو، هه رئه و ماوه یه بوو که بایم و پیاوی هه مه دانی پیس تیکگیران، شه ری شاخیان هینابووه بن داربیه که، لیک هه ستانه سه ریی، توله ستین ده لیته هه مه دانی:

تۆ كە ئەوھا دەڭيى بۆچى خۆت بە چاويكەوە ناچيە شەرپان؟

ههمهدانی دهلیّت:

نا، تۆ بە لاقىكەرە برۆ.

تۆلەستىن دەلىت:

پێشمهرگایهتی به چاوێکهوه دهکرێت، بهلام به لاقێکهوه ناکرێت..

ئه و قسهیهی بایم منی هینایه گریان، ویستم پهلاماری پیاوی ههمه دانی بدهم، بایم نهیهیشت و گوتی:

ئەوە شەرى خۆمانە، تۆ خۆت تۆوەمەگلىنە..

ئا لهو سهروه خته ههوالتي مهرگي خاله موسكوييم هات، ئهويش له گهلا مهرگه پشتئاشانيه كان بوو، به لام ههواله كه دره نگتر گهيشت، ئه و روزه بوو من ليخي ده ترسام، باش بوو تاقيكردنه وهم كردبوو، ده نا ده مامه وه و نه ده چوومه كوليژ، دايكم گريا هيند گريا به گهره كيك ژن هينده نه گرياون، نه ده بوو له كولانيش بگرى، بايم ده بگوت:

هێواش بگری، هێواش بگری، ئهمن پێبزانن دهمانگرن..

دایکم دهگریا و جوینی دهدا، جوینی به ههمدانیه کهش دهدا، دایکم جلکه رهشه کهی پوشی، نه و جلکهی پهرژین پوشیببووی، ئیستا دایکم و پهرژین ژنیکن، کهس لینکیان ناکاتهوه، نهوه تا له تهنیشت یه دانیشتوون، پرچیان کردوتهوه، سهر روومه ته کانیان خوینییان لیده چوری، ههردووکیان (برارو)یانه، باشه پهرژین بوچی برارو ده کات، نا، ههر نه و نیه، دوو سی ژنیدیش برارویانه، نهویدی بابه رویه تی نهویدی رو و ژنه کتومت نهویدی رو که شین ده کهن، نه و دوو ژنه ژنیکن، کامیان دایکمه، نایناسهوه، من نایناسهوه، من نایناسهوه، ده بیت بایم بی و بوم بناسیتهوه، به بایم ده کینیم:

بابه، ئهو ژنه کێيه وهك دايكم دهگرى؟

نهمزانی لهگهل کامیانه، بایم دهلیّت:

دایکت ینی نهناساندوویت؟

گوتم:

١:

بایم له سهری نهرویشت و قسمی به لایه کیدیا برد و نههاته وه سهر پهرژین، تینه گهیشتم، ئیستاش هی نهوه نیه، له دایکم بیرسم، له یله یهرژین بیرسم.

شهویك دایكم منی هه لپینچا كه بچینه ماللی پهرژین، ههر كاتیك دلنی زور توند با، دهبوو له مال دهربچیت، پیمخوش بوو، هیشتا له مال دهربهچیوبووین، گوتم:

ئەوشەو ھەر پرسياريك بكەم، وەلامم دەدەيتەوە؟

گوتى:

بيرسه..

له رییی، مهرجی نه گیرانهوهی بو کهس به سهرم سهپاند و ئهوهای گیرایهوه:

پهرژین سیّ سال له من گهورهتره، هیّشتا شووم نهکردبوو، دوو سی جار کوریّه هاته داخوازیی پهرژین، بایم چووه سهر کهلی شهیتان و نهیدایی، پهرژین لهگهل کوره سهری خوّیان ههلکگرت، ئاموّزاکانم هاتن شیر و تیریان دهسوو، بایم تهلاقی خوارد که پهرژین بکوژیّت، به خالتی گوت:

كورم، ها ئەرە دەمانچەم بۆ كريويت، نەيكوژيت، كورى من نيت..

خالت به ئامۆزاكانتى گوت:

ئيوه برؤنهوه مال، با ههر من دهستم سوور بيت..

خالات دەمانچەى لە بەر پشتىن ناو دەرچوو، من و دايكم لە سەر ئاو و ئاگرىن، بابىشم دەرگاى لە سەر خۆى داخستووه، نايەويت كەس بېينى، ناوه ناوه دىوار بە بەر مست و پىلەقە دەدات، دوو حەفتەيەكى پىچوو، خالات پەيدابۆوه، بابم كە زانى پەرژىن لە سەر سنوور كوژراوه و لاشەكەشى لە چۆلەوانيەك خراوەتە بن خۆل، ئاسايى بۆوه، بەلام من ودايكم كەوتىن، رقىي دنيامان لە خالات ھەستا، نانمان نەدەددايى، جلكمان نەدەشووشت، ئەويش ھىچ قسەي نەدەكرد، چەند حەفتەيەك بە سەر كوژرانى

پهرژین تینهپهری، بایم ترومبیل لییدا و مرد، دایکم بوی گریا، بهلام من تنوکه فرمیسکیکم بو ههاننهوهراند، دوای ههانگیرانی تازیه، خالت گوتی:

شتێکتان پێدهڵێم، بهلام ههر کهسێك له زارى ئێوهوه بيبيستێ، ئێـوه نا، بـهلام خوّم دهكوژم..

به نابهدلی:

گفتمان دا که نهینیه که دهیاریزین...

خالات گوتى:

یهرژین ماوه و نهکوژراوه..

من لهرزیم، دایکم له هوّش خوّی چوو، ئاومان پیداکرد و هاته وه هوّش، خالنت پهرژین و کوره کهی دیتبوّوه، پییگوتبوون، دوور بروّن، چهندی ده کری دوور بروّن، له زیّی گهوره بپهرنه و بروّنه ئهوپهری سنوور، ئیدی ئیّوه مردوون، دهبیّت وا بکهن، ده نا بابیشم نه تانکوژیّت، ئاموّزاکانم راناوه ستن، خواخوای رووداوی کی ئهوهان، گوی بهقسه ی من ناده ن، من و دایکم سالانی زوو دوو سی جار پهرژینمان دیت، خالیشت دیتبووی..))

دایکم دایه پرمهی گریان و گوتی:

كورِم ئەگەر خالت لە ژيان مابا، ئەو سەرھاتەم نەدەگيرايەوه..

ئه و شه وه له مالنی په رژین من به رانبه ر دارتووی خوشاردنه وه له نیّوان دوو ژنی ره شپوش دانیشتبووم، نا له نیّوان دوو که رتی ژنیّك دانیشتبووم، که رتیّك شیرینی دایك، که رتیّك په رژینی پلك، هه ر ده بیّت به ناوه کانیان بیانناسه وه، هه ر ده بی له بانگکردندا بیانناسه وه، کی (دایه)ی منی وه لاّمدایه وه، ئه وه شیرینه، دوو که رته ژن دوای سالانیّك دابران، دوای که رتبوون، به جلکی ره شه وه له فرمیسکدا یه کتریان گرته وه، قسه یان له برایه ك ده کرد که به قه د حه فت برا سوزی برایانه ی هه بوده،

برایهك له چیاكان له شه پی براكان خوینی رژاوه و رهنگه به گوره كهشی نه كهونه وه، ثه و شه وه من پلكیکم دیته وه، كچ و كوریکی گه نجی هه بوو، له چاوی كچه كه وه گولنارم دیت، چه ند له چاوی گولنار ده چوو، له قسه ی كوره كه شه وه سه لاحم ناسیه وه، براده ری بوو، به دیاریه وه بووه كه گولله كه ی به ركه و تووه

زۆرى نەبرد ھەوالنىك ھات كەس باوەرى نەكرد:

((پیاوی مۆسكۆیی نەمردووه، بەلام برینداره))

شهویک پیاویک هات، دیاربوو له هیلی پیاوی موسکویی بووه، ههواله که به به دهنگی ناسیمه وه، شهوه ماموستا بهراست گهراند، شای شهو پیاوه دهناسم، به دهنگی ناسیمه وه، شهوه ماموستا کوچه ره، کاتی خوی سالیک وانهی پیمگوتووه، سیمای ههندیک گوراوه، دیاره شهو من ناناسیته وه، گوتم نه وه پییخوش نه بیت، خومی پیناناسینمه وه، ماموستا کوچه رگوتی:

له مردن دەرچووه، بهلام ئەندامىكى له دەستداوه..

دایکم خهنی بوو:

بەس نەمردىيى، قەيناكە..

بایم لیّی دووباره ده کردهوه که چ ئه ندامیّکی له ده ستداوه، پی ده ده ده چاو؟ هه رچی ده گوت، ماموّستا کوّچه به نه خیّر وه لاّمی ده دایه وه، له هه ستاند با بمی تی کرده وه و سرته یه کی کرد، ده وری با بان دا، باب رووی له دایکمه:

چەندمان پێگوت، ژن بێنه، با منداڵت ببێت، ئيدى منداڵي نابێت..

دایکم قیژهیه کی لیّوه هات، به لاّم یه کسه ر هیّوربوّوه و گوتی:

قەينا، بەس زىندوو بىت..

ههر لهو شهوهشهوه ناوی له ماموستاکهم نا (فریشتهی شهوهکه)، شیرین رهشی فریدا، کراسه جوانهکهی لهبهر کردهوه، بهلام پهرژین ههر به رهشپوشی مایهوه،

ميرده كهى بهر له سالينك مردبوو، من جياوازيى جلكم پيخوش بوو، چونكي له دوورهوه ليكديم جياده كردنهوه..

ئے وروزانے ھے والی ناخوش لیکیانگر تبوو، بے دوای یے کردا دہ ساتن، ناخوش ترینیان مهرگی ماموستای گیرانهوه بوو، ئهوهی فیری خویندنهوه وسهرهات گیرانهوهی کردم، ئهوهی پیمیده گوت:

وا مه که کهسیکت زور زور خوشبویت، دهنا ده کهویته داویکهوه دهربازبوونت نیه..

به لام کار له کار ترازا بوو، من که و تبوومه داوی گولناره وه، نه مزانیبوو ماموستا به پیا که و تووه، هه ر نه و ساله هه والنی له سیداره دانی ماموستا سابیرم بیست، شه و پیاوه ی به به حیزبی به عصبی عه ره بی ده گوت حیزبی باوك که ران گاو، چه ند سال بی سه روشوی نه به به حیزبی به عسی عه ره بی ده گوت حیزبی باوك که ران گاو، چه ند سال بی سه روشوی نکرا، دره نگ هه والنی مه رگی بلاوبوه، نه و ساله قادسیه کولانیک کوژراوی بو گه په که نارده وه، سیامه ند نه وه ی به پاره ی بنه دارگویزه کان خانوویک و ترومبیلیان کپی، بی سه رهاته وه، دایکی به سی خاله که ی سه رقولانجی ناسیه وه، نه و روژانه پی مه رک بوون، له هه رسی ژن دوو ژن ره شی پوشی، ژن ده تگوت قه له ره که نه ریدی گوپستانه وه، گه په که په دوری خوی راوه ستا و گوپستان ناو چیورمه کانی پیده بووه و وه که جارانی گه په که روژ به روژ به هه رچوار لادا ده کشا، قور نانخوین ه که وه بی سه روز ده مه دی کوپیک هوه بی سه روز ده مه دی کوپیک بازایی گه رمه ، به لام جه باری قور نانخوین منه تی به گوپ و مردوو نه ماوه ، گوپیک بازایی گه رمه ، به لام جه باری قور نانخوین منه تی به گوپ که و مدوو نه ماوه ، زور جار له رادیو و ته له فرنون قسه ده کات ، حه مه د جاریک گوتی:

له جهبار نزیك نهبیهوه، به خودای به یهك تهلهفوّن دهتوانیّت بیست قورئانخویّن بخاته بهندیخانهوه.. ئهو رۆژانه هینند تووش بوون، زۆر کهسیان تووشی شینتبوون کرد، دیدار له رۆژی دووهمی پرسه کهی دایکی به کۆلان و جاده کهوت، پارچه ئاسنیک له ئاسمانه وه هات کوتیان خومه پنی هه لیداوه، کهوته حهوشه ی مالی دیداره وه، دایکی نانی ده کرد، دهستیکی به سیره وه به جینما، پیه کی له گه ل خوانه که رویشت، هه ر پارچه یه کیان له جینه ک هینایه وه و له تووره گهیه کی سپیان کرد، دیداره شیت یه کهم شیتی گه په که بوو، به لام هه ر چه ند حه فته په که به تاقانه شیت مایه وه، کورین کی حه ساره که ی خانزدیش له قادسیه وه به شیتی هاته وه، منیش ره نگه له سه ر روخی شیت بوون به لام به موو ثه وانه که مین له خه یالی گولناریان دوور ده خستمه وه، به لام همرگولناریش له وانه ی دوور خستمه وه.

 بیّت، پچر پچر میّژووی خوّم و گولنّارم دهگیّرایهوه، وانه دریّژ دهبیّتهوه، وهك میّـژوو دریژه و بیّ كوّتایه..

ئۆخەيش يشووه، دەمويست به سەر مينز و كورسيهكاندا بازېدەم، زوو بگەمه دەرگا، له سەر دەرگا يرچيم ديت چووه دەرى، رى نيـه زوو بيگـهمى، يـۆل يـره لـه قوتابى، چى بەسەرھات! رەنگە چووبىتە يانەكە، گەرام، نەمدىتەوە، تىز بلىنى لە گۆرەيانەكە يياسە نەكات، لەوى نيە، ئاي! گولنار لە كونى! وا چاكە بچمەوە يۆل، لە جيّے ماموّستا دانيشتووم، ئيستا ديّته ژوورهوه و دهيبينم، ئاي! وانه دەستىيىڭكردەوه، گولنار نەھاتەوه، نەمزانى وانە چۆن كۆتايى ھات، لـ كى بيرسم ئەو كچەي لە وانەي يەكەم ھات و نەھاتەوە، كى دەپناسىي؟ بىز نەھاتەوە، لـە يىزل كەس برادەرم نيە، جارى كەس ناناسم، جوانيش نيە، لە كچيكى تازە ھاتوو، بزربوو بیرسم، یشووه کانی ئه و روزهم له گهران به دوای گولنار برده سهر، دهمگوت، رهنگه له به شيكيتر له يـوّليّكيتر بيّت، به ههاله هاتبيّته يوّله كـهي ئيّمهوه، گـهرام، وانهیه کیش نهچوومه ژوورهوه، گهرام، هیند گهرام سهرم سوورا، له تهوابوونیش له پیش دەرگای كۆلیژ راوەستام چاوم به هەموو لایهكدا دەگیرا، گولنارم، نەدیتەوه، ئەو شهوه خهو نهجووه چاوم، باشه گولنار چنون گهیشته کولیش، تنو بلینی له روژی بارکردنیانهوه، چووبیتهوه قوتابخانه، ههر دهبیت وا بیت، ئاکام، گهیشتمه ئهوهی ديتووم خهون بووه، رهنگه له ناو يۆلى خهوم ليكهوتبيت، ئاي لهو خهونه!

سبهی گیژ و ویژ گهیشتمه ناو پوّل، له جیّی ماموّستا روو له دهرگا دانیشتم، خهو دهمباتهوه، پوّل چهند قوتابیه کی تیدایه، دوو کچ به سرته قسه ده کهن، به ئاستهم گویّم لیّیه:

تەماشا، دەلايى سەرخۆشە

ویستم بلیم تهمهنیکه سهرخوشم، نهمگوت، چاوم له دهرگایه، ئی ئهوه خودایه گولنار بیتهوه، ئای! گولنار! به دهنگیکی وهك دهنگی دوینی:

بەيانىتان باش..

له ریزی دوای پیشهوه دانیشت، نازانم کهوتمه چ باریکهوه، چاوم له سهریهتی، بۆچى سەر ھەلنابرى سەرى ھەلىرى، تەماشايەكى كردم و سەرى داخستەوه، ئاي! دیاره نامناسیته وه، گولنار نه گوراوه، وهك ئه و روزهیه که بر دواجار دیتم، با خوم بچمه لای، شهرممکرد، چووم له ریزی پشته وی دانیشتم، لایهکی رووی جوان له من دياره، نيوه ئاوريكى دايهوه، ههستدهكات، كهوتۆته ناو نيگامهوه، لنوى سوورسوورکردبوو، دەتگوت کريمستى خواردووه، ھەستدەكەم چاوى يۆلم لە سەرە، بـه مامؤستاو قوتابيهوه، چاوم له سهر گولنار ههلگرت، بهلام رووي ئهوم بايي هينده له چاوم گلدابزوه که به خهیال نیشانی چاوی خوم بدهمهوه، گویم له ناوی گولنار بوو، ماموّستا ناوی قوتابیانی دهخویندهوه، له خوّوه وا نالیّم نه خهونه و نه خهیال، راستیه و گولنار هاویوله، پشووه، ئهوجاره وهك جاري پیشوو ناكهم، له دووي نامِهوه، بزرى ناكهم، له بانهكه به تاقى تهنى له سهر منزنكه، چوومه بهرانهدى سلاوم لێيکرد، سلاو وهرگرتنهوهکهي، نه هي يار بوو، نه هي نهيار، نههي ناسيار بوو، نه هي نهناسيار، وهرگرتنهوهيهك تهنا له هي گولناري يانهكه دهچوو، چاوهريم ف المرمووم ليبكات، نهيكرد كهميك راوهستام، رووي وهرگيرا و چي نهگوت، شكامهوه، شكانهوهيهك كهس وانهشكاوهتهوه، ويستم بليّم، گولنار دهليّيي نامناسيتهوه، زمانم بهسترا، چووم له ميزيكي دوور لهو دانيشتم، تى چاويكم به شيوهيهك له سهريهتي، نهمبينيت، له وانهي دواتر جيّي خوّم گوري، دوورتر كەوتمەوە، يرچى ليمەوە ديار بوو، بەلام وەھا بىە شەرمدا نەچىورمە چاوم ھەللېي و تيرى تەماشاي پرچه ئايشەوفاتمەكەي بكەم، وەھا بە شەرمدا چوومە رۆژانى دواتريش

مهگهر دوور به دووری دهنا رووی تهماشاکردنیم نهبوو، حهفته هاتوو چوو گولنار به شیّوه په کی ئاسایی، و ه کچ و کوره کانیدی بهیانی باشی ده کرد، چاکوچیزنی ده کرد، بهلام من به شهرمهوه وهلاميم دهدايهوه، خودايه، گولنيار بو وايه! تو بلني نهمناسئتهوه، بان منداليي له بيرچووبئتهوه، بان دواي شووكردني، من له چاوبهوه وهك ههر كهسيّكي ئاسايي، ئاسايي بم، بۆچى ههوالنيك له دايك، باوك، گهرهك ناپرسيّ! تێناگهم، تو بڵێي رووداوێکي واي به سهرهاتبێت که رابردوو لاي وي هێنده بيّ بهها بووبيّت، هي نهوه نهبيّت كه قسهيه كي ليّوه بكهيت، گولنار، ئاي، گولنار، باشه، تۆ بلنى ئەو گولنارە گولنارىكىدى نەبىت، وەك چۆن شىرىن و يەرژىن كۆيى سهر په کتر بوو، گولنار و گولناریش به ههمان شیّوه، نا، ناکری، له دنیایی په ك گولنار ههیه بهو شیوهیه، ئاساییه دایکم له پلکم بچی و ئه و دوو ژنه لیکدی جیا نه كهمهوه، به لأم گولنار نا، گولنار له هيچ گولنار و ژننك ناچين، ئهوه گولناره به به ژن، به رؤیشتن، به به پرچی پهلکه زیرینه یی، لیّو و دهم و چاو و بروّ، به لووت که جوانترین لووتی دنیایه، به دهنگ، به بزه، تهنها ینکهنین ماوه، گولناری ئیستا بنناکەننت، ئەوبش دلنبام کارەساتى گەورەي بەسەرھاتووە، بۆپە بنناكەننت، تا ئيستا گويم له ييكهنينه كهى نهبووه، به لأم كه بزه دهكات، ههمان ئهو بزهيه كه كه له بن داربیهکه، له بن دارخورماکه، له سهر مناره و قهرات، له ربّی قوتابخانه، لـه ههموو ئهو ساتانهي بزهي دههاتيّ..

(گولنار چهتو شابارام) رهنگه حهفتهی دووهمی سالنی خویندن بووبیت، ماموستای میژووی ده چله و فرههات که پیاویک بوو له خوارووی زیده کانهوه هاتبوو، بهلام شارهزایی له چیاکانیش ههبوو، ناوی سیانی گولناری خوینده وه، دیاربوو واتای گولنار و شابارامه کهی دهزانی، به لام به عهره بی پرسیاری له واتای (چهتو) که کرد،

گولنار نهیزانی، ههر یه که و شتیکی گوت،قوتابیه ک پییوابوو، چه تو له (چه ته)وه هاتووه، من بو به رگری له گولنار و بابی، به شره عهره بی گوتم:

نه خیر، چهتن واته ئازا، واته چاونهترس، واته ئهگهر سهروکیک بریاری کهرگرتن بدات، پییده آنی تو به ریوه به ری که ری..

بووه پێکهنینێك، کۆلیژ ههژا، گوڵنار ئاوڕێکی دایهوه، بهلام منی نهدیت، چهندی ماموٚستا له میٚزی دا، له تهختهرهشی دا پێکهنین نهبرایهوه، ئهگهر راگری کوٚلیــژ بـه ژوور نهکهوتبا پێکهنین نهدهپسایهوه، راگر به عهرهبی له هوٚی پێکهنینهکهی پرســی، ماموٚستای میٚژوو به پێکهنینهوه گوتی:

به (چەتۆ) كە وشەيەكى كورديە، ئەگەر بكريتە عەرەبى پيكەنين ھەلناگريت، بۆيە بۆت ناكەينە عەرەبى..

ئەرى چەتۆ و شابارامە؟ گەرامەوە لاى كارتەكان، مىن تەنھا لە سەركارتەكان ناوى باب و باپىرى گولنارم دەدىت، تا پۆلى دووەمى ناوەندىشمان تەواو كرد ھەموو كارتەكانى گولنارم دىتىووە، ئىستا لە پىۆلى يەكەمى كۆلىپ لە دواوەى گولنار دانىشتووم ھەموو كارتەكان دەھىنىمەوە پىش چاوى خۆم، سەيرە، تەنھا ناوى گولنار دەبىنىم، ناوىكە بە خەتىنكى درشت و روون نووسراوە، ھەرچى ناوى باب و باپىرە، دەلىنى دلۆپە ئاويان گرتۆتەوە، رەشبوونەتەوە، لە يادەوەرىم رەشبوونەتەوە، نە چەتۆ دەلىنى دلۆپە ئاويان گرتۆتەو، بەللام ھەر دەبىت ئەو ناوانە بىووبن، ئاخر ئەو كولنارە، نە ھىچ، سەيرە، بەلام ھەر دەبىت ئەو ناوانە بىووبن، ئاخر ئەو كولنارەى لىلە پسۆل دانىشستووە، ھىلەر گولنارەكسەى مىندالىسە، گولنارە كرىئەستىھكەيە..دەمويست بۇ دلانابوونەوە لە دايكم بېرسم، كە باب و باپىرى گولنار ئىستا لە كۆلىش ناويان چى بوو، شەرم نەيھىنىت، دەمويست بە دايكم بلىم گولنار ئىستا لە كۆلىش ھاوپۆلمە، شەرم نەيھىنىت، لە بارەي گولنارەوە وەھا بە شەرمداكەوتبووم، نەمەدتوانى لاى ساوايەكىش، لاى درەختىنكىش باسى بكەم، بەلام يىزوست بە يىرس

دهبوو به دوای گولاناردا بچم و بزانم له کوی نیشتهجیّیه، جیّی شهوانی کویّیه، چهند جاریّك تا نزیك بازار به دوایدا چووم، به لام شهرم و ئاوردانه وه نهیانهیّشت به جیّیه کهی بکهوم، گولانار له چوونه وه ناوه ناوه ئاوریّکی ده دایه وه، دوو سیّ جار منی دیت که به دوایه وه م، تعریقده بوومه وه، جاریّك کویّریّکی پیرم به دیوار دادا، گوچانه کهی پهری به سینگی کچیک کهوت، هاواری پیر و کچه تیّکه لبوون، کویّره سهد دوعای خراپی لیّکردم، به لام کچه که چی نه گوت، جاریّك خوّم به ژنیّکی عه با به سهر دا دا و ههزار جویّنی پیدام، جاریّك خوّم له مندالیّك دا سینی پاقلاّوهی له سهر بوو، ، سینی کهوته چلگاوه وه، پاره م لا نهبوو بوّی ببریّرم، هیّنامه وه مال، پاره کم دایی همموو نه و رووداوانه به دواوه ی گولاناره وه بوو، به لام شهو هیچیانی نهدی، ناوری له و سهرهاتانه نه دایه وه که به دواوه ی وی به سهر مندا ده هات.

روّژیّك نهچوومه كوّلیژ له كاتی بهربوون، به جلكی كریّكاریهوه گهیشتمه نزیك كوّلیژ، كلاّویّكم له سهره، دهموچاوم سیّبهره و جوان دیار نیه، روّیشتنیشم گوّریوه، هات، گولّنار هات و رهتبوو، به دوور به دووری به دوای كهوتم، چهند جاریّك ئاوری دایهوه، با بداتهوه، نامناسیّتهوه، ئهو روّیشت و من به دواوهی، گهیشته دهرگای ئهو بهشهناوه خوّییهی دهرگای بهو ریّگایهی قهراتهوه بوو، ئهو ریّگایهی تهنها مندالان به خشخشـوّکه پیّیـدا دههاتنـهوه خوارهوه، ئهو ریّگایه جاریّك من و گولنار خشخشوّکه من و گولنار به پهیژه کهدا، سهرکهوت، گولنار ئیستا رهنگه له پهنجهره یه که ده تهماهای ریّگای مندالیّی قهرات بکات، ریّگای خشخشوکه، که تولّهستین نهوده مهی خاوهن دوو پی بوو، هیّشتا پیّیه کی له سهفین به جیّنه هی شستبوو، نیمهی به و ریّیه ناشناکرد، له نزیك هیّلانهی فریشتان، من زوو نه و ناوه م له و نیمه یه به و ریّیه ناشناکرد، له نزیك هیّلانهی فریشتان، من زوو نه و ناوه م له و

بهشهناوخزییه نا، چایخانهیه ههیه، ناوی شهوانه، ههمووی داروباره، لهو دهمهو عهسرانه و من ئاشنای ثهو چایخانه بووم، له وهرزی گهرما، له وهرزی فیننکی ههر چهند کورسهیه له بن درهختیک دانراون، من پتر له بن داربیه داده نیشتم که چهند په نجهرهیه کی هیلانه ی فریشتانی لیوه دیاربوو، یان له ئاست شهو په نجهرهیه ی که ده روانیته چهند په نجهرهیه ک ، ئیواران تا درهنگانی شهو له چایخانه شهوان دهمامهوه، ناوه ناوه ش سهریکم به دهریدا به پیش هیلانه ی فریشتاندا ده کرد، ئی، ئهوه خودایه گولنار ببینم، ههر له چایخانهیه شیعری (خشخشوکه)م نووسی..

حهفتهی دووهمی خویندنه هیشتا گولانار نامناسیتهوه، یان نایهویت بمناسیتهوه، پول له یانه که دا دانیشتنیکی یه کترناسینی ریک خست، کورسی ریز کرا، دهمویست گولانار دانیشیت، تا بچمه به رانبه ری، دهستی کچیکی له دهستا بوو، هه ر ده هات و ده چوو، دانه ده نیشت، ده گوت نیازی منی خویند و تهوه و حه زناکات بکه ویته به رانبه رمه وه، ئیدی من به نیگه رانیه وه لای په نجه ره وه که هیشتا پرنه بووبو وه دانیشتم، دیتم هات هات، کچه که ی له گه لای له به رانبه رم دانیشت و خویشی له ته نیشتی، ئوخه یش! گولانار واله پیشمه، گولانار چه ند ناسك کیك و کولا ده خوات، له و سه ره وه له ریزی گولاناره وه خوناساندن ده ستیپیکرد، هم رکه سه هلاه ستاوه، ناوی خوی و نه و جیه ی ده گوت که لیپهوه ها تووه..

- من ئازاد له ناو گرى بابهگورگورهوه هاتووم
 - لەيلە لە خانەقىنى لەيلەرە..
 - چاوجوان له بن منارهی چۆلیهوه
 - سەگفان لە نزىك يردى دەلالەوه
 - هيوا له شارهزووري ناليهوه
 - گولنار له دهرهوهی شارم...

- فەوزى لە گۆگجەلى
- مىن ھاوار لىھ بىن داربى منداللىھوە، كەوتۆتىھ پشىت كۆلىۋەكىھمان ھەر دە خولەكىكە بە يىيان..

به و خوناساندنهی من بووه پیکهنین و چهپله ریزان، گولاناریش چهپلهی لیدا به لام پینه کهنی، له و ساته به سهر شهرمدا زال بووم چاوم خسته سهر گولانار، بوه ی برانم به ناوهینانی داربیه که سیمای چ گورانیکی به سهردا دینت، هیچ، وه ک شهوه یه سیمای چ گورانیکی به سهردا دینت، هیچ، وه ک شهوه یه ده نهیبیستبیت، چ بکهم، باشه! شهو کچه بو وا ده کات!! دینت ده روات، وه ککهه کانیدی چاکوچونیه کی ناساییم له گهل ده کات.

گهیشتینه بهفرهکهش گولنار، نهبوّوه گولنار، نهبوّوه گولناری گهرهکی داربیهکه، به گولناری کولیژ مایهوه، به پهنجهرهوه دهبینین بهفر دادهدات، دهلیّی پارچه پهروّیه دهکمویّت، چ زوو عهردی سپی کرد، پوّل نوّقرهی لیّبرا بی پرسی ماموّستا دهرپهرین، شمرهبهفره، نیّستا کولیژ ههمووی له گوّراپانهکه له بن بهفریّه، ههلپهرینه، سهمایه، شهرهبهفره، من له دوای گولنار دهگهریّم، دیتمهوه، پرچی بو بهفر کردوّتهوه، شهو بهفره چ بهفریّکه به سهر پرچی گولنار بهفری چهند جوان کردووه، ئیستا له بهفریّکه به سهر پرچی گولنارهوه! پرچی گولنار بهفری چهند جوان کردووه، ئیستا له دوره وهی گولناره به دنیاوه، خودایه تیّکهلیّ بهفری گولنارم بکه، لیّی نزیکدهبهوه، له همموو لایهکهوه توّبه بهفرم پیّدهکهویّت، بهلام چاوم ههر له گولناره، دهی کچی بهفر له توّوه هاترو، به دهسته ناسکهکانت بهفرم تیّگره، نهها بوّ ههموو لایهک داهاویّژیّ، ته به نوری نهفری نزیک داربیهکه دهچیّت، هیچ گهوره نهبووه، ههر مندالهکهی جارانه، ناوی بهفری نزیک داربیهکه دهچیّت، هیچ گهوره نهبووه، ههر مندالهکهی جارانه، شهودهمیش دلّی نهدههات توند بهفرم لیّدا! رهنگه بهفر لیّیکردبیّتهوه بهلام شهرهبهفر دریّرهی هههه، گولنار، بهفرم تیّگره، دهمیکه بهفری نهرمی دهستی نهرمی توّم

بهرنه کهوتووه، تیمگره، شتیکم تیگره، بهردیش له دهستی توّوه بهفره، تیمگره، دیته بیرم له ناوه راستی گوره پانه که راوه ستاوم، روو له گولنار که له نزیك په نجه ده یانه کهوه یه، توپه له به فریخی گهورهم له دهسته و توند و توندتری ده کهم، پیش راوه شاندن رهنگه زوّری بردبیت، کوره گوگجه لیه که دیاره چاوی لیبووه، دواتر بوی گیرامه وه، ده یگوت:

تۆ راوهستا بوویت، له گشت لاوه بهفرت بۆ دههات، تۆ نیشانهیهك بوویت، كهس نیه به بهفر نهیشكاندبیت، ههزار تۆپەله بهفرت گرتۆتهوه، بهلام سهیربوو، تـۆ خـۆت تـێكنهدهدا، چاوت له و دوو كچهى نزیك پهنجهره بریبوو، تۆپهله بهفر بـه نـاو چـاوت دهكهوت، كهچى چاوت دانهدهخست، تۆ جگه له دهستهكانت كـه نـهرم نـهرم تۆپهله بهفريكیان توند دهكرد، هـیچ جـێیهكـهت جوولـهى نـهدهكرد، سـپى سـپى، دهتگـوت بهفريكيان توند دهكرد، هـیچ جـێیهكـهت بهفرینـهیت و بـه دهسـتى كـچ و كـورانى كۆلیــڅ پهیكهريكى له بهفر، دهتگوت شـێره بهفرینـهیت و بـه دهسـتى كـچ و كـورانى كۆلیــڅ درووسـتكراوى، تۆ كهسـێكى سهیرى، چۆن توانیت هـێنده بهرگه بگرى، چۆن نهكهوتى، ئهوه چ هـێزێك بووى رایگرتى! دواییش..

هێزی گوڵنار، گۆگجەلی، هێزی گوڵنار!

گۆگجەلى بە يېكەنىنەوە:

چ زوو ئەو گولنارە بووە ئەو ھيزه؟ باشە ئەو تۆپەلە بەفرەت بۆ بەو شيوەيە ليدا؟ گوتم:

زۆر چاوەرپىم كرد ئەو لىنمدا، لىنىنەدام..

دیّته بیرم، لیّی نزیك كه و تمه وه، تا هیزم تیدا بوو له سهر سینه ی گولنارم دا و به لادا هات و و هاواری كرد:

واي! كاكه چ دوژمنايهتيهكم لهگهڵت ههيه؟ تۆلەي ئهو خهلكهت له من كردهوه...

زمانم تیکنالاً، لهرزیم، وه به جارانی پیشوو لهرزیم، ویستم داوای لیبووردنی لیبکهم، زمان بهسترا و نه کرایهوه، نه چوومه وه پول، بی کتیب گه پامه وه مالا، له رییی له کولانی له پر توپه له به فریک به بن گوییم که وت، سه رم هه لبری گولی بوو، به نابه دلی، به فریکم بوی هاویشته وه، له کولانی مالی گولی شه په به فریکه مه گه رله کولی شه پی وابوریت، دوو روژ نه چوومه وه کولی شه ری سیدی له سیله خانووی خویان تووشی گولی بووم، نازانم چون شه رمم نه کرد، راست و ره وان گوتم:

گولنی، دەزانى ئیستا گولنار لە كۆلىژ لەگەلمە!

گوڵێ پێکهنینێك گرتی بهرینهدا، تهواوێك راوهستام پێکهنین نهپسایهوه، بهجێمهێشت..

- + راوهسته
 - چيه؟
- + تۆ دەڭنى تىكچووپت
 - لۆ؟
- + هێشتا! گوڵنار چي...

قسهى گولنيم به ئاسايى وهرگرت، ئاخر من وا لهوهيه گومان له گولنار بكهم، ئهو چۆن باوهږدهكات..

کوره گۆگجەلی کتیب و دەفتەرەكانمی ھەلگرتبوو، ھەر لەو رۆژەوە برادەرايەتىمان دەستىپینکرد، سلاویکم له گولنار کرد، ویستم داوای لیبووردنی لیبهکهم، تیگهیشت، نەپهیشت قسه بکهم، گوتی:

تۆ براى ئازىزى منى..

ئەو رستەيەى گولانار منى ويرانكرد، ويرانبوونيك جگه له خوم كهس نەيىدىت، جگه له خوم كەس كويى لەدەنگى دارمانم نەبوو، رەنگە كورى گۆگجەلى شتيكى لىنبىستېيت، دەپرسى:

دهبینم باش بۆگولنار لیدراوی..

رەنگە ھەناسەيەكى قوولام ھەلكىنشابىت:

وازى لێبێنه..

كوړى گۆگجەلى:

پێيبڵێ،ئهگهر شهرم دهکهيت من بوّت پێيدهڵێم..

گوتم:

نا، نا، شتى وا نەكەيت.

گۆگجەلى:

باشتره زوو پیپبلیی، نهوهك بگیریت..

گوتم:

وازى ليبينه..

چۆن وازی لیّبیّنم، گولنار نهك دوو میّرد حهفتیش بكات، ناتوانم وازی لیّبیّنم، وازی لیّبیّنم، وازهیننان له گولنار وازهیّنانه له خوّم، جگه لهو كهس نابینم، شهویش بهس من نابینیّت، لهبیریكردووم، نامناسیّتهوه، تو بلیّی من سهرچیخ چوویم و شهو گولناره گولناره كهی بن داربیه كه نهبیّت!!

باشتره پهنا بر گولنی ببهم، بیت و بیبینیت و بزانیت چی به سهرهاتووه، مالنی گولی نه مالنی خویان دوکانیکیان کردوتهوه، زور جار گولی نه سهری دادهنیشیت، لهوی دیتم، تووره دیاره، ویستم بلیم، نهو گوتی:

+ شتيك ههيه به چهقو ناكريت، برنوكهت ماوه؟

- بيّ برنو ده بم!

دەستى بۆ ماللەكەي بەرانباريان، ژوورى سەرى درێژ كرد:

ئەو پەنجەرەيە دەبىنى؟

دیتم، تیگهیاندم که پیاویّك ده نیّی به و پهنجهرهیه وه نووساوه، ههمیشه لهویّیه وازی لیّناهیّنیّت، بیّزاریکردووه، ناویّریّ بیّته سهر دوکان، چهند جار پیّیگوتوه پیاوبیّت و وازی لیّبیّنیّت به لاشه، ئیدی دهیهویّت به شیّوهیه که تهمبیّی بکات، که س تیّینهگات، له و قسانه بووین پهنجهره که کرایهوه، ههریّم دا گولیّ که دارلاستیك دیّنم و له دار پرتهقالی حهوشهیانهوه چاری پهنجهره که ده کهم، ده مه و عهسرانه، دایکی گولیّ منی دیت چوومه سهر دار پرتهقاله که نهیزانی کیشه چیه بهلام قسهی نهکرد منی به کوری خوّی و له جیّی برای گولیّ دانابوو، بابی گولیّ دهمیّکه په کی کهوتووه و گویّیهکانی له دهستداوه نهیدیتم، پهنجهره روو له روژه، نیّوچهوانی پیاوه که جوان دیاره، شووشهیه کی خی لهو شووشانهی بایم تهزبیّحی لیّ درووستده کات، خستمه دار لاستیکهوه، دارلاستیک نویّیه، لاستیکهکهی نهستووره، نهگه رتهواو رایکیّشی له نییّره کهری بدهیت ده تریّن، تهواوم راکیّشا، گویّم له هاواری پیاوه که بوو، دیتم به قادرمه که دا هاته خواریّ، دهستی به سهریهوه بوو، خویّنم دیت..

ئه و روزهی که فارووق کهس نهیده زانی چ بروانامهیه کی ههیه، وانهی (حزبی به عسی عهره بی ئیشتراکی) ده گوته وه به زمانی به دوویی گوتی:

ههر قوتابیهك بهرگی سوپای میللی نهپوشیت، با بچیتهوه مال..

 مامۆستا، بۆچى بابەتى كەرگىرانەكەمان بۆ ناگىزىتەوە؟ بەلام كورى گۆگجەلى زوو تىڭگەيشت چى دەلىنىم، لە تەنىشت يەكتر دانىشتبووين، دەستى خستە سەر زارم و نەيھىنىت بىلىنىم، گوتى:

كەرە، نەپلېنىت، مردنى بە دواوەيە..

له و رۆژە وه گومان نهما، كه گولنارى كۆليژ گولنارى بىن داربيهكهيه، هه و بۆيه ئاماده نيه جلكى حيزينك بيۆشنت كه بابى كوشتووه...

پۆلمان به سی قوتابیه وه جیهیشت، چووینه وه مالا من خهمی له دهستچوونی خویندنم نیه، خهمی من خهمی گولناره، رؤیشت و نهمزانی بو کوی چوو، چهند شهرمن و گیژ بووم، وهنه بوو له که سی بپرسم که مالی گولنار له کوییه، من بوچی وا به شهرمدا که وتبووم، ههر شتیك پهیوه ندی به گولناره وه هه با من نه ده بوو بپرسم، له که سم نه ده پرسی..

ئای گولانار ئەوجارەش ھەلاقپى، وەك چۆلەكە، وەك ئەو كۆترانەى وەك ئەە پووشكاخەزانەى ھەلامدەدان و نەدەھاتنەو، بزربوويت، چەند گەمىۋە بىووم، نە بە قسەى دىدارم كىرد نە بەقسەى كورى گۆگجەلى، شاردمەو، خۆشەويستىم بىۆت شاردەو، بەلام بۆ شاردمەو،!! خۆت نەتدەزانى؟ نابىت نەيزانىت! ئای گولانار جارى پېشوو، مىرد، كۆشەى خىللەكى لە مىنى دابرى، بەلام ئەوجارە حكومەت، لە كوى بتبينمەو، گولانار؟! لەو رۆۋەوەى لە كۆليىۋ دەركىراين، مىن حەفتەى سىئ چوار رۆۋ كرىكارىم دەكرد، دوو سى رۆۋ، دەگەرام، ئە شارۆچكەو و گوندەكانى دەوروبەرى شار دەگەرام، ئى ، ئەو، خودايە لە جادەيەك لە سەرە كۆلانىڭك لە پېش دەرگايەك گولانار بېيىنم، گولانار لە كويى؟ ھەلوەداى دوو چاوى جوانى تۆم، لەبەر خۆمەو، ئەو گۆرانيەم دەگوتەو، جارىك لە گوندىكى بىن زوورگەكان، ئەو گوندەى سەردەمانىك لە كارىزەكانى دەوروبەريەو، جۆگەيەك ئاوى دەبەخشىيە شار، جۆگە پېشەوەى سەر بە

شاردا بکات سهریّکی له دار خورماکه دهدا، لهوی له و گونده سیّبهری گولّنارم دیت، شهوی پیّشتر خهونم دیت، له و خهونه گولّنارم دیت له لای دارخورماکه به روّخ جوّگهی بی ناو سهره و ههوراز دهروّیشت، روّیشت و من به دوایه وه، پرسیم:

دهچیته کوێ؟

ئاورى دايەوە:

سەرچاوە، كارىزەكان..

دوا روّژه کانی هاوینه،سواری شره پیکابیّك بووم، ده چووه گوندی کاریّزه کان، چیشتانیّکی درهنگ له سیلهی خانوویّکهوه، دیتم، سیّبهری گولّنارم دیت، من گولّنار له سیّبهره کهشیهوه دهناسههوه، ههوبوو، تیث تیّپهری، سیّبهره کهیم دیت، تا سهرم ههلّبری سوورایهوه، تا سوورامهوه قهمهره که دهرپهری، ههوبوو، گولّنار بوو، له سیّبهره کهیهوه بهژنیم ناسیهوه، پرچیم ناسیهوه، لهنجهولاریم ناسیهوه، له کی پرسم، شهو ژنهی سواری قهمهره که بوو کی بوو؟ ناوی گولّنار بوو، وا نیه؟ نای شهرم! شهرم نامیهییّشت له ژنیّك له مندالیّك بپرسم، گولّنار چی ده کرد لیّره، گولّنار بهرهو کوی رویشت؟ دیّتهوه؟

هاتمهوه، له کوّلانی پشتموه ی هیّلانه ی فریشتان دیدارم دیت، کوّمهلیّك مندال به شیّته شیّته و چهپلهلیّدان دهوریان دابوو، ئهویش ههر دهیگوت((غارده توّپ هات، غارده..) تا منداله کانم لی دوورخسته و منیش وه و ویم لیّهات، منداله کان به منیشیان ده گوت: (شیّته شیّته، ئیشم به دهرییّته)، دهستی دیدارم گرت و گوتم:

هاوریّکهم، ههر تو به نیّوان من و گولّنارت دهزانی، چاکبهوه، پیّویستم به یارمهتیته..

دیدار تهماشای نه کردم، گویّی لیّم، نه گرت، هه لاّت و گوتی: غارده، توّب هات.. وهرزی خویندن هاتهوه، قسه ههیه وهرده گیریینهوه، وهرگیراینهوه، ئۆخهیش گولانارم دیتهوه، ریّك له سیّبهره کهی دهچیّت، گولانار و سیّبهره کهی کتومت یه کن، سیّبهری کهس وه ك گولانار له خوّی ناچیّت، کی به سیّبهر کهسیّك ده ناسیّتهوه، مین سیّبهری خوّم ناناسههوه، ههر من نا، کوری گوّگجهلیش به سیّبهر گولانار ده ناسیتهوه، چهند جار له پهناوه له سیّبهری کچانمان ده روانی، تهنها گولانارمان ده ناسیهوه، سهره تا گورگجهلی به سهرسوورمانهوه ده یگوت:

سەيرە، تۆ چۆن گولنار دەناسىموە؟

دواتر به سهرسوورمانی پترهوه:

نهيّنيهك لهو كچهدا ههيه، منيش سيّبهرهكهى دهناسمهوه!

 له دانیشتنه کانی یانه که جارجاره وا ریکده که وت من و گولنار بکهوینه سهرمیزیکهوه، چهند رسته یه که له رابردوو ده گوته وه، ئی، گولنار منی بیرکهویته وه، که قسه ده هاته سهر چاوه روانی ده مگوت:

داربیه ک له پیش دهرگامانه، به مندالی له سیبه رکهی گهمه مان ده کرد، ئیستاش له چاوه روانی براده ری مندالیم له سیبه ره که ی داده نیشم...

له ساتی گیّرانهوهی داربی تی چاویّکم له سهر گولّنار بوو، کهمیّك دادهما، وهك بلیّی شتیّکی بیرکهویّتهوه، به لاّم له پر قسهیه کی بیّ براده رهکهی تهنیشتی ده کرد و ههر گویّی له من نهبوو..

قسه دههاته سهر شهره گهرهك، دهمگوت:

كوريك به مندالي سهرمي شكاند به گهورهيي تۆلهي خوم ليكردهوه...

گولنار بزهیه کی ده کرد، وه ک بلینی شهرم تیتکی به ره و خواری راکیشی سهری داده خست، به لام زوو سهری به رزده کرده وه و په رچه می هه لده دایه وه و هیچ..

قسه دههاته سهر سهرکهوتنه جینی بهرز، دهمگوت:

له بن منارهی چۆلی بزرمکرد، له سهر سهری دیتمهوه..

گولانار وهك بلايي گويي له منارهش نهبووه، له گهان ئهوهي تهنيشتي بابهتي وانهي ده كردهوه...

بهلاشه، گولنار وهها نهچوته چـۆلهوانيـی لهبيرچـوونهوه بـه چـهند رسـتهيهکی مـن بيتهوه ئاوهدانيـی بيرهاتنهوه، هيچـی بيرناکهويتهوه..

ئەوسالىش ھەر لە ھىلانەى فرىشان نىشاتەرە، ئەر ھىلانەيەى بە دىار خشخشۆكەى مىندالىيەرەيە، بەلام وەك پار بە پىيان ناچىتەرە، تاكسىيەك دى، گولانار و دوو كچىدى ھەلدەگرى، چەند رقم لەر تاكسىيە دەبىتەرە، ھەر ئەر رقلىبورنەرەيەيە ئىستاش ژمارەكەيم لە يادە، چ ژمارەيەكى شورمە، تاكسىيى ژمارە شورم لە

لهنجهولاري گولناري كردم، له قرى ئايشهوفاتمهيي كردم، دهزاني كه دوور به دووري به دوايهوه بووم، چۆن خەيال دەبووم، ھەرچەندە ھەندى كەرەت خەيالبوونى دواي گولنار رووداوی ناخوشی به سهرمدا دینا، بهلام چیژی گولناریان یینهدههینامهوه، من که به دوایهوه دەرۆپشتم، هەستمدەكرد ئەو كچه فریشتەپه و رئىي بەھەشتم نیشان دەدات، یان هەر خۆی بەھەشتىكى گەرۆكە، دەبىت بە دواوەي بم، ئەو تاكسىيە لە كويّ هات! خوّزگه من شوفيّرهكه دهبووم، چهند جاريّك من زووتر تاكسيهكم دهگرت و دهچوومه پیش چایخانهی شهوان له سووچیکهوه دهمدیت، گولنار له تاکسیهکه دیته خوارێ، به پەلە دەچێتە ھێلانەي فريشتانەوه، خۆم نەمدەزاني چى دەكەم، لـ كۆليـ ژ له دیتنی گولنار تیر نهدهبووم، یان ههستمده کرد گولناری دهرهوهی کولیژ گولناریکه رەنگە نزيكتر بيتەوە لە گولنارى داربى، گولنارى جاران، تاكسيەكە بۆ من بەلا بوو، وام به سهر هات، ئهگهر له چوونهوه به دوای گولنارهوه نهیم، وهك ئهوه وایه ئهو روزه گولنارم نهدیتبیّت، روّژ به روّژه له تاکسیه که به رقدا دهچووم، ، دهمگوت، نازانم، نايهتهوه بيرم، من چيم دهكرد، بۆچى وام دهكرد، گولنار مىنى بردبىزوه دۆخى ئەو سالأنهی که له نیوه ئاگایی شهو و رۆژم ده کردهوه، دهبوو چارهیه ک لهو تاکسیه بكەم..

روّژیّك دوا وانه نهچوومه ژوورهوه، پیش چوونهوه به چارهگیّك، چوومه دهریّ، خوّم گهیانده تاکسیهکه، شیوفیّرهکه لیهولاوه سیهرگهرمی قسیان بیوو، نهترسیام لیه ئاشکرابوون، به پیّدزه، به خوّ گنخاندن به شیتهوه، هیهر چوار تاییهم فسیکردهوه، روّیشتم له جاده که پهریههوه، له دهو بهسته گهوره که راوهستام، شهو بهستهی کاتی خوّی کهره کان لیّیهوه نازووقهیان بو پیّشمهرگه دهبرد، شهو کهرانهی بوونه هوی کوشتنی بابی گولنار، ئوخهیش وا به خوّ و دوو برادهره کهیهوه به پیّیان کهوتنه ریّ، ترسام له ری تاکسی راگرن، دیاره راناگرن، بروّ گولناره کهم، دوور به دووری وا به

دواتهوهم، ئهوهات لیده کهم تاکسی، گولانار چ گولانار ده لیّنی شوّرهبیه به جاده دا ده روات، پرچی داوه ته دهست با، وه ك دلّی من پهریّشان و بلاّوه، جگه له گولانار هیچ نابینم، نه کچ نه بنیادهم، نه ترومبیّل و جاده، هیچ هیچ، کهس کهس، گولانار و بهس، خودایه، گولانار چی له مین ده کات، ئه نجام چیم به سهردیّنی و بو کویّم دهبات! دوور به دووری به قری گولاناره وه به ستراوم و رامده کیّشی، ئه گهر خشه و جیره و زرمه نهبا، له قری گولانار نه ده بوومه وه، چاو ده که مهوه، بوّچی چاوم داخستبوو! سی ترومبیّل وه ك بلیّی چوونه ته ناو یه کتر، شوفیّره کان لیك دابه زین، له دهستی یه کیان ده ریافیسی کم دیت، نیو گهز دریّژ ده بوو، په لامّاری یه کتریان دا، مین ده و که بلیّی حه په ساوم، سهیر بوو، وازیان له یه کتر هیّنا، ههر سیّکیان پریان دا مین درنافیس له دهست ده لیّن:

تۆ، كويرى، گيژى، كەرى، وا دييته ناو جاده..

چ تینه گهیشتم، مستیکی توندم به شان کهوت، دهستم بلند کرد، دهستیکی توند مهچه که می گرت، له و ساته دهنگیک:

بهری دهن، دهنا کهرت کهرتتان دهکهم..

ئه و دهنگه ئاشنایه، ئاور دهدهمه وه گولنی چهقزیه کی گهوره ی به دهسته وهیه وه، به چاویک ته ماشاده کات، چهقز کی شریت ته ماشای بکات، ترس ده یگریت، شوفیره کان سه رسام بوون، وه ک بلینی قه تنه نه ناندیت بیت ژنیک چهقوی به دهسته وه بیت و همره شه بکات، به ریاندام، له و لاوه گویم له دهنگیکه:

خۆتان لەوە مەدەن، ئەوە گولنى چەقۆكىشە..

شوفیره کان نازانم نه ترسان، نه شهرمیان به خو بوو له گهل ژن شهر بکهن، وازیان هینا، من و گولی تا نزیك مالیان پیکهوه هاتینهوه، گولی گوتی:

ده لني ئيستا دار لاستيك هه لناگريت، هه ليگره به كه لكت ديت..

له رئینی دهمویست به گولئی بلیم، به دوای گولنارهوه بووم، بزیه وام بهسهرهات، چهندی کردم، وشهیه کم به زاردا نههات، شهو به و خهیالهوه نووستم که گولنار ئاگای لهو رووداوه بووبیت و سبهی شتیک بلی، سبهی هات و چی نه گوت، ئای گولنار!

زور پیننجشهمووان چاودیری گولنارم ده کرد، بزانم ناچیتهوه مالا، زور له قوتابیان ئهوانهی له جینی دوور نههاتبوون، سهردانی مالهوهیان ده کرد، کهچی گولنار ئهوهشی نهبوو، نازانم، نهمدهدیت بچیته هیچ کام له گهراجهکان، عهسرانی پیننجشهمهیه له که له گه کهی که هیلانهی فریشتان هاتنهوه خوارهوه، عهسرانی پیننجشهمهیه له که که کهیک له هیلانهی فریشتان هاتنهوه خوارهوه، جانتای گهشتیان له شان بوو، سواری تاکسی بوون، نهمکرده نامهردی تاکسی دوای ئهوانم راگرت، پییمگوت، بو گهراجی گهوره، نه شمدهزانی گولنار ده چیته ئهوی بیان، ئوخهیش لهوی دیتمهوه، خوم نیشانی نهدا، چاودیری ده کهم، سواری کوستهریك بوون، نهمکرده نامهردی سواربووم، به تهنیشتیدا هه لکشامه پشتهوه، به لام نهیدیتم، بو کوی ده چیت له گهالتم گولنار، کوستهر رینی باشووری گرت، له بازگه یه که نهی داوای پیناسهیان کرد، منیان دابهزاند، وا بزانم گولنار نهیدیتم یان نهیناسیمهوه، کوستهر رویشت و منیان هیشتهوه، گومانیان له ناسنامه کهم ههبوو، درهنگ کوستهر رویشت و منیان هیشتهوه، گومانیان له ناسنامه کهم ههبوو، درهنگ بازادیان کردم، بهریی خومدا گه وامهوه، به لام تهمین نهبووم، زور پینجشهمهیدی چوومهوه گهراجه که، حهیف گولنارم لهوی نهدیتهوه..

پهنام بۆ تەختەرەشەكە برد، بەلكو لە رئى تەختەرەشەوە رابردوو بەبىرى گولنار بىنىمەوە، لە پشووەكان دوور لە چاوان، بە رەنگى سىپى، وەك دلنى جارانى گولنار سىپى، زۆر شتم دەنووسى:

به سهر داربی دیداردا

بەفرىكى ئەستوور كەوت

چى سپيتره له وهرزى مندالى؟

مەگەر ئەو سېنەپەي لە ھەللەي دوگمەپەك

بۆ چاو ترووكانىك دەركەوت..

چاوم له سهر گولناره، ده یخویننتهوه، به لام هیچ، پرووشهی یاده وهری به سیمایهوه دیار نیه، یه نجه یه که ناگاییه وه بو یه خهی نابات..

له سهر تهختهرهشه که به خهتی سپی وهك سپيتيي چاوي گولنار دهنووسم:

دوو مندال

به پووشکاخهزیکی سپی وهك رهنگی سامال

نامەيەكى تىنوو دەنيرنە ئاسمان...

پووشكاخەز دەبيتە پەلە ھەورى

به ناو پرووشهدا دهچنهوه مال..

چاوم له گولاناره ده یخوینی ته وه، به لام، هیچ، سه ریکی بو پووشکاخه زی یاده وه ری هه لنه بری، من هه ستمیینه کرد..

له سهر تهخته رهشه که به خهتی سوور دهنووسم:

يهنجه كانت دهناسمهوه

خوينني ئيوارهيه كي مني گرتووه..

ليوه كانت دهناسمهوه

كريمستى سوورى منداليى بردووه

به چې دهمناسيهوه، کچې داربي

من كريمستى و خوين و سووراوم لي تيكه لأوبووه..

دەبىنم گولنار له ساتى خويندنەوە ليوى سوورى دەجووليننى، بەلام هيچى پينوه ديار نيه، دەلينى له تەمەنى نه كرميستى خواردووه، نه برينى پينى كەسيكى تيماركردووه...

به خهتی زهرد له سهر تهخهتهرهش دهنووسم:

له سهر بانی تریفهیی

به کراسی زهردهوه راکشاوه،

بەردىكى ھىنندەى سەرە يەنجەيەك مانگ دەشلەقىنىن..

پيخهف له بان تووړه دهبي

ئەو شەوە چ شەويك بوو لە بينھودەيى!

گولنار ده یخویننیتهوه، به لام هیچ، نه ههر دارلاستیکی من رهنگه هاواری میردیشی له بیرچووبیتهوه..

له سهر تهخته رهش به چهند رهنگیك دهنووسم:

له دهو بهستي پيش مالي ٚ

له پاش بارانیک به سهر مندالی

به تەنىشت خۆمەوە بوويتە يەلكە زېرىنە

له بیرته!

یان دابران بهستیک بوو ههستا و یاده وهری رامالی!

به دهم خویندنهوهوه پهرچهمی پهلکهزیرپینهیی ههلدهداتهوه، بهلام دیاره یادهوهریی به بهستیدا چووه...

جگه له کوری گۆگجهلی کهس نهیدهزانی ئه و شتانهی سه ر تهخته رهش مین دهیاننووسم، هه ر ئهویش دهیزانی بو گولناریان دهنووسم، سه ری سوور ما بوو له وهی له دیره کاندا مندالیی بیرده هینمه وه، ئاخر ئه و چ بزانیت که مین له مندالیه وه سه راسیمه ی گولنارم، روزین هه رسالی یه که م بوو گوتی:

يەك نەزانىت، دەلىت حەفت سالە عاشقى ئەو كچەي

له بهر خوّمهوه گوتم، حهفت بخه سهر حهفته که و هیّشتاش...

له پشوویک له سهر تهختهرهش ئهو دوو دیرهم نووسی:
به ریشی بۆزهوه سوجدهی دهبهم من بۆ جهمالی تۆ
ئهدی بۆچی دهیانگوت دار که پیر بوو تازه دانایه
بزهت ناییته سهر لیو، بهزهت نایه به حالمدا

ئەگەرچى زۆر لەميى ساللە لە دووت دەخشيم وەكوو سايە

مامۆستا خوينديەوه، پرسى:

کی ئه و شیعرهی هیمنی نووسیوه ؟

كەس وەلامىنەدايەوە، گوتى:

لهبهر خاتری نهو دوو دیّره له بابهتی خوّمان دوورده کهوینهوه و له رهوانبیّژی نزیکدهبینهوه، ههر لهو وانهیه هموه ناوی بووه ماموّستای رهوانبیّژی، دهنا به ماموّستای کتیّب ناوی روّیشتبوو، ناوی خوّی عهزیز بوو، نهو ماموّستایه ههمیشه کوّمهانی کتیّبی له بن ههنگل بوو، دهیانگوت ههمیشه سهری به سهر کتیّبهوهیه، ماموّستای رهوانبیّژی دهیگوت:

ئەو كەسانەي ناخويننەوە، نازانم چۆن ژيان دەگوزەرينن!!

ماموستای رهوانبیژی شیعر ده کاته وینه، خهریکه وینه کچیک ده کیشی له یه کهم هیلهوهههستده کهم له گولانار ده چی، ئهوه تا گولانار هینده لیم دوور نیه، له پیشمه وه دانیشتووه لایه کی رووی لیم دیاره، له ئاوپدانهوهیه کتهوای رووی دیار کهوت، وینه کهی سهر ته خته رهشه کهش له ئاوپدانه وهیه کیراوه، جیاوازی له بزهیه، ئاوپدانه وهی وینه که بزه له سهر لیویه تی، ماموستای ره وانبیژی ریک وینه ی گولاناری کیشا، جوانیه که سیمای وینه که دایه، ته نها له گولاناردا ههیه، له به رانبهر گولانار وینه ی پیاویک ده کیشی، کتومت منم، به لام به پیری، سهر و ریشی بوزه، کهمیک به لای گولاناردا چهماوه ته وه وه بلیمی له کولاناردا چهماوه ته وه وه بلیمی ده ختیک به

له لقه کانیه وه دیاره چوته ته مه نه وه، قه دی دره خته که زور له به ژنی من ده چیت، منی سه رته خته ره شه که نا، ماموستای ره وانبیزی ده پرسی:

كئ دەتوانىت، درەختى پىر بچەمىنىنىتەوە؟

كەس وەلامى نەدايەوە، ئەو جارەش پرسيەوە:

قوتابيهك گوتى:

مامۆستا، كەس..

ههندیّك به بیّدهنگی مانهوه، ههندیّك به ((كهس ناتوانیّت)) دهنگیان بهرز كردهوه، دهستم ههلبرى:

+ ها، تو دەتوانىت؟

- ئەرەي دەتوانىت بىچەمىنىتەرە تەنھا شىعرە

+ ده مخوّش، شیعر ئهستهم باردیّنی، شیعر پهرجوو دهنویّنی، ئهوهیه رهوانبیّژی، ئهوینداری پیر به داری پیر ده چویّنیّت، یان به پیچهوانهوه..

گولنار ئاوری لیم دایهوه، وهك وینه که ویستم ههستم کرنووشی بو ببهم، تا وینهی سهر ته خته ره شه که غایش بکهم، شهرم به ستمیهوه...

ماموّستای رهوانبیّری وا ویّنهی من و گولّنار دهسریّتهوه، هیّندهی نهمابوو، هاوار بکهم، خوّم گرت، ماموّستا هاته سهر دیّرهکهیدی، گوتی:

من کهمیّك لیّیدهدویّم، دواییش کی ده توانیّت به ویّنه بیکیّشیّ، با بیکیّشیّت، لهو دیّرهدا (بزه) و(بهزه) که هاوئاوازهن و له رهوانبیّژی ده چنه رهگهزدوّزیهوه، ئی ههموو بزهیهك له بهزهییهوه نایه، به لاّم لیّرهدا بزه بیّ بهزه نارسکیّت، لیّره جوولهی لیّو به جوولهی دلّهوه بهنده، تو بیهیّنه بهرچاوی خوّت، کوریّك سالانیّکی زوّره سهراسیمهی کچیّکه، به دوایهوهیه، به تهنیشتیهوهیه، تهماشاکه کوره تیّکهلی

سیّبهری کچه بووه و لیّکدی جیا نابنهوه، به لاّم کچه بزهیه کی بو ناکات، چونکی بهرانبهره وی بهزهیه کی له دلّدا نیه..

ماموّستای رهوانبیّری چووه دووی، گوّگجهلی که له تهنیشتمهوه دانیشتبوو، هاغدا که ویّنه که بکیّشیّت، شهو کوره ویّنه کیّشیّکی کارامه بوو، ماموّستا لیّبوّوه، گوّگجهلی ههستا، کیّشای، ویّنه ی گولّناری کیّشا، سیّبهره کهی کیّشا، شهو سیّبهری له گوندی کاریّزه کان دیتم، کیّشای، گوّگجهلی چ ویّنه کیّشیّکی دهستره نگینه، به سهر خوار کردنه وه تهماشای سیّبهره که بکه له شیّوه ی کوریّك خوّی دهرده خات، شهو کوری دورده خات، شهو کوری ریّك منم، من تیّکهلی سیّبهری گولتارم. دواتر داوام له گوّگجهلی کرد، ویّنه کهم بو بکیّشیّتهوه، کیّشایهوه، نهمویّرا له ژووره کهم ههلیّواسم، دایکم گولتاری دهناسیهوه، وینه کهم لایه و له دووی گولتار دهخشیّم وه کسایه..

حهفته دیّ، مانگ ده روا، سال ده سووریّته وه، گولّنار نامناسیّته وه و نامناسیّته وه، له هوّلی گهلیش نهیناسیمه وه، وا ریّککه وت بکه وینه تهنیشت یه که وه، به راه ده سییّکردنی شانوّگه ریه که زاخم کرد لیّی بیرسم:

- + تۆ قەت چووپتە سىنەما؟
 - بەلىي چوومە
- + جارى يەكەمت لە بىرە چۆن بوو؟
 - نا، نازانم..

هیننده ی نه مابوو به بیری به ینمه وه ، شهرم زاری به ستم ، چون به بیرت نایه ته وه گولنار! نه دی بایم نه یبردین ، له ته نیشت یه که وه دانه نیشت بووین ، گولاه به روزه مان ده خوارد و چهیلاه مان بو یالاه وانه که لیده دا ، چون ده بیت نه و روزه ت له یاد چووبیت!

گولنار به دارلاستیکیش نهیناسیمهوه، له پهنجهرهی پۆلهوه دهبینم لهگهل کورپنك ییاسه دهکات، ماوهیه که گولناریتر ههر به تهنی پیاسه دهکات، بهلام چهند جاریکه

له گهل نهو کوره دا ده بینیم، هه ر نه وه ش وای کرد، دار لاستیك بگاته ناو کۆلیث، پۆل چۆله، کوری گۆگجه لیم له سه ر ده رگا کرده سه بیار، نه شیده زانی چ ده که م، له پارچه کاخه زیّکی گچکه نووسیم: ((وا باشه ته نیایی نه و کچه تیّکنه ده بیت))، له به ردیّکم ئالاند، له په نای په رده ی په نجه ره وه سیّره م لیّی گرت، برنز هه له بکات دار لاستیکی من هه له ناکات، نه وه قسمی گولیّ بوو، ناوی له دار لاستیکه که ی منیش نابو و برنیز، سیّره م له زگی گرتبوو، به به رچاوی خوّمه وه به رده نامه بیه که ی هه لگرته وه، خویّندیه وه، گولّنار ویستی کاخه زه که ببینی نه بدایی، ته نها به رده که ی دایه ده ستی، گوتم نوخه به گولّنار ده مناسیّته وه، نای کچی له بیرچو و نه وه! به دار لاستیکش نه بیناسیمه وه، دنیا تووشی چ به ره واژیه که بووه، گولّنار به ردی من نه ناسیّته وه! چیدی کوره م له گه ل گولّنار نه دی بیاسه کات..

ههر دەبیت بمناسیتهوه، نامهی بو دەنووسم، ئهوپهری ئازایهتیم نواند، به خهتیک که له خهتی من نهجیت، نووسیم:

کیژی، تو داتناوه کهی من بناسیتهوه! من چیدی بهرگهم نهما، وهلام بدهوه گولانارهکهم.. نامه که ههر هیننده بوو، ئهوه شم نووسیبوو: ئهگهر به نامه وهلامت دامهوه بیخه دهندووکی کوترهکهوه..

له پشوویکدا دوور له چاوان خستمه جانتاکهی گولانارهوه، ئهوه یه کهم جارم بوو جانتای کچیک بکهمهوه، له کردنهوه دا چوکلیّتیکم بهر چاو کهوت، دزیم، یه کهم دزیم له جانتاکهی گولانارهوه بوو، چ چوکلیّتیکی به تام بوو، زوّر جار ده مگوت تامی چوکلیّته کهی وایه داخوا تامی لیّوی چوّن بیّت.. به چاوی خوّم نهمدیت نامه که بخویّنیّتهوه، به لاّم ههر ده بیّت خویّندبیّتیهوه، ئیدی چاوه ریّم وه لاّم بگاته ده ندووکی کوّتره که، ئهو ده ندووکه کهوتوّته تهنکیّشی خوارووی ته ختهره شه که به لای کورسی ومیّزی ماموّستا، ده ندووکی کوّتر هه لاکوّلینیّکی به قه د سهری کوّتریّکه له ته خته ومیّنی ماموّستا، ده ندووکی کوّتر هه لاکوّلینیّکی به قه د سهری کوّتریّکه له ته خته و

رەش، ھەر رىك سەرى كۆترە، ئەوە دەستكردى گۆگجەلىييە،چاوم لىنبوو، بە قەللەمبر ئەو نەخشەى نەخشاند، ھەموو پۆل ناويان لەو نەخشە نا دەندووكى كۆتر، مامۇستاى رەوانبىتى جارىك گوتى:

بەس بزانم، كى ئەو دەندووكەي خستۆتە تەختەرەشەوە، خەلاتى دەكەم..

گۆگجهلی خۆی ئاشکرا نهکرد، ئیدی من رۆژانه، ههر ههلیک ههلکهوی، نووکه پیننووسینی، سهره پهنجهیه به دهندووکی کوترهکهدا دهکهم، وهلام نابینمهوه، له بنموه شهرت ته ماشای چاوی گولنار دهکهم، هیچ، نه بایه نه باران، زور لیبی توورپه بووم، بیرم به لای دارلاستیکدا رویشتهوه، زور نیشانهم گرت و پیکام، ئیستا نورهی گولنار خویه تی، ئه منی ههنجن ههنجن کرد، به چی سیزهی له مین نهگرت! سیرهیه کی لینه گره داناکهویت، روژانه دارلاستیک ههاندهگرم، وهرزی بارینه، باران لینیکردو تهوه، ئهگهر دانت خوش بینت، ئهگهر یار بتناسیتهوه، هی ئهوهیه لهو ههوایه لییکردو تهوه، ئهگهر دانت خوش بینت، ئهگهر یار بتناسیتهوه، هی ئهوهیه له پیاسهیه، نیکن، له بهر دهمن، رهنگه ئه دورهوهیه، گولنار لهگهان کچینک له پیاسهیه، نیکن، له بهر دهمن، رهنگه ئه دو دانی خوش بینت، له پشت یانه که چهند بنه دره ختینک ههیه، پهنایه کی باشه، بهردیک و کهرته چوکلیتیک له گیرفانه، چوکلیت شهو چوکلیت شهو دارلاستیکهوه، چوکلیته که له جانتاکهی گولنار دزیم، دهمویست بهرده که بخه مه دارلاستیکهوه، دام لهرزی، چوکلیته کهم له جینی دانا، ویستم دارلاستیک تهواو راکیشم، دام لهرنی، هیندهم راکیشا که چوکلیته کهی بگاتی، گهیشتی، به نهرمی له سهر سینگی کهوتهوه، چاوی به دهوری خویدا گیرا، ههانیگرتهوه، گویم لییه، برادهره کهی دهانی:

چيه! چوكلێتت بۆ داوێن!

چاوم لیّیه،کردیهوه، حهیف نه خواردی نه خویّندیهوه، رهنگه نهیزانییّت شـتیّکی لیّ نووسراوه، تیّیههلدا، چووم ههلمگرتهوه، خوّم بو خوّمم خویّندهوه:

پار چوكلێتێكم لێت دزى، ها كەرتێكت بدەمەوه..

ههر ئهو رۆژه دەمويست گولنار به گولنى نيشانبدەم و چارەيەكم ليبكات، ئهوجاره گالتهشم ييبكات ههر دەبيت بيبينيت، بهلام گولنى ديسان له بيرى بردمهوه:

+تۆ دەزانىت ترومبىل لىخورى؟

- له جيني چۆل..

+ منیش ئیشم به جیّی چوّله، به لاّم ده توانی ترومبیّلیّك بو ماوهی كات ژمیّریّك یه یدا یکه یت؟

- ئاسانە

ئاسان بوو، برادهرم ههبوو، ههیانبوو، کاتی تییگهیاندم ترومبیّلی بو چیه، نه گولّنارم لهبیرما، نه هیچ، زراوم چوو، به لام به سهر خوّم نه هیّنا و ههریّم پیّدا که کارهکهی بو جیّبهجی بکهم، من نهمده توانی له قسمی گولّی ده ربچم، هیّنده م ریّز له کچه چهقوّکیّشه دهگرت، خوام بوو ئیشیّکی به من بیّت، له بیرمه نهوه شم گوت:

+ ئەو پووخەيە بۆ من ليڭگەرى، بايى دارلاستىكىكە ...

شهوی پیش دهستبه کاربوون، به گولیّم گوت که شهو کاره مهترسیداره، من پهیوهندیم لهگهل ریکخستنی شار ههیه، شهو کاره بو شهوان لیّگهری، به لاّم گولیّ ملی نهدا، حهزیکرد شهو کاره به دهستی خوّی شه نجام بدات، لهوه شاگادارم کردهوه که رهنگه پاسهوانیّکی ههبی و له دوورهوه چاوی له سهر بیّت و بزانیّت که دیّته مالی شیّوه، گولیّ دلّنیای کردمهوه که ورد و درشتی بابه ته کهی له به ر چاو گرتووه و به نهینی ده میّنیّتهوه، سبهینیّکهی زوو گولیّ هات و گوتی:

وهره ئيشه كه تهواوبكه..

حەپەسام، باوەرمنەكرد، ئى، چووم ترومبىلم ھىننا، گونىيەكى خاوىنىمان باركرد، يەك پەلەي پىدو، سەبوو، ھەر ھىنىدەي فەردە پيازىك گرانە، دەستىكم لە سەر

سووکانه، دهستیکم له سهر دلم، ئاوردهدهمهوه، وا دهزانم ههرچی ئهمنی شاره به دوومهوهیه، له چولهوانیهکهی سهرهوهی بهستی گهوره له ناو دهغل فریم دا، چهندان شهو خهونم به ناو فهردهوه دهدیت،دواتر به گولیم دهگوت:

چۆنت كوشت؟

گولني گوتي:

بردمه ژوورهکهی خوّم، پیش ئهوهی دهستی به دهستم بکهویّت، چهقوّم له قورگی راکرد، کهوته لرخه لرخ، دهستی بو دهمانچه برد، پیرانهگهیشت، به چهقوّیهکیدی خستم، دایکمم تیکهیاندبوو، پیکهوه به پیکهنینهوه تیمارمانکرد، نهتدیت گونیهکه پهله خویّنیّکی پیّوه نهبوو..

چۆن دەستت تېچوو بىكوژىت؟

گولني دهيگوت:

چۆن دەستم تێناچێت! ئەمنێكى عەرەب، زۆرم لێبكات ئەگەر لەگەڵى نەخەوم، بە گرتنم بدا، چۆن دەستم ناچێتە كوشتنى..

ئه منی پووخه له بیابانه وه ها تبوو، مالای له پشت کولیژه که خانوویّك بوو حهوشه کهی به قه د ده خانووی ئیمه ده بوو، هه مووی گولا و گولاّزاره، ناوی نازانم کی خهله ف بوو، به لام خه لکی ئه و ناوه له نیّوان خوّیان به ئه منه پووخه که ناویان دیّنا، ئه منه پووخه هه رچی ویستبای بوی ده چووه سه ر، شهوی ک به سه ریان دادا، به رنه که و پووخه یه که ده تگوت بزنه له په که س نه بوو لیّی نه ترسیّ، من له وه تینه گهیشتم گولیّ چوّن باوه پی پیهینا که به ته نی و بی ترومبینل بیّته مالیان.

گولانار نهبا ئهمنه پووخهی ناو گونیهم لهبیرنهده چوه، گولانار منی خستبووه گیژاویکه وه ههرچی روویده دا، زوو تیده پهری و وینه و دهنگه کانی هینده له چاو و هنری من نهده مانه وه، شهو سالانه خهمی گولانار نهبا،

كارەساتى گولنار نەبا،من لە ئاست ئەو ھەموو خەم و كېشە و كارەساتانە چۆن خۆم رادهگرت، زور برادهر و ناسیار ئاوهوئاو چوون، کهس نهیدیتنهوه، نیشانهیه کیان بهجيّنههيّشت، ييّشان ئهو ئهودهمانهي كه هيّشتا گولٽار له گهرهك ههلنهفريبوو، ژنه رەشيۆشـەكانى گـەرەك ھێنـدەي يەنجـەي دەسـتێك نـەبوون، ئێسـتا گـەرەك دەڵێـي رەشۆلەي بە سەردا باريوه، رنىي گۆرستان رەشدەچىتتەوه، ئىستا دارەبازه دارەبازه، ييشان ئەو دەمانەي گولانار ھىشتا يىپەكى ھەر لە سىپەرى دارىيەكە بوو، مزگهفته کهی نزیك گۆرستان دارهبازه یه کی ههبوو، له و گۆره كهوتبوو، كني ئیشی ییده که وت، جگه له خانزاد و مام گهریده، ئیستا دوازده دارهبازهی ههیه و هیچیان به مزگهفت ناکهونهوه، ئهو ههموو تهرمه له کوێوه دێن، پێشان ئهو دهمانهي گولناریش یارهی قورئانخوینی دههینا، گۆرستان قورئانخوینیکی سهر و زیاد بوو، ئهوه نهبوو جهبار بي ئيش دهماوه، ئيستا كلاو له سهره قورئان به دهسته كان ناژميردرين، كەچى دەبينت نۆرەيان بۆ بگريت، گۆرستان، گۆرستان، ناو چينورمەكان يربوونـەوه، گۆرستان گەورە دەبیت، به هەر چوار لادا دەكشیت، زەوی و زاری نەھیشت، گەیشته گەرەك، شارەوانى فريانەكەوتبا، گۆر دەھاتە كۆلانى، دىيوارى بە دەورى گۆرستاندا قیتکردهوه، پیشان به چهند گهره کی گورستانیکی گچکهیان ههبوو، ئیستا ههر گەرەكىك چەند گۆرستانى ھەيە، بابم دەيگوت:

گۆرستانەكانى ئۆستا دەستكەوتى شەرن..

دایکم دهیگوت:

ئەو كوژراوانەى لە كەند ولەندان بوونە خۆراكى قەل و دالاشان، لە چەند گۆرستان جىيان دەبىتتەوه؟

له و سالانه بوو فریشته ی شهوه که شهردو و ناسمان به گژیدا چوون و خوی رادهستیان نه کرد، شهویک له و گه یه که هینده دوور نه بوو له قوتا بخانه که ی

گولاناره وه، گولاناری دوای میردی یه کسه م، وا بیزانم هسه ر لسه و کولانسه بسوو کسه دارلاستیکیکم گرته سهدام، بووه ناگر باران له ههموو لایه کهوه ته قه و ناگر، کوپته ر ههستا، شار بووه پارچهیه ک ناگر، ههوال به دوای یه کولان کولان کولان، سهربان سهربان، دهات ده روزیی، ههوالی جیاواز زنجیره ی به ستبوو، جیاوازیه که پتر له ژماره دا بسوو، ههوال:

ههزار يێشمهرگه هاتوونهته ناو شار..

هەوال:

دوو ههزار پیشمهرگه یتره، ههر دیتتان شار ئازاد بوو..

ههوال:

خوين له جاده دهروات..

ئه و شهوه پیده چوو شار دلی له ناو دهستی بی تولاهستین ئیمه ی ده کرده وه ژووری و خویشی به پیه کهوه ، ده هات و ده چوو یان له سه ربان یان له پیش ده رگا بوو ، روژی دواتر ژماره که روونبووه ، یه ییشمه رگه ، شه ری حکومه تیکی کردووه ، دوا فیشه کی به خویه وه ناوه ، دایکم که زانی شه و پیشمه رگه یه (فریشته ی شهوه که) یه شهش مانگ خوی له خم هه لکیشا ، وه ک پهرژینی خوشکی لیها ته وه ، لیکم جیانه ده کردنه وه ...

دیسان هاویّنه، نای هاوین، چ زوو دیّیتهوه، هاوینی نهو سالانهی کوّلیژ بوّ مسن ویّرانی بوو، به من با نههاتبا، پشووی کوّلیژ نههاتبا، دوا روّژی کوّلیژ ریّگ له دوا ههناسه دهچوو، چ سهرهمهرگیّکه دابران له گولّنار! له هاویندا شار چ چوّلهوانیهکه، چ کهلاوهیهکه، له پوّل چوّلتر، له کهلاوهی نزیك دارخورماکه کهلاوهتر، شار بی گولّنار بیابانیّکه جگه له توّز وخوّل چ دیار نیه، ههناسهم دهگیریّ، چاو دادهخهم، به دهوری خوّم گیّژ دهخوم، نهو هاوینهش پارچه کاخهزیّك بووم به دهم گیژهلووکهوه،

نه مده زانی له کوی ده بزووم و له کوی ده گیرسیمه وه ، له و هاوینه جاریک گولنارم دیت ، له کن مام قادر به یادی گولنار پهرداخیک هه نارم خوارده وه ، هه ر به یادی وی له کولانی قه نه فله وه سه رم به قهیسه ری داگرت، چه ند ژنیکی گه ره گ نه و ناوه یان له و کولانه نابوو، چونکی که سه رت پیدا داده گرت بونی قه نه فل ده رژایه لووت هوه ، خانزادیش گوتبووی:

لهو كۆلانهوه بچيته ژوورهوه ئهگهر ههمووى قهيسهريش بكهيت تا نهيته دهرهوه قهنهفل بهرت نادا..

به خهبالني گولنار له كۆلانني قەنەفلەوە له كۆلاننى خانزادەوە، دەچمە ژوورى، چەند خۆشە رئى خەيال بگاتەرە راستى، ئەر جارە گەيشىتى، لە سىڭكوانەكە لە يىپش فرۆشگايەك گولنار لە تەنىشتەرە دەبىنم، كراسىكى سوورى لەبەرە، يرچى كردۆتەرە، به سهر شان ملي هاتزته خواري، وهك بلّيي چاو بـهرهژيري بم، رووم نايـه رووهو روو بزى بچم، له پشتهوه لێى نزيكبوومهوه، نهگهپشتميّ رۆپشت، قهپسهري پره، شان به شان ده کهویّت، به دوای گولنارهوهم، خیرا دهروات، ری نیه، نایگهمیّ،ده لیّنی پیشه وی چۆله، یان خەلك دەزانىن بەيەلەپ و رئى بىز دەكەنەوە، نابئت بزرى بكەم، قەيسەرى ھەزار كۆلانە بزرېيت ناپېينمەوە، بزر نابيت لـ دوورەو، پرچى ديارە، یرچینکه له هی کهس ناچیت، رهنگی به لای زهردیهوهیه، به لام زهردیک له یرچی كهسدا نهمديتووه، دهڵێي باي دێ، يرچي گوڵنار سهما دهكات، من تهنها يرچي گولنار دەبىنم، باوەشىنك يرچى بە قەيسەرى وەركردووە، دەلنىي روو لە كونە با دەروات، يرچ يەخش و يەرپشانه، يەرتوبلاۋە، داوداوه، بـه دواي يرچـم و نايگـهمـي، شان شان، شانم ییده که وی و ههر ده روّم، پرچ تا دی پهرتوبلاوتر ده بی، زور تر ده بی، ئای! چ دەبىنم، يەك بە كۆلانى قەيسەرى پىرچ لىە پىشىمەرەيە، دەرۆم و نايگەمى، ناوەستم تا نەگەمىي ناوەستم، تا دەستم نەخەممە يرچىي گولنارەوە ناوەستم، يرچىي گولانار هیننده لیم دوور نیه، کهمینکیتر دهست دریزبکهم، په نجهم دهیگاتی، چاوم چ نابینی، به پرچی گولانارهوهیه، زللهیهك وهستاندمی، ئاگری له چاوم کردهوه، چاو دهکهمهوه پیش زیرنهگهریکه، دهنگیك:

چما، ئەوە تۆى!!

سهر ههلاهبرم، گولنیه، نازانم به شیوهیه کوتم:

ئهوه تۆلە منت دا؟

گولني گوتي:

ئيره جيني نيه، با برؤين..

بـووه دهنگ دهنگ و هـهرا، گـوێم لێيـه: ((دهك دهسـتهكانت خـۆش)) چ تێنهگهیشتم، تا له قهیسهری هاتینه دهرێ، بیرم له زللهی گـوڵێ دهكردهوه، پـرچ و گوڵنارم بیرچۆتهوه، لێم چهند باره كردهوه:

به من بلّي ئهو زللهيهت بو له من دا؟

گولیّ له چاویهوه دیاربوو، سهری له پرسیاره کهم سوور ماوه، نهیدهویست وه لاّم بداتهوه، دوا جار گوتی:

لـ هبیرخوّت ببـ هوه، جیّگاکـ ه مهیلـ هو تاریـ ک بـ بـ بوو، مــن تــا زلله کـ هم لیّنـ هدایت نهمناسیته وه، دیاره توّش ئهگهر بتناسیبامه وه، دهستت بوّ سینگم نهده هیّنا..

به و وه لامه ی شیّت و هار بووم، ئاخر من دهست بو سینگی کچیک ببه م، له کویش له ناو قهیسه ری، دیاربوو گولیّ تیّگهیشت من ئاسایی نیم، تا گهیشتینه گهراجی پاسه کان، قسه ی بوّم کرد، دلّی دامه وه، شهرمه زاری وه ها دایگر تبووم، نازانم چی ده گوت، به یه که وه سواری پاس بووین، له نزیك مالیّ مه هاتینه وه خواره وه، نه ده بوو به و شیّوه یه له گولیّ جیا ببه وه، چون دلنیای بکه مه وه نه و دهسته ی له ناو قهیسه ری گهیشته سه رسینگی وی، دهستی من نه بووه، سویند که لکی نیه، که سیّك

شتی وا بکات، سوینندیش دهخوات، چ بکهم! هاتم، وردو درشتی پرچ و گولنارم بوی گیزایهوه، دیتم گولنی گریا، هینندهی نهمابوو باوهشم پیدا بکات، دیتم به شیوهیهك تهماشای ناو له پی دهستی راستی خوی ده کات، وه ک بلینی نه فره تی لیده کات، گوتی: گولنارت له کوی بو ببینمهوه!

ویستم پیٚیبلیّم گولنار له کوٚلیژ لهگهلمه، ئای لهو کهرایه تیهی کردم، گیٚڕا مهوه، نهمگوت..

چ روّژیکی ئەنسسوونیه یه که م روّژی چوونه وه کولیّش، هاته وه، ئهوسالا وازی لیناهیّنم، به ههر ریّگهیه که بیّت رابردووی بیردیّنمه وه، له بن دره ختی سهر دهرگای لای پرسگه که دیتم، سلاویّکم لیّیکرد زوّر به گهرمی وه لاّمی دایه وه، ویستم دهستی ته وقه ی بیّ دریّژ بکهم، کیّشامه وه، شهرم، ئای! شهرم، گولّنار چ ناسک و جوانه، هه رده لیّنی گولّناری سالانی زووه، هی بن داربیه که ، ورد ته ماشام ده کات، اله چاوی ده لیّنی گولّناری سالانی بیرکه و تبیّته وه، کوره گوگجه له یه که به سهردا هات، ته وقه ی دیاره، پیده چیّت شتیکی بیرکه و تبیّته وه، کوره گوگجه له یه که به به من بوچی ته وقه می له گه لا گولّناریش کرد، خوّزگه ده ستی وی ده ستی من ده بوو، باشه من بوچی ته وقه می له گه لا گولّنار نه کرد، خوّ زوّر ئاسایی بوو، له گه لا کوره کانیدیش ته وقه ی کرد، ته وقه نه که کردنی بن دره ختی پیّش ده رگای کولیث له دلّم بووه گریّ، گریّیه که مه گه در به په خه کانی گولّنار بکریّته وه...

ئه وسالا له هینلانه ی فریشتانیش نه نیشته وه ، جینی گوری ، ده مدیت له نزیك كولیش ده چوو ه مالینک ، نه ویشم چوو ، نه و ناوه چه ند ماله ئه منینکی لییه ، پییدا برویت ، بگه رییته وه تووشی به لایه ک ده بیت ، گولنار جی نه ما ، ئه و خانو وه ت دیته وه! روژ دیت و ده روا نه وسالیش ده لینی دو و باره ، گولنار له نیگای له سیمای تالینک ، پنتیک رابردو و به دیار ناکه ویت ، بیجگه له دو و نامه بی ژماره که همشت نامه ی یه ک

دوو خهتیم به دزیهوه خسته جانتکایهوه، له سهر نامهکان ژمارهم دهنووسی، ههر جارهی شتیک له مندالی له رابردووم بیرده خستهوه:

نامهی ۱/

دوو مندال له خشخشو کهی سهر قهراتی لیکدی بزر بوون، له سهر مناره یه کتریان دیتهوه، نه تده ناسین ؟

نامدی ۲/

كريمستى ئيستا تامى كريمستيى بن داربيه كه دهدات؟

نامەي ٣/

سهردانی دارخورماکهت نهکردهوه، بهلام رهنگه له بیرت بیّت له ژماردنی کونهکان گهیشتینه کوی !

نامەي ٤/

مندالیّک خوّی هه لکردووه، وا دیاره به هانای مالیّکی ناو لافاوهوه ده چیّ، دوای نیشتنهوه به مستیّک ورده بهردی رهنگاو رهنگهوه ده گهریّتهوه...

نامەي ٥/

ئەو جارە لەگەل تۆ سوارى لەيلووك بووم، بە پاڭى پياونك بەرزبۆوە، بە من با ھەر لە ئاسمان بم و نەنىشمەوە

نامهی ٦/

مندالیّک به دزیهوه گهورهبوو، به دزیهوه شووی کرد، به لاّم دوایی گهرایهوه بوّ مندالی..

نامهی ۷/

مانگ سەر بانىخكى بە پىخەوفەوە لە باوەش گرتىووە، لاسارىك بەردىك دەگرىت ە دىخەفەكە، بەردەئتھوە..

نامهی ۸/

لهو رۆژەوەى تۆ بزربوويت، بزرم، تۆم دىتـهوه، بـهلام خـۆم هـهر بـزرم، بلنـدترين پووشكاخەز منم، بمناسهوه..

نه یناسیمه وه، ئه و هه موو نامه یه م خسته جانتاکه یه وه، نه مدیت چاویک بگیری، نه مدیت جاویک بگیری، نه مدیت جاریک له په ناوه خوی بگریت و پیبکه ویت شه وه کییه نامه ده خات مانتاکه یه وه، گهیشتینه پولی سییه م، نه گولنار ناسیمیه وه، نه من زاخم کرد راستوره وان خومی پیبناسینمه وه، ئه و کچه بو وا له من ده کات! هیچ چاره م نه ما په نام بو قورئان برد، گوتم، گولنار به هیچ نه مناسیته وه به قورئان ده مناسیته وه، له نامه یه کدا قورئان میرهیناوه:

کیژی، تو دەزانى چەند قەردارى! چەند سالە ھەقى قورئانخوينەكەت نەداوە، حەمەدى قورئانخوين چاوەرىد؟

روّژی دواتر بو وه لام سهرم به جانتاکهیدا گرت، وه لامی چی نهو کچه ده زانی وه لام چیه، دوا جار بیرمکرده وه پهنا بو کهر بیهم، گوتم نامهیه که ده نووسم پـری ده کهم لـه کهر و ههرچی جـویننی پیسـه بـه کـهری ده دهم، گولنّار بـه هـیچ نه هینته قسـه، لـه جانتاکه ی کهر بخوینی نهینته وه، خوی ناگری و باوکی بیرده کهوینته وه دینته قسـه، ده گـری، چهندی کردم وشهی (کهر) نه هاته سهر کاخه ز..

چاره چیه! هاته سهرم بچم له پیشی راوهستم، ههردوو قولنی بگرم به ههموو توانای خوّم رایوهشیّنم و بلیّم، ئهری توّ بوّ نامناسیتهوه، چهندان جار به خهیال وام کرد، له خهیالیّش ههر به بیّدهنگی دهمایهوه، ههوالیّك دنیای بهرهواژ کردهوه، له هممووی کردم، له گولّنار، له مالیّ:

((پیری شهو ...گیرا)) ئه و کوره له ورینه شدا ناوی منی به سهر زاردا بی، ده گیریم، ههرچهنده چهندان جار ههریمان به یه کترداوه تووشی ههرچی بین، ناوی یه کتر

نه آنین، به الام نه شکه نجه به رد به قسه دینی، به چی دانیام نه و نایه ته قسه، من ئیستاش نامه ویّت ناوی بیّنم، به دوای ویدا چهند که سیّکیدیش گیران، له وان که سیّکیانم ده ناسی، پتر ترسام، ده بوو شار جیّبه یّلم و به چیا بکه وم، زوّر هه ولّم لهگه لا خوّم دا راستوره وان خوّم به گوانار بناسیّنمه وه، نه متوانی، شیعری (خشخشوّکه) که بو گوانارم نووسیبوو، له حه فت الا په په راویّزی شیعره که شنووسیم:

گولانار، لهو خشخشو کهوه بگهرینوه سهر قهرات، دهستی هاوار بگرهو برونهوه جینی خشخشو کهی مندالی..

خشخشو کهم دایه کوری گو گجهلی پیمگوت، دوای حهفتهیه ک له رویشتنی مین بیده گولنار، مالاواییم له گوگجهلی کرد، له مالیم کرد، خهناو که که گولنارم به نهینی هیشته وه، دایکم نامه یه کی بوراکه ی نووسی، چوومه مالی گولی، گوتم:

خوشكي، ئهگهر دەتهويت ببيه پيشمهرگه، دەبمه برات و پيكهوه دەرۆين

گولني گوتي:

براكهم، من لهوئ جيم نابيتهوه

گوتم:

له ناو كۆمۆنىستەكانىش!

گوتى:

لەويش..

گولنی چاوی پر گریان بوو، منیشی گریاند، دهستی راستی نیشانم دا گوتی: ئهو دهسته یهك ههلهی كردووه، ئهویش له ناو قهیسهری..

پهلاماری دهستیم داو ماچم کرد، دهستی کیشایهوه، دهستی چهپی خسته سهر شانم، گوتی:

ئەگەر بۆت دەردەچىن، دەمانچەت دەدەمى..

به سهر به به لنی وه لامم دایهوه، به دوودهویک کهوته هه لکهندنی بن دره خته که، دهمانچه ی دهرهینا، گوتی:

ئەرە ھى ييارى ناو گونيەكە بور..

به دەمانچەوە لەگەل چاوساخنىك گەيشتمە بنار..

شەرى براكان راوەستايە، بەلام خويننى براكان هيشتا هـەر بـە تاشـەبەردەكانەوە دەتگوت قەوزەيە، چاوساخەكە دەلىي:

چ خوینیّك وهك هی براكوژی نیه، ههر هیّنده بهردی گرت، به بهفر و بارانی دنیا ناچیّتهوه..

چاوساخ ههستده کات ماندووم و پیم له دووم نایه، لامان دایه دهو چهمه که، له و بهره وه ژنیک له ناو گیاگوّل ههر سهری دیار بوو، ده گریا، کهمیّک له سهره وهی وی چهند کیّلیّک دیاره، نزیکبووینه وه، ژنه گوّریّکی لاچه پی له باوه ش گرتبوو، ئیّره پیّناچیّت گوّرستان بیّت، سی چوار گوّر به تهنیشت یه کهوه، شهو گوّرهی ژنه که له سهری ده گریا ته واویّک له وانیدی دوور بوو، چاوساخ گوتی:

ئا، بەبىرم ھاتەوە، ئەو چەند گۆرە لە براكوژىيى ئەو دواييە كوژران، بەلام ئەو تاقە گۆرە نازانم، با بىرسىن..

ژنه که گوتی:

خوشکمه، ده دوازده ساله کوژراوه، به لام ههر وا ده زانم دوینییه، سالنی جاریك له بنی دنیاوه دیم، گوره کهی ده په ستمه وه، خاتوون برینیکی تازهیه، خاتوون فیه شه کی بی پیشمه رگه شه ناو یه کتر و در ده بن..

ئیّی، خاتوونی به فیشهك زگپر، گۆرەكهتم دیتهوه، له تهنیشت خوشكی خاتوون دانیشتم، چهند درەنگ گۆرەكهتم دیتهوه، زووتر با، حهمهدی قورئانخویّنم دەهیّنا

سهرت، له گۆرى خاتوونهوه گهيشتمهوه مالێ، خاتوونم ديت به زگى پرهوه له ژوورهكهى مام گهريده هاته دهرێ، بهرماللهكهم، ههلاايهوه، له بهرماللهكهوه گولانار به دياركهوت، ئاى گولانار خۆزگه لێره باى، له سهر گۆرى خاتوون، بهلام مىن نهناسێتهوه، خاتوون دهناسێتهوه، مالاوا خاتوون، درهنگمه.

زور سۆراخی خالهموسكوييم كرد، كهس نهيدهناسی، لهوی ههموو ناوی خويان گوريبوو، ناوی تازهيان له خويان نابوو، كهس به ناوی كون كهسی بانگنهده كرد، به لام چهندی كرديان من ناوی خوم نه گوری، ئهوهش لهبهر گولتار بوو، ده زانی كاتی خوی هاوار چهند له سهر زاری خوش دهات، ههر دهبیت بهو ناوه بمینمهوه، زور نیشانهی خالهموسكوييم ههلدا، كهس نهيناسيهوه، به لام نیشانه ترسناكه كهم لای كهس باس نهده كرد..

له بن دوندیکم ده لیّی نهسپه ههستاوه ته سهر پاشوو، چهند بنه داریّك به سهر ملیهوه زوّر له بر و یال ده چن، نهو دونده به سهر ههموو دونداندا ده پوانیّت، ده لیّن ئیشکگری له دنیا ده کات، ده بی ههر نهو دونده بیّت که له مالی ئیّمه زوّر جار ده بوره باس، ههوه دونده نهسییه که یه، نهوه ی مام گهریده ده یگوت:

یاخیه کان نهوه دوای نهوه سهردانی دونده ئهسپیه که ده کهن و سهر خهویّکی له بن ده شکننن..

تۆلەستىن دەپگوت:

دونديكم يمك دوو جار نازانم نه گويم زرينگاوه تموه نه وهك ئهسپ حيلاندوويه تي..

باپیرم راستی گۆ، ئهوه منیش سهردانیم کرد، لیرهوه دنیا دیاره، گهرامهوه شهو روژانهی بایم لیره بوو، من به تهنیشت گولنارهوه به پووشکاخهزدا نامهم بوّی دهنارد، له پر دنیا وهرسوورا..

هاتمهوه، گولنارم دیتهوه، خواستم، شاییه کی حهفت شهو و روزیم گیرا، دایکم سهرچوپی گرتووه، خوشکو برا شاییه که ده کهن چاوی ههموو گهره کیبان له سهره، بابم به پییه ک پیچیکی کرد، گیفارا سهما ده کات، گولنی چووه دهستی دایکم، کچیکمان ههیه، کتومت گولناره، پووشکاخه زی بو ههلاه دهم، گولنار له بهسته که ده پهریتهوه، ده نگی تهقهیه کدی، گولنار بهرده بیتهوه، نازانم نه بهری کهوت نه له ترسا خوی به عهرد دادا..

ئەگەر دەنگى فرۆكە نابا، دەگەيشتمە گولانار، دونىدى ئەسىپى چەند بە خەونە، رەنگ نىھ بېۆرژىخى خەون ئامادەيە، چەند فرۆكەيەك دوندى ئەسىپى دادەبىيدن، بەلام ئەشكەفتە گچكەكان دەمانيارىزن، تۆلەستىن دەپگوت:

ئەشكەفتى واى تىدايە ھىچ چەكىك ناپگرىتەوه..

بسوو بسه سسالیّن هینشستا نامه کسه دایکسم نه گهیشستوته براکسه ی هسه ر لسه کولّه پشته که مه ، نامه یه کم بو مالیّ نووسی ، باسی نه گهیشتنی نامه که ی دایکیشسمم کرد ، نامه یه کم بو گولیّش نووسی ، ناردم ، رهنگه نه گهیشتین ، وهلاّم نه هاته وه ، له ترسی ئاره قه و ته رپوون تیپم تیپیچاوه ، تووشم به تووشی خاله موّس کوّییم نه ده بوو ، زور له وه ده ترسام لیّم بکه ویّت و که سیّك بیکاته وه ، دایکم گوتی:

له دەستى منەوە بۆ دەستى تۆ، لە دەستى تۆشەوە بۆ دەستى ئەوە، چ دەستىدى نەكات..

جاری وا دهمبیست که کومه آیک پیشمه رگه له و چیایه ی به رانبه رمانن، نزیک هه ر له بین ده ستمان، به لام گهیشتن به و چیایه چهندان شه و و روزی ده ویست، ریسی پیشمه رگه وایه، تا ده گهیته چیای به رانبه رت ، ده بیت سه د چیا و دولی بی بین به ریک ریگات هینده دوور بخه یته وه ، وه ک ئه وه ی به ده وری زه وی بسوور پیته وه، بویه

پهرپینه وه بق چیای به رانبه ر له دهست که س نه ده هات، نامه که ی دایکمم له گیرفانه و ده پیاریزم...

شهوان له دوندی ئهسپیهوه گلۆپی شاران دهلاّیی ئهستیرهی رژاون بهلاّم نه کوژاونهتهوه و بریسکهیان دی به دوای گلۆپهکانی قهراتدا دهگهریّم، دیتههوه، له بنی دنیاوه گلۆپه قهراتیهکان دهبینریّنهوه، گولّنار زوو دهیناسینهوه، ئهو شهوهی له گهشتی سهفین ده گهراینهوه، له کوّستهره که دا من و گولّنار له پشت توّلهستیّنهوه به تهنیشت یه کترهوه دانیشتبووین، له بلنداییه ک توّلهستیّن ئاوری لیّمان دایهوه:

بزانم گلۆپەكانى قەرات دەناسنەوە!

برسیّتی، تینویّتی، ماندویّتی نهخهوتن، شه پ و ههلاّت ههلاّت خهیالی گولّناریان له سهرم دهرنهده کرد، له شه پیّك به هوّی گولّنارهوه برینداربووم، له بن بهردیّکم تهقه ده کهم و تهقهم له سهره، ههستده کهم مردن نزیك بوّتهوه، ده مرم گولّنار نابینمهوه، له

بین بهرده که له مردنی خوصه وه گولنار به ریوه یه، هه ستده که م به سهرمه وه راوه ستایه، سهرهه لاه برم هه وه، گولناره کریمستی به ده سته وه یه ه ه ده می دریژده که م، برووسکیک له قول م ده وه ستی، چ برووسکیک! خوینم دیت، که وتم، دیته بیرم پیشمه رگهیه که ها تبووه بن پیلم، نازانم، له کوی ناگام له خوم برا، به لام کاتی هوشم ها ته وه به به راه وه به به به ناموی ها ته وه به به ناموی نابینم، ردینی بستیک ده بوو، داوی سپی زور تیکه و تبوو، نه و پیاوه کییه، دیتوومه، گوتی:

دكتۆرەكە دەلىنى: برينەكەت، سووكە، بەو زووانە چاكدەبىتەوە

گوتم:

دەلىپى تۆ دەناسىم..

گوتى:

رەنگە، بەلام من ناتناسمەوە.

رەنگە ھەو بىنت، دەنگى دەنگى ئەوە، بەلام شىنوەى گۆراوە، چاوى زۆر لــە چاوى ئەو دەچىنت، گوتم:

+تۆ خوشكێكت نيه ناوى شيرين؟

- شيرين! تۆ ھاوارى شيرينى!

باوهشی پیّمدا کرد، ماچبارانی کردم، پرسیاری کوّله پشته کهم کرد، له پشت سهرم بوو، نامه کهم دایی، خویّندیه وه، گریا، منیشی گریاند، چهند حهزمده کرد بزانم دایکم چی بوّنووسیوه، نه نه و گوتی و نه من پرسیم، خاله موّسکوّییم شهلینی جوان دهشه لی، له رووم نه هات، پرسیاری شهلینه کهی بکهم، له بارهی نامه کهوه تهنها هیّنده ی گوت:

ئاى! پيش سال و نيويك ئهو نامهيه نووسراوه ..

گوتم:

زۆر سۆاخم كردى، به هۆى ناو گۆرىنتەو،، نەمدىتيەوه..

حهفته هات و چوو، قولانی چه هه هه پیچواوه، ئازاری زوره و نیشانهی چاکبوونه وه هاتبووه، تهماشای قولانی قولانی کرد، گوتی:

پێویستی به نهشتهرگهری ههیه..

خالهٔ موسکوییم، دلنیای کردمهوه که خهم نهبیت و چارهیه دهبینیتهوه، دیتیهوه، به دزیهوه منیان ناردهوه شار، به ناسنامهیه کی تازهوه له گهل ژن و پیاویک چوومهوه نهو خهسته خانهیه ی کاتی خوّی با بی لیّ نه شته رگه ری کرا، پیش بردنم بوّ ژووری نه شته رگه ری ژنه که چرپاندی به گوییمدا:

بزانه، تا لهو خهستهخانه دهچیه دهری، من خوشکتم، ناوم نارنجه، ئهو پیاوهش (روّستهم)ی میردمه..

سهرم بۆی لهقاند، تیکهیشتم، چهند حهزمده کرد دایکم و باوکم و خوشک و براو گیقارام له سهر بان، نازانم بو لهوی بیری گولنارم نه کرد..

گویّم لیّیه: باشه، باشه، هاتوّتهوه هوّش، زوّر ههولمدا تا چاوم ههلیّنا، نارنج به سهرمهوه بوو، بزهیه کی زوّر شیرینی بوّم کرد، له بزهی دایکم دهچوو، زوو منیان له خهسته خانه دهرهیّنا، له ژووریّکم کهس نابینم، ژنیّکی به سالدا چوو، به روویّکی خوّشهوه چهند جوّره خواردنیّکی له ییّشم داناو گوتی:

كورِم ئەگەر پينويستت به سەر ئاو بوو، كەوچينك لە گەنەكە بده...

بزهیه کی کرد و دهرگای له دوای خوّی داخست، شهو درهنگ نارنج و روّستهم پهیدا بوونه وه، نارنج زوّر روو به پیّکهنین بوو، پیّکهنینی لیّدهباری، دهستی به قسمی خوّش کرد، روّسته میش ههر پیّده کهنی، نارنج به پیّکهنینه وه گوتی:

+ئەرى بىماننالىنى گولنار كىيە؟

به سهرسامیهوه گوتم:

گولنار!

نارنج به پێکهنينێکي شيرنترهوه:

ئا، ئا، گولانار، له کاتی به نجه که هه ر گولانار گولانارت بوو، خیزانته، یان ده زگیرانت..

گوتم:

ھىچيان..

نارنج وه ک بلّنی له پرسیاره که ی پهشیمانبووبی پیکهنینی نه ما، داما، داوام لیّکردن که نه گهر بکریّت، هه والیّك بگهیه ننه مالّمان و بیانبینم، به لاّم روّستهم، تیّگهیاندم که ههر نه و شه و دهبیّته له شار ده ربچم، چونکه زمان دراوه و شتیّك ناشکرابووه، ماله و مال به دوای برینداردا ده گهریّن، زوّری نهبرد، دوو که س هاتن، پیّش روّیشتنم، داوام له نارنج کرد نامهیه ک بگهیهنیّته دایکم، به شیّوهیه گوتی: (سهر چاوم) نه گهر شهرمم نه کردبا چاویم ماچ ده کرد، پینووس و کاخه زی هیّنا، نامه کهم نووسی، پیاوه کان تیگهیشتن که بو ساتیک پیّویسته به تهنی جیّمبهیّلن، له ژووره که چوونه ده رهوه، تهنها نارنج مایهوه، به وردی ناونیشانی مالّی خوّمانم دایه نارنج، له بیرمه نهوه شم گوت:

هـهر بـه داربیهکـه کوّلانهکـه ببینـهوه، هـهر بـه دارشـهقی بـن داربیهکـهش بـایم بناسهوه..

گەیشتمەوە ئاقارى دوندە ئەسپیەكە، خاللە مۆسكۆیى بە گەرانىك رۆیشتبوو، ئەو پیاوە نە نەزۆكى نە شەلىن ورەى دانەبەزانىدبوو، ھەمىشە لـە گـەران و شـەردا بـوو، ئەگەر لە شەرىك بەشدارى نەكردايە، پىيوابوو بـە ئـەركى سـەر شـانى ھەلنەسـتايە، دوای چهند حهفتهیه ک قولام ئیشی نهما، به لام هینزی که م تیدابوو، هیچی پی ههلنه ده گیرا، تفهنگی جوان بو رانه ده گیرا، مانگ هات و چوو دهست له کزی ده دا، ئیستا کلاشینکوف هه لناگرم، ته نها ده مانچه که ی گولیّم له به رپشتینه، نامنیّرنه شهره کان، به لام نه چیته شهریش شه و خوی دی، شه ری ناسمانیش هه ر به سه رته وه یه خاله موسکویی که به و شیّوه یه منی دیته وه، زوّر خه فه تی خوارد، بیستمه وه له هه ولیّ نه وه یه میسکود.

عهسرانیّکی درهنگه له بین کهپریّکم پاش کهمیّکییدی سیّبهری سهری تهسپه دوندیه که دهیگاتیّ، جا جیّگهیه که ههیه له روّژهه لاّت و روّژاواوه، تهگهر بوّ چهند ساتگیش بیّ، نه کهویّتهبن سیّبهری دوندی تهسپیهوه، له بین کهپرهوه به دهم چایهو جگهرهوه پیّده چوو چووبیّتمهوه خهیالهوه، گویّم له حیلهی تهسپ بیوو، حیلهیه نهیده بریهوه، حیلهیه که چیاو چیاو دوّلاّو دوّلاّ دهروّیشت، خودایه شهو حیلهیه هی چ تهسپیّکه له کویّوه دیّ، سهر ههلدهبرم تهسپی دوندی پتر هاتوّته سهر پاشوو، تهواو قیتبوّتهوه، تیستا نا تیّستا به پشتدا ده کهویّت، خودایه دوندی تهسپی نه کهویّت، قیسپی نه کهویّت، دهنا دنیای بن خوّی دهخات، وه ک تهوهیه تاسمان بکهویّت، تهسپ له حیله ناکهویّت، حیلهی تهسپ خوّشه، ههمیشه حهزم له حیله کردووه، به مندالیّش له گهلا گولّنار حیلهی تهسپ دوری له می کرد و لاساییمان ده کرد؛ جاریّک خانزاد گویّی له حیلهی من و گولّنار بوو، رووی له من کرد:

هەردووكتان جوان دەحيلينن، بەلام حيلەي تۆ ھەر دەلىنى ئەسپەكەيە..

نهترسابام، به یادی مندالی ده محیلانده وه، ترس، ترس دایگرتم، خودایه چی رووده دات، شاخ چون ده بی محیلینی، چون ده جوولی !!

دەمەوى لە ناو حىلەى ئەسپىھوە بانگى ھاورپىكانم بكەم، زمانم بەسترا، نازانم چەندى برد حىلە وەستا، تەماشادەكەم، ئەسپە دوند، چۆتەوە بارى پىشووى خۆى، لە

سیمای هاورپکانههوه ترسم خویندهوه، کهس قسه ناکات، کهس نالی، ئهری ئهو حیلهیه چ بوو، منیش هیچم نهگوت..

زوری نهبرد دو له کان پرپوون له بارستایی گهوره گهوره، له هیچ نهده چوون، دوای کهمیک شیّوه ی گورگی تاسنینیان وه گرت، له زمانیانه وه ثاگر دهرده چوو، دره خته کان ثاگریان گرت، هه لاتین، هه لکشاین سهره و نهسپی دوندی، دهبینم هاورپیکانم ته قه ده کهن، منیش ههر چونیک بوو هیّزم دایه دهسته هیّز تیّدا نه ماوه کهم، ده مانچه مسوار کرد و گولله یه کم به گورگه کانه وه نا، ته واو هه لکشاین، گورگه ئاسنینه کان، کشانه وه، نا له جیّی خوّیان مانه وه، به لام دیاربوو ماندوونه و توانای سهر که و تنیان نیه، پشووی کمان دا، سهر هه لاه برین ، له ئاسمانی چیاکان ماری ثاسنین جلیتبازیان ده کرد، له زمانیانه وه ژه هریان ده پرشت، له دووربینه وه ده بینین، ژه هره که به سهر دم دره ختدا بکه ویّت یه کسه ر ده یکاته خوّله میّش، ده بینین به سهر به ردا ده پرژی ، به رد ده توینین به سهر به دام ده ترژی ، به ده ده توینین ده رژیته ناو کانیه وه دوای که میّک ئاو نه ده ما، پتر هه لکشاین، ماره کان نزیک بوونه و و ژه هر ده پرژینن، ته قه مان کرد، هه لوه سته یه کیان کرد، به ده ماده ته قه کردنه و گه پشتینه بن گه ردنی نه سیه که، ماره کان یه رته یان کرد، به ده ماته ته قه کردنه و گه پشتینه بن گه ردنی نه سیه که، ماره کان یه رته یان کرد.

خاله موسکوییش به همندیک نازووقه و دنیایه که هموالی ناخوشه و پهیدابووه: ناوایی چیه له دهشت و چیا نهما، نهوه ی زوو هه لات، ده رچوو، نهویدی له زیل بارکرا به رهوه بیابان، ژههریک باری، بالنده یه کی به دنیاوه نههیشت، دره ختیک نهما پهلک ده رکات، به ربدات، هه موو ولات بگهرییت نه ناژه له کیویه ک نه مالیه کنایینیه وه...

له بن گەردنى ئەسپى دوندى گيرساوينەوە، وەرزەكان دەژميْرين، ناوە ناوە ھەندىّك بزر دەبن، به ئازووقەوە دىنەوە، من واقورماوم، حيلەى ئەسپەكە ھى ئەوە نيە باس نەكرى، كەچى جگە لە حيلەكە قسە لە ھەموو شتىنك دەكرىّت، سەيرە كەس حيلەي

تۆ قەت گويت لەو دوندە ئەسپە بووە بحيليننى ؟

گوێی به پرسیارهکهم نهدا، گوتی:

خەمى دەستت نەبىت، ھەر لىرە دەرچىن، چارەى دەكەين..

چیدی حیلهم نهکردهوه پرسیار و ههولمدا لهبیر خومی ببهمهوه، بهلام له بیرناچیّتهوه، لهو روّژانه زوّر بیرم له بایم دهکردهوه حهزمدهکرد بیبینم و لیّی بپرسم:

تۆ كە گوپت لە حىلەي ئەسىەكە بوو، كارەساتى بە دوادا ھات؟

له بلندایی دنیاوه وهرزهکان ده ژمیرین، زستانان هینده به فری لیده کهویت، تا هاوینیش ده مینیته وه، بویه کانیه کانی پایزانیش باوه شیک تاویان له به به ده روات، به وه یاشه دار و باری زوره، ده نا زستانان گورگیش ناتوانی لیی بویت، من چاویکم هم له سهر ده ستمه، زور خه فه تی لیده خوم وا به به رچاومه وه حه فته دوای حه فته بی هیزتر، لاوازتر ده بیت و هیچ چاره یه کیشم نیه، دوور نیه به ده ردی پینی بایم بچیت، به ده ردی چاوی باپیرم بچیت، به ده ردی هینه که ی خالم بچیت، له نزیب پاشووی ته سپه که داربه پرووی کی به سالدا چوو هه یه، تا تو ده لیی ته ستوور ته ستووره، ناوی کلوره، جینی دانیشتنی دوو سی که سی لیده بیته که وه لی و په لکی ژبیانی پیوه یه ناوی کلوره، به لام هیشتا له چه ند جییه که وه لی و په لکی ژبیانی پیوه یه، به هماران چرو ده کات، هاوینان ناو داربه پروو که پری منه، هم رهاوین نا، به هار و پایزانیش دنیا باران نه بیت، زور سه رما نه بیت، ده چمه ناو داربه پرووه وه، هم ربه هیزی منیه هم داربه پرووه وه الی منه، هم که داربه پرووه و مالی منه، هم که خواری له ده ریه هاوی کانم لینی نزیکنه که و تنه وه، داربه پروو مالی منه، به هیزی منیشه وه ته وری ده ستی هاورین کانم لینی نزیکنه که و تنه وه، داربه پروو مالی منه، به هیزی منیشه وه ته وری ده ستی هاورین کانم لینی نزیکنه که و تنه وه، داربه پرووه و مالی منه، به و زور جار له ناو دار به روو له سه ریشت راده کشینم، له چوکم بو خواری له ده رخیه، به

کونی داربه پروو که تا سه رتر بکه ویت باریکتره، ته ماشای ئاسمان ده که م، ئاسمان له و کونه وه هه رهیننده ی بنییاله یه کونه وه کوپه ی منی له مالی نارنجه وه گهیانده وه بن گهردنی ئه سپه دوندیه که ناوی فریا بوو، بووه نزیکترین هاوریشم، ده یگوت:

من که لهو کونهوه تهماشای ئاسمان دهکهم، ههستدهکهم ژیان زور بهر تهسکه، تو چون دهتوانی هینده لهو بهرتهسکیهی ژیان بروانی؟

من دهمتوانی، بایی ئه و بنپیاله ئاسمانه ئومیدم به گهرانه وه بیز ئاوه دانی و رووناکی نه مابوو، ئومیدم به ژیان نه مابوو، له بن بنپیاله ئاسمانه که بیست و یه ک کوپله شیعرم نووسی، ناوم نا بنپیاله یه ئاسمان، هه ندیکیانم له سهر زگی داربه پرو له دیوی ناوه وه هه لکوّلی بوو، هه ندیک له هاوریّکانم که به سهردان ده هاتنه لام، ده یا نخویّنده وه به لام به دلیّان نه بوو، زوّر جار شه وانی مانگه شه و که مانگ به پری به تاقی ئاسمانه وه تریفه ی به سهر ئه سپه که دا ده پرژاند، ده چوومه بن بنپیاله ی ئاسمانه وه به نیازی ئه وه ی مانگ له و ئاسمانه گچکه وه بیینم، مانگ نه ده هاته ناو دار به رووه وه هه لنه هات و هه لنه هات.

له و روزه وه ی گولنارم له کولیژ به جینهیشت تا ئه و روزه ی بی دووه م جار گویم له حیله ی نهسپه که بوو ئه گه ر هه له م نه کردبیت، نزیکه ی پینج سالیک له ته مه ن رویشت، دوور له گولنار، دوور له که سوکار دوور له رووناکی دوور له دنیا، ته مه ن پیاده و می پیشت. نه و سالانه سالانیک بوون، بی پیاده و مری!

له و جیٚیانه ی به فر ره شبو ته وه ، گیا سه ری ده رهیناوه ، هه تاو له ده رییه ، خاك هه لامی لینهه لده ستی ، هه لمی یک بونی دانووله ی لیندی ، له زاری ئه شکه فتیک که له دووره وه له پنتیکی ره ش ده چینت به بن گهردنی ئه سپه وه ، دانیشتووم و به ده نگیک هه رخوم گویم لینیه گورانیی نائومیدان ده لینمه وه:

له پاش مەرگم له پاش مەرگم

چ فایدهیه شین و گریان...

ئەو گۆرانيە هى ئەو يياوەيە زۆر شەوان لە يەنجەرەيەكەوە بە ديار قەراتەوە بە دەنگىنىك دەتگوت لىم باي سىمر رووبارەوە ھىملىكردووە، (لىم ياش مىمرگم)ى دەتگوتەوە، ئەو پياوە مشكۆي ناوە، بەلام لە لاي نائومىدان بە لە ياش مەرگ ناوى رۆپشتووه، له بن گەردنى دوندى ئەسپيەوه گۆرانى له ياش مەرگمى له ياش مەرگ دەلىمەوە، ئەو گۆرانىھ سەرەتاي ھەيە بەلام كە دەستتىپىكرد بى كۆتاپە، حىلەي ئەسپەكە نەبا دوايى نەدەھات، حيلانىدى، دىسان دواي دوو سال و ئەوەنىدە ئەسپ حیلاندیهوه، بهلام حیلهی ئهوجارهی نهرمتره، ناسکتره، حیلهی ئهو جارهی زور له حیلهی گولنار دهچینت، له ئهشکهفت دیمه دهری، له بن گهردنی ئهسیهکه دوور دەكەومەوە، دەبىنم دىسان ئەسپ ھەستاوەتە سەر ياشوو، يالى دەڭيى يرچى گوڭنارە به با دەشنىتتەوە، لمووزى خەرىكە دەگاتە ئەو يەلـە ھـەورەي تـاق و تـەنيا بـە تـاقى ئاسمانهوديه، له حیله ناکهویّت، حیلهیهك هیّند به گیانم خوّشه حهزدهکهم تا روّژی دوایی ههر حیلهی بی، دهبینم ههموو خوّیان بهست و له چیا دابهزین، به بزنهری و ریّچکهکاندا شوّربووینهوه بوّ دولّهکان، چاو دهگیّرم، ترسام گورگه ئاسنینهکان پهیدا بنهوه، دیار نین، سهر هه لله برم، ئاسمانیش ماری ئاسنینی ییوه نیه، مؤسکویی به منى گوت: ((تۆ جارى لىرە مىنەوە)) خۆى بالى گرت، لە بن بەردىك يشووىكم دا، به قسهم نه کرد منیش به گه ل که وتم، گهیشتینه ده و رینگاو و جاده کان، له به ر نه می باراندا گويم له حيلهي ناسكي ئهسيه، له ئاوهداني نزيكبووينهوه، گلۆيهكان بانگمان دەكەن، من ئيستا له نزيك ئەو چايخانەيەم كە لەگەل بابم و گولنار چايەمان لينى خواردهوه که له زاري بايم به تامترين چاپه بوو، حهيف داخراوه..

تهقوتوقه، زور ههولیّاندا نهچمه ناو تهقوتوّقهوه، به قسمم نهکردن، به تهنیشت فریاوه تهقهدهکهم، کلاشینکوّفم باش بوّ راناگیریّت، بهلاّم کوّلم نهداو سواری دهکهم و دهیهاویدژم، دهمانچه کهی گولیّشم هه ر له به ر پشتییه، فریا زوو زوو فریام ده کهوی، خهلاک به ژن و پیاو و منداله وه به دار و به رد و دهستی رووته وه رژاونه ته جاده وه، چه ند دارلاستیکه کهم! رهنگه ئیستا دهستم توانای راکیّشانی دارلاستیکی تیّدا نهمابیّت! سهری داریّك ده بینم چه قوّیه کی گهوره ی دهم پانی لی بهستراوه، دهلیّی شیره ده بریسکیّته وه، خودایه کی نه و چه قوّیه ی بهرز کردوّته وه! گولیّم بیر که و ته و دایی گولیّیه درم به خهلکه که دا، له چه قوّکه نیک نویکبوومه وه، نه مگوت! گولیّ جهمه دانیه کی له مل ئالاندووه، هی شیتا منی نیکبوومه وه، نه مگوت! گولیّ جهمه دانیه کی له مل ئالاندووه، هی شیتا منی نه دیری و د

به دەنگىكى بلند گوتم:

من وازم له دارلاستيك هينا، تۆ چەقۆت ھەرماوه؟

ناسیمیهوه، باوهشی پیمدا کرد، دهمانچهکهم دهرهیننا و گوتم:

ها، ئېستا نۆرەي دەمانچەيە..

گولني گوتي:

سوياس، له كاتيكي باش تووشت بووم..

گولای ههوالای مالامانی پیبووکه باشن و بهلام له جینی خویان نه ماون، ناونیشانه تازه کهی دامی، دوای هیوربوونه وهی شار به مالای که و تمه وه، له ساتی دیتنه وهی مالای حه په ساوی مالای حه په ساوی گرتمی، تا دوای گه پانه وه له هه لاتنه گه و ره که ش حه په ساوی به به بین پردی گامیشان له باوه شی مالای دانیشتبووم که چی نه مده زانی له کویم و بو له ویم، نه هیزی پرسیار کردنم هه بوو، نه وه لامی پرسیار انم ده دایه وه، که مکه که سم ده ناسیه وه، دایکم ده سته هیز تیدانه ما وه که می به سینگی خویه وه ده نا، بایم ده ستی له ملم ده کرد، گی قار او خوشك و برا له ده و رم بوون، به لام وه کبلینی له ناو دراوسینگان دانیشتبم نه وها بووم، نازانم چ ده ردیک لینیدابووم، له هه لا تنه که نه وهی

که شار سهراپای شار تاق و لۆق نهبی خۆی به کۆلی خۆیدا دا و باریکرد، گرتهیه کی روونم نایه ته وه پیش چاو، له هه موو نه و وه رزه ی که له بن گه ردنی نه سپه دوندیه که و دابه زیم و گهیشتمه وه مالی و به شاره وه بارمان کرد و هاتینه وه، ده نگ و ره نگیکی وام لا نیمه تا نیشانی بده مه وه، بیلیمه وه، له و وه رزه دا نه هاته سه رم سه ردانی داربیه که بکه م، نه گوری مام گه ریده و خانزدا، نه سوراخیکی دیداره شیتم کرد، نه چوومه مالی گولیش، دیته بیرم په رژین به کراسیکی گولگولیه وه که له کراسه که دایکم ده چووه هات باوه شی پیمدا کرد، دیته بیرم خاله مؤسکویی باوه شی به بابدا کرد بوو، هه ردووك ده گریان، دیته بیرم گولی هاته مالمان بایم به پییه که وه له به ری هه ستا، له کاتیک له به رکه سیما خولاوی ده تگوت ئیستا له هاتینه وه، دیته بیرم له کولانی مؤسکو کوریکی سیما خولاوی ده تگوت ئیستا له خوله وه هاتووه، بانگمیکرد، نه مناسیه وه، ده سیم ته وقه ی هینا و گوتی:

دەلىنى نامناسىموە؟

لییوردبوومهوه و نهمناسیهوه، به دهنگ نهمناسیهوه، باوهشی پیمداکرد و گریا، به فرمیسک ناسیمهوه، برادهری مندالی به فرمیسک دهناسریتهوه، ههر شهو فرمیسکانه بوو فرمیسکانه بوو فرمیسکانه بوو که بهردی کوره گولینداره کهی پینی رشت، ههر شهو فرمیسکانه بوو که جاریک له سهر درهنگ هاتنه پول زللهیه کی له روومه ته سیویه کانی دا، فرمیسک سوورتری کردن، ههوه، گوتم:

يوسف، ئەو ھەموو سووراييەي روومەتت كي بردى؟

يوسف فرميسكي سرى:

كونه فيرار، هاوار، چوار سالني ناو كونه فيرار..

ئەو كورەي ئەو كورەي لە كونە فيراران رەنگى خۆلنى گرتبوو، گوتى:

من له ترسی جاشان چوار سال له کون، له تاریکی خوّل ژیام، کهچی ئیستاش روّژ ههر روّژی جاشانه..

هیننده و ته واو، نه و وه رزه بن یاده وه ری هه رهیننده ی به ردا، لیره وه ش مین له (من) بیزار بووم، ماموّستای گیرانه وه ده یگوت لیّی بیزار ده بیت! ویستم بن (شه و) بگه ریّمه وه، به لاّم په نام بن (تنو) هیّنا، ئیدی لیّره وه من ده به تنو، ها وار تنویت..

٣

دوای گهرانهوه، دوای ئهوهی شار هاتهوه شار، وازت له چهکداری هیناو له هاورپیکانت دوورکهوتیهوه، مالتان چووه لای داربیهکه، ئوخهیش داربی، ئهوجارهش توی هینایهوه سهر دنیا، وهك جاری گورین به دیتنهوهی داربی، له دایکبوویتهوه، به دوای دیداره شیتدا گهرایت، له جادهو کولانهکان له دوای گهرایت، پیش نیوهرویهه له مزگهفتی حاجی لهقلهقه که دیتتهوه، له جینی دهزنویژهه انگرتن پیاویکی ریش

هاتووی سهر قرنی شهروال که چهند جی دراو دهوی به بهلووعهوه نابوو، زوو ناسیتهوه، دهست گرت، له پیش دهرگاکه له تهنیشتی دانیشتی، زور قسمت لهگهانی کرد، گویی لینه گرتی، قسمی له گهان خوی ده کرد، پالیّکی پیّوهنایت و گوتی:

((غارده، تۆپ هات))، رۆيشت..

سـهردانی دارخورماکـهت کـرد، هێـی! دارخورمـات نهدیتـهوه، زور گـهرایت نهتدیتهوه، له دایکت یرسی:

دایه، به دارخورماکه نهکهوتمهوه...

دایك گوتى:

دارخورما! لهگهل هاتنهوهي ئيوه نهما.

 مالی جارانی گولناردا فری، گهیشته تاقی ئاسمان، پارچه کاخهزیکت له دهسته، گیقاراده لی:

ئەرە چى دەكەپت؟

تۆ بە يېكەنىنەرە دەلىيت:

گۆرانيەك دەنيرمە ئاسمان..

نووسیت و

(تاکهی دانیشم له سای داری بی

تاکهی بیچیژم دهردی غهریبی)، ناردت..

گيڤارا دهلين:

چیت نووسی و بۆ كێت نارد؟

وهلامت نه دایه وه، قسه ت به لایه کیدیدا برد..

ههر ئه و ساله چوویته وه کولیش، وه ریانگرتیه وه، له پولی سییه م دانیشتیه وه، حهیف له جینی خوی نه مابوو، بارکردنی کولیش بو تو ده تگوت کوسته، هینی، هاوپوله کانت له چاو تو چه ند مندالن، هه نه دیک له ماموستاکان له ته مه نی تون، گولانار! هه والی گولانار له کی بیرسی، گوگجه لی له کوی ببینیه وه، بزانی کاتی شیعره که ی دایی، چی گوت! نای گوگجه لی! حه فته ی یه که مه، له راره وه که کچیکی ره شتاله به ره و رووت هات، ناسیته وه، چاکوچونیه کی گهرمی له گه لا کردیت، په ریزه، ده سته خوشکی گولانار بوو، له و قوتابیانه بوو که وه ک ده یانگوت به پرسیاره کانی ماموستای شهرمه زارده کرد، هه میشه کتیبی به ده سته وه بوو، له گفترگوی هزری و نه ده باری نه ده برد، تو یه ک دو جار گفتوگوت له گفترگوی هزری و خون است گولاناریش وه ک وی با، قوناخیک له پیش نیوه وه بوو، گوتی:

زور خوشحالم ده تبینمهوه، تو که له چیا هاتیهوه ریزی زورت لام ههیه، من ئیستا لیره ماموستام، ههر ئیشیکت ههبوو، له وانه کان ههر ئاسته نگیکت هاته پیشی، به من بلی، به چاوان بوت ده کهم.

سوپاست کرد، دەست له سەر سینگ کهمینك بۆی چهمیهوه، ویستت ههوالی گولناری لیبیرسی، شهرمتکرد، نهتیرسی..

نازانی حمفته یان مانگی چمندهم بوو، دهزانی تاقیکردنموهتان همبوو، وانمی مامۆستايەكە كاتى خۆشى وانەي يېتگوتووە، جارىك لە سەر فۆلكلۇر لەگەلى تيكگيرايت، ئي، خەرىكى وەلامدانەوەيت، يرسيارەكان ھەر ئەو يرسيارانەن كە ييش به چیا کهوتن دهیهینانهوه، نه ئهو دهم نه ئیستاش نازانی وهلامیان بدهیتهوه، به ههر شيروديهك وولامي نهو پرسيارانه بدويتهوه ههالهيه، وولامي نهو پرسيارانه له كتنبنكي گچكەلەن، كتنبەكەت ھەسە، بنشسترىش ھەمتبوو، سەلام سە تسۆ ناخونندرنتهوه، نبو لايهرهيه كي لي دهخوننيهوه ژانهسهر دهگريت و فرني دهدهيت، ئيّ، ئاگات لێيه ماموٚستايه كيدى دێ، ماموٚستاى يرسيار گران دهچێته دهرێ، دواى کهمینک سهرت هه لبری و له رووخساری ماموستای تازهت روانی، ئای! چاوت رهشکهویینشکه دهکات، یان به دیار پرسیارهوه خهوتوویت و خهون دهبینیت، گولنار! ههوه؟ كهس نهناسيهوه گولنار دهناسيهوه، ئاگات له ييننووس و كاخهز برا، له گولنار دەروانىت، ھەستىكرد لېيىدەروانىت، چەند جارىك تى چاوى دايىتى، ھەستتكرد دەتناسىيتەوە، بەلام نەھات بە لاتەوە، ھەر وەك خۆپەتى، ھىچ نەگۆراوە، ھەر گولناری بن داربیه کهیه، ههر گولناری کۆلیژه، کات تهواو و چیدیت بۆ نهنووسرا، لهو كاتهى كاخهزى مهيلهو سييت دايه دهستى، گوتى:

بهخير بييهوه.

نەتزانى چۆن گوتت:

سوپاس.

چ قسهیدی نه کرد، له پۆل هاتیه دهریّ، ئیدی گولّنار ماموّستاته، دیاره هاواری سهرده می کوّلیژ دهناسیّتهوه، به لاّم چ پیّناچیّت له بارهی هاواری بن داربیه که له یادهوهریدا دهنگیّك رهنگیّك مابیّتهوه، ههر دهبیّت پیّبکهویت داخوا شیعر ونامه کهی خویّندوّتهوه یان، نا، روّژیّك له پییش ژووره کهی خوی پرسیاری چهند برادهریّکت لیّیکرد لهوانه کوره گوّگجهلیه که، پرسیت:

نازانی چی به سهرهات؟

كەمىنك داما:

كورِه شەبەكەكە دەلنىي! ئەدى لەگەل تۆ بزر نەبوو؟

له گه ل تو بزربوو! شای گو گجه لی به شیعره که ی توه داخوا که و ته کونجی چ به ندیخانه یه که وه! شیعری خشخشو که ت فه و تا، نه تپاراستبوو، لیره و له وی چه ند رسته یه کت له بیرماوه، به لام بایی شه وه نیه ببیته وه شیعر، هه ستده که یت گولانا ر به رانبه رت زور سارد و سره، به ته نیشتندا وه که ماموستایه کی لووت به رز تیده په ری ده ورو به ری خوی نابینیت، ده بیت تو سلاوی لیبکه یت، شیستا شه و ماموستا و تو قوتابی، قوتابیه کی ده ست گوجه، چ سه و دایه کی خاوه! ماموستا گولانار له پولدا ره قه مه دوناکات قوتابی زور پرسیار بکات، پیناچیت زانیاریی زور بیت، له ساتی رافه کردنی بابه ت زور جار له گه ل خوی دژ ده که و یته و ه که سیش ناویری ده ست هه لبری و قسه یه ک بکات، له سه ر ساده ترین جووله قوتابی ده کاته ده ری، جوینیش ده دات، هه رگیزیش پیناکه نی، جار جاره بزه یه کی شیرین ده کات، هه رقوتابیه و به جوریک له تووره یی ماموستا ده دوا، قوتابیه ک ده گی:

جگه له تووړهیی هیچی پینیه، پیناچی چوار کتیبی خویندبیتهوه... قوتابیهك: قەيرەيە، توورەيى نەدىتنى دنيا بە سەر ئىمەدا ھەلدەرىۋىت.

دەتويست بلنى، ھىندەى مىن بىزانم دوو مىدردى كىردووه، نا، چىزن قسمەى وا دەكەيت!

گولانار لای تو ههر جوانه، به دزیهوه، ئاگای لینهبیت لینی ده پروانیت، کاتی له لای ته خته رهشه که راده وهستی، ده لینی شوّره بیه، له دهم و لینوی ده پروانیت، هیند جوان ره نگی کردووه، ده لینی کریمستی خواردووه، چاوه کانی، ئای له چاوه کانی! شهو چاوانه ت له ناو داربه پرووه که خسته کوّپله شیعری کهوه، ههر ده بینت بوّی بخوینیه وه، دلنیایت گویی له و شیعره بین، چاوی خوّی ده ناسیته وه..

بههاره، کۆلیژ له وهرزی شیعر و چیرۆکه، ، تۆش دهخوینیهوه، گولنار کهم دیته دیداری شیعرهوه، بۆیه داوات لیکرد له کۆرهکهی تو نامادهبی، بهلینی دا نهگهر کاتی ههبی، دی، هولیکی گچکهیه، کاتی خویندنهوهیه، چاو دهگیریت گولنار دیار دیار نیه، له ریزی پیشهوه شهش حهفت مامؤستا دانیشتوون، گولنار له ناویان نیه، چاو دهگیریت، چاوت له سهر کورسی کورسی رادهگهریت، گولنار نیه، نههاتووه، دهگیریت، چاوت له سهر کورسی کورسی رادهگهریت، گولنار نیه، نههاتووه، داتنابوو، له سهرهتا چاوه که بخوینیهوه، شیعریکیدیت پیش خست، چاوهرپیت گولنار شیعر، نهوجا چاو بخوینیهوه، به نابهدلی دهستت به خویندنهوه کرد، چاویکت له سهر شیعر، چاویکت له سهر گولنار هه دهرگایه، شیعری (له پووشکاخهزدا دهرکهوت)یشت خویندهوه، گولنار هه دهرده دهرگایه، شیعر سیعر پیش (چاو) دهکهویت، چاوی گولنار هه هولهکهدا گیرا، ههلنههات، ئیدی نورهی چاوه، له رستهی یهکهمی چاودا، چاوت به هولهکهدا گیرا، چاویک رایکیشایت، تهماشای کچهکه دهکهیت گولنار نیه، بهلام چاوهکانی چاوی شهون، دیاره گولنار خوی نهیتوانیوه بیت چاوهکانی ناردووه، سهد سوینددهخویت شهو چاوانه چاوی گولنارن، چاوهکان به بی ترووکان به پری لیت دهروانی، توش چاوت ناترووکینیت، بهوهی باشه شیعرهکهت لهبهره و پیویست به تهماشاکردنی پهره ناترووکینیت، به تهماشاکردنی پهره

کاخهزه که ناکات، بۆیه نه له خویندنه وهی (چاو) ده که ویت، نه له ته ماشای چاو، چاوه کان وه ک بلیّ ده یانزانی شیعری (چاو) بو وین، پتر ده گه شانه وه، هه ستنده کرد، برژانگه کان درینژده بن، لیّت نزیکده بنه وه، ده بنه تیر و ده ورت ده ده ن تیو ئیستا که وتوویته ناو ئه ستیره ی به تیر ده ور دراو، خوت راده ستکرد، تو که وتیت، به چه پله ریزان هه ستایته وه، ئه وه چ بوو خودایه! چاوی گولنار چ ده کات له کن ئه و کچه، کچه به به رده متدا له هوله که چووه ده ریّ، چ جییه کی له گولنار نه ده کرد، کچه به به رده متدا له هوله که ویوی گومانه وه، چون ده بیت چاوی دوو که س کتومت چاوی ی وی بوون، که وتیه گومانه وه، چون ده بیت چاوی دوو که س کتومت چاوی کوو، رویشتن، قسه، ئه و ده م و لیّو و په نجه و قری دوو که س جییه کیان له یه ک چوو، رویشتن، قسه، ئه و ده م چی! نا شتی وا نیه، نه بووه دوو که س له هم موو شتیک له یه ک بچن، ئه گه ر نالیّیت چاو هه بیّت، شته لیّکنزیکه کان وه ک ببینیّت.

دوای کۆرەکە گولانار ھەر باسىشى نەكرد، نەيگوت، نەمتوانى بىنى، نەيگوت، خويندەو، ھىچ، وەك بلنى ھەر نەيزانىبى شىعرت خويندۆتەو، تىۆش چىت نەگوت، تەماشايەكى چاوت كرد، رىك ئەو چاوە بوو كە بە كچىكدا ناردبوويە ھىۆلى شىعر خويندنەوه..

هاوینه، گرانیه داهاتووه، مام گهریده ش به گرانیی وا تینه پهریوه، راو و رووتیکه نان له دهستان دهرفیّنن، خاله موسکوّیی زوّر ههولیّدا بچیهوه بارهگا نه چوویت، له نزیك سینهما له سهر شوّسته له سهر تهنهکهیه دانیشتوویت و جگهره دهفروّشیت، له تهنیشتیشت فریا به دیار تایت و سابوونهوهیه، باب و برا ههولیّان له گهلّت دا دانیشیت و کار نه کهیت، برا دهمیّکه وازی له خویّندن هیّناوه، خوشك خویّندنی تهواو کردووه، گیقارا وه تو توتابیه، دووسی جار گولنارت دیت، پوشته و پهرداخ به بهرده متدا تیّپهری، توّی نهده دیت، توش خوّت پیشانی نهده دا، جاریّکیان

باکهت و جگهرهت به جنهنشت و به دوایدا چوویت، کلاونکی گهوره که له هی سمیانی دهچوو له سمرته، ئاوریش بداتموه ناتناسیتموه،دهروات و له دووی نابیموه، له نزيك ئهو شوننهي ئهگهر گولني نها شوفترهكان دهانكوتايت، لايدا كۆلاننىك، له سهري كۆلانهوه دېتت له دهرگايهك چووه ژوورهوه، بهوندا رهت يووپت، دهرگاكهت دەست نیشانکرد، سی دەریه، رەنگەکەی شینیکی کاله، خانویکی خوشه، پر له داروباره، چەند جارىكىدى دىتت ھاتەرە ئىرە، ئىرە مالى گولنارە، بەلام لەو مالە نە هاواری میّرد دەبینیت، نه دایکی، نه براکهی، ئهوانهی دەپانبینیت کهسیان ناناسیت، وهرزی خویندن هاتهوه، حهیف ئهو سال گولنار ماموستای تو نیه، بهلام ههر له كۆلىۋە و جاروبار دەپبىنىت، بەلام ھێندە ساردە ھى ئەوە نىـە كـەمێك لاي راوهستیت و دوو قسمه بکهن، سووکه سلاویکتان ههیه و بهس، بهلام دلت همور تربهتربیهتی بزی، حهزده که ست ههمیشه به دواوهی بیت، ههمیشه لنته وه دیار بنت، زۆر جار له سەرە كۆلانى ماليان بۆ دىتنى، خۆت دەگرىت، جارىك لەو جارانە ئەوپش تۆى دىت بە بزەيەكى واتادارەوە سلاونكى كرد، وەك بلنى تىڭگەيشتېنت كىه تىز بە دواوهی، تەرىقبووىتەوه، ئارەقەت كرد، لە شوننى خۆت رەق بووىت، ئەگەر سىلاونك نهبا ههر لهوی دهمایتهوه، زاوا گیکهلهیه، تهنکه ردینیکی هیشتوتهوه، ئهو کوره لهميّژه دوناسيت، به لأم هيّنده برادور نين، يتر سلاوي دوور به دووريتان ههيه، ئيّستا مالیّان له سهرهوهی کولانی موسکوّیه، دوو قولی هاتن، له ریّیتی سابیر گوتی و نەيبريەوە، بەلام تۆ ھيچى ليتيننەدەگەيشتى، چى دەگۆت! ھەللە لە زمانى ويـە، يان له گوێي توٚ؟ نازانيت، بهلام له ساتي لێك جيابوونهوه رهستهيهكي رووني گوت:

((کوشتن و خو کوشتن بنی نایه سی کهس ههیه دهبینت یه کیان بکوژری ..))

نزیکبوونـهوه، لـهپر لـه حهوشـهی مـالنی یوسـف کلپهیـهك هاوارێـك پێکـهوه بهرزبوونهوه، كۆلان رژایه حهوشهوه:

((هاوار، يوسف خوى سووتاند..))

جار جاره به یادی جارانه وه له بن داربیه که داده نیشیت، بابت هه ر خه ریکی ته زیب خه می جار جاره شه سه ردانی باره گای کونه براده ره کانی ده کات، پیاوه هه مه دانیه که به کولاندا دی، سوو که سلاو ده کات، به لام دیاره نیوانیان هینده خوش نیه، دایك هه ر نایه ویت بیبینیت، به لام له گه لا برا به ینی خوشه، باب ته زبیخیکی زه ردی کاره بایی به ده سته وه یه، شه ویش ته زبیخیکی دنك گهوره ی که سکی ده ستکردی بایت ، باب ده لین:

ههالهی خوم بوو بوم درووستکرد.

ئیستا خەریکە لە گەرەکی ناوی ئەو دوو پیاوە دەگوری، خەلکانیک بە تەزبیخ کەسك و تەزبیخ زەرد ناویان دینن، بەلام گولی ماوەیەکە ناوی ناون یەك پی و یەك چاو لە زاری گولیدوه کەوتنە سەر زاری مندالانیش، بەلام نەزانرا لە زاری کیدوه نەزوکیی ییاوه مۆسکوییەکە کەوتە زاری کولانەوه!

گوڵێ ناوه ناوه دێته ماڵتان، لهگهڵ بابت زوّر تهبا نيه، قسهکانيان ناچێته دڵی يهکترهوه، گوڵێ بو تو ئاراميه، روٚژێ ئهگهر دوور به دووريش بێت نهيبينيت دهڵێی شتێکت بزرکردووه، روٚژێك گوڵێ گوتى:

نۆرەي منە بچمە چيا، دەرۆم..

به سهرسوورمانهوه گوتت:

چياي چي! ئيستا کهي کاتي به چيا کهوتنه!

گوتى:

بۆ من ئيستا تافيەتى، چيا بانگمدەكات، لەوانەيە لە يەكەكە جيم ببيتەوه...

گوتت:

ئەگەر وەك يېشوو بن زەحمەتە..

گوتى:

تاقىدەكەمەوە..

تفهنگه کهی خوّت که خستبووته قهدی نویّنه وه و نووستبوو، داتی و گولی بزر بوو، به روّیشتنی گولیّ پتر تهنیایی دهوری دایت، سهردانی گوّرستانت کرده وه، به گوری مام گهریده و خانزاد کهوتیه وه، حهمه دی قورنا نخویّنت دیته وه، پرساری جهبارت لیّکرد، گوتی:

له جاران گهورهتره، ئيستاش دهتوانيت من و تو به گرتن بدا، نابينی له تهلهفزيون له دوای کي دهروات!

نه تدیتبوو، دوایی زانیت چه ند گهوره یه، شه له ی شامینو کفروشیشت دیت دوو سه د چه کدار به دوایه و و وه زیر بوی ده چه مایه وه، براکه ی خانزادیشت ناسیه وه، روژیک به رپرسیکی گهوره به رهوه یه که چه کداره وه هاتنه ناو کولیژ، براکه ی خانزاد به ده مانچه ی رووته و به دواودی بوو، له به رخوته وه گوتت:

رەنگە ھەر بەو دەمانچەيە خانزادت كوشتېيت..

لهو دهمه گولنار لیتهوه نزیك بوو، هاته سهرت بلیّیت، تو براکهی خانزاد ناناسیهوه؟ تاهوواه، وا تو ناناسیتهوه، نهو دهناسیتهوه!

خويندنت تمواوكرد، دەستبەتال دەسموورىيتەوە، لمە ژاوە ژاوى شمار تمانيايى دەتىپىچىتەوە، چ تەنياپىلەكى ترسىناكە، بىز ھلەر لا دەچلىت تەنياپىلە و تلەنياپى، جاروبار بو هەلاتن له تەنبابى ئۆواران بەنا بو ئەو بانەب دەسەبت كە ئاوى كەسك وسۆر، ئاوى يادگارى ليوه دياره، له باخچهكه له يهنايهك دادهنيشيت، نه تيشكى گلۆپ دەپگرنتەوە نە ترىفەي مانگ، بە چارەگنك غەرەق كە دەڭنى گېراوەي نەفتىه گريك له تەنيابى بەردەدەيت، تا يېكى يەكەم ئاوا دەكەيت زەحمەتە، يانە بىز تىز ييش ييكي يهكهم بارهگايه، مهيداني كهرانه، گويت ليپه جاش و ئهمن و پيشمهرگه ييشمهرگايهتي خوّيان دهگيرنهوه، گويت له زهره زهره، دواي ييٚکي يهکهم چيدي گوپت له زەرەزەر نیه، یبنك بو تو ئاوەدانیه، یادگاریهكان به سهر شانی پهكتردا دینه سەر میزهکەت، گولنار لە درەختەكەي سەرتەوە يرچى شىزردەكاتەوە، حەزناكەيت كهس له ئاوەدانىت بكات، ھەر كەسىنك بنته سەر مىز تەنبايى لەگەل خۆي دەھینیت، جاریک زاوا گیکهلهش هینای، تهنیایی و زور شتی هینا، یهکهم جاره له یانه بیبینیت، له میزه کهی بهرانبهرت دانیشتبوو، تو له دوا ییك بوویت، میزه کهی خوی به جنهنشت و به بنکنك و سلاونکی گرباناویهوه، هات و دانیشت، ههندنك منگه منگی کرد، تننهگهبشتی، باش کهمنک به دهنگنکی روون گوتی:

شتیک ههیه دهبیت به کهسیکی بلیم، زور له دوای شهو کهسه گهرام ئیستا دیتمهوه..

گوتت:

ئەو كەسە كێيە؟

پێکهکهی ههڵقوراند و گوتی:

تۆ

من! باشه بو من!

چارهگینکیدی بانگکرد و بی پرس بو توشی تیکرد، گوتی:

ژنه کهم خوی نه کوشت، کوژرا..

گوتت:

کی کوشتی؟

خانزادت بیرکهوتهوه، زاوا گچکه له به دهسته کانی چاوی خوی شاردهوه و همناسهیه کی قوولنی هه لکیشا، ههناسهیه که شهرهیه کی تازه داگیرساوی به لیرهوه با، دووکه لنی پیوه نه ده ما:

من كوشتم..

گوتت:

تۆ! بۆچى؟

زاوا گچکه له فرمیسك و عهره قى تیکه ل كرد و واى گیرایهوه:

 زاوا گچکه له له پرمهی گریانی دا، تو زور پرسیار همبوو لیّیبکهیت، به لاّم شهو به زور پارهی میّزه کهی داو روّیشت و گویّی له هیچ پرسیاریّکی تو نهگرت و ئیدی نه تدیته وه...

دهستت روّژ دوای روّژ له کورتی ده دا، چهند دکتورت پیکرد، به لاش بوو، خویندنت ته واو کرد، به دهستیکی گوجه وه له جاده ی پشتی مالّی گولنار، له بن دره ختیک، کتیب وکونه گوقاران ده کری و ده فروّشیه وه، دوکانی ناسیاریکت له وییه شه وان ده تخستنه دوکانه که یه وی و ده فروّشیه و بید به مه مه وی بازاریشت کر بیت، بو تو نیره باشه، تو توانای هات پولیس هات و را که راکت نیه، بازاریشت کز بیت، بو تو نیره باشه، تو توانای هات پولیس هات و را که راکت نیه، مه و ساتانه ی پولیس ده که وتنه دوای ده ستگیرو عاره بانه کان، هه موویان به ره و جاده و دره ختی دلنه وایی، له ویوه جاروبار گولنارت ده دایت له جاده که ده په رپه ویه و ما و دره ختی دلنه وایی، له ویوه باروبار گولنارت ده دیت له جاده که ده په په کتیبه کاندا گیرا بی مالاویی رویشت، زور تووره بوویت، چوویته با په که ی به رانبه ر، خوارد ته و هه ته هینده ته نه خوارد و ته و گوتی: دیته بیرت هاتیه ده ری، دیته بیرت ناسیاریک ده ستی خسته سه ر شانت و گوتی:

پنویسته بچیهوه، شتنك له مالتان روویداوه..

راچلهکیت، نازانی چوّن گهیشتیهوه کوّلان، گهرهك ههمووی رژاوهته کوّلان، چیه؟ چ بووه؟ کهس وهلام ناداتهوه، خوشك باوهشی پیّتدا کرد و گوتی:

براکهم، گیقارا کوژرا، برا کوشتی..

یه کهم فیشه کی براکوژیی تازه له مالنی ئیوه ته قی و گیفارا له خوین گهوزی، به دوای ئه و فیشه که وه و له سینیه مروزی پرسه، جه باری قور نانخوین به گهره کین قور نانخوینی چه کداره وه، له گهل هیزه که ی شه له ی شامینو کفروش تیکگیران و له گهل ههر نه للاهو نه که درین یه نجه ره دیته خواری، خشت به رده بیته وه، دووکه ل و قیره

پیکهوه بهرزده بنهوه، داربیه که بالنده یه کی پیوه نهما، قیامه ته هستا، زوری نهبرد ته زیی حکتر..

برا خوی بزر کرد، دیسانهوه دایك رهشی پوشیهوه، خوشك رهشی پوشی، پهرژین شیروهی شیرینی گرتهوه، گوری گیفارا له نزیك گوری مام گهریده و خانزاده، زور ههولاتدا، بزانیت برا بوچی گیفارای کوشت، چون دهستی تیچوو، ئیستاش نهگهیشتیه بنجوبنهوانی کوشتنهکه..

گیفارا کۆستیکه پرزهی لیبرپیوی، دهستت هیچ ناگریت، له مالی دیار نهبی، له ناو گورستانی، له گورستانیشهوه بو ژوورهکهت، له سهر پشت رادهکشیی، چاوت له پنتیک دهبری، بی جووله، هیزی هه لگرتنی جگهرهکهشت نیه، بیدهنگ بیدهنگ، دیمهنیکی ترسناکه، خوشک ههمیشه به دهورتهوهیه، دایک دی باوهشت پیدا ده کات، باب دی، بهلاشه، نهچوویته بیدهنگیه کی واوه به قسمی نهوانه بییته قسه، چهند مانگیک وا مایتهوه، نهگهر توپهکه نهبا، به سالا وا دهمایتهوه، زرمهیه چیاش زرمهی وای به خویهوه نهدیتووه لهگهل قیژهی دایکت، له گولله سووکتر گهیشتیه جوشه، لایه کی حهوشه رووخاوه، دایکت له سهر دهرگا له جینی خوی به پیوه وشک بووه، ناجوولی، غارت دایی، له باوهشت کرد، هیناته ژووری، بی ههست و خوسته، بووه، ناجوولی، غارت دایی، له باوهشت کرد، هیناته ژووری، بی ههست و خوسته، باب گهیشتی، دهست له لهشی ده گیری، نیه خوین نیه، خوشک جامه ناویک دینی، تو لهبهر خوتهوه ده گییت، بهس دایکم هیچی لی نهیهت، بیدهنگی دهشکینم و تیکهل تریان دهمهوه، باب ناوه کهی پیدا ده کات، دایک چاو ههلاینی، دهگین، دهگین:

كوا ئيوه له كوين؟ ماون!

دایك ههستاوه، له و تۆپهوه براكوژی چووه قوناخیکی ترسناكهوه، چهته و ریگر به مولهتی فهرمیهوه به شار وهربوون، چهكیان به سهر مندالاندا دابه شكرد، له كولانی مهشقی چهكیان دهكرد، پهنجهرهی مالانیان دهكرده نیشانه، قاتوقری شاری گرتهوه،

وا نەبا، تۆ ھەڭنەدەستاپتەوە، سە كەڭننى تفەنگەكانموە، خۆت دەگەباندە جادەي مزگهفتی حاجی لهقلهقه که، له قوژیننك به دیار زهمیلهیه فیلکهوه دادهنیشتی، که دەبووه تەقو تۆق خۆت دەدابه بەنا، خۆت دەگرت و ھۆلکەبەتالات لىندەكرد، ييّده چوو له حاجي لهقلهقه كهوه ئازايهتي وهربگريت، ئهو بهرگهي شهر و تـهقوتزقي گرتووه، هیلانه و شاری بهجینه هیشتووه، توش هیلکه بهجیناهیلی، ئه و هیلکه دەكات تا دنيا دنياپه له شاردا له سهرى منارەي مزگەفتهوه به وهجاغرووني مِيْنيْتهوه، تو هيلكه دەفروشي تا له برسان نهمريت و مِيْنيتهوه، لهو گرانيهش دلت نههات خهناوكهي گولنار له بن خوّليّ دهربيّني بيفروّشي، لهو ناو تهقوتوّق و فركان فرکانه ی بازاردا، یتر بیرکردنه وه تلای هیلکه کانته، لای کریاری هیلکه په، زوو بيانفرو شيت و به چهند عانهيه كهوه بگهريت مالهوه، له خهيالي هيلك بوويت، كەوتىم بەر سېنەرى ژننكەوە، لە سېنەرەكەي دىارە، غەيا بەسەرە، چاوت كەوتە سەر يني، نەعلىكى درابوو، دەستەكانى كە ھىلكەيان ھەلدەبۋارد، ماندوپتيان يىوە ديار بوو، سەرت ھەلىرى ناسىتەوە، ئەو چاوى لە سەر ھىلكەكانە و تىق نابىنى، ھەوە، دەمىڭكە نەتدىتورە، بەلام جوان دەيناسىھوە، دەستى بە بەركى كەرا كۆنەكەيدا كرد و بارهی يو راگرتی، تو کهمېك دامای، گوتت:

- + لێگەرێ، با له سەر من بێت.
 - لەبەرچى! دەمناسىت؟
- + ئا، سەردەمىنك، مالمان لە كۆلانىنك بوو..

ژنه ههندیّك لیّت وردبوّه، هیّلکهكانی داناوه، وهك بلیّی به سهر خودا شكابیّتهوه، بیّدهنگ خزی، رهنگه تفهكهی بیركهوتبیّتهوه، بهیان روّیشت و توّش به دیار هیّلكهوه جگهرهیهكت داگیرساند.. ئهورورش ده چیته وه بر هیلکه فروشتن، به الام ئهورور روژیکه له ته مه نی تو نه بووه نه ده بینته وه، روژیکه هه الاویرده یی، ئه وه ی تو دیت و بیستت، بو هه رکه سیکی بگیریته وه باوه پر ناکات، دنیا روو له گهرمیه، له سهر هیلکه کانته وه چاوت لییه له سهر قه راته وه چه ند چه ته یه له وانه ی له دووره وه ها تبوون، خه ریکی نیشانه دانانه وه ن، ئه وانه په نجه ره ی باله خانه یه که تایه ی ترومبیلیک، عه الاگه ی ده ستی ژنیک ئه و شتانه یان ده کرده نیشانه، به الام ئه و جاره تو به چاوی خوت دیتت، حاجی له قله قی سهر مناره ی مزگه فت په اله واژبو وه نه و ساته هووشه یه که به جاده هات و هه موو خه لک خوی الادا، هووشه یه که هات و که س نه یزانی چیه، هووشه یه ک له چه هووشان نه ده چوو، به مردنی حاجی له قله ق نه تتوانی چیدی به دیار هیلکه کانته وه دانیشیت، له دو کانی ناسیاره که ت داناو هاتی، مه رگی حاجی له قله ق توی برده وه مندالی، توی گه یانده وه گولنار، ئه و روژه ی حاجی له قله ق له گه شتی دوورود ریش مندالی، توی گه یانده وه گولنی زور جار ده یگوت:

ههر جلكيّكي جوان به سهر رستهوه بيّ، حاجي لهقلهق بوّ مندالهكاني دهبات..

گولنار به دهم غارهوه:

حاجى لەقلەق مار ھات

ماری زهنگول دار هات..

تۆ نەتدەھىنشت تەواوى بكات، دەتگوت:

گولنار وا بهغار هات

گولآنار دهگهیشتهوه حهوشهی خوّیان نهگهر جلکی به رستهوه با، لیّیدهکردهوه، مهرگی حاجی لهقلهق مندالیّتی گهراندهوه، گولآناری هیّنایهوه تهنیشت، ئهو دهمانهی حاجی لهقلهق له گهشتی دوور بوو، توّ و گولآنار به پرسیاری (حاجی لهقلهق کهی دیّتهوه؟) سهری مام گهریدهتان خواردبوو، نهویش دهیگوت:

رێی حهجی دووره، منیش کاتی خوّی که چوومه حهجی هیّندهم پیٚچوو، حهجی ئهو له هی منیش دوورتره..

له بيرته تۆ و گولنار دەتانيرسى:

حاجى لەقلەق كە دەچىتە بنى دنيايى، چۆن مالى خۆى دەناسىتەوە؟

مام گەرىدە دەيگوت:

ههموو کهس مالی خوی پیدهزانیتهوه، پیویسته ئیدهش ریتان بکهویته ههر کوییه ک مالی خوتان ییبزاننهوه..

له بهر خوّتهوه ده لنيت، ئيدي حاجي لهقلهق، ناچيّته حهجيّ..

له بن پهرژینی باخی شار، سهرت هه لابری، گولانار به کراسیخکی سوور و ته نوور هیه کی ره شهوه له پیشته، پرچی کردوّته وه، ده لیّی به مانگهوه دابه زیوه، لیّوه کانی هیّند سوورهه لاّگهرابوون کریّمستیان لیّده چوّرا، چاکوچوّنیتان کرد، وه ک جاران نیه، گهرموگوریه کی پیّوه دیاره، به لاّم له سیمایه وه دیاره وه ک پیّشوو بی یاده و دریه، گولانار گوتی:

ئيستا خەرىكى چى؟

ويستت بليني هيلكه دەفرۆشم، كيراتهوه، گوت:

هيچ، تيدهسووريم..

ویستت بلینی، نهتزانیوه، گیفارا به دهستی برا کوژرا، نهتگوت..

ئەرەت گوت:

حاجى لەقلەقەكە كوژرا، ئىدى جلكى كەس لە سەر رست نارفينني..

گولانار چ گویّی به و قسه یه نه دا، روّیشت، چه ند حه زتده کرد پیبکه نی ، پینه که نی و روّیشت، تو له جیّی خوّت پشتت به په رژینه که دا، ماوه یك بوو، ئه گه ر جار و بار دنا بیرت لینه ده کرده وه، به لاّم ئه و دیتن و چاکو چونیه، تازه ی کرده وه، کریمستیه که

ده لنی ئیستایه، ماچی شیرینی شیعره که تبیر که و ته وه، خوزگه ت خواست به مندالی له بن داربیه که ماچیکی لیوی گولنارت بکردایه، بوّوهی هه ربه زارنا، له دله وه و له گه لا هیمن دیره شیعره که تبیره که تابه ته وه:

به مندالی له لیوی ئالی توم ئهستاندووه ماچی

به پیریش له زهتی ئه و ماچه شیرینهم له بیرناچی

پشتت به پهرژینه که داوه و ناجوولێیت، ئهگهر دیدار نهبا ههر له جێی خوّت دهمایته وه، به دهنگی گهوره:

خەلكىنە حىزب حاجى لەقلەقى كوشت.

یه کهم جاره دیدار رسته ی خوی بگوری، لهوه ته ی شینتبووه، ته نها رسته ی ((غارده، توپ هات))ی ده گوتهوه، به لام حاجی له قله ق پییگوری، له پیش چاوت چه کداریک پیلی دیداری گرت و زلله یه کی توندی خهواندی و گوتی:

ئەمە چى ئەلىنى تۆ؟

دیدار به دەنگی بلندتر گوتیهوه، چهکدارهکه تفهنگی لیٚڕاکیٚشا تو غارت دایی و گوتت:

لۆ وا لەو شىتە دەكەيت؟!

چهکدارهکه به توورهیی:

واي لي ئه كهم و زياتريش، چي تۆيه؟

تۆ گوتت:

برادەرمە..

چەكدارەكە بە يېكەنىنىكى تاللەوە:

وا دياره تۆش شيتى..

دەستت جولانىد تا پشتە دەستىكى لىه ناو دەوى گىربكىەيت، بىرتكىردەوە كىه دەستىك شەرى دوو دەست و تفەنگى بۆ ناكرىت، بۆيە نەرمىت كىشا، دىدار ھەلات، تۆش بە لۆژلۆژ رىپى مالىت گرتەبەر..

ئەو رۆژە رۆژۆكە ھەلاويردە، ھەر لەو رۆژە بريارت دا ئەگەر وەك دىدار بە جادە نەكەويت، سەرھاتى خۆت بنووسىتەوە و ناويشى ليننيى كريمستى، لە سەرى كۆلانى پيشانى مالى گولىنار، دايكى گولىن رايگرتى، گوتى:

نامەيەكى گولنىت بۆ ھاتورە..

نامه که له شیّوه ی چوکلیّتیّکی گهورهیه، هیّند توند پیّچرابوو، به ددانیش بوّت نه کرایه وه، پهلهت کرد زوو بگهیته مالیّ و بیخویّنیته وه، له سهر دهرگای حهوشه دایکت ده لیّ:

ميوانان ههيه، دهزاني كيّ ؟ گولنار...

سەرسامانە دەلىنى:

گولنار!!

دایکت دهلی:

ئا، گولناری خودمان، ئەوەی برادەری مندالیت..

له شوينى خۆت چەقىت، له بەر خۆتەوە دەلينىت:

باشه من تازه گولنارم له بازار دیت، چی نهگوت، چۆنه هاتۆتـه ئیـره! تیناگـهم، چی روودهدات!

دايكت ههستيكرد شله ژاويت، گوتى:

دەى جارى برۆ ژوورەكەي خۆت، خۆت بگۆرە..

به لاّم تو چوویته لای میّوان، ژووره که کهمیّك تاریکه، ئای، کوا گولنار! ژنیّکی رهشپوّشی لاواز سی مندالی به دهورهوهیه، ههستایهوه، چاکوچونیتان کرد، به حهیهساوی له بهرانبهری دانیشتی، لهبهر خوّتهوه دهلیّیت:

به راست ئەوە گولنارە! ئەدى ئەويدى كى بوو ؟!

دايك دەلى:

كورِم دەلْينى نايناسىتەوە؟!

قسهناکهیت، تهماشای دهکهیت، ژنه چاوی کهمیّك به قوولدا چووه، بهلام زوّر له چاوی گولنار دهچن، کچه پارچهالهکه کهپشتی به پهنجهرهکه دابوو، ههر زوّر له گولناری بن دارخورماکه دهچوو، ژنه دهلیّ:

هەقى خۆپەتى نەمناسىتەرە، ئاخر...

قسه کهی ته واونه کرد، تو حه په ساوی، قسه ت بو نایه، بیرده که یته وه، هینده ی نه ماوه بقیژینی، چون ده بی نه و هه موو ساله کچیکیدی خوی کردبیت ه گولانار! ژنه پیده که نی ریک پیکه نینی گولاناره، ثای ده میکه گویت لیینه بووه، له و ساته به دیار چاو و له ناو پیکه نینی له گولاناره وه ها توو ره نگه بورژابیت، یان که و تبیه زینده خه وه وه ه ناو کهی بن خولات هینا، وا به ده سته وه یه و لییده پروانی.. ژنه له پیکه نین وه ستاو به شه رمه وه ده لی:

دارېيه که ههر وهك خوى ماوه تهوه، ئهرى كريمستيت بيرديتهوه ؟!